

A Dóry család Dombóváron és környékén

A Dóry konzervgyár

Dóryek a magyar lótenyésztésben

1.

Ez a szöveggyűjtemény a fellelhető, Dombóvárhoz kapcsolódó újságcikkek és egyéb írások alapján lett összegyűjtve a Döry családról.

A család

A jobbaházi Döry család eredetét a kora középkorig vezeti vissza, a Döry nevet a XV. század elejétől használják. Származási helyük a Sopron megyei Rábaköz. A családnak grófi, bárói, és nemesi ága is volt. Területileg is szétváltak, a grófi ág Borsod megyébe került. A XIX. századra azonban a grófi család férfiágon kihalt. A család bárói és köznemesi ága Tolna megyében honosodott meg.

A Tolna megyei ág vezető szerepet játszott a megye XVIII – XX. századi történetében. A helyi ág első képviselője, Döry Ádám első alispán volt 1753 – 1778 között. Ugyanezt a tisztséget látta el Döry Gábor 1840 – 1845, Döry Dénes 1873 – 1877, Döry Pál 1895 – 1908 között. Másodalispán volt ifj. Döry Ádám 1799 – 1802, Döry Vince 1813 – 1814, Döry Gábor 1836 – 1840, Döry Frigyes 1845 – 1848, báró Döry Lajos 1861. január 8. – október 30. között. Rajtuk kívül többen töltöttek be főszolgabírói vagy más fontos megyei tisztséget, illetve országgyűlési követi megbízatást. A család birtokai Zomba, Tevel környékén terültek el.

Anyagi és társadalmi tekintetben is legkedvezőbb helyzetben a Döry Frigyes nevével fémjelzett család volt. Annak ellenére, hogy Döry Frigyes és Boronkay Laura házasságából kilenc gyermek született. Már Döry Frigyes nagyapja illetve apja alispán volt, ő maga is másod alispán, majd országgyűlési követ 1848-ban. A kiegyezés időszakában a Deák-párt Tolna megyei elnöke, s királyi tanácsosi címet is kapott. A család sikeres közigazgatási-politikai múltját Döry Dénes folytatta, aki igen fiatalon, az 1870-es években szintén alispán lett, majd a felsőház élethossziglan kinevezett tagja. Fivérei közül Döry József 1865 – 1869 között a dombóvári járás főszolgabírói tisztét látta el. Ezt követően gazdálkodni vonult vissza. A család saját birtokai mellett bérlőként is gazdálkodott Dombóvár környékén. Sikeres gazdálkodásukat jelzi, hogy Döry Frigyes igen előkelő helyen szerepel Tolna vármegye legtöbb adót fizető polgárai, a virilisták között.

A családot a csődök hulláma érte el, nem kímélve a család jobbmódú tagjait sem. A fellépő pénzügyi nehézségek nyomán vagyonbukottá vált báró Döry Lajos, Döry Károly, Döry Gyula, Döry Ödön, és kis híján erre a sorsra jutott Frigyes testvére Lajos is. Megmenekülését annak a szerződésnek köszönhette, amit fivérével valamint Schöberl Ferencsel együtt 1861-ben a dombóvári uradalom bérletére kötött.

Az Esterházy-birtokok egyik legnagyobb bérlője Schöberl Ferenc, aki egy 1848-ban alapított, részvénytársaságként működő magán földbérlő társaság élén állt, akit 1867-ben a legnagyobb hatású hazai tőkés vállalkozóként említene. Nem tudni mi módon került kapcsolatba a Döry családdal, az viszont tény, hogy Frigyes és Lajos bérlőtársaként szerepelt az 1861-ben, a dombóvári uradalomra kötött szerződésben. A több tízezer hold nagyságú gazdaságot évi 255 ezer forintért vették bérbe, amiből a testvérpárt valamivel több, mint 186 ezer forint terhelte. Az átvett fundus instructus értéke 300 ezer forintot tett ki, mely összeget tizenöt évre szóló részletfizetéssel kellett törleszteniük. A bérlet megszerzését a

2.

súlyosan eladósodott Lajos kezdeményezte, megnyerve ügyének a biztos anyagi háttérrel rendelkező testvérét. A bérleti szerződés megkötését követő első évek nem teltek zavartalanul, Lajosnak testvérel szembeni adóssága 1866-ra 213 ezer forintba rúgott, ezért zálog képpen kénytelen volt átengedni fivérének a leperdi és kiskondai birtokokat, közel 2 500 holdat. Lajos az, aki sürgeti fivérével a megegyezést, hogy a pusztáit mihamarabb visszaszerezze, látván, hogy az átmeneti nehézségek után milyen lehetőség rejlik az üzletben. 1868 áprilisában a következőket írja: „Frigyes panasz képpen adja elő, hogy ő csakis énmiattam, illetőleg az én adósságaim törleszthetősége végett, az én rábeszélésem folytán ment bele a dombóvári bérletbe. Ezen nyílt beismeréseinek csak örülnöm kell, mert habár köszönet és hála helyett panaszt is kell hallanom, jól tudja az egész világ, hogy azon anyagi jólétet, melyet családjával együtt élvez, kizárólag a dombóvári bérletnek köszönheti – példa rá a többi szegény testvérek sorsa, kik saját apai örökségük mellett minden takarékoságuk dacára igen gyakran kénytelenek megszokott uri kényelmüket nélkülözni.”

A siker tartósnak bizonyult, Frigyes és Lajos gyermekei, József, Jenő, Vilmos és Dénes a századfordulón 30 000 kat. holdat meghaladó területet béreltek az Esterházy-hitbizományból, Dombóváron kívül Kurdon, valamint a Baranya megyei Jágónakon és Tékesen. Az előzményekből kitetszik, hogy a vállalkozáshoz szerencse is kellett és persze az a mentalitás, amit történetünkben Lajos képviselt, aki súlyos eladósodottságából előremenekülve próbált szabadulni, felismerve a kínálkozó lehetőséget. Frigyes és Lajos tőkés nagyüzemet teremtettek, részben maguk gazdálkodtak, részben pedig alvállalkozóknak adtak tovább birtoktesteket, sőt egyes területek felparcellázására is találtunk utalást. Példájuk ezzel együtt egyedinek számít, a Döry Frigyeséhez hasonló méretű és sikerű haszonbérleti vállalkozásban nem vettek részt más Tolna megyei birtokos családok. Nem bizonyult tartósnak például az az összefogás sem, amelyet Döry Ödön, Döry Gyula és báró Döry Lajos kötött az iregi uradalom bérletére, Lajos kezdettől fogva nem vett részt a terhek viselésében, társai rövidesen kezdeményezik is a bérleti viszonyának megszüntetését.

A 19. század második felében a középbirtokos nemesség számára a gazdálkodás a lehetséges életutak között megkülönböztetett helyet foglalt el. A birtokukat megőrzők számára ez az elsődleges jövedelemszerzési forrás, függetlenül attól, hogy a gazdaság irányításában milyen mértékben vettek részt. E tekintetben lényeges különbség mutatkozott az egyes birtokosok között. Az egyik típust a gazdálkodást hivatásszerűen űzők alkották, akik a birtok irányítását a személyes jelenlétükkel ténylegesen kézben tartották. Ezt a típust testesítette meg többek között Döry József, aki négyévnyi főszolgabíróskodás után tette le hivatalát, és Dombóvárra költözött, hogy életét kizárólag a gazdálkodásnak szentelje. Választását nyilván az a felismerés is motiválta, hogy az egy kicsit gazdálkodni, egy kicsit hivatalnokoskodni kora lejárt, a mezőgazdasági termelőtevékenység és a közigazgatási feladatok ellátása egyaránt szakértelmet és egész embert kívánt.

A kialakult birtokviszonyokat tekintve általánosságban elmondható, hogy a reformkor gazdasági elitjét alkotó családok továbbra is megtartották pozícióikat. Kiemelkedően sikeres

3.

Döry Frigyes és Lajos, valamint gyermekeik, akik az Esterházy-hitbizomány területéből csaknem 30 000 kat. hold birtokot béreltek.

A következő családfa összeállításban csak a Dombóvárhoz és környékéhez kötődő Döry családtagok szerepelnek.

Döry Lajos született: 1812. augusztus 14. Jobaháza

elhunyt: 1878. március 03. Budapest

házasságkötés: 1839. április 28. Rákoscaba báró Laffert Klára

Hét gyermekük született: Hugó, Albertina, Bódog, Klára, Lajos, Ádám és Jenő.

Döry Jenő született: 1853. november 20. Zomba

elhunyt: 1902. február 03. Túskepuszta

házasságkötés: 1875. szeptember 29. Kocsola Döry Matild

Négy gyermekük született: Hugó, Margit, Jenő és Lajos.

Döry Hugó született: 1878. december 14. Túskepuszta

elhunyt: 1943. január 11. Budapest

házasságkötés: 1909. november 23. Budapest draskóczi és jordánföldi Ivánka Ilona

Döry Margit született: 1880. március 31. Túskepuszta

elhunyt: 1956. február 05. ?

házasságkötés: 1908. február 26. Budapest Fiáth Elemér

Döry Jenő született: 1881. október 09. Túskepuszta

elhunyt: 1934. október 14. Pécs

házasságkötés: 1919. június 10. Újdombóvár draskóczi és jordánföldi Ivánka Etelka

Döry Lajos született: 1887. április 17.

elhunyt: 1887. szeptember 03.

4.

Döry Frigyes született: 1808. február 29. Jobaháza

elhunyt: 1881. június 30. Zomba

házasságkötés: 1836. június 06. Rácalmás **nerettei Boronkay Laura**

Kilenc gyermekük született: Emma, Flóra, József, Vilmos, Dénes, Emil, Ágota, Elvira, Albertina

Döry Vilmos született: 1843. február 02. Zomba

elhunyt: 1899. november 23. Leperd

házasságkötés: 1878. július 06. ? **Karácsonyi Erzsébet**

Karácsonyi Erzsébet született: 1854. szeptember 10. ?

elhunyt: 1940. február 23. Zebegény

Gyermekek nem született.

Döry József született: 1841. június 19. Zomba

elhunyt: 1913. október 25. Dombóvár

házasságkötés: 1874. február 07. ? **Geiszt Irma Mária**

Egy gyermekük született.

Döry József született: 1874. ?

elhunyt: 1876. május 18. ?

Döry Gyula született: 1828. augusztus 21. Zomba

elhunyt: 1878. április 10. Bécs

házasságkötés: 1853. szeptember 03. Budapest **gönczruszkai gróf Korniss Anna**

Nyolc gyermekük született: Gyula, Béla, Matild, Pál, Etelka, Gyula, Gabriella, Ödön.

Döry Etelka született: 1861. december 07. Zomba

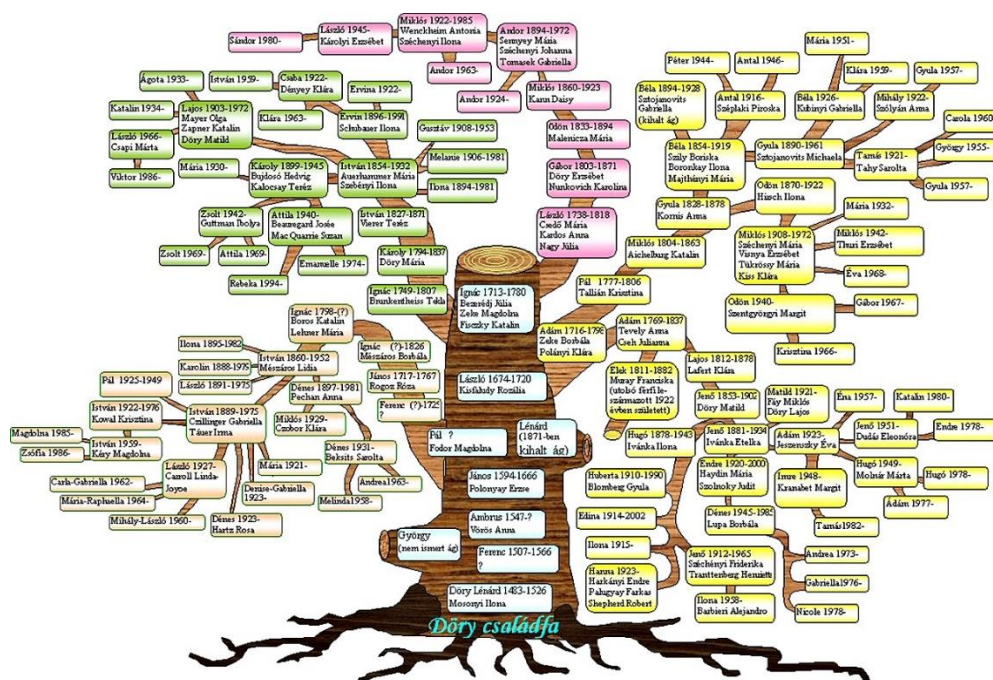
elhunyt: 1944. augusztus 13. Dombóvár.

Nem ment férjhez, gyermeke nem született.

Döry Gyula (1828 – 1878) Etelka édesapja.

(Forrás: Gaál Zsuzsanna: A dzsentrí születése W. M. Múzeum 2009. (p. 46 ADT))

(Forrás: radixforum.com/vezeteknevek/dory/)

jobaházi Dőry József

(Zomba 1841. június 19 – Dombóvár 1913. október 25.)

Dőry József 1841. június 19-én született Zombán. Édesapja *Dőry Frigyes*, édesanyja Boronkay Laura. Házasságukból 9 gyermek született, József harmadikként látta meg a napvilágot.

Tanulmányai befejezése után a család közigazgatási-politikai hagyományait folytatva tisztviseelőnek állt. 1865-69 között a dombóvári járás főszolgabírói tisztét látta el.

1867-ben megpróbálkozott a politikai pályával is, de a szakcsi kerület képviselőjének akkor Cséry Lajost választották meg 663 szavazattal, míg *Dőry József* 637 szavazatot kapott. 1872-ben ismét megmérte magát a szakcsi kerület képviselőjelöltjeként és ekkor már megnyerte a választást Bogisits Károly ellenében.

1873-ban eljegyezte, majd 1874. február 7-én feleségül vette Geist Irma Máriát, Geist Gáspár legendás magyar lótenyésztő leányát. Házasságukból 1 gyermek született, József, aki 1876. május 18-án elhunyt.

Mandátuma lejártá után nem jelöltette magát újra, visszavonult a politikától.

1867-ben az Esterházy hitbizománytól bérbe vett 12.945 holdat, Dombóvárra költözött és gazdálkodásba kezdett. Bérelt birtokához tartozott: Dalmand, Csurgó, Sütvény, Homok, Nyerges, Gyulaj. 1867-ben indította el a ménesgazdálkodást Dombóvár környékén a két Dőry fivér. Dőry József Sütvényben, Dőry Vilmos pedig Felsőleperden.

Dőry József a kancaállományt részben apja zombai birtokáról, részben az alapi ménesből szerezte be. A Dőryek kiváló lótenyésztők voltak, a kor legkitartóbb, legjobb lovait nevelték. A Dőry „négyesek” menetrendszerűen közlekedtek Dombóvár és Budapest között. A bérelt nagybirtok pedig biztos jövedelmet jelentett *Dőry József* számára.

1876-ban beválasztották Tolna megye közigazgatási bizottságába. A megyei lótenyésztési bizottság elnöke volt.

Kezdeményezésére jött létre az 1880-as évek elején a dombóvári takarékpénztár, melyet sokáig az elnökeként vezetett.

A Kaposcsatorna-társulatot elnökeként dolgozott hosszú éveken át.

A szabadelvű párt elnöke volt a szakcsi kerületben. Tekintélyéről elmond mindent, hogy a kerületben csak az lehetett képviselőjelölt, akit ő támogatott.

Előszeretettel jótékonykodott feleségével együtt, főként ha gyermekekről volt szó. Minden emberbaráti és kulturális mozgalomnak és intézménynek lelkes, melegsívű támogatója volt.

Politikailag erős meggyőződéssel és következetességgel a szabadelvű, majd pedig a munkapárthoz tartozott.

Dombóvári otthona híres volt vendégszeretetről. Szinte nem volt olyan nap, hogy a Dőry kúriában ne fordult volna meg vendég. Ezért, hogy mindenki találjon ízlésének megfelelő ételt, naponta 3-4 féle leves, szárnyas-, disznó- és marhahúsból készült ételek, édes és sós tészták kerültek az asztalra, bár feleségével mind a ketten kisétküek voltak.

Kitűnő gazda volt, de legnagyobb sikereit a lótenyésztés terén érte el. Kifejezetten könnyű, igen jó mozgású és állóképes gyors kocsilovak, és nemes hátaslovak tenyésztését tűzte ki célul.

Ha valakinek sikerült a Dőry-féle négyes fogattal egy 50 – 60 km-es, vagy ennél nagyobb távolságot megtennie, akkor igazolhatta, hogy a ménes ezt a tenyészcélt elérte.

Egész Magyarországon, alig volt olyan tenyésztő, aki a gyors jukkerek (könnyű kocsi elé fogott, gyorslábú ló) tenyésztésében felvehetné volna a versenyt Dőry Józseffel

Dőry József maga is kiváló hajtó volt. A Bécs – Pozsony közötti 65 km-es távhajtáson ifj. Wesselényi Miklós mögött, aki 2 óra 46 perc alatt teljesítette a távot, harmadikként ért célba, de ő az ekkor divatban lévő kevert hajtás helyett tiszta ügetésben teljesítette a távot.

A kevert hajtás azt jelentette, hogy ahol ezt az útviszonyok lehetővé tették, ott a lovak vágtában haladtak.

Lótenyésztői kiválóságát jelzi, hogy az 1800-as évek végén Szentpétervárra, az orosz cár udvarába is szállított 2 négyesfogatnak való 8 db. lovat és kettő hátaslovat. Ezek a fogatok II. Miklós cár kedvelt fogatai lettek. Ezek után egyre-másra jelentkeztek a külföldi vevők, többek közt a Bajor udvarból és a Szász királyi család képviselőitében vásárlási szándékkal.

1896-ban a III. osztályú vaskorona rend kitüntetést kapta a királytól.

Az 1900-as évek elejétől egyre többet betegeskedett. 1901-ben a már idős *Dőry József* bérlete lejárt, ezért úgy döntött eladja ménesét. Szinte csak külföldről érkeztek vevők, ezért az osztrák-magyar hadügyi kormányzat úgy döntött, hogy nem engedi elveszni, szétszóródni ennek a híres ménesnek az állományát, és 1905-ben bérleti szerződést kötött Esterházy herceggel, aki átvette az épületeket, a ménes teljes megmaradt kanca és csikó állományát a személyzettel együtt.

A tenyésztői tevékenység töretlen folytatása érdekében megbízták *Dőry Józsefet*, hogy irányítsa a ménes munkáját. Ezt a tevékenységet 1907. november 7-ig látta el.

Ekkor már teljesen visszavonultan élt. Állapota hol javult, hol súlyosbodott.

1910 szeptemberében Budapesten egy súlyos műtéten esett át. Ezután javulás állt be állapotában, majd fokozatosan romlani kezdett egészsége és 1913. október 25-én délután 4 órakor dombóvári otthonában elhunyt.

(Forrás: Az összeállításban szereplő cikkek és írások.)

jobaházi Dőry József (1841 – 1913)
(Forrás: lovasok.hu/dory-jozsef)

jobaházi Dőry Vilmos

(Zomba 1843. február 2. – Felsőleperd 1899. november 23.)

Jobaházi Dőry Vilmos született Zombán 1843. február 2-án *Dőry Frigyes* és *nerettei Boronkay Laura* gyermekeként. Tanulmányait Budapesten végezte. 1864-ben átvette a dombóvári uradalom felső-leperdi gazdaságának vezetését. Mint gyakorlati gazda különösen az állattenyésztés iránt viseltetett nagy előszeretettel és nagy súlyt fektetett a szimmenthali marha tenyésztésére. Szimmenthali tenyésztete az ország legelsői közé tartozott és számos országos és helyi kiállításon az első díjat nyerte el. A közügyek terén, mint az Országos Magyar Gazdasági Egyesület és a Tolnamegyei Gazdasági Egyesület igazgató-választmányának tagja tevékenyen működött.

A lótenyésztésben is kiváló eredményeket ért el. A Dunántul egyik legtanultabb és legjobb gazdája volt. Kora ifjúsága óta a mezőgazdaság iránti szeretet a gazdai pályára vonzotta, de ő nem csak szeretetével fordult a mezőgazdasági pálya felé, hanem alapos szakismeretek

megszerzésével készült rá és a gyakorlat mezején a legjobb és a leghírnevesebb gazdák közé tartozott. Gazdaságának vezetése annyira lekötötte, hogy bár tudásánál, szorgalmánál, elért eredményeinél, családi összeköttetéseinél és személyes kiváló tulajdonságainál fogva a legnépszerűbb és legtekintélyesebb férfiak közé tartozott, a közélet mezején nyilvánosan alig szerepelt. Ő megelégedett azzal, hogy tanácsaival szűkebb baráti körben gyakoroljon hatást a mezőgazdasági közügyekre. Ezért nem kerülhette el, hogy megyéje mint országos hírű lótenyésztőt a lótenyésztési bizottság élére állítsa és az Országos Magyar Gazdasági Egyesület is igazgató-választmányi tagjai közé váltsza.

Dőry Vilmos igazi gazdai sikereit szimmenthali szarvasmarhatenyésztése terén érte el. Egyike volt az elsőknek, akik Magyarországon a szimmenthali marhát meghonosították. A tökéletesség oly magas fokára emelte tenyésztését, hogy hazánkban a legelsőkhöz tartozott és külföldön is párját kellett keresni. E működése a *Dőry* nevet a magyar mezőgazdaság történetében maradandóvá tette.

Előkelő szíves modora, jó szíve, minden nemes és szép iránt való érdeklődése neki csak barátokat szerzett.

1878. június 6-án kötött házasságot Karácsonyi Erzsébettel. Házasságukból gyermek nem született. Házasságkötése után csak a családjának és a gazdaságának élt.

1899. november 23-án hunyt el Felsőleperden tüdőgyulladásban.

Halála után a bérlet lejártáig özv. *Dőry Vilmosné, Karácsonyi Erzsébet* vezette kiválóan a gazdaságot, majd miután eladta az állatállományt Zebegénybe költözött.

(Forrás: Az összeállításban szereplő cikkek és írások.)

jobaházi Dőry Vilmos

(Forrás: Köztelek 1899. november 29. (9. évfolyam 96. szám p. 1791. ADT))

jobaházi id. Dőry Jenő**(Zomba 1853. november 20. – Tüskepuszta 1902. február 3.)**

Jobaházi Dőry Jenő 1853. november 20-án született Dőripatlan község Paradicsom pusztáján. Atyja *Dőry Lajos*, anyja báró Laffert Kára. Édesanyját 3 éves korában elvesztette, az anyai szeretetet korán nélkülöznie kellett.

Tanulmányait Kalocsán, Pécsen és Budapesten végezte. Már 22 éves korában megnősült. Feleségül vette Dőry Gyula kamarás és Korniss Anna grófnő, csillagkeresztes hölgy leányát, Matildot.

1878. évben miután édesapja meghalt, átvette a családi birtokok és a tüskei bérlet kezelését, melyet haláláig törhetetlen szorgalommal, eréllyel és szakértelemmel kezelt. Országsszerte ismert sportember, úrlovas, úrkocsis és kitűnő vadász volt. Kíváló lótenyésztő volt, versenyistállót tartott fenn, a lovai több díjat nyertek.

Tolnavármegye törvényhatóságának virilis tagja, az állandó választmány, közigazgatási bizottság tagja. Tagja a Nemzeti Kaszinónak, a Tolnamegyei Takarékszövetkezet és Hitelbank igazgatóságának. A dombóvári takarékpénztár felügyelő bizottságának elnöke. Tagja az úrlovasok szövetkezetének, az országos gazdasági egyesületnek.

Négy gyermekük született, Hugó 1878-ban, Margit 1880-ban, Jenő 1881-ben és Lajos 1887-ben, aki ugyanazon évben elhunyt.

1901-ben hirtelen megbetegedett, később dr. Bartha orvostanár megműtötte, ami után javult az állapota, de 1902 januárjában az egészsége rosszabbra fordult és 1902. február 2-án szívszélhúdásban elhunyt.

(Forrás: Az összeállításban szereplő cikkek és írások.)

jobaházi Dőry Jenő

(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

jobaházi Dőry Etelka***(Zomba 1861. december 7. – Dombóvár 1944. augusztus 13.)***

Dőry Gyula királyi kamarás és gróf Kornis Anna csillagkeresztes hölgy leányaként 1861. december 4-én született Zombán. Ő volt a sorban az ötödik gyermek.

Főúri kisasszonyoknak kijáró nevelésben részesült, egy előkelő bécsi leánynevelő intézetben tanult. Tehetségesen zongorázott, lovagolt, különböző sportágakban próbálta ki magát, teniszversenyen díjat is nyert.

Tanulmányai befejeztével a család túskepusztai birtokára került. Először csak kedvtelésből kandirozott gyümölcsöket kezdett készíteni. 1883-ban létrehozott egy kisüzemet, így már barátai és ismeretségi köre is megkóstolhatta lekvárait, befőtteit.

Sikerein felbuzdulva 1912-ben a családi kisüzemet egy később 100 főt foglalkoztató gyár, a *Dőry Konzervgyár* váltotta fel, ahova 1918-ban igazgatónak unokatestvérét *dr. Dőry Jenőt* kérte fel.

Bécsbe, a Nemzeti Kaszinónak, valamint a fővárosba szállítottak konzerveket. Gyártmányaik nem csak Magyarországon és Ausztriában, hanem Angliában és Dél-Amerikában is ismertek és keresettek voltak. A termelés nagyarányú felfutása mögött a Dőry család kapcsolatrendszere és a katonai megrendelések álltak.

Az 1930-as években a nyári és őszi idényben a gyár akár 350 – 600 főt is alkalmazott. *Etelka* annyira ismert volt konyhai tudományáról, hogy 1933-ban még szakácskönyvet is kiadott „*Eti tanti szakácskönyve*” címmel.

1938-ban a *Dőry Konzervgyár* elnökeként kifejtett tevékenységéért legfelsőbb elismerésben részesült.

Élete során nem ment férjhez, leszármazottja nem maradt. 1944. augusztus 13-án hunyt el Dombóváron agyi trombózisban.

A *Dőry Konzervgyár*at 1948-ban népgazdasági okokból leállították, a gépeket elszállították Paksra és Nagyatádra. Az üresen maradt épületeket később a honvédség vette át és raktárbázist létesített a gyár területén.

(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad + az összeállításban szereplő cikkek)

jobaházi Dőry Etelka 1861 – 1944

(Forrás: Nemzeti Újság 1938. 12. 04. (20. évf. 276. sz. p. 1. ADT))

jobaházi Dőry Hugó

(Tüskepuszta 1878. december 14. – Budapest 1943. január 11.)

1878. december 14.-én született Dombóváron, Tüskepusztán. Dőry Jenő idősebb fiát Hugót, gazdának nevelte. Fiatalon béresekkkel együtt szántott, aratott, kaszált, gyakorlatból ismerte a gazdálkodást.

Középiskolai tanulmányait Pécsen és Csurgón befejezve gazdasági ismereteit akarta bővíteni, e célból Salm herceg blaskói birtokára (Morvaország) ment. Megismerte a cukorszesz- és sörgyártást és az intenzív tehenészeti gazdálkodást. Egy év múlva hazatért és a mosonmagyaróvári gazdasági akadémia hallgatója lett.

1901-ben végezte el az akadémiát, s ekkor apja a farkasvölgyi birtokot adta kezelése alá. Itt már meglátszott munkáján a vérbeli gazda keze. Egy év múlva apja halála után, 22 évesen vette át az adósságokkal megterhelt 9000 holdas birtok vezetését. Eladta a híres tüskei ménest és áttért a szarvasmarha tenyésztésre.

Érdekelte a villamos áram hasznosítása, a mezei vasút és a gőzeke alkalmazása. A gazdaság súlyát a tehenészetre fektette. Tejtermékei nem csak a közeli vidéken, de az egész országban közzismertek lettek. Fáradhatatlan szorgalmával, hosszú évek kitartó munkájával, a nagybirtokot mintagazdasággá fejlesztette.

Európa szerte híres lett tehenészete, tejjel látta el Pécsen, később Fiumét is. Később földjeinek mélyművelésére tért át, vásárolt Fauler-féle gőzekét is a talajműveléshez. 1906-ban már volt mezei vasútja is.

13.

Neves állattenyésztési szakértő, az O.M.G.E. állattenyésztési szakosztályának elnöke. Külföldön is elismert szaktekintély, Hollandiában lótenyésztési kérdésekben kérték fel szakértőnek. Németországba évről-évre szervezett tanulmányi kirándulásokat fiatal mágások részére.

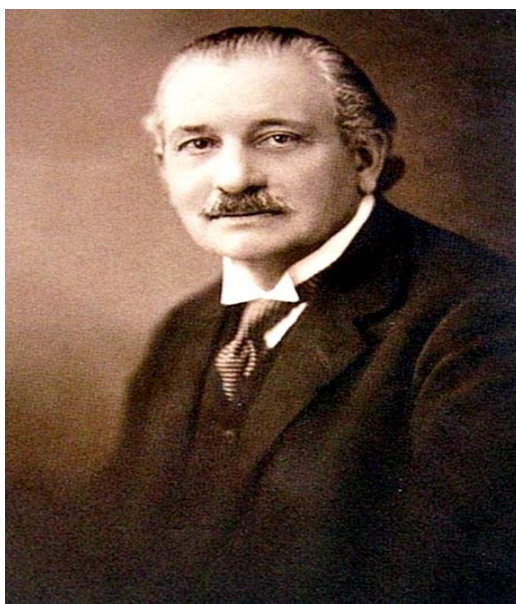
1902. óta tagja Tolna megye törvényhatósági bizottságának, amely 1927-ben a felsőházba küldte. 1920-tól gazdasági főtanácsos, 1912-től Újdombóvár község bírása. A dombóvári takarékpénztár elnöke. Újdombóvár díszpolgára.

1909. november 23-án a budapesti Egyetemi Templomban kötött házasságot draskóczi és jordánföldi Ivánka Ilonával. Házasságukból öt gyermek született: Huberta 1910-ben, Jenő 1912-ben, Edina 1914-ben, Ilona 1915-ben és Hanna 1923-ban.

Tüskepusztai bérlete 1935 végén lejárt. Ezután 1937-től, a Fejér megyei Nagylángon gazdálkodott, a Zichyektől bérelt három és félezer holdon. Egyetlen fiát, Jenőt is gazdának nevelte.

Hosszan tartó, súlyos betegség gyötörte. Hosszas szenvedés után, 65 éves korában Budapesten hunyt el, 1943. január 11-én. Holtestét a Tolna megyei Paradicsom-pusztán, a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad és az összeállításban szereplő cikkek)

jobaházi Dory Hugó (1878 – 1943)

(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

jobaházi Dőry Jenő**(Tüskepuszta 1881. október 9. – Pécs 1934. október 14.)**

Ifjabb dr. Dőry Jenő Újdombóváron született 1881. október 9-én.

Kaposváron végezte középiskolai tanulmányait, majd a budapesti Tudományegyetem jogi fakultásának hallgatója lett. A jogtudományok doktorává 1904-ben avatták.

Állami hivatalnoki kariert épített: Tolna vármegye szolgálatába lépett 1907-ben, közigazgatási gyakornok lett Szekszárdon, 1910 – 16-ig szolgabíró Pakson, majd tiszteletbeli főszolgabíró Dombóváron. Később egészségi állapota megromlása miatt kérte nyugdíjazását.

1914-ben 18.200 koronáért megvette a paksi dunai szigetet, az ugynevezett „strand fürdőt”. A közlekedési miniszter 1918-ban Temes, Torontál és Krassó-Szörény vármegyék kormánybiztosává nevezte ki. A Dőry Konzervgyár vezetését 1918-ban vette át, irányítása alatt a gyár termékei világhírűek lettek a két háború közötti időszakban. 1923-ban részvénytársasággá alakította az üzemet, ezt a lépést a gyár rohamos fejlődése mellett a gazdasági háttér is indokolta. A konzervgyárral sok család állt szerződésben a gyümölcs és zöldség termésre, ezen kívül a környék nagybirtokosainak is szerződése volt a gyárral.

Tagja volt az Országos Magyar Galamblövő Egyesületnek, a Mágna Kaszinónak, a Dombóvári Takarékpénztár Rt. igazgatóságának.

1919. június 19-én házasodott össze Újdombóváron draskóczi és jordánföldi Ivánka Etelkával. Házasságukból három gyermek született: Endre 1920-ban, Matild 1921-ben és Ádám 1923-ban.

1934. október 14-én hunyt el Pécsen.

(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad és az összeállításban szereplő cikkek)

jobaházi Dr. Dőry Jenő (1881 – 1934)

(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

Az 1867-ben indított ménesgazdálkodást a két fivér, Döry József (1841 – 1913) Sütvényben és Döry Vilmos (1843 – 1899) Felsőleperden, valamint az unokatestvér, Döry Jenő (1850 – 1902) Tüskepusztán – egyenként 200 – 400 lóval művelte legintezívebben.

Az Esterházy-uradalomhoz tartozó egyik jelentős pusztaközpont a ma már Dombóvár város területén lévő Tüskepusztán jött létre. 1746-ban magtár épült a területen, majd köré fokozatosan kiépült a kúria és egyéb gazdasági épületek. A hercegi birtokot 1861-ben a Döry család vette bérbe, a régi kúria elsősorban nyári szálláshelyül szolgált. Döry Jenő az 1870-es években historizáló stílusban építette fel az egykori hercegi szeszgyári épület anyagából a másik nevezetes, úgynevezett „fehér kastélyt”, ez ma már nem látható. A régi kúriát is többször átépítették, modernizálták, gyönyörű parkját annak idején díszmedvék és Alaszkából hozott díszrókák is ékesítették. A Döryek kiváló gazdálkodók voltak, nevezetes volt a tehenészetük, lótenyésztésük, kertészetük. Bérleti viszonyuk 1935-ben szűnt meg, a pusztát abban az évben Esterházy Pál herceg saját kezelésbe vette.

(Forrás: ⁽¹⁾ A Wosinszky Mór Múzeum évkönyve 22., Szekszárd 2000./Gaál Zsuzsanna: Egy birtokos nemesi család válsága és felbomlása a 19. század második felében.

⁽²⁾ Gaál Zsuzsanna: A dzsentrí születése (Wosinszky Mór Múzeum, Szekszárd, 2009.

⁽³⁾ dombovar.hu/Lakohelyunk/Ertektar/Nevezetes-epuletek/)

Döry Jenő (1853 – 1902) örökölte Döry Frigyes és Lajos gazdaságát Tüskepusztai központtal. Az ő nevéhez fűződik a birtok úthálózatának képzése, a Tüskepusztai „fehér” kastély építése és parkosítása, a juhtenyésztés visszafejlesztése és a legelők szántófölddé töretése, fásítás, a ménes vérvonalának frissítése, 1880-tól pedig a tehenészet beindítása, cselédházak, pajták, csűrök építése. Szőlőhegyi emlék a XIX. század végén Döry Jenő által építtetett Döry kúria. A téglá építőanyag helyben készült, a tető faanyaga kiváló minőségű borovi fenyő. A kúria körül parkot alakítottak ki salakos séta ösvényekkel, buja virágokkal, fekete fenyőkkel. A domboldalon szőlőültetvény, a dombtetőn istálló, konyhakert. Az épület óriási pincével, légöblítéses wc-vel, emésztőgödörrel (a mai napig használható állapotban), 28 méter mély szívó-nyomó kúttal, a padláson víztartállyal lett ellátva. Az épületben cselédszoba, étkező-társalgó, konyha, vendégszobák, voltak. Később a keleti oldalon L alakúra lett bővítve, plusz vendégszoba és terasz lett kialakítva.

(Forrás: [dombovar-szolohegy/info/dory-csalad](http://dombovar-szolohegy.info/dory-csalad))

Az idézett cikkek és írások időrendben, az eredeti megjelenés szerint lettek leírva.

Vadász és Versenylap 1862. december 10. (6. évfolyam 34. szám p. 1. ADT)

A dalmandi vadásztanya.

Tolna vármegyének somogyi-határszélén, Dombóvártól északra, Gyula Jovánczától pedig nyugatra, mindkettőtől egy órányi távolra fekszik a dalmandi vadásztanya. Már e szó

„tanya” magában rejti a fogalmat, melyet ama kicsiny és külsejére nézve egyszerű, de elrendezésében vadászigényeknek megfelelő kényelemmel beosztott lakról, hol több tapasztalt sportsman és számos ifju vadász tölti az időnyt, képzetünkben alkothatunk. S ha valaki ezen, észak-keletről pompás fővaddal bővelkedő tölgyerdők, a láthatár többi részén pedig termékeny fennsík által övedzett és kies hegy oldalán fekvő vadásztanya belsejébe s ott a vadászat szenvedélye által egyesített társaságot látva, annak közepette a vidor szívélyes házi-gazdával *b. Döry Lajossal* találkozik: lehetlen, hogy a sport nevében az elismerés legmelegebb szavaival ne nyilatkozzék azon férfiú iránt, kinek nemes vadászszenvédele, fáradozásai s anyagi áldozatok által, egyedül és önállólag sikerült, a még eddig Tolnában soha nem létezett lovas vadászat és kopófalka eszméjét valósítani; - Csernovics Arzén, *b. Orczy* és a pesti kopásztársulat ebólaiból egészítvén ki a 11 pár nyúlkopóból álló falkát, mely a tulajdonos falkanagysága alatt hetenként háromszor : kedden csütörtökön és szombaton, dicséretes sikerrel működik. A vidék szerencsés helyzeténél fogva azonban a vadásztársaság nem egyedül falkás vadászattal foglalkozik, hanem közbeeső napokon agarászattal, erdei kopászattal és hajtókkal rendezett szarvasvadászattal, mely legtöbbnyire szerdán szokott tartani, tölti legkellemesebben idejét. A dalmandi vadászlak, a szemközt álló gazdatiszti lakkal s közben épült – tulajdonképpen nagyobbított ebóllal, egy kis négyszög udvarkertet foglal be s egyöntetű tornyos formáival, homlokzataival s egész külsejével kellemes benyomást teszen minden érkezőre. Célyszerű beosztás mellett e jól rendezett s 16-11 lakosztályt és 2 termet magában foglaló épület 25-30 vadásznak elég kényelmet nyújt. Vadászlovaink elhelyezéséről nem kevésbé előnyösen van gondoskodva. A vadászistállók minden kellékével bíró ólakban eddig állandóan 41 vadászló áll, s 12 vadászlovas istállóját képezi. A már említett nagyobbított eból tartalma jelenleg összesen 83 nyúlkopóból áll, mely létszám a múlt évi falka maradványához csatolt és Újszászról hozott 17 darab, a pesti falkából szerzett 5 darab és saját nevelésű 15 kopón kívül még újabban Csernovics Arzén 37 harrierből álló falkájával öregbedett jelen népességére. A kutyák három falkára, két lassúra és egy sebesre osztatnak. A dalmandi kopófalka után ez időnyen lovagoltak: *b. Döry Lajos mint falkanagy*, *gr. Zichy László*, *gr. Széchenyi Sándor*, *Tallián Lajos*, *b. Döry Ödön*, *id. Döry Zsigmond*, *Döry Gyula*, *ifj. Döry Miklós*, *b. Vimmersperg Gusztáv*, *Tallián Kálmán*, *Tallián Géza*, *Döry Géza*, *Bernrieder József és László*, *Kemmerer Gusztáv*, *Döry Hugó*, *Döry Bódog*, *Döry József és Vilmos*, *Döry Victor* és végre e sorok írója *Szeniczey Ödön*.

Tolnamegyei Közlöny 1875. szeptember 15. (3. évfolyam 37. szám p. 49. ADT)

Hymen.

Jobaházi Döry Lajos tisztelettel tudatja fiának, *jobaházi Döry Jenőnek*, *jobaházi Döry Gyula* cs. kir. kamarás és neje, *gönczruszkai gróf Kornis Anna* csillag-keresztes hölgynek leányával, *jobaházi Döry Matilda* kisasszonnyal folyó 1875. évi szeptember 29-én Kocsolán leendő egybekelését. Dombóvár szeptember 5. 1875.

Tolnamegyei Közlöny 1877. március 04. (5. évfolyam 10. szám p. 33. ADT)

Törvényszéki terem.

Sikkasztással vádolt Forster Alfréd volt dombovári járási szolgabíró és Döry Viktor segédszolgabíró bűnügyében a szegzárdi e.f. kir. törvényszék fenyítő osztálya előtt folyó évi február 24-én tartatott meg a végtárgyalás. A kihirdetett ítélet szerint Forster Alfréd két évi, Döry Viktor pedig egy évi börtönre ítéltettek.

Tolnamegyei Közlöny 1878. január 13. (6. évfolyam 2. szám p. 7. ADT)

A megyei tisztújításról irt cikkünkéből tévedésből kimaradt, hogy Döry Béla dombovári járási segédszolgabíró ur is tiszteletbeli szolgabíróvá lőn főispán által kinevezve, mely kinevezést ezennel utánpótoljuk.

Tolnamegyei Közlöny 1878. április 21. (6. évfolyam 16. szám p. 62. ADT)

Családi gyászjelentés, mely Döry Gyula halála alkalmából kiadatott, a következőképpen hangzik: Jobaházi Döry Béla és *Mathilde férjezett Döry Jenőné* saját ugy kiskoru testvéreik *Etelka*, Gyula, Gábrille és Ödön, nemkülönben sógora és férje Jobaházi Döry Jenő nevében is szomorodott szívvel jelentik felejthetetlen atyjuk, illetőleg ipa méltóságos Jobaházi Döry Gyula, cs. kir. kamarás, Szt.-Gergely rend vitéze és több más rendek birtokosának élete 50-ik évében, folyó hó 10-én d.u. 6 órakor hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei e hó 12-én d.u. fognak Salesianer-utca 10. szám alatti lakásán beszenteltetni és Zombán folyó hó 14-én délutáni 3 órakor a családi sirboltban öröknegyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise áldozat Bécsben és Zombán folyó hó 15-én délelőtti 10 órakor fognak az egek Urának bemutatni. Béke hamvaira.

Tolnamegyei Közlöny 1879. október 26. (7. évfolyam 43. szám p. 156. ADT)

Sertés eladás.

A dombovári vasutállomástól $\frac{1}{4}$ órányira fekvő „Tüskei” majorban 500 darab hizlálásra alkalmas $1\frac{1}{2}$ éves (ártány és herélt göbe), 800 darab súdó (kan és göbe) az uradalmi törzsnyájából, mely eredeti hires fekete szőrű „Szunyog törzsnyájából” származik, szabad kézből eladó. Venni szándékozók naponta jelentkezhetnek, a kisebb tenyésztő gazdák kedvezményükre darabonként is adatnak el. Kérdések intézendők Nagyságos Döry Lajos és Jenő gazdasági irodájukhoz Dombovárrott.

Vadász és Versenylap 1879. május 29. (23. évfolyam 22. szám p. 189. ADT)

. . . Az eljárás iránt megyénk lótenyésztői nagy érdekeltséget mutattak, s ahhoz számosan gyűltek össze a zord idő s feneketlenséggel határos utak mellett is Dombóváron, hol a

bizottsággal együtt Dőry József urnak ritka s hagyományos szivességgel látott vendégei voltak. Vétetett Dőry József urtól 4 darab ötéves kész ló, és 4 csikó, Dőry Zsigmondtól 2 két éves csikó, Dőry Jenőtől 1 három éves, Fördös Dezsőtől 1 két és 1 három éves, Perczel Dezsőtől 3 két éves csikó, a többiek egyenkint vásároltattak a megye egyes lótenyésztőitől.

Vadász és Versenylap 1879. július 10. (23. évfolyam 28. szám p. 239. ADT)

Dőry Jenő, tolnamegyei birtokos mult hó 24-én Tamásiból (Tolnamegye) saját tenyésztésű Young Cotswoldtól származó pej négyes fogatán elindult, s pihenés és etetés nélkül Kenesén s Veszprémen át Balaton-Füredre ment. A tiz és fél mföldnyi utat, (mint a M-g írja) öt óra alatt tette meg, pedig utközben nyerges lovát még szerencsétlenség is érte, a mennyiben kavicsra lépett, s megsántult. Egy mérföldet átlag huszonnyolcz percz alatt végezni, nem közönséges eredmény.

Vadász és Versenylap 1880. január 01. (24. évfolyam 1. szám p. 6. ADT)

A Jobbaházi Dőry Jenő és Lajos uraknál decz. 15-16-án tartott vadászatokon esett 247 nyúl, 9 róka, 1 vadmacska és 1 fogoly, összesen 258 darab vad. Jelen voltak a két vadásztulajdonos uron kívül gróf Nádasdy Ferencz, Bernrieder József és László, Stankovánszky János és báró Jeszenszky István urak.

Vadász és Versenylap 1881. február 17. (25. évfolyam 7. szám p. 55. ADT)

Tisztelt Szerkesztő Ur! *A Dőry Jenő és Lajos uraknál f. évi január hó 14, 15 és 16-án megtartott vadászatokon esett 286 nyúl és 11 róka. Vendégek voltak: gr. Nádasdy Ferencz, gr. Zichy Béla, gr. Forgách Antal, Bernrieder József és László, Sztankovánszky János, Perczel Dezső, Márffy Béla, Jankovich Gyula, br. Jeszenszky István, Dőry Lajos, Kégl István, Dőry Béla és a házi úr, kinek kedves neje és sógornéja, mind három kemény vadász napon fáradhatlan szenvedélylyel vettek részt az edző sportban. N.N.*

Vadász és Versenylap 1881. június 09. (25. évfolyam 23. szám p. 1. ADT)

A pesti Lovaregylet f. év ápril 9-diki rendkívüli közgyűlésén, továbbá a május 11-ki és a június 5-ki választmányi gyűléseken megválasztattak élegfogytiglan és 100 forint évenkénti kötelezettséggel az egylet tagjaiul: Br. Vay Dénes, . . . Dőry Lajos (dombovári), . . . Dőry Jenő, . . . Budapest, 1881. június 6. A titkárság.

Vadász és Versenylap 1881. október 06. (25. évfolyam 40. szám p. 373. ADT)

Az ozorai uradalom erdőségeiben az idei szarvasbika-cserkészeten Dőry Lajos, Jankovich Gyula és Dőry Jenő urak, mint vendégek Bernrieder László, Jeszenszky István és Ross urak

vettek részt. Összesen 4 darab vadászható (Jagdbare) szarvasbika és 5 darab dám bika került terítékre. A vadászatot a rossz idő megnehezítette.

Vadász és Versenylap 1882. február 16. (26. évfolyam 7. szám p. 58. ADT)

F. évi január hó 9 és 10 én Dombováron *Döry Jenő és Lajos urak* vadászterületén lövetett 274 nyul és 4 róka. Házi urakon kívül résztvettek: gr. Nádasdy Ferencz, gr. Forgách Antal, gr. Szapáry Iván, gr. Festetich Alfonz, Berniederek, Sztankovanszky, Perczel, Márffy Béla, Jankovich Gyula és Elemér, Döry Béla, gr. Jeszenszky István. Az ugyanezen urak által f. évi január 21-22-iki napokon rendezett erdei hajtások alkalmával lövetett 1 vaddisznó, 2 őz, 13 róka és mintegy 35 nyul. – A házi urakon kívül jelen voltak: gr. Széchenyi Nándor, gr. Festetich Alfons, báró Döry Andor, Bernrieder László, Sztankovanszky és br. Jeszenszky István.

Vadász és Versenylap 1882. május 11. (26. évfolyam 19. szám p. 174. ADT)

IV. Egyfogatú verseny. 800, 200, 100 frank s kettős tét. Egyszer körül a pálya; ló és kocsi tetszés szerint.

Kenessey Zoltán úr 6 é p kanczája (4 p 54 mp) 1

Döry Jenő úr sga k (4 p 55 mp) 2

Tolnamegyei Közlöny 1883. március 04. (11. évfolyam 10. szám p. 40. ADT)

Hirdetmény.

A dombovári takarékpénztár részvény-társaság ezennel közhirrre teszi, hogy 1883. év február hó 25-től kezdve csak 5% kamatozás mellett fogad el betéteket: az intézetnél eddig 5 ½ %-ra elhelyezett betéti tőkék kamatlábát pedig 1883 év április hó 1-től fogva szintén 5%-ra szállítja le, a 10% tőkekamatadót azonban a takarékpénztár fogja fizetni. A dombovári takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága: *Döry József, elnök.*

Tolnamegyei Közlöny 1883. május 27. (11. évfolyam 22. szám p. 82. ADT)

Budapesten a május 17-én megtartott ügető versenyen, legtöbb díjat *Döry Lajos dombovári nagybirtokos* nyert.

Tolnamegyei Közlöny 1883. augusztus 05. (11. évfolyam 32. szám p. 129. ADT)

Meghívás.

A Kaposcsatorna-társulat 1883. évi augusztus 30-án reggel 9 órakor Dombováron (a nagyvendéglőben) rendes közgyűlést tart, melyre a társulat tagjait ezennel meghívom. – A gyűlés tárgyai: 1. az 1881. évi pénztárnoki számadások megvizsgálása. 2. Az 1884. évi költségelőirányzat elkészítése. 3. Egyébb folyó ügyek. Kelt Dombovárott, 1883. augusztus 2-án. *Dőry József s.k. elnök.*

Tolnamegyei Közlöny 1883. augusztus 26. (11. évfolyam 35. szám p. 143 ADT)

A lótenyésztés emelésére alakult társaság, mely az ügető-versenyeket rendezi, a múlt vasárnap tartott budapesti nyári ügető versenyén *Dőry Lajos „Gazsi”*-ja négy díjat nyert.

Tolnamegyei Közlöny 1883. szeptember 16. (11. évfolyam 38. szám p. 155. ADT)

Lóverseny.

Bécsben a szeptember 11-iki lóversenyen, az akadályversenyben *Dőry Lajos* tolnamegyei nagybirtokos Timelkamja nyerte el az első díjat három lóhosszal.

Vadász és Versenylap 1885. február 26. (29. évfolyam 9. szám p. 85. ADT)

35. *Dőry József süttvényi ménese (Tolnamegyében, Dombovár mellett.)*

E ménest az ötvenes években *Dőry Frigyes* alapítá, eredeti tenyészanyagát a környékbeli jelesebb ménesekből szerzett s jónak bizonyult kanczák képezék, melyek részben angol, részben arab vérkeverékkel birnak. Igen nagy előnye eme kiváló jó ménesnek, hogy abba, alapítása óta csupán biztos származású és vagy nyereg alatt vagy jukkerfogatokban erősen kipróbált anyakanczák kerültek. Továbbá a superioritást biztosítja a legtöbb más jukkerfajta ménes felett *Süttvénynek* ama magas vér is, mely minden egyes ivadékaiban buzog. Duke, Cotswold, Snapthoot és számos más jeles telivér-apának örökölt képességét bírja e méneséből kikerült majd minden ló.

Szekszárd Vidéke 1889. január 17. (9. évfolyam 4. szám p. 30. ADT)

Dombováron szépen sikerült nyulvadászatot tartott e hó 7., 8., és 9-ik napján *Dőry Jenő* nagybirtokos. Szakértelemmel vezetett rendezés, kedvező időjárás és gyakorlott vadászok biztos fegyvere eredményezhette csak azt a meglepő sikert, mely tekintettel a tavali szigorú télre – igazán nem várt, de méltó jutalma volt a kellemes fáradságnak. Három nap alatt 1140 nyul került terítékre. A vadászatban résztvettek a házi uron kívül annak neje *Dőry Mathild* és sógornője *Dőry Etelka* is, kik fokozódott érdeklődéssel és fáradhatatlan kitartással vették ki részöket a vadász-sportból s 61 nyulat lőttek. Jelenvoltak a vadászatban: Gr. Széchenyi Sándor, gr. Szapáry Iván, Bernrieder László, Sztankovánszky János, Perczel Lajos, Perczel Dezső, gr. Festetics Alfonz, Jankovich Gyula, Inkey Antal, Inkey László, Leksza Zenó, *Dőry Lajos*, *Dőry Pál*, *Dőry Béla*. A hajtvadászat végeztével az egész társaság kocsira

ülvén a Baranya megyében fekvő Vaszari erdőbe hajtattott az elegáns kényelemmel berendezett új vadászkastély felszentelésére. A 10. és 11-én történt hajtásokban elejtett két vaddisznó: egy erős kan és egy kocza. Ezeken kívül még egy róka is. – Egy gyengébb vaddisznó pedig megsebesített. A hajtásokban körülbelül 16 darab került elő, de visszatörtek. A társaság minden tagja vidám hangulattal s az élvezett napok kedves emlékével távozott a vendégszerető háziur hajlékából.

Vadász és Versenylap 1889. február 09. (33. évfolyam 7. szám p. 66. ADT)

Földmivelés-, ipar-, és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium. 8524 sz. 1889/IV.

Báró Rudnyánszky Iván elhalálozása folytán Tolna vármegyében megüresedett lótenyésztőbizottsági elnöki székre Dőry József úr, dombovári lakos választotta meg. A miniszter megbízásából: Kozma

Szekszárd Vidéke 1889. február 14. (9. évfolyam 8. szám p. 68. ADT)

Vaddisznó vadászat.

Múlt hó 31-én Dőry Jenő vaszari erdőbirtokán előkelő társaság volt együtt. Az ügyesen rendezett vadászon elejtették: 1 drb vadkan és 1 drb kocza (9 malacczal). Vadászat végeztével az újonnan épített s szépen berendezett „vadászház”-ba ment a társaság, hol pompás étkek s vig poharazás mellett kedélyesen folytak az órák jó későig.

Szekszárd Vidéke 1889. június 20. (9. évfolyam 26. szám p. 214. ADT)

Halálozás.

Donászy Ignác, Dőry József nagybirtokos pénztárosa, a múlt héten hunyt el 82 éves korában Dombovárott. A boldogult 50 évig szolgálta a Dőry Családot.

Szekszárd Vidéke 1889. augusztus 22. (9. évfolyam 35. szám p. 299. ADT)

Dombóvárról a következőket írják: Folyó hó 5-én Simon Gyula Moson vármegye főispánja Dombóvárra érkezett, hol Dőry József nagybirtokosnál tett látogatást, onnét 6-án Leperdre Dőry Vilmoshoz rándult, hol megtekintette a gyönyörűen berendezett mintagazdaságot. . .

Állategészségügyi Évkönyv 1889. (P. 173. ADT)

Dőry Vilmos új-dombovári tehenészete.

Alapított 1852-ben. 1860-ban vásároltatott 1 bika és 1 tehén Bernből, 1883-ban 1 simmenthali bika Bábolnáról, 1885-ben pedig Simmenthalból 8 tehén.

22.

Tenyészirány: tiszta fajta nevelése. Teljes érettségüket az állatok 4 éves korban érik el. Átlagos élősúly teheneknél 500 klgr., bikáknál 7-800 klgr. Átlagos évi tejhozam ismeretlen, mert a borjukat négy hónapos korukig szoptatják.

Állomány: 8 tiszta vérű tehén, 1 tenyészbika és 4 növendék bika.

A bikák 1 ½ éves korukban 180 frton adatnak el.

Magyarország földbirtokosai és bérlei 1899-1900. (p. 92. ADT)

A birtokos neve	Lakása	Utolsó posta	A birtok területe kataszteri holdakban
<i>Dőry Jenő</i>	Uj-Dombovár	Dombovár	6410
<i>Dőry Vilmos</i>	Uj-Dombovár	Dombovár	3525
<i>Dőry József</i>	Uj-Dombovár	Dombovár	12945

Szekszárd Vidéke 1890. január 22. (10. évfolyam 7. szám p. 36. ADT)

A Leperd-pusztai r. kath. tanítói állásra pályázat hirdettetik, - a tanító fizetése 200 ft készpénz, egy padlós szobából álló lakás, melynek fűtésére adatik 8 méter hasáb fa, minden tanonc után 50 kr, - ilyen van 80; a gazdatisztnél kap a tanító teljes ételmezést, de köteles a gazdatiszt kis gyermekeit külön is tanítani; - Az állás azonnal elfoglalható, - tannyelv: magyar, - A kérvények nagys. *Dőry Vilmos* urhoz, mint iskolafenttartóhoz intézendők Leperdre, u.p. Kocsola, Tolnavármegye.

Szekszárd Vidéke 1890. január 29. (10. évfolyam 9. szám p. 43. ADT)

Tüskén folyó hó 13-17-ig *Dőry Jenő* ur birtokán sikerült vadászat folyt le előkelő sportmenek részvétele mellett, melyen 696 drb nyul esett vadászszákmányul. Az előkelő társaság nagyobb része folyó hó 15-én Vaszarra rándult a vendégszerető háziur új vadászkastélyába, honnan a következő két napon fényes sikerrel végződő vaddisznó vadászatra rándultak, melyen 7 drb vad esett, ezek közt egy erős kan, 3 drb erős kocsa és 3 drb süldő. Ezen kívül lövésre került még 5 drb, melyből 3 sebesített meg, 2 pedig hibás lövéssel tovább iramlott. A fényes vadászatot részt vettek a szíves házi uron kívül: bájos neje, *Dőry Matild* urnő, ki 34 drbot terített le, továbbá *Dőry Etelka* urhölgy ki 35 drbot lőtt.

Szekszárd Vidéke 1890. június 19. (10. évfolyam 31. szám p. 205. ADT)

Négyes fogatok versenye.

A pozsony-bécsi négyesfogat-verseny június hó 13-án délután 2 órakor kezdődött meg. Az indulási jelt gr. Széchenyi Imre starter adta meg. . . A mondott napon, daczára az esőre hajló, borult időnek, óriási közönség vonult ki a ligetfalusi országútra. Pontosan 2 órakor indult el

az első négyes fogat, s utána 5-5 percznyi időközt a többi. A verseny eredménye a következő:
 1. Az ezer forintos tiszteletdíjat báró Wesselényi Miklós kapta, kinek négyes fogata 2 ó. 42 p. 38 mp. alatt tette meg az utat Pozsonytól Bécsig. – 2. A második díjat (tiszteletdíj és 200 frt) gróf Károlyi Lászlónak ítélte oda (2 ó. 43 p. 1 mp.) – 3. A kiállítási díj és 100 frt *Dőry Józsefnek* jutott (2 ó. 46 p. 42 mp.)

Vadász és Versenylap 1890. június 21. (34. évfolyam 37. szám p. 276. ADT)

A publikum körében nagy fogadások történtek és a legnagyobb feltűnést keltette, hogy nem *Dőry* fogata nyerte meg az első díjat. *Dőry*ben bizott mindenki, az ő fogata volt a favorit: nemcsak azért, mert Tolnából 3 négyes fogat volt: *Dőry*, Perczel és Apponyié, hanem azért, mert Károlyi László fogatában is tolnai lovak voltak s így egész biztosra vették, hogy a nagy hirnévvel bíró *Dőry-lovaké* lesz a győzelem.

Szekszárd Vidéke 1890. október 23. (10. évfolyam 49. szám p. 329. ADT)

Kitüntetett kiállítók. A bécsi gazdasági kállitácson ezüst érmet nyertek: gróf Széchenyi Sándor (*Nagy-Dorogh*), *Dőry Vilmos (Leperd)*, . . .

Szekszárd Vidéke 1891. február 05. (11. évfolyam 6. szám p. 40. ADT)

Remek lövés.

Dőry Jenő nagybirtokos a mult napokban vaszari vadászterületén remek lövést tett, vagy 350 lépésnyi távolból, egyetlen lövéssel, egy hatalmas vaddisznót terített le.

Tolnavármegye 1891. március 01. (1. évfolyam 9. szám p. 4. ADT)

A „Dunántuli Közművelődési Egylet” alapító tagjai sorába megyénkből ujabban beléptek: *Dőry József*, dr. Sass István megyei főorvos, Perczel Lajos, Bischitz Mór, Rosmayer Ferencz, és Hirsch Adolf megyei nagybirtokosok 100-100 frttal.

Tolnavármegye 1891. március 08. (1. évfolyam 10. szám p. 4. ADT)

A „Dunántuli Közművelődési Egylet” alapító tagjai sorába megyénkből ujabban *Dőry Jenő* nagybirtokos lépett be.

Tolnavármegye 1891. március 22. (1. évfolyam 12. szám p. 6. ADT)

Uj-Dombovár község e hó 15-én választotta meg új jegyzőjét. A hét pályázó közül az eddigi derék segédjegyző lett egyhangulag megválasztva. A községi képviselő-testület nevében

Döry József meleg szavakban mondott köszönetet a nyugalomba vonult agg jegyzőnek, *Reiszperger Istvánnak*, ki majd csaknem félszázados jegyzői működéséből harmincz évet e községnek áldozott, s fáradságot nem ismerő szorgalommal felelt meg mindvégig fontos hivatalának.

Szekszárd Vidéke 1891. április 16. (11. évfolyam 16. szám p. 99. ADT)

Érdekes fogadás folyt le a múlt hó végén *Perczel József* és *Döry József* földbirtokosok között. *Perczel József* abba fogadott, hogy lovaival a sükei-pusztáról ⁽¹⁾, mely *Döry Jenő* bérlete, a pécsi vámgig, a mi körülbelül ötven kilométernyi hegyes-völgyes út, 2 óra 23 percz alatt teszi meg az utat. A fogadás mellékfeltétele az volt, hogy két loval, ügetésben kell a megjelölt utat a kitűzött időben megtenni. *Perczel* 7 óra 35 perczkor indult el fogatával, melyre a másik fogadó fel is ült, a Tüske-pusztáról, s daczára a sok meredek hegynek, a sáros utnak és annak, hogy az napon Pécssett országos vásár volt, a mikor nagyon sok szekér vonult az uton: a *Perczel* fogata 2 óra és 17 percz alatt ügetett a célhoz, tehát 6 perczel korábban a kitűzött időnél. Érdekes az ellenfogadónak az uton tett följegyzései, melyek szerint a fogat ilyen időközökben ért egyes pontokhoz: Tüske – indulás – 7 óra 35 p., Dombovár-kaposhíd 7 óra 46 p., kaposszekcsői korcsma 7 óra 56 p., vásárosdombói korcsma 8 óra 03 p., sásdi országut 8 óra 20 p., oroslói hegytető 8 óra 36 p., hertelendi hegytető 8 óra 45 p., magyar-széki korcsma 8 óra 55 p., Mánfa előtti forduló 9 óra 09 p., mánfai híd 9 óra 14 p., mánfai hegytető 9 óra 30 p., érkezés a pécsi vámhöz 9 óra 52 p. ⁽¹⁾ helyesen túskei-pusztáról)

Szekszárd Vidéke 1891. április 23. (11. évfolyam 17. szám p. 105. ADT)

Kitüntetett kiállítók.

A budapesti tenyészállat kiállításban résztvett kiállítók közt megyénkből: *Perczel Dezső* orsz. képviselő első 100 frankos díjat nyerte keresztezett marháíért. – *Döry Vilmos* nagybirtokos első díjjul 80 frankot és II. díjjul 50 frankot nyert pirostarka hegyi fajta marháíért. . . .

Tolnavármegye 1891. május 10. (1. évfolyam 19. szám p. 4. ADT)

Ügető versenyeket rendezett Budapesten az ujjonon alakult Tattersal-egylet a városligeti lókiállítás keretében. E versenyeken *Döry Jenő* és *Sztankovánszky János* megyénk nagybirtokosai is részt vettek. *Döry Jenő* gyönyörű fogatának sok bámulója volt s egyik versenybíró is ő volt.

Szekszárd Vidéke 1891. május 14. (11. évfolyam 20. szám p. 125. ADT)

Lókiállítás.

Budapesten e hó 5-én lókiállítást rendeztek, melyen *Dőry Jenő nagybirtokos* ötszörös díjjal nyert kiállított remek lovaiért. Először is a kiállítás bíráló-bizottsága *Dőry Jenő*nek ítélte oda a diszoklevelet az összkiállításért. Mohrenkopf angol kanczáért 100 frankos első díjat nyert. Egy 8 éves háttas fekete kanczáért 200 frankos 2-ik díjat. Négyesfogatáért 1000 frankos első díjat nyert.

Tolnavármegye 1891. május 31. (1. évfolyam 22. szám p. 3. ADT)

Lóverseny Dombóvárott.

Tolnavármegye lótenyésztésügyi bizottsága *Dőry József* elnökle alatt Szegzárdon, 1891. évi május hó 25-én ülést tartott és az elnök erre vonatkozó beható előterjesztései folytán a vármegye lótenyésztésének emelése érdekében lóverseny rendezését határozta el.

A lótenyésztésügyi bizottság eme határozatát örömmel üdvözljük, minthogy tapasztalat szerint a lóversenyek a lótenyésztés fejlesztésének leghathatósabb eszközeinek egyikét képezik. Sikert kívánunk mindjárt az első alkalomhoz, a melyre különösen felhívjuk a gazdaközönség figyelmét, meg lévén róla győződve, hogy ugy a törvényhatósági bizottság, mint a vármegye közönsége is felfogja karolni a lóversenyek tartásának közhasznu eszméjét.

A verseny ideje folyó 1891. év szeptember 6-ika délután 2 órai kezdettel; - helye Dombóvár nagyközség területe. A versenyrendező bizottság, egyszersmind döntő bíróság tagjai: *Dőry Jenő*, Durrmann Antal ezredes, Deseő Gyula százados, Jeszenszky Andor és Perczel József, elnöke a most felsorolt bizottsági, illetve bírósági tagok, valamint a versenyben leendő részvétel céljából megkeresendő baranyavármegyei lótenyésztési bizottság részéről kiküldött bizottsági, illetve bírósági tagok által együttesen választandó egy egyén. Indító, időmérő, mázsáló valamint az egyes versenyző fogatok részére szükségelt bírák, a verseny napján a bizottság által jeleltetnek ki.

Tolnavármegye 1891. július 12. (1. évfolyam 28. szám p. 8. ADT)

Hirdetmény.

Mellyel közhirrre tétetik, miként Tolnamegye lótenyésztő-bizottsága folyó évi szeptember hó 6 án délután 2 órakor, Dombóvár mezőváros közelében a Tüskei pusztán a népies lótenyésztés emelésére lóversenyeket hátán, kocsiban sebes hajtásra, kocsiban teherhuzásra rendez, a melyben minél tömegesebb részvételre az összes tolnamegyei népies lótenyésztőket ezennel meghívja. A versenyek részletes feltételei minden község előljáróságánál betekintheők: még netán bővebb felvilágosítással alulírott szívesen szolgál. Dombóvár, 1891. június 15-én. *Dőry József* a tolnamegyei lótenyésztő-bizottság elnöke.

Szekszárd Vidéke 1891. augusztus 27. (11. évfolyam 35. szám p. 232. ADT)

(Hírdetés) Eladó tavaszi borsó. Felső-Leperden utolsó posta Kocsola *Dőry Vilmos* gazdaságában 30 métermázsas tavaszi borsó eladó; métermázsája 10 forint, a zsák 40 krral számíttatik. Egy métermázsának vasúthoz való szállítása 20 krral történik.

Tolnavármegye 1891. szeptember 06. (1. évfolyam 36. szám p. 2. ADT)

Lóverseny.

A dombovári népies tenyésztési lóverseny folyó 6-án lesz megtartva. Jutalmazásra vármegyénk közgyűlése 500 frtot szavazott meg az ebtartási alapból. Ezt az összeget alispánunk már ki is utalta *Dőry József* lótenyésztési bizottsági elnök kezeihez. – A lóversenyek életképességének biztosítására az 1892 – 93 – 94. évekre is megszavazott 5-500 forint.

Tolnavármegye 1891. szeptember 20. (1. évfolyam 38. szám p. 1. ADT)

Lótenyésztésünk és lóversenyeink.

Igaz örömmel, s jogos büszkeséggel tölt el bennünket azon – a „Tolnavármegye” mult számában közölt – szakszerű jelentés, melyet *Dőry József ur*, mint a tolnavármegyei lótenyésztési bizottság nagyérdemű elnöke, a dombovári lóversenyről a fölmivelésügyi miniszterünkhöz intézett. – Állattenyésztési szempontból ép oly öröndetes, mint közgazdaságilag fontos, hogy megyénkben a lótenyésztés emelésére minden lehető megtesznek, s különösen üdvözölhető, hogy a cél elérésére szolgáló eszközök között ott találjuk a népies lóversenyt is.

Tolnavármegye 1891. október 11. (1. évfolyam 41. szám p. 2. ADT)

... Annyira elfogyott már e nemes állat, melyben bámulatos módon egyesül a méltóságos, kellemes külső, a finomság, a ravaszság, az erő, a vadság s egyszersmind a szelid természet. Nagyobb mennyiségben már csak a Kárpátokon fordul elő hazánkban, hol az állattenyésztés még mindig tulsúlyban van a földmivelés fölött, hol az ősi erdőt még nem harsogja keresztül-kasul a favágók fejszecsapásai. Vadaskertekben gyakrabban gyönyörködhetünk a szarvas szemlélésében. Többek közt *Dőry Jenő* megyei földbirtokos vassari vadászterületén vagy száz darab szarvas s dāmivad található, daczára annak, hogy szűrös atyánkfiai is szeretik a vadpecsenyét s el-eljárnak a tilosba.

Tolnavármegye 1892. május 01. (2. évfolyam 18. szám p. 5. ADT)

Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” IX. tenyészállat-vásáron Budapesten megyénkből a következő birtokosok állítottak ki állatokat: *Dőry Vilmos felső-leperdi, gr.*

Apponyi Géza pálfai birtokos. Utóbbinak lóistállója van különösen nagy számmal képviselve. Szarvasmarháért díjazásban is részesültek *Dőry Vilmos* és a keresztesek csoportjánál gr. Apponyi Géza.

Tolnavármegye 1892. május 15. (2. évfolyam 20. szám p. 3. ADT)

A koronázás jubileuma.

A lovas diszbandériumban való részvételre, mely a fővárosba bevonuláskor a királyt kísérni fogja eddig 114-en jelentkeztek, a kik között van *Dőry Jenő* és *Vizsolyi Ákos* is megyénkbeli.

Tolnavármegye 1893. április 02. (3. évfolyam 14. szám p. 7. ADT)

Hűtlen cseléd.

Dőry Jenő túskei földbirtokos magtárából már régebb óta lopták a gabonát, de sehogy sem tudtak rájönni, hogy ki; míg végre úgy a tulajdonos, mint a dombovári őrs azon meggyőződésre jutottak, hogy a lopásokat csak a viszonyokkal ismerős valamelyik cseléd követheti el. S úgy is volt. Mult hó 20-án kiderült, hogy a főcinkos Retek Ferenc pulai lakos elbocsátott magtárkezelő volt, a ki különböző időszakokban már vagy másfél éve lopkodja a magtárból a búzát, Borbély Mihály volt magtáros segítségével. Ő aztán a lopott gabonát elvitte és eladta a dombovári piacon rendes árfolyam mellett. Midőn őket kérdőre vonták, bevallottak mindent ill. 48 zsák búza és zab eltolvajlását vallották be. A gabona árára nézve azt is vallották, hogy egyenlően osztották meg maguk közt. Átadták őket a tamási kir. járásbiróságnak.

Tolnavármegye 1893. április 16. (3. évfolyam 16. szám p. 3. ADT)

Nagyobb állattenyésztetek: *Dőry-féle* angol-arab félvér ménes Szitvény-pusztán, Bernrieder József magyar gulyája Közép-Hidvégben, *Dőry Vilmos* simmenthali tehenészete Leperd, *Dőry Zsigmond* simmenthali tenyésztete Kis-Dorogh,

Mezőgazdasági vállalatok: Gőzmalmok: *Dőry József* Pusztasütvény, Ivanics Antalé Dombovár,

Tolnavármegye 1893. május 14. (3. évfolyam 20. szám p. 4. ADT)

Kőkuti-pusztán *Dőry József* dombovári nagybirtokos 640 frtig biztosított ökoristállója ismeretlen okból kigyult és 800 frt értékben leégett.

Tolnavármegye 1893. június 04. (3. évfolyam 23. szám p. 4. ADT)

Népies tenyésztési löverseny.

Folyó évi augusztus 27-én népies tenyésztési verseny lesz Ó-Dombováron. A vármegye alispánja az 1891. évi közgyűlési határozat értelmében 500 frtot utalványozott ki az ebadó alapból jutalom díjakra *Dőry József* bizottsági elnök kezeihez.

Tolnavármegye 1893. július 02. (3. évfolyam 27. szám p. 4. ADT)

Lopott szerszámfák.

Dőry Ödön Tüske pusztai lakos jelentést tett a nála szolgálatban álló *Farkas László* ellen, hogy az tőle már huzamosabb idő óta szerszámfát lop s azt apósánál *Balázs Ferencnél* rejti el. Erre *Baláznál* házkutatást tartottak és találtak is nála vagy 60 frt értékű különböző szerszámfát, melyeket *Dőry* sajátjának ismert fel. A fákat elkobozták, a tettes ellen pedig megtették a feljelentést.

Tolnamegyei Közlöny 1893. december 10. (21. évfolyam 50. szám p. 5. ADT)

A szegzárdi népkonyhára ujabban a következők adakoztak: . . . *Dőry Vilmos* 3 frt. . . . *Jobaházi Dőry Jenőné és Dőry Etelka* 12 zsák burgonyát . . .

Tolnamegyei Közlöny 1894. február 18. (22. évfolyam 8. szám p. 4. ADT)

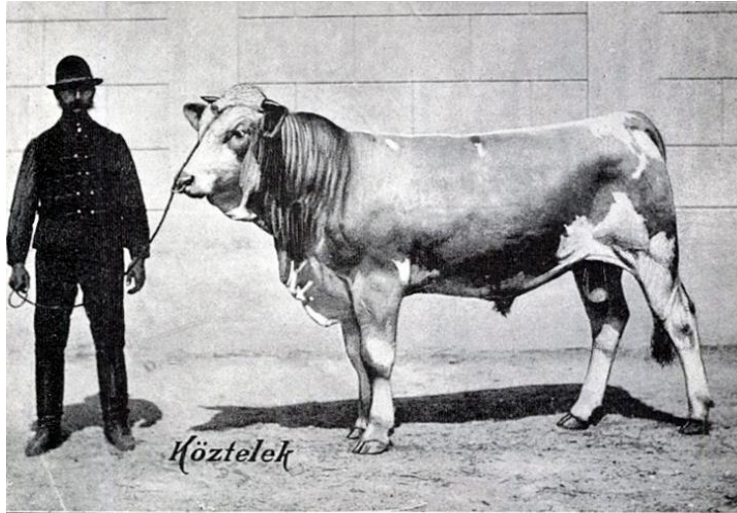
Jótevény adományok.

A dombovári r.k. templom részére beszerzendő új orgonára *Troll Ferencz* cz. püspök, pécsi kanonok 50 forintot, *Dőry József* nagybirtokos szintén 50 forintot adományozott. Ezzel kapcsolatban felemlítjük, hogy a dombovári templomban felállítandó lourdesi Mária szoborra *Dőry Józsefné* 50 frtot adományozott és ugyancsak e célra 25 frtot gyűjtött.

Tolnamegyei Közlöny 1894. február 25. (22. évfolyam 9. szám p. 5. ADT)

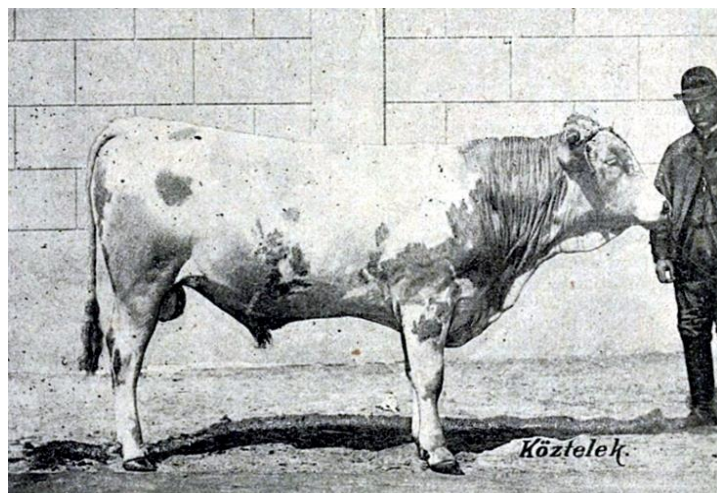
Magán ménnek vizsgálata Dombovárott.

A dombovári járás területén magán tulajdonosok mén-lovainak vizsgálata február hó 15-én tartatott meg Dombovárott. A vizsgáló bizottság tagjai voltak: elnök: *Dőry József*, bizottsági tagok: *Jeszenszky Andor*, báró *Jeszenszky László*, *Heinrikfy Ádám* és *Freund Lajos* trv hatósági állatorvos. Bemutattatott összesen 13 mén, alkalmasnak találtatott 5, visszautasítottatott 8, melyek részben fiatal koruk, részben pedig hibás testalkatuk miatt kifogás alá estek.

**Dőry Vilmos felsőleperdi tenyészetében nevelt 1 ½ éves „Orkán” telivér simmenthali bika.
(I. bikadíjjal kitüntetve)**

(Forrás: Köztelek 1894. május 02. (4. évfolyam 35. szám p. 603. ADT))

**Dőry Vilmos felsőleperdi tenyészetében nevelt 1 ½ éves „Bibaszt” telivér simmenthali bika.
(II. bikadíjjal kitüntetve)**

(Forrás: Köztelek 1894. május 05. (4. évfolyam 36. szám p. 620. ADT))

Tolnamegyei Közlöny 1894. július 08. (22. évfolyam 28. szám p. 5. ADT)

Jótevényi adomány.

Dőry József földbirtokos a szegzárdi róm. kath. óvoda s gyermek- menhelyet fenntartó egyesületnek 30 frtot adományozott, mely jótevényi adományáért hálás köszönetét fejezi ki az egyesület elnöksége.

Vadász és Versenylap 1894. július 08. (38. évfolyam 40. szám p. 334. ADT)

3. A sütevényi félvér-ménese.

Dőry József úr sütevényi félvér-ménese Tolnamegyében, a főmélt. hg Esterházy család dombovári uradalmában van. Eme bérlett terület 12.500 cat. hold. Vasut- és postaállomása Dombovár. A terrenum hegyes, a talaj agyagos, a víz meszes s az ott termett széna lágy. A ménese istállói téglából épültek, jól szellőztethetők, a kifutók és legelők nagyok. Van a ménesben négy telivér anyakancza is, melyeknek azonban az ivadéakai mint félvérek lesznek fölnevelve. Az anyakanczák közül 1893-ban 86 lett fedezve.

Tolnavármegye 1894. július 15. (4. évfolyam 29. szám p. 5. ADT)

A szegzárdi selyemfelügyelőség – mint értesülünk – gazdag gubó- és nyers selyem gyűjteményt állított ki az antwerpeni nemzetközi kiállításon. Angol és francia szakértők oda nyilatkoztak, hogy a kiállított magyar nyers selyem minőség tekintetében versenyezhet az olaszszal. Vármegyénkből még *Dőry József* és *Dőry Vilmos*, mint a magyar mezőgazdák szövetkezetének tagjai, szerepelnek e kiállításon, a hol gyapjút állítottak ki.

Vadász és Versenylap 1894. augusztus 15. (38. évfolyam 46. szám p. 389. ADT)

12. Leperdi félvér ménese.

A ménese tulajdonos *Dőry Vilmos*. Leperd a főmélt. Esterházy hg dombovári uradalmához tartozik s 4000 cat. hold. Posta-állomás Kocsola, vasút Dombováron (Tolna-megye). Az anyakanczák száma az utóbbi években ötven darab volt s életkoruk 5-20 év. A kanczák Leperden fedeztetnek, 1894-ben Cambusier, Phonograf telivérek s Kozák félvér által. Az istállók téglából építvék, magasak, jól szellőztek, egészségesek, a kifutók tágasak. A legelő az istállók mellett van, mesterséges, vetett fű. A telivér ivadék vagy eladatik vagy trainingbe adatik, vagy mint félvér neveltetik fel.

Télen az összes ménesállomány több-kevesebb evőtakarmányt kap; nyáron csak az éves és a szoptatós anyák. A betanítás otthon történik, részint belovagolva, részint kocsiba betanítva. A ménese célja: sebes jukker- és vadászlovak nevelése. A terrenum hullámos, a talaj agyagos; a víz egészséges, meszes, a széna lónak való.

Tolnamegyei Közlöny 1894. szeptember 09. (22. évfolyam 37. szám p.2. ADT)

A dombovári lóverseny. *Döry József* a tolnamegyei lótenyésztési bizottság elnökének jelentése az 1894. évi augusztus 26-án Dombovár mellett, a tüskei pusztán a népies lótenyésztés emelése céljából tartott népies lóversenyek eredményéről. Ezen kellőleg kihirdetett és a magas m. kir. földmívelési minisztériumtól kapott 500 koronával, tek. Tolnavármegye által az ebadóból 1000 koronával és a többi privát adakozásokból összegyűlt díjakkal dotált népies lóverseny a következő volt: Az I-ső lóhátan való versenyben 6374 folyóméter távra s melyből 3000 méter ügetve, 3374 méter hosz. pedig szabad tetszés szerinti menetben 7-en neveztek és pedig: Csonka Vendel dombovári lakos 4 éves 158 ctm. magas hoka és kettő hátsó lábra kese ismeretlen származásu kanczáját. ...I-ső lett nagy bravourral szépen lovagolva és kapott 200 koronát Csonka Vendel sárgája 12 első és 17 másodpercz alatt. . . .

Tolnamegyei Közlöny 1894. szeptember 30. (22. évfolyam 40. szám p. 7. ADT)

Kiosztandó fajbaromfiak vannak a tolnamegyei gazdasági egyesület baromfi-tenyésztési szakosztályánál, ugy Plymouth, Lángshán és sötét Brahma-tyuk, mint emdeni lud és peking kacsza-törzsekből. Érdeklődők sziveskedjenek *Döry Vilmosné urnőhöz*, mint a szakosztály elnökéhez fordulni. F.-Leperd u.p. Kocsola.

Tolnavármegye 1894. október 14. (4. évfolyam 42. szám p. 7. ADT)

(Hirdetés) Kiosztandó fajbaromfiak! Vannak a tolnamegyei gazdasági egyesület „baromfi tenyésztési-szakosztályának” birtokában ugy Plymouth, Langschán és sötét Brahma-tyúktörzsekből, mint emdeni lud és peking kacsatörzsekből. Érdeklődők sziveskedjenek *Döry Vilmosné urnőhöz*, mint a szakosztály elnökéhez fordulni F.-Leperdre, u.p. Kocsola.

Tolnavármegye 1894. november 11. (4. évfolyam 46. szám p. 5. ADT)

Jótékonycélu virágkiállítás.

Döry Jenőné Tüskén, a tüskei és dombóvári szegény gyermekek javára egy hétig tartó virágkiállítást rendezett. A virágvásáron nagy számu közönség vett részt és meglehetősen jövedelmet eredményezett a nemes cél javára.

Tolnamegyei Közlöny 1895. január 20. (23. évfolyam 2. szám p. 7. ADT)

Meghívás.

Van szerencsém a dombovári takarékpénztár r.t.t.cz. részvényeseit az 1895. évi február hó 3-án délelőtt 11 órakor az intézet helyiségében tartandó XIII. évi rendes közgyűlésre tisztelettel meghívni. A tanácskozás tárgyai: 1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság

jelentése. 2. Az 1894. évi mérleg előterjesztése s a felmentvény megadása. 3. A tiszta nyeresmény mikénti felosztása iránti határozathozatal. 4. Felügyelő-bizottsági elnök s 4 felügyelő-bizottsági tag választása 3 évre. 5. Netáni indítványok. Dombóvár, 1895. január hó 17-én. *Dőry József*, elnök.

Jegyzet. 17. §. Közgyűlésen minden részvényes személyesen vagy meghatalmazottja által, kinek azonban részvényesnek kell lennie, gyakorolhatja szavazati jogát, köteles azonban minden részvényes a gyűlést megelőző nap déli 12 óráig részvényét szelvényeivel együtt a pénztárnál elismervény mellett letenni. Közgyűlésen csak olyan részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye legalább négy héttel előbb nevére iratott.

Közérdek 1905. február 20. (5. évfolyam 15. szám p. 330. ADT)

Törzskönyvelő-bizottság ülése. (1895. február 14.)

Jelen voltak Kostyán Ferencz elnöklete alatt: Baranyay István, Forster Géza, Kovács László, Lejthényi György, Libits Adolf, Pirkner János és Reusz Henrik bizottsági tagok, Szilassy Zoltán titkár és Wilfing Nándor törzskönyvvezető.

Az újonnan bejelentett tenyészállatok közül a bizottság felvette a következőket:

A simmenthaliak könyvébe: . . . *Dőry Vilmos* (Felső-Leperd) tenyésztésre beosztott 1 bika és 11 üszőjét.

Tolnamegyei Közlöny 1895. március 10. (23. évfolyam 10. szám p. 6. ADT)

Öngyilkossági kísérlet és öngyilkosság.

Dőry József dombóvári nagybirtokos a napokban hazulról elutazván, inasának a fiókjában 50 frtot hagyott hátra, hogy az esetleges kiadásokat távolléte alatt ebből fedezze. Az inas amint az 50 frthoz akart nyulni, bámulva tapasztalta ennek hűlt helyét; erre nagy lármát csapott a házi cselédség között, mert ezekre volt gyanuja. E közben az uraság szobaleánya félre ment a szobájába, s ijedtében gyufaoldatot ivott, mivel ő vitte el az 50 frtot. Az előhívott orvos az öngyilkos jelölt leányt megmentette. Midőn e hírről a szobaleány édesatyja értesült, annyira restelte, hogy felakasztotta magát s mire észrevették, már meg volt halva. A szerencsétlen ember 7 gyermeket és nejét hagyta hátra.

Köztelek 1895. április 06. (5. évfolyam 28. szám p. 612. ADT)

Simmenthali fajták. Bikadíjak.

Arany érmet: *Dőry Vilmosnak* felsőleperdi uradalma csoportkiállítása 73-88-ig terjedő bikacsoportjáért.

Arany érmet: *Dőry Vilmos* 83. számú „Pimasz” nevű bikájáért.

Ezüst érmet: *Dőry Vilmos* 76. és 75. számú „Bögös” és „Eduárd” bikáiért.

Tolnamegyei Közlöny 1895. április 07. (23. évfolyam 14. szám p. 2. ADT)

. . . Elismerőleg szól a jelentés azon áldozatkészségről, mely szerint gróf Széchenyi Sándor, *Döry József*, gróf Apponyi Sándor, Strasszer N., M. Kir. Vallásalapítvány, Tolnavármegye közönsége 1-2 katasztrális hold területet voltak szivesek a szederfaiskolák részére tiz évre ingyen átengedni.

Tolnavármegye 1895. április 07. (5. évfolyam 15. szám p. 4. ADT)

Kitüntetett tolnamegyei kiállítók.

Az országos gazdasági egyesület által a Tattersalban e hó 5-én rendezett IX. tenyészállatvásár alkalmával díjazást nyertek Tolnavármegyéből a következő kiállítók: Simmenthali fajtájú bikáért arany érmet nyert *Döry Vilmos* bikacsoportja és „Pimasz” nevű bikája, ezüst érmet ugyancsak *Döry Vilmos* „Bögös” és „Edward” nevű bikáiért, . . . Ezen kívül *Döry Vilmos* kezelő tisztjének Jagicza Istvánnak az általa kiállított *Döry-kollekcióért* dicsérő oklevelet ítelt oda a bizottság.

Tolnavármegye 1895. április 21. (5. évfolyam 17. szám p. 4. ADT)

Tavaszi luxus-lóvásár.

Az O.M.G.E. által Budapesten a Tattersall telepén rendezendő IV. luxus-lóvásárt most tartják meg. A lóvásár célja, hogy a magyar tenyésztő közvetlen összeköttetésbe hozassék a vevőkkel, hogy a lóvásárló közönség, főleg a külföldi, az ország központjában közvetlen megismerkedjék a magyar lóval. A rendező bizottság tagjai között vannak vármegyénkből: *Döry Jenő* és Kovách Sebestyén Endre földbirtokosok, a kiállítók között: Bernrieder József, *Döry Jenő* és Sztankovánszky János földbirtokosok. A lóvásár iránt igen nagy érdeklődés nyilvánul.

Tolnavármegye 1895. június 16. (5. évfolyam 25. szám p. 12. ADT)

Érdekes epizód játszódott le folyó hó 6-án este 9 és fél órakor Dombóváron. W. I. a dombóvári kereskedelmi kaszinó tagja megirigyelvén *Döry József* nagybirtokos kertjében a nemesített rózsák illatos virágait, szenvedélyét kielégítendő, beugrott a kerítésen, hogy azokból néhányat magával vigyen és kellemes illatát tovább élvezhesse. A legjobb és reá nézve a legszerencsétlenebb pillanatban oda érkezett az urasági ház személyzetének egyike, ki elől W. I. hősiesen menekülni akart, azonban éppen a kerítés átugrásakor kézre került; miután semmiféle argumentum és enyhítő körülmény helyzetét nem tisztázhatta, csak kevésbé udvarias tapogatások nyomainak elviselésével távozhatott a helyről. – A dolog általános megbotránkozás tárgyát képezi.

Tolnamegyei Közlöny 1895. június 30. (23. évfolyam 26. szám p. 4. ADT)

Herczeg Eszterházy Pál.

A fiatal herczeg mult héten érkezett meg Dombovára, hogy nagykiterjedésű uradalmait megtekintse. Először *Döry Vilmos* leperdi, azután *Döry Jenő* túskei bérletét vette szemügyre. Tiszteletére *Döry József* ebédet adott s este pedig vacsorát, mi közben Jónás Tamás cigányprimás zenekara szebbnél-szebb magyar darabokat játszott. A herczeg uradalmához tartozó plebánosok és bérlők testületileg tisztelegtek, kiket a fiatal mágánás szívesen fogadott. – Esterházy Pál másnap Dombováról Kaposvárra utazott.

Tolnamegyei Közlöny 1895. augusztus 11. (23. évfolyam 32. szám p. 7. ADT)

Zászlószentelés Dombováron.

Ma tartja meg az Ó-dombovári ipatestület zászlószentelési ünnepélyét, melyre már napokkal előbb készültek. Az ünnepély sorrendje a következő: I. Reggel 9 órakor gyülekező a városház nagytermében. II. Fél 10 órakor *Döry Józsefné zászlóanya* s a kosorus leányok fogadtatása. III. Háromnegyed 10-kor diszfelvonulás a bevont zászlóval a róm. kath. templomba zenekar kíséretével. IV. Tíz órakor ünnepélyes istentisztelet. V. Isteni tisztelet után kivonulás a templomból a piacztérre, hol a szertartást végző plébános egyházi beszédet tart. VI. Ezután következik a szegek beverése megállapított sorrendben. VII. Tánczvigalom, mely esti 7 órakor Schell Lőrincz vendéglős kerthelyiségében tartatik meg.

Tolnamegyei Közlöny 1895. augusztus 18. (23. évfolyam 33. szám p. 6. ADT)

Zászlószentelési ünnepély.

Mint lapunkat Dombováról tudósítják, az ottani ipartestület folyó hó 11-én tartotta zászlószentelési ünnepélyét, melynek bevezetéseként *Döry Józsefné zászlóanya* tiszteletére szombaton este 9 órakor fáklyás zene rendeztetett. Féger Tamás ipartestületi elnök szép beszéddel üdvözölte ez alkalommal a zászlóanyát, kinek nevében férje, *Döry József* válaszolt, lelkes szavakban buzdítván az iparosokat kitartásra és szorgalomra, hogy a haza ipara a nyugati államokéhoz hasonlóan minél előbb kifejlődvén, a versenyt azokkal kiállhassa. Végül sajnálatát fejezi ki, hogy az ünnepélyen más irányu elfoglaltsága miatt jelen nem lehet, de azért gondolatban együtt fog érezni és örvideni a dombovári közönséggel, melynek örömében és bajában eddig is osztozkodott. Értesíti egyben az ipartestületet, hogy a járási főszolgabíró Hainrikffi Ádámot bizta meg képviselővel. Vasárnap már kora reggel megélékült a piacztér, hol az iparosok serényen dolgoztak egy a zászlószentelés céljára szolgáló emelvényen. Kilencz óra felé erősen hullámozott a közönség fel-alá, várván az ipartestület felvonulását, mely időközben a városházán gyülekező a kivonult tűzoltósággal és a fehérbe öltözött számos koszoroslánnyal 10 órakor zenekíséret mellett elment a zászlóanyáért, kit a templomba kísért. Itt Troll Ferencnek, v. püspök, pápai praelatus fényes segédlettel mondott ünnepélyes szent misét, melynek végeztével harangok zugása és egyházi énekkíséret mellett felvonult a közönség a piacztérre, hol a

szőnyegekkel és virágokkal diszitett emelvényre lépve, a szertartást végző főpap gyönyörű alkalmi szónoklatban ecsetelte az iparos feladatát. Ádám ősapánk – úgy mond – könnyű dolog volt; ő volt a tejjel-mézrel bővelkedő paradicsomban, a munka keserű voltát nem ismerte, miglen önvétke folytán kiűzetett és ekkor az egész emberiségre átokként kimondatott, hogy: orczád verejtékében szerezd kenyeredet. De a teremtető enyhítette szigorú ítéletét, mert mindazok munkáját, kik az ő nevében fognak a dologhoz, meg fogja áldani. Összetartásra és kölcsönös tiszteletre buzdította továbbá az iparosokat és serkentette őket, hogy mindig csak jó és tartós munkát szolgáltassanak a közönségnek, úgy hogy a vidéket is magukhoz hódítsák. A köztetszéssel fogadott szónoklat után a zászló beszenteltetett és most következett a szegek beverése. Az első szeget Troll Ferenc verte be ő Felsége a király nevében, a másodikat a zászlóanya, a járási főszolgabíró képviselőtén Hainrikffy Ádám a harmadikat; ezután az ipartestületi elnök élén az összes iparosok verték be a saját nevükkel ellátott szegeiket. Végezetül a szertartást végző főpap szép imát mondván, isten áldását kérve a dombovári ipartestületre, mire a zászlóanyát lelkes ovációkban részesítve lakására kísérték és innen ismét harangzugás közt visszatérve a zászlót elhelyezték. Este 8 órakor kezdődött a táncvigalom, melyen közel 300-an vettek részt, oly szám, mely a dombovári táncvigalmak analíziseibe még nem fordult elő. Ez egyszer az ipartestületnek jó napja volt és a tiszta bevétele vagy 100 frtra tehető, eltekintve attól, hogy a zászló költsége már előbb fedezve volt, sőt a begyűlt összegben még gyászlobogót is vehettek.

Tolnamegyei Közlöny 1895. augusztus 18. (23. évfolyam 33. szám p. 6. ADT)

Népies lóverseny Dombóvár mellett.

Tolnavármegye lótenyésztő-bizottsága augusztus hó 25-én népies lóversenyt rendez Dombóvár mellett a Tüskei pusztán. A versenyrendező-bizottság elnöke: *Dőry József*, tiszteletbeli elnöke: *Durmann Antal* tábornok, a bizottság tagjai: *Dezseő Ferncz* százados, *Dőry Jenő*, *Jeszenszky Andor* és *Perczel József* nagybirtokosok. A jutalom díjak: A lóversenyre I-ső díj 200 korona, II. 120 korona, III. díj 80 korona, IV. díj 40 korona. Kocsival való sebes hajtásra az I. díj 400 korona, II. díj 200 korona, III. díj 100 korona, IV. díj 50 korona. Kocsival való teherhúzásra 15 mm. teherrel 7357 m. távolságra I. díj 300 korona, II. díj 200 korona, III. díj 100 korona, IV. díj 50 korona. Nevezéseket a verseny napján is elfogadnak.

Tolnavármegye 1895. augusztus 18. (5. évfolyam 34. szám p. 5. ADT)

Zászlószentelés Dombóvárott.

Vasárnap tartotta az ódombovári ipartestület zászlószentelési ünnepélyét, melynek lefolyása a következő volt: Reggel 9 órakor gyülekeztek a városház nagytermében. Fél tízkor *Dőry Józsefné zászlóanya* jelent meg a kosorus leányokkal. Háromnegyed tízkor a testület diszfelvonulást rendezett a bevont zászlóval a r.k. templomba zenészó mellett. Tíz órakor volt az ünnepélyes istentisztelet. Istentisztelet után kivonultak a templomból a piactérre,

hol a szertartást végzett plébános egyházi beszédet tartott. Ezután következett a szegek beverése. Az ünnepélyt táncvigalom zárta be, mely este 7 órától kivilágos-kivirradtig tartott.

Vadász és Versenylap 1895. szeptember 01. (39. évfolyam 58. szám p. 465. ADT)

A 4-ik 9500 folyómeter távu Uri sebes hajtásu versenyben neveztek: *Döry Vilmos* Mehet és Katicza herélt kanczáját hajtotta *Döry Vilmosné, Döry Jenő* Remény és Miczi saját nevelésü kanczáit hajtotta a tulajdonos,III. 21 első és 14 másodperc alatt *Döry Vilmos* fogata. *Döry Jenő* Miczi lova vasát elvesztvén, egész sebességét kifejteni képes nem volt.....

Tolnamegyei Közlöny 1895. szeptember 22. (23. évfolyam 38. szám p. 4. ADT)

A szegzárdi róm. kath. óvoda és gyermekmenhelyet fentartó egyesület tagja sorába ujabban beléptek: gróf Széchényi Sándorné, Széchényi Aliz grófné, gróf Széchényi Bertalan, *Döry Józsefné, Döry Jenőné, Perczel Józsefné* 3-3 frttal, *Döry Etelka* 2 frttal.

Tolnamegyei Közlöny 1895. október 27. (23. évfolyam 47. szám p. 4. ADT)

Uj mágnások.

A fővárosi lapok nyomán írhatjuk, hogy a legközelebbi napokban már hivatalosan közölni fogják azon magyar nemesi családok névsorát, kiknek tagjai örökölhető bárói, illetve grófi rangra emeltetnek. Ezen mágnási méltóság adományozása bennünket, tolnavármegyeiket közelebbről is azért érdekel, mert – értesülésünk szerint – a kitüntetendő családok között vannak a *Döry* és *Stankovanszky* családok is.

Tolnamegyei Közlöny 1895. december 29. (23. évfolyam 52. szám p. 4. ADT)

Adományok a Szegzárdi népkonyhára. A népkonyhára adakoztak: . . . , *Döry Jenőné urnő* Tüske 5 zsák burgonya, 200 kiló bab, . . .

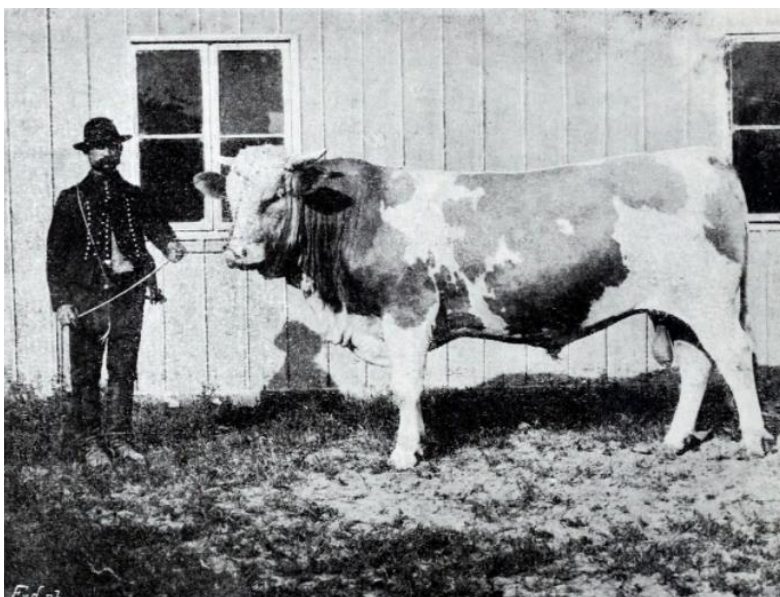
Tolnavármegye 1896. március 08. (6. évfolyam 10. szám p. 6. ADT)

Hirdetmény.

Döry Jenő úr kertészetében a legjobb és legszebb *Crysantheumok* 50 dus válfaja gyönyörű színekben névszerint kaphatók. 1 drb. Begyökeresedett dugvány 12 kr., 1 drb. Be nem gyökeresedett dugvány 6 kr., 100 drb. Begyökeresedett dugvány 10 frt., 100 drb. Be nem gyökeresedett dugvány 5 frt. *Begonia Gigantea* szintén kapható; sárga, piros és fehér színekben pompázó, fiatal növény, mely a nyáron virít; darabja 20 kr. Megrendelések *Ledvina János* kertészhez Dombovára (Puszt-Tüske) intézendők.

Ezredéves Kiállítás 1896. (p. 296. ADT)

Mint kiváló törzstenyészet felsorolandó *Döry Vilmos felső-leperdi tolnamegyei* tenyészet. A tenyészet 1882-ben alapított. Jelenleg 15 bika, 102 tehén és 138 darab növendékállatból áll. A tenyészanyag Svájc-ból származik, a tejhozam átlaga a borjak nevelésén kívül 1830 liter és teavaj-készítésre használtatik. A tenyészet számos kitüntetésben részesült.

**„Pimasz” bika. Döry Vilmos Felső-Leperdi tenyészetéből. Súlya 915 kgr.
(Forrás: Ezredéves Kiállítás 1896. (p. 298. ADT)**

Tolnamegyei Közlöny 1896. április 19. (24. évfolyam 16. szám p. 5. ADT)

Nagy lókiállítás.

A milleniumi első nagy lókiállításon, mely jövő hó 5-én nyílik meg a fővárosban, Tolnavármegyéből a következő kiállítók vesznek részt: *Döry Jenő* egy kettős fogattal és egy hátaslóval; *Döry József* négyesfogattal s négyes hátaslóval; *Jeszenszky József báró* 2 hámos lóval; *Stankovanszky János* 2 négyes fogattal és 3 hátaslóval; ugy szintén a „Tolnamegyei gazdasági egyesület” gyűjteményes kiállítással, melyben *Hidegh Mihály* és *Kelemer István Szakályról*, *Papp István Nagy-Szokolýról* és *Barát János Ozoráról* állítanak ki összesen 3 kettesfogatot.

Tehenek (simmenthali fajta) „Lujza” 780 kgr. és „Magda” 680 kgr. Dóry Vilmos tenyészetéből. (Forrás: Ezredéves Kiállítás 1896. (p. 307. ADT))

Üszők (simmenthali fajta) „Csili” 700 kgr. „Kati” 565 kgr. Dóry Vilmos tenyészetéből. (Forrás: Ezredéves Kiállítás 1896. (p. 308. ADT))

Tolnavármegye 1896. április 19. (6. évfolyam 16. szám p. 3 ADT)

Az első nagy lókiállításra, a mely az ezredéves országos kiállítás alkalmából május 5-től május 12-ig tartatik meg, vármegyénkből a következő lótenyésztők állítanak ki lovakat: *Dőry Jenő* (Tüske) két hátaslovat és két lovat kettős fogatban való használatra, *Dőry József* (Dombovár) négyes fogathoz négy pej lovat, ára 6000 forint és négy hátas lovat.

Tolnavármegye 1896. május 17. (6. évfolyam 20. szám p. 6. ADT)

Az országos lókiállításon megyénkből a következő jutalmakat nyerték: diszoklevelet számos lovai után *Dőry József*; kiállítási érmet kettős pejfogatáért *Dőry Jenő*; hátas lovaiért *Dőry József*, ...

Tolnavármegye 1896. május 31. (6. évfolyam 22. szám p. 3. ADT)

A tolnamegyei gazdasági egylet az ezredéves tenyészmарha kiállítás alkalmából, . . . a simennthaliakat kiállítók közül diszoklevelet kapott *Dőry Vilmos*, ...

Tolnamegyei Közlöny 1896. június 14. (24. évfolyam 24. szám p. 5. ADT)

A tenyészló-kiállítás.

A tenyészló-kiállítás zsürijének ítélete alapján diszoklevelet kaptak megyénkből: *Dőry Jenő* és *Dőry József* félvérűek kollektív kiállításáért. Nagy milleniumi érmet kapott Tolnamegye, kiállítási érmet Apponyi Sándor gróf. Ezeken kívül több tolnamegyei kiállító nyert a népies irányu kiállításon különböző elismerést.

Tolnavármegye 1896. augusztus 02. (6. évfolyam 31. szám p. 5. ADT)

Tüzek.

Dőry József, dombovári nagybirtokos 2000 frtot érő szalmakazla, mely nedvesen volt összerakva, magától kigyult és $\frac{3}{4}$ részben elégett. Így a kár 1500 forint. Biztosítva volt.

Tolnavármegye 1896. augusztus 16. (6. évfolyam 33. szám p. 2. ADT)

A vármegyei lótenyésztési bizottság elnökének *Dőry Józsefnek* lemondására Bernrieder József felszólalása után azt határozták, hogy tekintettel *Dőry Józsefnek* a lótenyésztés körül szerzett kiváló érdemeire és arra, hogy lemondása óta egészségi állapota is javult, fölkéresség továbbra is az elnöki tisztség megtartására s mellé alelnökül Sztankovánszky János választatott meg, bizottsági tagul pedig Bernrieder János. A dombovári és tamási járások területére alakított ménló bíráló bizottság elnökévé *Dőry Vilmos* választatott meg.

Tolnavármegye 1896. szeptember 06. (6. évfolyam 36. szám p. 3. ADT)

Dőry József nagybirtokos, ki megrongált egészségének helyreállítása végett 3 hónappal ezelőtt neje kíséretében Karlsbadba, onnan üdülés céljából Ischlbe ment, vasárnap egészségesen hazaérkezett. Ez alkalommal rokonai és a lakosság részéről élénk ovációban részesült. Fogadásánál jelen volt *Dőry Pál* alispán és *Nagy István* főszolgabíró is. Házánál cserfalombból font diadalkapu volt fölállítva „Isten hozott” fölirattal, az ottani zenekar pedig rázendítette az indulót, midőn hintója az udvarba robogott.

Tolnavármegye 1896. október 11. (6. évfolyam 41. szám p. 4. ADT)

Vadászatok.

Tüskén *Dőry Jenő* földbirtokosnál ma fényes társaság tart vadászatot. Az illustis vendégek között lesz *Perczel Dezső* belügyminiszter és *Dőry Pál* alispán is.

Tolnavármegye 1896. november 08. (6. évfolyam 45. szám p. 3. ADT)

Az időleges kiállítások alkalmával használati lovak kiállításáért diszoklevelet kapott: *Dőry József*; kiállítási érmet kapott hármass lovaiért *Dőry Jenő*, pej kettős fogatáért *Dőry József*, A második lókiállításon diszoklevelet kaptak *Dőry Jenő* és *Dőry József*, mindketten kollektív kiállításért, a közreműködők érmét kapta ugyne kiállítás alkalmával Szalay, *Dőry Jenő* ménesmestere. A tenyészmarmhák és bivalyok kiállításán a simmenthali csoportban diszoklevelet kapott *Dőry Vilmos* felsőleperdi tehenészete. A baromfi kiállításon milleniumi nagy érmet kapott: *Dőry Vilmosné*, plymouthokért, fekete Laugshauokért és pekingi kacsáért.

Tolnamegyei Közlöny 1896. december 27. (24. évfolyam 52. szám p. 4. ADT)

A kiállítási kitüntetések.

A hivatalos lap mai számának első lapját diszes névsora foglalja el azoknak a kik az ezredéves kiállítás alkalmából Ő felsége, a király által kitüntetésben részesültek. E diszes névsorban több tolnavármegyei jeles férfit is találunk. Így legfelső elismerést kaptak gróf Apponyi Sándor lengyeli nagybirtokos és főrendiházi tag és Molnár József, a tolnavármegyei gazdasági-egyesület titkára; harmadik osztályu vaskorona renddel lett kitüntetve *Dőry József* földbirtokos; koronás arany érdemkeresztet nyert Tóth Károly a szegzárd-bátai ármentesítő-társulat főmérnöke. Őszintén gratulálunk a megérdemelt legmagasabb kitüntetésekhez.

Tolnavármegye 1896. december 27. (6. évfolyam 52. szám p. 4. ADT)

Tolnamegyei kitüntettek.

Az ezredéves kiállítás rendezése körül szerzett érdemek elismeréséül Ő Felsége . . . Dőry József földbirtokosnak a III. oszt. vaskoronarendet, . . . adományozta.

Tolnamegyei Közlöny 1897. január 10. (25. évfolyam 2. szám p. 3. ADT)

Vadászat.

Gr. Széchenyi Sándor főispán nagy-doroghi birtokán mult kedden vadászatot tartottak, melyben Perczel Dezső belügyminiszter is részt vett. Vadászszákmányul közel ezer darab nyúl esett. A belügyminiszter ebből 120 drbot, az alispán 81-et, Dőry Jenő 180-at lőtt.

Tolnavármegye 1897. január 10. (7. évfolyam 2. szám p. 4. ADT)

Sikerült vadászat.

Mult kedden gr. Széchenyi Sándor főispán nagydoroghi birtokán sikerült vadászat tartatott. Az illustris vadásztársaság tagjai délelőtt 10-től délután 4 óráig összesen 966 drb nyulat ejtettek el, melyek közül, . . . Dőry Jenő 192, . . . nyulat hoztak terítékre.

Tolnavármegye 1897. február 14. (7. évfolyam 7. szám p. 3. ADT)

Családi ünnepély.

Dőry Vilmos f. leperdi birtokos folyó hó 3-án ünnepelte születése napját. A szép családi ünnepélyen részt vettek: Perczel Dezső belügyminiszter, Dőry Jenőné, Dőry Etti, Dőry Pál alispán, Dőry Jenő; - Ödön; - Béla; gróf Festetich Alfonz; - Nunkovich főszolgabíró, Hanny Gábor prépost-kanonok és Jagicza István urad. számtartó. A széles körökben tisztelt és népszerű házigazda egészségére számos lelkes tosztot mondtak.

Tolnavármegye 1897. február 14. (7. évfolyam 7. szám p. 3. ADT)

Iskolalátogatás.

Dőry Vilmosné urnő, a férje kegyurasága alatt álló f. leperdi elemi iskolát a mult héten látogatásával tisztelte meg. Ugyancsak ezen iskolát folyó hó 3-án délelőtt Hanny Gábor prépost-kanonok egyh. megyei főtanfelügyelő úr látogatta meg. Mindkét vendég meglegedését nyilvánította a tapasztaltak fölött.

Tolnavármegye 1897. április 11. (7. évfolyam 15. szám p. 3. ADT)

Uj-Dombóvár: I. biró: Hainrikffy Ádám, II. biró: Döry József, Pénztárnok: Schreter Károly, Közgyám: Hirsch Henrik, Edküdték: Molnár Pál,

Tolnavármegye 1897. április 18. (7. évfolyam 16. szám p. 3. ADT)

Személyi hírek.

Döry Pál alispán családjával sógora, Döry Jenő földbirtokos látogatására Tüskére utazott, a hol a húsvéti ünnepeket tölti.

Tolnamegyei Közlöny 1897. június 20. (25. évfolyam 25. szám p. 5. ADT)

Arczkép-leleplezés.

A „Dombóvári takarékpénztár részvény-társaság” ma fényes ünnepségek között leplezi le közszeretben és tiszteletben álló elnökének, *jobaházi Döry Józsefnek* arczképét, melyet e pénzüintézet festetett meg Böhm fővárosi festővel. Az ünnepélyre az összes részvényesek meghivattak.

Tolnamegyei Közlöny 1897. június 27. (25. évfolyam 26. szám p. 5. ADT)

Arczkép leleplezés.

A dombóvári takarékpénztár kellemes meglepetésben részesítette szeretett elnökét, *jobaházi Döry Józsefet*, a kinek arczképét megfestette és azt ünnepélyesen folyó hó 20-án leplezte le. Az ünnepélyen ott voltak a többek között: Döry Pál alispán, *Döry Vilmos*, *Döry Jenő*, Szévald Mór tamásii és Nagy István dombóvári főszolgabírák, Bajó János szogabíró. Az ünnepeltért d.e. 10 órakor Schréter Károly, Szallos János és Weiner P. József részvényesekből álló küldöttség ment, hogy az ünnepélyre meghívják. *Döry Józsefet* lelkes éljenzéssel fogadták az egybegyültek a terembe lépésekor, majd Paál József igazgatósági tag szép beszédben emelte ki az ünnepelt érdemeit, melyeket a közigazgatás, a közgazdaság, különösen a lótenyészítés terén szerzett. Különösen kiemelte a takarékpénztár felvirágoztatása érdekében tett fáradozásait, majd a hazafiságát és ennek révén az őt ért legmagasabb királyi kitüntetést szőte beszédébe. Ekkor a lepel lehullott s a jelenvoltak éljenzésben törtek ki. *Döry József* e szép ovációzt könyvelt szemekkel köszönte meg s magát az egybegyültek további szeretetébe ajánlta. Dr. Neumann János, felügyelőbizottsági tag indítványára az ünnepély lefolyása, valamint Paál ünnepi beszéde is jegyzőkönyvben lesz megörökítve. *Döry József* fényes ebédet adott vendégszerető házában, melyen sokan vettek részt. A lelkes tósztok kellemesen fűszerezték az ünnepi ebédet.

Tolnamegyei Közlöny 1897. augusztus 22. (25. évfolyam 34. szám p. 4. ADT)

Lódíjazás.

Tolnavármegye lótenyésztési bizottsága folyó évi szeptember hó 19-én délelőtt 10 órakor Hőgyészen lódíjazást rendez. . . . A bíráló bizottság elnöke: Sztankovánszky János. Tagjai: Döry József, . . . , Döry Jenő, . . .

Tolnamegyei Közlöny 1897. október 24. (25. évfolyam 43. szám p. 4. ADT)

A vármegyei muzeum.

Wosinsky Mór szegzárdi-esperes plébános, hirneves régész, rendezi be a vármegye értékes és gazdag muzeumát a szegzárdi főgimnáziumban. Ez a lelkes férfiú napestig fáradhatatlan ügyszeretettel helyezi el a régiségeket, melyeknek száma mindegyre gyarapodik. E héten is sok szép ajándékkal gazdagodott a berendezés alatt álló vármegyei muzeum. . . . Döry Jenő Tüskéről 1 kőbaltát, 3 bronz régiséget, 21 ezüst és 26 rézpénzt küldött.

Tolnamegyei Közlöny 1898. január 16. (26. évfolyam 3. szám p. 3. ADT)

Magyar lovak az orosz czár udvarában.

Elismert tény, hogy a magyarországi lovak a világ legkitűnőbb fajai közé tartoznak. Fényes bizonyítékok e tekintetben eddig sem hiányoztak, most azonban ismét olyan érdekes vásárlás történt, a mi csak újból a magyar lovak dicsőségét hirdeti. Ugyanis az orosz czári udvar nyolcz darab lovat vásárolt Dombóváron Döry Józseftől, a hirneves lótenyésztőtől.

Tolnavármegye 1898. január 16. (8. évfolyam 3. szám p. 3. ADT)

Döry József lovai az orosz cárnál.

A mult héten szállítottak Döry Józseftől 8 pompásan idomitott lovat a szentpétervári cári udvarhoz, hol a cárné két négyes fogatához fogják azokat használni; a lovak Döry József nevelése, kinek hirneve e téren is országszerte ismeretes, s a külföldi legelőkelőbb körök is gyakran fordulnak hozzá kitűnően betanított ügető lovakért.

Tolnavármegye 1898. január 23. (8. évfolyam 4. szám p. 3. ADT)

Döry József lovai az orosz cárnál cím alatt lapunk utolsó számában megjelent hirt olykép kell kiigazítanunk, hogy a lovak a császári udvar számára még nem szállitattak el, hanem azokat az orosz cári udvar főlovászmestere, Grunewaldt altábornagy csak május hónapban fogja megvásárolni és Szent-Pétervárra szállítani.

Tolnavármegye 1898. február 27. (8. évfolyam 9. szám p. 4. ADT)

Adományok a megyei muzeumnak. Döry Jenő dombovári földbirtokos a vármegyei muzeumnak ajándékozott egy hatalmas céhkorsót, mely félakós úrtartalmu és zöld zománcos szép domborművel van ellátva s a következő felírás látható rajta: „Kizitetett Tolna városában ugy mind a bötsületes Kalocza nemes csizmazia chinek korsoja Anno 1765”

Pécsi Figyelő 1898. március 24. (26. évfolyam 68. szám p. 4. ADT)

Erdőégek.

Döry József, dombovári lakos bérletében levő herceg Eszterházy-féle dalmondi fenyveserdőben eddig még ismeretlen okból tűz támadt. Mintegy hat hold területen leégett az erdő s a kár 600 frtot tesz ki.

Tolnamegyei Közlöny 1898. március 27. (26. évfolyam 13. szám p. 6. ADT)

Erdőégés.

. . . A második tűz Dombovár mellett a dalmondi erdőben volt. A fenyvesekben támadt a tűz és rövid idő alatt az egész erdő lángokban állott. A pusztító tűz hat hold területen hamvasztotta el a fiatal fenyő csemetéket. Az erdő Eszterházy herczeg tulajdonát képezi, de jelenleg Döry József bérletében van. A kár 600 frtot tesz ki. Mult hétfőn Döry József bérletében levő dalmandi erdő ismét kigyulladt, s csak az erdőőr éberségének köszönhető, hogy nagyobb pusztítást a tűz nem tett. Ugyanis két vándorló legény tüzet gyújtott az erdőszélen, szalonnát sütöttek mellette s mikor jól laktak, egyszerűen otthagyták a lobogó tüzet s tovább mentek. A közel levő ágak, cserjék tüzet fogtak, de szerencsére akkor odaérkezett az erdőőr és megakadályozta a nagy veszedelmet. A csendőrök üldözőbe vették a vándorlókat és sikerült is nekik a dombovári uton őket elfogni.

Pécsi Figyelő 1898. március 30. (26. évfolyam 72. szám p. 3. ADT)

Aratók sztrájkja.

Kurdon 300 arató akarta a Döry József, dombovári bérlővel kötött szerződését felbontani. Kétannyi bért követeltek. Döry azonban nem volt hajlandó túlzott kívánalmaikat teljesíteni, hanem kijelentette, hogy beleegyezik a szerződés felbontásába, miután most még elég idő van új aratók után nézni, a kinek az eddig megállapított javadalmazás nem elég, az mehet. A csendőrség is beleszólt a dologba, nyomozni kezdte, hogy ki bujtogatta fel a különben békés és elégedett természetű népet. A vizsgálat kiderítette, hogy Kurd község káplánja: Érett Géza volt az, ki hiveit ily szellemben oktatta. Érett káplán azonban mindent tagad s csupán azt vállalja el, hogy ő hivei kérelmére az előtte szóval előadott kérvényt írta meg. Hir szerint Érett Géza káplán ezen ügyből kifolyólag táviratilag a pécsi püspöki rezidenciába lett beidéztve.

Tolnavármegye 1898. április 24. (8. évfolyam 17. szám p. 5. ADT)

Húsvét Leperden.

Dőry Vilmosék leperdi kastélyában, mint az elmúlt évben is, „a pusztá leperdi húsvéti szintársulat” az idei húsvéti ünnepek alkalmával is igen érdekes és élvezetes színi előadásokat rendezett, a miben a ház urnőjének Karácsonyi Jenőné (Budapest) hathatósan segédkezett. Két igazán jól megválogatott szindarab került előadásra. Az „Elvarázsolt hercegisasszony” 1 felvonásos vigjátékot: Karácsonyi Mártha, Bulyovszky Gyula, Karácsonyi Erzsike és ifj. Karácsonyi Jenő kitűnő precisítással adták elő. Tapsviharban bőven volt részük.

Tolnamegyei Közlöny 1898. május 01. (26. évfolyam 18. szám p. 4 ADT)

Magyar ló a külföldön.

Tudvalevő dolog, hogy jobbaházi *Dőry József* a millenium alkalmával rendezett orsz. állatkiállításon, mint tenyésztő, ki lett tüntetve. Még onnan datálódik az a vétel, melyet az orosz cár megbízottja *Dőrynél* tett. Nyolcz pompás sárga lovat vásárolt nála 16 ezer forintért. Ezen lovak átvétele végett járt a napokban egy udvari tiszt Dombovárott és a lovakat el is szállította Szent-Pétervárra.

Tolnavármegye 1898. december 18. (8. évfolyam 51. szám p. 4. ADT)

Sikerült vadászat.

Dőry Jenő túskei birtokán a mult héten két napig tartó sikerült vadászat ment végbe, melyen részt vettek: Perczel Dezső belügyminiszter és fia Aurél, továbbá br. Jeszenszky József, Sztankovánszky János, Bernrieder László és János, *Dőry Pál* alispán, *Dőry Frigyes*, *Dőry Lajos*, *Dőry Béla*, *Dőry Ödön*, *Dőry Jenő*, a háziur, *Dőry Etelka* és *Dőry Matild*, Perczel József, Hanzély János, Simontsits Elemér, Nagy István dombovári főszolgabíró, Veszelei József. A két napig tartó vadászat alatt 1022 drb vad került terítékre, köztük körülbelül 60 fogoly, a többi nyul; az idei vadászssákmány a tavalit 200 darabbal mulja fölül. Az illustris vadásztársaság a legkedélyesebb hangulatban élvezte *Dőry Jenő* előzékeny vendégszeretetét s a pompás eredmény teljesen kielégítette a jeles Nimródok várakozását.

Tolnamegyei Közlöny 1898. december 18. (26. évfolyam 51. szám p. 4. ADT)

Főuri vadászat.

Dőry Jenő nagybirtokos Túske pusztá területén mult hétfőn és kedden nagy vadászatot rendezett, melyen Perczel Dezső belügyminiszter is részt vett. Terítékre került 1604 drb nyul.

Tolnavármegye 1899. január 01. (9. évfolyam 1. szám p. 4. ADT)

Áthelyezések a honvédséghez.

A m. kir. honvédelmi miniszter rendelkezése szerint 1898. december 31-ével . . . jobaházi Döry József és Sass László lovassági hadnagyok áthelyeztettek a honvédség tartalékába.

Tolnavármegye 1899. január 15. (9. évfolyam 3. szám p. 4. ADT)

Adomány a muzeumnak.

Döry Jenőné a vármegyei muzeumnak 8 drb régi, s művészi kivitelű himzést ajándékozott.

Tolnavármegye 1899. január 29. (9. évfolyam 5. szám p. 4. ADT)

Körvadászat.

Döry Vilmos felső és alsóleperdi gazdaságainak területén f. hó 22-én fényes vadásztársaság részvételével tartatott meg a szokásos évi körvadászat. Pont reggeli 9 órakor 2 oldalról t. i. Döry Vilmos és Jagicza István házától indult a kijelölt helyre a vadásztársaság, honnét a rendezéssel megbízott Jagicza urad. számtartó kijelölésével indult kiki a neki kijelölt utirány felé. Az eredmény igen szép volt. Öt hajtásban 269 nyul jött terítékre. Remek látványt nyújtott Döry Jenőné és Döry Etti egy-egy lövése a mint 100-120 lépésről halálosan találtak egy-egy nyulat. Döry Vilmos humoros jókedvel kísérte egész nap a társaságot. Részt vettek, mint a vendégszeretetükről híres Vilmosék vendégei: Döry Jenőné, Döry Etti, Döry Pál alispán, Döry Ödön, Béla, Frigyes, Gaál Gyula és István (Büsü), Nagy István főszolgabíró, Szévald Móric, Szévald Oszkár, Rolf Kamill. Jagiczáék vendégei: Boda Antal törv. bíró (Veszprém), Pavlicsek Leó, Mennyhárdt Béla, Veszelei Zsigmond, Hainrikffy Pál, Cseh Antal, Aray Károly és Ney Pál. Este mindkét helyen fényes vadászlakomát adtak.

Dombóvár és Vidéke 1899. február 19. (1. évfolyam 9. szám p. 3.)

Tűz.

A túskei uradalomban február 13-án éjjel két órakor tűz ütött ki. Aznap nagymosást tartottak és a katlan alatt égő tűztől valahogy kipattant egy szikra, melytől a mosás alatt lévő fehérnemű meggyulladt. Megmenteni semmit nem lehetett. Vagy háromszáz darab ruha égett el. A kár azonban megtérült, miután a ruha biztosítva volt.

Tolnavármegye 1899. március 19. (9. évfolyam 12. szám p. 5. ADT)

A Kaposvizet levezető társulat Döry József elnöklete alatt Dombóvárott folyó hó 12-én közgyűlést tartott, melyen csekélyebb jelentőségű ügyeken kívül: 1. az 1900 évi költségelőirányzat (bevétel 8174.65 frt, kiadás 8008.63 frt, felesleg 166.02)

megszavaztatott. 2. Az 1898-iki pénzeszámlálás (bevétel 8400.25 frt, kiadás 7842.91 frt, felesleg 567.34 frt) átvizsgáltatván, arra nézve a felmentvény megadatott. 3 Általános tisztujítás képpen elnökké *Döry József*, alelnökké Pál József, választmányi tagokká Bertalan Alajos, Bóbics Antal, *Döry Vilmos*, *Döry Jenő*, Fesztetich Alfonz gr., Jeszenszky László br., Jeszenszky Andor, Németh István, dr. Takács Kristóf, Vaszary János egyhangulag megválasztattak.

Dombóvár és Vidéke 1899. április 23. (1. évfolyam 18. szám p. 3.)

A Döryek ménesei.

Losonczy miniszteri tanácsos és Fadlallah El Hedad Nagle ezredes, a mezőhegyesi méntelep parancsnoka e napokban vidékünkön tartzkodván megvásárolták azokat a hároméves méncsikókat, a melyeket már kétéves korukban előjegyzésbe vettek. *Döry József* méneséből elvittek huszonhárom háromévest és egy négyévest, *Döry Jenő* méneséből egy háromévest és *Döry Vilmos* méneséből hét háromévest. Hogy milyen magas színvonalon állanak a *Döryek* ménesei tenyészállatok nevelése dolgában, fényesen igazolja az a körülmény, hogy az idén előállított kétévesei mind alkalmasaknak találtattak. E helyütt megemlíti azt is, hogy *Döry Jenő* istálójából e napokban vittek el Berlinbe egy pár bekocsizott fenumenális szép szürkét 3600 forintért. Gratulálunk a jó vásárhoz, mégis fáj a szívünk akkor, amidőn arra gondolunk, hogy ezek a gyönyörű szép állatok – külföldre kerültek.

Dombóvár és Vidéke 1899. április 30. (1. évfolyam 19. szám p. 2.)

Személyi hir.

Schmidt József, kereskedelemügyi államtitkár, április 28-án *Döry József* látogatására Dombóvárra érkezett.

Tolnavármegye 1899. május 07. (9. évfolyam 19. szám p. 4. ADT)

Cserebogár irtás.

A cserebogarak irtása tudvalavóleg kötelezőleg elvan rendelve, de bizony nem sok foganatja van az üdvös rendelkezésnek, mert a nagy kárt tevő bogarak irtásában közönségünk vétkes közönyösséget tanusít. Teljes elismerést érdemel azonban *Döry József*, dombovári birtokos és nagybérő, ki az idén is jó példát adott mindenkinek a káros bogarak irtásában; a gyulajováncai és kocsolai erdőkben 5 nap alatt 11,743 liter cserebogarat szedetett össze s literjéért a szedőknek 5 krt fizetett, úgy hogy eddig már 587 frt 15 krt fordított a bogarak irtására. Sajnos azonban, hogy a szomszédos birtokosok nem törődnek az irtással s így a bogarak szaporodásának és kártételének nem igen lehet elejét venni. Nagyon kíváncs voltna a mulasztógazdákat a hatóságnak szigorúan megbüntetni és erélyesen elrendelni és végrehajtani a cserebogarak általános és kötelező irtására vonatkozó határozatot.

Dombóvár és Vidéke 1899. július 02. (1. évfolyam 28. szám p. 2.)

Személyi hir.

Városunk és vidékünk előkelőségének egyik legkiválóbb tagja: *Döry József* nagybirtokos több heti fürdőzés után a Bécs melletti Bádénból június 29-én haza érkezett Dombóvárra.

Tolnavármegye 1899. július 23. (9. évfolyam 30. szám p. 3. ADT)

A vármegyei muzeum-egyesületbe ujabban alapító tagul belépett *Döry József* földbirtokos, s így az egyesületnek jelenleg 39 száz forintos tagdíju alapító tagja van. Kovách Imre, szegzárdi m. kir. erdőgondnok pedig belépett az egyesület rendes tagjai közé.

Dombóvár és Vidéke 1899. augusztus 27. (1. évfolyam 36. szám p. 2.)

- Este 6 órakor már valóságos áradattá nő a kíváncsi emberboly, különösen a piactéren, végre felharsan a katonai zenekar, mely *Döry József* földbirtokos udvarát választotta szép játéka színhelyéül. Megtelik a tágas udvar vegyes hallgatósággal. Nem mindennapi kép! Kár hogy nem fogadhatta magába mindazokat, kik jelenlétükkel szerettek volna hódolni a szép zene művészetének. *Döry József* méltányolta is az őt kitüntető figyelmet, mert a játék végeztével 50 frtot nyújtott át a zenekar vezetőjének.

Tolnavármegye 1899. szeptember 10. (9. évfolyam 37. szám p. 4. ADT)

Adományok a muzeumnak.

Vármegyei muzeumunknak ujabban *Döry József* egy faragott oszlopfő-követ, Pintér Károly ozorai plebános egy régi zöldmázás edényt, . . . adományoztak.

Tolnavármegye 1899. szeptember 10. (9. évfolyam 37. szám p. 4. ADT)

A szegedi kiállításon bonyhádi tájfajta szarvasmarhákért Perczel Dezső, a képviselőház elnöke a második díjat, kiállítási oklevelet, *Döry Vilmos* pedig simenthali teheneiért diszoklevelet kapott.

Tolnavármegye 1899. szeptember 17. (9. évfolyam 38. szám p. 5. ADT)

Pusztító villám.

Alsó-Leperd pusztán *Döry Vilmos* birtokán a villám beütött egy akolba s azt felgyújtotta. Az akolban voltak a birtokos cselédjeinek marhái s azok is mind odaégtek s összesen 65 szarvasmarha és 435 juh lett a lángok martaléka. A kár a leégett épületek értékével együtt meghaladja a 12 ezer forintot.

Dombóvár és Vidéke 1899. szeptember 24. (1. évfolyam 40. szám p. 2.)

Személyi hírek.

Korányi Frigyes dr., a budapesti tud. egyetem nagyhírű orvostanára feleségével együtt a napokban *Döry József* látogatására Dombóvárra érkezett és egy napi itt tartózkodás után visszautazott Budapestre.

Tolnavármegye 1899. november 05. (9. évfolyam 45. szám p. 4. ADT)

Tárház építése Dombóvárott.

Már évekkkel ezelőtt – írja dombóvári tudósítónk – Braun Ármin, itteni gabonakereskedő, megpendítette azon eszmét, mily üdvös volna egy tárház építése Dombóvárott; de az akkortájt felvetett eszmét bizonyos körök kalmárpolitikája folytán nem lehetett nyélbe ütni. Ujabban Paál József uradalmi felügyelő és Ternyei Ármin takarékpénztári vezértitkár foglalkoztak ezen tervvel és remélhetőleg több sikerrel. Folyó hó 28-án *Döry József* nagybirtokos és takarékpénztári elnök egy Dombóvárott építendő tárház ügyében értekezletre hívta össze a kereskedő és egyéb érdekelt köröket. Részt vettek az értekezleten a dombóvári kereskedőkön kívül többek közt a budapesti hitelbank építőosztályának igazgatója, cs. Schapringer Gusztáv pécsi bankár, Záray Károly dr. pécsi kamarai titkár, Jeszenszky Andor, Lexa Zeno gőztéglagyár tulajdonos, Singer Benő állomásfőnök, Beróczy Béla máv. osztálymérnök stb. Záray Károly dr. közel egy óráig alapos tudással, szakszerűen fejtegette a tárházak felállításának közgazdasági és kereskedelmi előnyeit, mire az értekezlet elvben kimondta a tárház építésének szükségességét és az ezzel járó költségek fedezésére egyelőre részvénytársaság alapítását fogja propagálni. Egyben egy szűkebb körű bizottságot választott, mely *Döry József* elnöklété mellett az erre vonatkozó prospektus és az előmunkálatok kidolgozásával lett megbízva. Azon esetben, ha a szükséges részvények nem volnának biztosíthatók, a budapesti hitelbank építkezési vállalata gondoskodnék megfelelő épület felállításáról.

Dombóvár és Vidéke 1899. november 12. (1. évfolyam 47. szám p. 4.)

Személyi hir.

Felső-korompai Simontsits Elemér, Tolna vármegye főjegyzője az elmúlt héten mint *Döry Jenő* vendége Tüske pusztán időzött nejével: született Dessevffy Máriával. Pénteken meglátogatta Lexa Zénót, lapunk főszerkesztőjét és Reich Oszkár szolgabíró, ugyanaznap délután pedig *Döry Ödön* látogatására Háb pusztára ment.

Tolnavármegye 1899. november 26. (9. évfolyam 48. szám p. 4. ADT)

A gyászeset alkalmából a család a következő jelentést adta ki: < *Özvegy Döry Vilmosné* született: Karácsonyi Erzsébet, ugy saját, valamint *Döry József*, ennek neje, Geist Irma, *Döry*

Dénes és neje, szül. Jálics Irma és gyermekei Frigyes, Ferenc és Alice, özv. báró Wimmerszperg Gusztávné, szül. Döry Flóra és ennek gyermekei Ilona, Flóra és Frigyes, Hőgyészi Béláné szül. Döry Ágota és férje Hőgyész Béla, ezek gyermekei István és Béla, Jálics Gézáné szül. Döry Elvira és férje Jálics Géza és néhai Forster Zsigmondné szül. Döry Emma gyermekei Gizella férjezett Kardos Kálmánné, Forster István és Melanie és a többi rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvvel jelenti forrón szeretett felejhetetlen férjének, a legjobb testvér, sógor és nagybátyának *jobaházi Döry Vilmos* urnak folyó évi november 23-án délután 3 órakor a halotti szentségek ájtatos felvétele után, életének 58-ik és boldog házasságának 22-ik évében Felső-Leperden történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei november hó 26-án délelőtt 11 ½ órakor Felső-Leperden fognak beszenteltetni, november hó 27-én pedig Zombán, a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. A megboldogult lelki üdvéért az engesztelő szentmise-áldozatok november hó 27-én délelőtt 11 órakor Zombán, 29-én délelőtt 9 órakor pedig Dombóváron és Kocsolán fognak az Egek urának bemutatni. Kelt Felső-Leperden, 1899. évi november hó 23-án. – Áldás és béke lengjen drága porai fölött!

Dombóvár és Vidéke 1899. november 26. (1. évfolyam 49. szám p. 4.)

Jóbaházi Döry Vilmos.

Gyász borítja a nagy, népszerű *Döry* családot. Egyik derék tagja, *jobaházi Döry Vilmos* hosszas szenvedés után, életének 58-ik évében november hó 23-án Felső-Leperden elhunyt.

Döry Vilmos, néhai *Döry Frigyes* másodszülött fia volt, Zombán született. Ugy középiskolai, mint jogi tanulmányait Budapesten végezte. 1867. évben bérelte ki a felső-leperdi uradalmat és amint tíz évvel később megnősült, csendesen visszavonulva csupán családjának és gazdaságának élt. Gazdasági ügyekben mintaember volt, mint férj és rokon páratlanul gyöngéd. Rokonszenves egyéniségénél, ritka nemes józivűségénél és barátságánál fogva mindenütt szerették. Politikai életben nem játszott szerepet, de annál inkább kivette a részét a társadalmi élet minden fázisaiban. Jótékonyági, közművelődési és nemzeti mozgalmakban a legbuzgóbb és legodaadóbb támogatói között volt *Döry Vilmos*. Különösen jószívűsége, humánus érzéseért széles körben becsülték. Cselédsége valósággal imádta benne a jólelkű gazdát. Még élénk emlékezetünkben lesz, hogy milyen atyai jóindulattal felsegítette a tüzkár által tönkrement cselédjeit.

Halálhíre gyorsan elterjedt Dombóvárott és nagy megdöbbenést keltett. Mert bár tudták, hogy ez a nemeslelkű ember nem menthető meg többé, mégsem hitték, hogy a katasztrófa olyan hamar fog beállani. A szomorú hír mindenütt őszinte, igaz részvétre talált. . . .

Dombóvár és Vidéke 1899. november 26. (1. évfolyam 49. szám p. 5.)

. . . Személyisége tehát elég garanciát nyújthat mindnyájunknak arra is, hogy a tárház eszméjének legelső megpendítőjéül azt fogadjuk el, akit ő annak említ. A valódi apja ennek az eszmének senki más, mint *néhai Döry Lajos*, *Döry Jenőnek*, a túskei uradalom bérlőjének

édes atyja. Megerősítő bizonyíték erre az a magtár, a melyet a hetvenes években az ó-dombovári vasuti állomás közelében már e terv keresztülvitelének reményében, saját költségén építtet. És ha *Dőry Lajos*, áru- és gabonátárházak. Mert *Dőry Lajos* szívéen hordta Dombovárnak minden kulturális és kereskedelmi intézményeit. Ő teremtette meg a dombovári piacot, ő volt az aki ritka jószívűsége folytán, tanácscsal és pénzzel is elősegítette ugy a községi, mint a felekezeti, mint egyes ermberek ügyeit.

Tolnavármegye 1899. november 26. (9. évfolyam 48. szám p. 4. ADT)

Dőry Vilmos.

A jobbaházi *Dőry* családot mély gyász érte *Dőry Vilmos* elhunytával. A boldogult mult csütörtökön hunyt el rövid betegség után Leperden 58 éves korában. Hült tetemeit ma fogják beszentelni Leperden s onnan a zombai családi sírboltba viszik, hol a temetési szertartás holnap délelőtt fog megtartatni. A boldogult neje szül. Karácsonyi Erzsébet, fivére *Dőry Dénes* főrendiházi tag és *Dőry József* dombovári nagybérő, kiterjedt rokonság; nagyszámu tisztelői és barátai gyászolják. *Dőry Vilmos* virilis tagja volt vármegyénk törvényhatósági bizottságának. Habár csak családjának élt, széles körben ismerték, mert szívjósága, derült kedélye és igaz magyar vendégszeretetének hite a vármegye legszélesebb köreibe is eljutott. A közügyek iránt élénk érdeklődést tanusított, jótekonyságáról és áldozatkészségéről sokan tanuskodhatnak. Legnagyobb előszeretettel azonban gazdaságával foglalkozott, melyet mintaszerűvé emelt, s melynek hirneve megyénk határain is tulterjedt; állattenyésztete több izben, a legutóbbi szegedi kiállításon is a legnagyobb kitüntetésekben részesült. Hagyományos régi magyar vendégszeretete, áldott jó kedélye, szívnemessége, előkelő gondolkodása, a közügyek terén kifejtett önzetlen áldozatkészsége, sokáig emlékébe lesz azoknak, kik a boldogulttal közelebbi ismeretségben voltak és kiváló egyéni tulajdonságait közvetlenül is megismerhették. Közbecsülés és általános tisztelet övezte az élete javában elhunyt mintagazdát, kinek talán sesem volt haragosa, mert szeretetre méltó egyéni tulajdonai folytán csak rokonszenvet és becsülést szerzett mindenki előtt. Tisztelői és barátai igaz, mély részvételt fogadták a gyászhiert, mely a boldogult kimultáról megyeszerte elterjedt, mert vele megyénk uri társadalmának egyik legrokonszenvesebb tagja dőlt ki az élők sorából, kinek áldott emlékét kegyelettel őriz meg mindenki, akinek alkalma volt őt életében közelebbről megismerhetni. Áldás emlékére!

Pécsi Figyelő 1899. november 28. (27. évfolyam 272. szám p. 5. ADT)

Halálozás.

A jobbaházi *Dőry* családot mély gyász érte *Dőry Vilmos* elhunytával. A boldogult a mult csütörtökön hunyt el rövid betegség után a tolnamegyei Leperden 58 éves korában. Hült tetemeit pénteken szentelték be Leperden s onnan a zombai családi sírboltba vitték, hol a temetési szertartás szombaton volt. A boldogult neje szül. Karácsonyi Erzsébet, fivére *Dőry Dénes* főrendiházi tag és *Dőry József* dombovári nagybérő, kiterjedt rokonság, nagyszámu tisztelői és barátai gyászolják.

Tolnavármegye 1899. december 03. (9. évfolyam 49. szám p. 3. ADT)

Döry Vilmos temetése. Impozáns módon nyilvánult meg a részvét *Döry Vilmos* temetésén. Vasárnapon Leperden volt a beszentelés, hétfőn délelőtt pedig a zombai rom. kath. templomban a megboldogult lelki üdvéért gyászszeni-tiszteletet tartottak, utána pedig a családi sirboltban helyezték el örök nyugalomra. – A temetési szertartást Hanny Gábor pécsi kanonok végezte. A zombai végtisztességen jelen voltak a család tagjain kívül: Perczel Desző, gr. Széchenyi Sándor, gr. Apponyi Sándor és neje, gróf Széchenyi Domokos, Sztankovánszky János, Bernrieder József, László és János, Perczel József, Szévald Mór, Perczel Béla, Pesthy Elek és Nagy István főszolgabírák, Jeszenszky Andor és László, Sass László stb. Szegzárdról: Döry Pál alispán és neje, Fördös Vilmos, Kurz Vilmos, dr. Kramolin Emil, dr. Hangel Ignác, Forster Zoltán és Szévald Oszkár aljegyzők, dr. Leopold Kornél, stb.

Köztelek 1899. december 23. (9. évfolyam 103-104. szám p. 1919. ADT)

... Hogy az ismertetésben itt is egy bizonyos sorrendet tarthassunk, lépünk be az I. számú istállóba, amelyben a simmenthali marhák állíttattak ki. A kiállított anyag úgy minőségre, mint mennyiségre nézve imponáló volt. Az oroszánrész mindazonáltal itt is, mint a kiállításos jelleggel bíró tenyészállatvásárokon *Döry Vilmos* felső-leperdi, tolnamegyei tenyészetének jutott, aki igazán a tökély legmagasabb fokát érte el vöröstarka, zsemlye, - egész chamois színű, hatalmas nagy testű egyedeivel. Különösen feltűnt a II. számú istállóban felállított „Darázs” nevű bikája. Impozáns kinézésű, a bika jellegét határozottan magán viselő, alkat tekintetében mi kifogásolni valót nem hagyó állat ez, amelynek hamvas, egész világosba átmenő színe a helyes beltenyésztésre vall. Amíg *Döry* az I. díjat, díszoklevelet és tiszteletdíjat nyerte el, addig gróf Apponyi Géza ugyancsak elsőrendű és nem sokban eltérő kollekciójával a II. díjat és kiállítási oklevelet nyerte.

Tolnavármegye 1899. december 24. (9. évfolyam 52. szám p. 3. ADT)

Vadászat.

A múlt héten Tüske pusztán két napig tartó sikerült vadászatot rendezett *Döry Jenő*; a vadászaton megyénk előkelő birtokosai közül igen sokan vettek részt; - terítékre került 733 nyul.

Dombóvár és Vidéke 1899. december 24. (1. évfolyam 53. szám p. 3.)

Vadászat.

E hó 18 és 19-én vármegyénk egyik legszebb területén, Tüskében volt vadászat.

Igaz, hogy az eredmény viszonyítva az előző évekhez nem felelt meg a várakozásnak a mennyiben csak 727 nyul és 15 fogoly hozatott terítékre akkor, a midőn tényleg a vidék

legjobb Nimrodjai áldoztak Hubertusnak. De általános a panasz, nem csak nálunk, hanem másutt is, hogy a kis vadak, az idei évad alatt rosszul tenyésztek.

Részt vettek a vadászaton a házigazdán kívül: *Dőry Jenőné* és *Pálné urnők*, *Dőry Etelka* és *Margit* urhölgyek, *Dőry Pál*, *Dőry Béla*, *Dőry Ödön*, *Dőry Hugó*, *Bernrieder László*, *Bernrieder János*, *Bernrieder József*, *Gaál Gyula*, *Goldschmied Ede*, *Jankovics Gyula*, *Hanzély Gyula*, *Nagy István*, *Gróf Pallavichini György*, *Stankovánszky János*, *Simontsits Elemér* és lapunk főszerkesztője. – Este 7 órakor ebédre jött össze a solemnis társaság, melyre még megérkezett Budapestről vármegyénk büszkesége *Perczel Dezső* ő excellenciája is.

Még a kényesebb gourmand igényeken is tultevő kitűnő ebéd igen kedélyes hangulatban folyt le, a melyhez nagyban hozzájárult az a páratlan szívélyesség és megtestesült kedvesség, melyről a túskei ház minden egyes tagja országszerte ismeretes.

Tolnavármegye 1900. január 14. (10. évfolyam 2. szám p. 4. ADT)

Dőry József lovai a cári udvarnál.

Megírtuk annak idején, hogy az orosz cár főlovászmestere a fölmivelésügyi miniszterum lótenyésztési osztályának utmutatása alapján a mult évben hosszas keresés után végre is *Dőry József* dombovári nagybirtokos méneséből vásárolt a cár részére 10 drb lovat. Mint lapunknak írják, most a földmivelésügyi ministeriumban a lótenyésztési osztályhoz levél érkezett az orosz főlovászmesteri hivataltól, hogy a vásárolt lovak rendkívül beválnak, különösen a cár személyes használatára rendelt négyes fogat, mely a nemrég tartott nagy vadászatok alkalmával naponként 50-70 kilométert tett meg és a cár legnagyobb elismerését nyerte el. Tekintve azt, hogy az orosz ügetők a leghiresebbek a világon, ez a körülmény a hirneves *Dőry* ménesnek nagy dicsőségére válik.

Vadász és Versenylap 1900. január 20. (44. évfolyam 4. szám p. 35. ADT)

Gyászrovat.

A napokban ismét két férfit ragadott el a halál körünkéből: *Dőry Vilmost* és *Gencsy Bélát*. Az előemlített mint kiváló lótenyésztő szerzett magának nevet nemcsak szűkebb hazájában, Tolnában, de messzebb határokon túl is, . . .

Vadász és Versenylap 1900. január 20. (44. évfolyam 4. szám p. 33. ADT)

Magyar jukkerek az orosz czári udvarnál.

Az 1898 év nyarán közöltük, *Grünwald* altábornagy ő Excellentiája az orosz czár őfensége főlovászmestere, *Dőry József* dombovár-sütvényi ménesében két négyes fogatot, továbbá egy tartalék és egy háttas lovat vásárolt a czári udvar részére. A lovak sárgák, a herélt háttas kivételével mindannyian kanczák, a háttas 170 centiméter, a nagyobb négyes lovak 164-166 centiméter, a kisebb négyesé 160-164 centiméter magasak, s felerészben a versenypályáról

ismert „*Cambusier*” (Cambuscan-Crisis) angol telivér mén, a másik felerészben ennek egy, a nevezett ménes félvér kanczából nevelt „*Hegyes*” nevű méntől s valamennyien a ménes félvér kanczáiból származnak; az átvételnél négy és öt évesek voltak. Lapunk olvasóit bizonyára érdekelni fogja megtudni, hogy ezek a lovak új hazájukban miként viselik magukat s ez okból közöljük *Grünwald altábornagy úr Dőry urhoz* 1899. decz. 22-ikén (orosz időszámítás) írt levelének erre a tárgyra vonatkozó részét. „Kiváló nagy öröömre szolgál”-írja az altábornagy úr – „Önnel tudatni, hogy a nagyobb négyes fogat ebben az évben Skernewicze-ben, Lengyelországban, a vadászatok alkalmával kitűnő szolgálatot tett. Hat napon át naponként be voltak a sárgák fogva s azokat Ő Felségeik leginkább a távol eső vadászterületekbe való utazásoknál használták. Egy és ugyanaz nap ismételve 30-40 kilometer utat tettek meg a Felségek teljes meglegedésére. Befogva négy ülés vadáskocsiba voltak, a lovakat Ő Felsége a császárné első udvari kocsisa (egy olasz) hajtotta, a ki a sárgák utolsó idomítását is, teljes meglegedésemre végezte. *Ez egy igazán ritka elegáns négyes fogat, gyönyörű járással, kitűnő vérrel és kitartással. A kisebb sárgák szintén igen jól mennek, de valamivel nehezebben kezelhetők, kivált az első lovak; Ő Felsége az anya császárné még nem hajtotta őket. Én magam azonban a múlt nyáron ezt a kisebb fogatot hosszabb tourokon nagy gyönyörűséggel hajtottam. A nagy sárga herélt (hátas-ló) a mi hátsóistállóinkban áll, ott igen jó szolgálatot tesz, nem ritkán magam is lovagolom.* Végre kérdést tesz, hogy az említettekhez hasonló lovak kaphatók volnának-e? A jelzett magas helyen lovaink ilyen szereplésére méltán büszkék lehetünk.

Dombóvár és Vidéke 1900. január 21. (2. évfolyam 3. szám p. 2.)

Vaddisznó vadászat.

Dőry Jenő január 14-én Vaszáron vaddisznó vadászatot rendezett, amelyen a család tagjain kívül több előkelő vendég vett részt. Ezek közül Percel Dezső egy hatalmas vadkant, Márffy Béla pedig egy szép emsét lőtt le.

Dombóvár és Vidéke 1900. március 04. (2. évfolyam 9. szám p. 2.)

Bizalmi férfiak.

Paál József hercegi felügyelő a sorozó bizottságban viselt bizalmi férfiúi megbízásáról akadályoztatása folytán lemondván, helyébe Tolnavármegye alispánja *Dőry Józsefet* nevezte ki. A sorozó bizottság elnöke tehát Simontsits Elemér vármegyei főjegyző, polgári bizottsági tagok *Dőry József* és *Dőry Jenő* földbirtokosok, polgári orvos Dr. Dragics Imre szegzárdi járásorvos lesz. A sorozó bizottság március 11-én érkezik Dombóvárra.

Tolnavármegye 1900. március 11. (10. évfolyam 10. szám p. 4. ADT)

Kubelik Dombóváron.

Kubelik Jan a híres fiatal hegedűművész folyó 9-én Dombóváron tartott hangversenyt, óriási érdeklődés mellett. A hangversenyen ugyanis egész Tolnavármegye és Somogyból is igen sokan jelen voltak, úgy hogy az minden tekintetben remekül sikerült. Mihelyt a hangverseny napja meg lett állapítva, a jegyeket rohamosan lefoglalták. Maga a túskei *Dőry-család* 25 helyet foglalt le a családtagok és vendégeik számára. Egyébként első sorban az említett család nagy befolyásának köszönhető, hogy Kubelik Dombóváron hangversenyt tartott. . . . A korona-szálló táncterme szűknek bizonyult. Bizony a kis Dombóvár, ha még nem tette, nemsokára túlszárnyalja a megye székvárosát!

Dombóvár és Vidéke 1900. április 15. (2. évfolyam 15. szám p. 3.)

A cár lovai.

Megirtuk annak idején, hogy *Dőry József* lovai mennyire beválltak Szentpéterváron. Mint értesülünk, ezen világhírű lótenyésztő ismét nyolc gyönyörű sárgát állított össze a cár számára, melyeket annak megbízottja már meg is nézett.

Dombóvár és Vidéke 1900. május 27. (2. évfolyam 21. szám p. 2.)

Dőry József lovai.

Kevés vidéki városban fordul meg annyi külföldi előkelőség, mint Dombóvárrott. És ezt elsősorban a *Dőry-család* által európai hírnévre emelt lótenyésztésnek köszönhetjük. Nemrég az orosz cár megbízottja járt itt másodizben, hogy *Dőry József* méneseiből lovakat vásároljon, mert az első izben elvitt négyesek még a világhírű orosz ügetőket is túlszárnyalták, ha nem is sebességben, de kitartásban. Most megint a szász hadügyminiszter és hadsegéde, továbbá gróf Deechsl és báró Burg német nagybirtokosok tartózkodtak Dombóvárrott. Megtekintették a méneseket és vásároltak is lovakat. A német urakat bámulatba ejtették a lótenyésztés terén itt szerzett tapasztalatok.

Tolnavármegye 1900. július 15. (10. évfolyam 28. szám p. 2. ADT)

Szász miniszter Dombóvárrott.

Von der Planitz, szász miniszter, gyalogsági tábornok egy hétig Dombóvárrott időzött, mint *Dőry József* földbirtokos vendége. A szász miniszter már visszautazott Drezdába.

Vadász és Versenylap 1900. augusztus 01. (44. évfolyam 62. szám p. 389. ADT)

Látogatás a sütvényi félvér ménesben.

Hazánk félvér tenyésztésének egyik legbuzgóbb, legérdemdusabb harczosa *jobaházi Dőry József*, ménese pedig a sütvényi, lóanyagának nem csak nagyságára, de minőségére is az első helyek egyikét foglalja el félvér-tenyésztésünkben. A sütvényi tenyésztés már rég idők

óta nemcsak az ország határain belül, de messze túl azokon is, fokozatosan növekedő hírnevet vívott ki magának. Lapunk hasábjairól tudja az olvasó azokat a nagy sikereket, melyeket a sütvényi tenyésztés elért, tudja azt a nagy elismerést, mely érte *Dőry Józsefet* akkor, mikor oroszok hatalmas császára két négyesfogatot s más két lovat vásárolván tőle, megbizta főlovászmesterét Grunevald altábornagyot, hogy fejezze ki a remek állatokért legfelsőbb elismerését. De nem csak a fehér csár birodalmában szerzett a sütvényi tenyésztés a magyar félvérnek nagy hírnevet, hanem Szászországban, honnan báró Burgh országos főlovászmester, továbbá Bajorországban, honnan Hagen tenyésztői, Lang Puchhof K. és dr. Schmieder A. már évek óta s mindinkább nagyobbodó mérvben állandó vásárlói közé tartoznak. Itt benn az országban pedig az a kitüntetés érte a sütvényi tenyésztést, hogy az állam szerződésre lépett a tulajdonossal, mely szerint a méncsikókat enbloe átveszi 3 éves korukban, darabjukat 1600 korona átlag árban. E kiváló ménes Tolna vármegyében az Esterházy hercegség tulajdonát képező dombovári uradalomban, melyet bérben bír *Dőry József úr*, fekszik. A birtok mérete 12.000 katasztrális hold. Vasut- és postaállomása Uj-Dombovárott van. A ménes terrenuma hegyes, talaja agyagos, vize meszes, s az itt termett széna lágy. Az anyaménés a sütvényi pusztán van elhelyezve, a mén-évjáratok Ó-Dalmandon, az egyéves kanczacsikók pedig Uj-Dalmandon. Az istállók nagy gondnal vannak berendezve, tágasak, világosak, szellősek, kitűnő szellőztető készülékkel ellátván. Minden istálló előtt nem is egy, tágas kifutó áll a lovak rendelkezésére, melyekbe a csikók kényük-kedvük szerint ki és bejárhatnak.

A ménes eredete a negyvenes évek kezdetére esik. A mostani tulajdonos atyjának, *Dőry Frigyes* urnak volt mindig 8-10 igen jó vérű anyakanczája a szintén Tolna vármegyében fekvő Zombán. 1867-ben *Dőry Frigyes* kibérelte Esterházy hercegtől a dombovári uradalmat, s az abban fekvő sütvényi gazdaság gondozását az apa fiára bizta, ki is ott alapját vetette meg a mai ménesnek atyja és testvérei használatában kitűnő jóknak bizonyult kanczákkal. Az alapítás évében Salamon Zsigmond alapi nagyhirű ménesből nyolcz anyakanczát szereztek be, melyek kiváló jó győzős, aczélos és kemény lovak voltak. A hetvenes évek elején ismét vásároltak kanczákat, még pedig gr. Almássy Kálmán kétegyházi méneséből s így szaporodott fel lassanként a tenyészet. melynek a mai állását a következőkben tüntetjük fel. Az 1899-ik évben az egész év alatt fedeztetve lett 120 kancza: ebből eladatott: Lang Puchhof és Schmieder A. uraknak 28000 koronáért – 9 kancza, Br. Burghnak Szászországba 6000 koronán – 3 kancza, Kimustráltatott – 3 kancza, elvetélt – 3 kancza, Eddig (1900. VII. 28.) ellett – 75 kancza, Van még hasas – 13 kancza, Meddő maradt – 14 kancza = Összesen 120 kancza. E kanczákból harminczhét darab be van fogva és igában használtatik, a ménesben pedig 83 darab van felállítva, azaz, minthogy 12 eladatott és 3 kimustráltatott, az anyaménésben jelenleg 68 anyakancza van elhelyezve, s így az anyakanczák létállománya ez időszerint $37 + 68 = 105$. Ezen 105 kancza közül csak harminc darab a vásárolt, míg hetvenöt már saját tenyésztés.

A ménes célja hátí, de különösen kocsilovak tenyésztése további eladásra és saját használatra. Mint már fennebb említettük a méncsikókat 3 éves korukban az állam átveszi, s így az évjáratokból a tulajdonos csak a kanczák és a kiheréltek felett rendelkezik. Ez idő szerint az évjáratokból a ménesben a következők vannak: Az 1896-i évjáratból: mén 0, kancza 14, herélt 2, az 1897-i évjáratból: mén 0, kancza 26, herélt 2, az 1898-i évjáratból:

mén 26, kancza 36, herélt 4, az 1899-i évjáratból: mén 25, kancza 39, herélt 5. A kanczacsikók negyedfél éves koruk betöltése után lesznek betanítva, legnagyobb részben kocsiba, mivel a ménes lovai az újabb időben inkább kocsi-ló típusúak.

A mi a legeltetést illeti, a meddő kanczák a legeltetés idejében csekély árpa-szalmán kívül mit sem kapnak, télen szénát és két kiló zabot, a csikósak négy kiló zabot. Elválasztás után a választott csikók annyi zabot kapnak éves korukig, a mennyit felvesznek. Az egy éven tuli csikóknak a legelőn egy kiló zabot és árpaszalmát, télen ellenben a kancza csikóknak 2 kiló zabot, a méncsikóknak 4 kiló zabot adnak. A 2 éven tuli kancsacsikók a legelőn mi zabot sem kapnak, csak árpaszalmát, a méncsikók luczerna etetés mellett 2 kiló zabot, száraz takarmány idején pedig 4 kiló zabot. A méncsikók felnevelésére nagy gondot fordítanak, ezek külön karamos legelőn vannak, melyek körülbelül öt catastrális hold nagyságúak. A méncsikók 2-3 éves korukban a kifutó körül berendezett circa 1000 méteres kerületű pályán minden másodnapon hatos csoportokban 3000 méterre erősen meglesznek hajtva egy őket követő lovas által. Van a ménesben ezenkívül még egy-nehány telivér anyakancza is, ezek is azonban félvér mének által lesznek fedeztetve, s ezen anyakanczák közt érdekes jelenség *Komámasszonynak* immár 26 éves anyja: *Thoughtless*, melynek Hegyes után van egy 2 éves kancza csikaja, e ménesben az első és valószínűleg az utolsó. Ezzel befejeztük volna mindazt, a mit elmondanunk kellett a sütvényi ménesről, arról, a mely valóban mintaképe lehet egy félvérménésnek.

Dombóvár és Vidéke 1900. augusztus 05. (2. évfolyam 31. szám p. 3.)

Személyi hír.

Percel Dezső, a képviselőház elnöke az elmúlt hét vasárnapján fiaival Dombovárra érkezett, a hol szerdáiig *Dőry Vilmos* (?) vendége volt, mikor is az éjjeli vonattal fiaival együtt Bonyhádra vissza utazott.

Dombóvár és Vidéke 1900. augusztus 12. (2. évfolyam 32. szám p. 1.)

Haladunk.

Igen ám, csak hátrafelé. Vagy tán a *Dőry-féle* ház kapubejárata előtti tért elzáró korlát, s még inkább az alanti fölírással ékeskedő két drb. tábla fölállítása nem a ráknak jellemző mozgásával mozdította ki nyugodt stagnációjából városunkat.

Sejtjük, hogy a község előljáróságának eme intézkedése a végből történt, hogy a könnyen előfordulható balesetet megakadályozza, melyet a *Dőry* ház sűrű kocsiforgalma a piac népsége között előidézhethet. Csakhogy az itt híven bemutatott két tábla tilalma csupán a kocsikra terjeszkedik ki, de egyuttal nem arra is, hogy a piacon áruló asszonyok kosaraival ezután is meg ne telepedhessenek a korláton belül. Már pedig, ha ez a jövőben is meg van engedve, úgy semmi értelme sincs az egész intézkedésnek és csupán csak azzal törődik, hogy a *Dőry féle* kocsik kényelmesen és gyorsan közlekedhessenek; föltéve ugyanis, hogy az ott

elhelyezkedett asszonyok ölbe kapva kosaraikat hamarabb szabaddá teszik az utat, mint egy tele kocsi, melyből a lovak is ki vannak fogva.

Ilyen körülmények között a két tábla ott teljesen fölösleges. Magyar embernek van annyi helyes érzéke, hogy ne állja el a kocsijával a kapubejáratot, mely már két oldalról amúgy is korláttal van elzárva. De mi több: a legutóbbi piacz alkalmával egy kosaras asszonyt sem lehetett a korlátok között látni, habár a tilalom órájuk nem is vonatkozik.

Nem tekintve már most a dolognak praktikus, helyesebben nem praktikus oldalát, mely a piac-teret így ketté szakítja, azt hisszük, hogy a már nagyobb intelligenciával bíró tűzgyökeres magyar községünkben az ilyen felírás meg nem tűrhető:

ETÉRSÉGEN.KOCSI
VALÁLNI TILOS
A VÁROSBIRÁJA.

AKOCSIVAL.A KOR
LÁTOK KÖZTITÉRSÉ
GENMEGÁLNI ÁRUL
NI. TILOS
A VÁROSBIRÓ.

A nagyközönség részéről is általános a felháborodás a főtérnek ilyen módon való eléktelenítése fölött, de nem is annyira a korlát, mint inkább a két tilalomfa bosszantja. Több oldalról levélben hívták föl szerkesztőségünk figyelmét erre a fura ujításra. Egyik levél írója még hozzá azzal fenyegetődik: ha mihamarabb legalább a táblákat el nem távolítják a „Borszem Jankó” hasábján fogja a község előljáróságát kinevettetni, mert – ugymond – nincs benne semmi aesthetika, de még kevésbé helyesírás.

Igaza van. Dombóvár főterén ilyesmi ma már meg nem tűrhető és ha az előljáróság minden áron a közönség biztonságáról akar gondoskodni, állítasson oda élő tilalomfákat.

Tolnavármegye 1900. szeptember 30. (10. évfolyam 39. szám p. 3. ADT)

Ezüstlakodalom.

Döry Jenő, dombóvári uradalmi nagybérlő és birtokos, megyénk közéletének kiváló érdemekben gazdag, köztiszteletben álló tagja és neje szül. Döry Mathilde tegnap ünnepelték meg boldog házasságuknak huszonötödik évfordulóját családtagjaik, tisztelőik,

barátaik és ismerőseik őszinte örömére. A családi ünnepélyre Döry Pál, vármegyénk alispánja is elutazott.

Dombóvár és Vidéke 1900. október 07. (2. évfolyam 40. szám p. 3.)

Ezüstmenyegző.

Döry Jenő túskei nagybérlő múlt hó 29-én tartotta illetve ünnepelte nejével, született *Döry Matilddal* kötött házasságának huszonötéves jubileumát. A szertartás a vaszari templomban volt, utána igen szűk körben dejeuner következett a vadászkastélyban. Estefelé az ünnepeltek Tüskére hajtottak, ahol a túskei, kondai és békatói cselédség teljes díszben diadalkapu alatt fogadta a köztisztelőben álló házaspárt.

Tolnavármegye 1900. október 28. (10. évfolyam 43. szám p. 3. ADT)

Tizenkétezer korona három lóért.

Dombovárról írják lapunknak, hogy a napokban ott időzött Burg báró szászországi nagybirtokos, a ki *Döry József* méneséből 3 drb anyakancát vett, fizetvén értük nem kevesebb, mint 12,000 koronát. Ilyen az értéke a magyar lónak külföldön.

Tolnavármegye 1900. november 18. (10. évfolyam 46. szám p. 3. ADT)

..... Mágocsról pedig írják lapunknak, hogy *Döry Jenő* túskei birtokos az általa bérelt erdei területen november 10-én sikerült hajtóvadászatot rendezett, melyen részt vettek *Döry Jenőné* szül. *Döry Matild*, *Döry Adél*, Nagy István dombovári főbiró, Reich Árpád huszárkapitány Pozsonyból, *Döry Ödön*, Reich Oszkár dombovári szolgabíró, *Döry Béla* cs. és kir. kamarás. A vadászat előtt villásreggeli volt a túskei kastélyban.

Dombóvár és Vidéke 1900. december 09. (2. évfolyam 49. szám p. 2.)

Vadászati hírek.

Mult vasárnap fácánra vadásztak a döbröközi erdőcskében, Nagy István főszolgabíró, Reich Oszkár szolgabíró és Hainrikffy Pál dalmandi ispán, mely alkalommal utóbbi remek őzbakot is lőtt. Mint értersülünk Tüskén *Döry Jenőnél* december 13., 14., 15-én lesznek a szokásos nagy vadászatok, melyekre igen sok előkelő vendég hivatalos. – Tegnap *Döry József* ódalmandy birtokán, december 5-én Hainrikffy Pál ispán rendezett nagy körvadászatot, melynek eredményéről azonban lapunk zártáig nem kaptunk értesítést.

Tolnavármegye 1900. december 23. (10. évfolyam 51. szám p. 2. ADT)

Vadászatok.

Dombóvárról írják lapunknak, hogy *Döry Jenő* túskei birtokán folyó hó 13, 14, 15-én tartották meg a szokásos nagy vadászatokat, melyeken a környék földesuraiból, nagybérlőiből és a járás tisztviselőiből kikerült 18 puskás 1294 nyulat és 67 foglyot lőtt. Kisebb vadászatok voltak *Döry József dalmandi és özv. Döry Vilmosné leperdi birtokán*, az előbbin 125, az utóbbin 137 nyul került terítékre. Mint tudósítónk írja, Dombóvár környékén igen sok a nyul, ellenben sok fogoly hull le az egérméreg felszedése következtében. Legközelebb Inámban Strasszer Henriknél, Nosztánban Deutsch Zsigmondnál és Kondán Veseley Zsigmondnál lesz vadászat.

Dombóvár és Vidéke 1900. december 23. (2. évfolyam 51. szám pp. 2-3.)

A túskei vadászat.

Mint már mult számunkban említettük *Döry Jenő* túskei vadászterületén nagy hajtóvadászatot rendezett. A három napig tartó vadászaton részt vettek *Döry Jenő, Döry Matild, Döry Etti, Döry Hugó és ifj. Döry Jenő* családtagokon kívül a következők: Bernrieder László, Bernrieder János, Bernrieder József, *Döry Béla* csász. és kir. kamarás, *Döry Frigyes, Döry Ödön. Döry Pál, Gaál István* csász. és kir. kamarás, Goldschmied Ede, Jankovits Gyula, Lippay Zoltán, Nagy István és Stankovánszky János csász. és kir. kamarás. Az előkelő vadásztársaság bizonyára meg volt elégedve a vadászat eredményével, amennyiben terítékre került ezerkétszázkilencvennégy nyul, hatvanhét fogoly és három róka. A vadászat gazdag prédájánál csak még az a díszes vadászlakoma volt gazdagabb, amelyet *Döry Jenő* a vendégszerető házigazda túskei kastélyában, vendégei tiszteletére rendezett.

Tolnavármegye 1901. január 20. (11. évfolyam 3. szám p. 3. ADT)

Vadászat.

Nagy István főszolgabíró folyó hó 11-én a döbröközi erdőben hajtóvadászatot rendezett, melyben kivüle részt vettek *Döry Jenőné, Döry Béla* kamarás, Hainrikffy Pál, Reich Oszkár és ifj. *Döry Jenő*. Terítékre került 42 nyul és 8 fácán. A vadászaton apróbb baleset is történt, az egyik hajtásban ugyanis Göllöncsér Pál nevű, öreg, döbröközi hajtót egy tizenhárom darabból álló szarvascsapat fellökte, az egész csapat keresztül ment rajta, fogát kiütötték és arcát összevérezték.

Tolnavármegye 1901. január 27. (11. évfolyam 4. szám p. 9. ADT)

Hirdetmény.

Döry Jenő túske-pusztai gazdaságában, Ó-Dombóvár, 17 darab 1-2 éves fél- és telivér symmentháli tenyészbika eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető a gazdasági irodában.

Tolnavármegye 1901. április 07. (11. évfolyam 14. szám p. 3. ADT)

Szalonka vadászatok.

Dombóvárról írják lapunknak, hogy *Dőry Jenő* vaszari vadászterületén az idén rendkívül sok a szalonka. Eddig Vaszaron 69 darabot lőttek és pedig: *Dőry Jenő 13, Dőry Jenőné 7, Dőry Etti 4, Dőry Pál 2, Dőry Ödön 11, Dőry Hugó 3, ifj. Dőry Jenő 18, Sztankovánszky János 4, Simonsits Elemér 1, Reich Oszkár 1, a személyzet 5 darabot.* Az eredmény rendkívüli, mert tavaly csak 22, 1899-ben pedig csak 30 drb esett az évad végéig, az idén pedig még tart a saison! A szalonkák nagy számán kívül az aránytalan különbséghez az is hozzájárult, hogy az általánosan mint kitűnő lövő ismeretes *ifjabb Dőry Jenő* a folyó évben első ízben vett részt a vaszari szalonka-vadászatokon.

Tolnavármegye 1901. április 07. (11. évfolyam 14. szám p. 3. ADT)

A Dőry-ménes.

Magyarország egyik híressége a dombóvári *Dőry-ménes*. *Dőry József* az elsőrangú méntelep tulajdonosa, kinek lovai külföldi udvaroknál is becsültté tették a magyar lovat. Az elmúlt héten földmivelésügyi miniszterium lótenyésztési osztályának kiküldöttei: Losoncy Mihály miniszteri tanácsos és Budaházy Kálmán miniszteri titkár, Dombóvárrott jártak, hogy *Dőry József* méneséből lovakat vásároljanak az állam részére. Vettek is 27 darab méncsikót, darabját 1600 koronáért. A csikók valamennyien a >Dombóvár< nevet viselik és ezt a nevet meg is tartják, csupán számmal lesznek megkülönböztetve. Dombóvárról Tüskére és Leperdre mentek a vásárlók hasonló célból.

Dombóvár és Vidéke 1901. április 07. (3. évfolyam 14. szám p. 3.)

Vaszar.

Mindnyájan halottuk hírét a vaszari vadászoknak: Agancskékesítette ó-német stylü kastély, körös-körül ameddig a szem ellát, erdős hegyek-völgyek, lombos és fenyves erdő vegyest, a ház arcvonala rétségre nyújt kilátást, esténként látni ott a hatalmas szarvasbikát, vagy a karcsu fehérdámvadat, amely kilép legelészni.

Igy írják le Vaszart, de aki meglátja, meglepődik! A falakon belül angolosan kényelmes és izléses berendezés, magyaros vendégszeretet! Egy könyv fekszik ott, vadásznapló és vendégekönyv egyszersmind.

Az idei tavasz rendkívüli naplóadatokkal gazdagította lapjait, eddig már hatvankilenc szalonkát lőttek a területen, amire a könyv létezése óta (1888.) nem volt eset, - pedig még tart az idény. Ezek közül lőtt a háziur, *Dőry Jenő 13, Dőry Jenőné 7, Dőry Etelka 4, Dőry Pál 2, Simonsits Elemér 1, Dőry Ödön 11, Reich Oszkár 1, Dőry Hugó 3, ifj. Dőry Jenő 18, a személyzet 5 darabot.* Tavaly csak 22, két éve 30 szalonka lövetett, ez években kevesebb is volt a szalonka, másrészt pedig nem vett részt a vadászatokon *ifj. Dőry Jenő*, az országos hírű lövő.

Tolnavármegye 1901. május 05. (11. évfolyam 18. szám p. 5. ADT)

Tűz Leperden.

Mint ottani tudósítónk írja: e hó 29-én délelőtt a gépcsarnokban a kéményből egy szikra kiesett a sajt-gyár és tejcsarnok faszindelyes tetőjére, mely egy perc alatt meggyújtotta a tetőt. A kár igen nagy, mert az összes gépek elégték, - bár özv. *Dőry Vilmosné* fáradhatatlan számtartója minden lehetőt elkövetett a gépek megmentéseért.

Tolnavármegye 1901. május 12. (11. évfolyam 19. szám p. 3. ADT)

A Dőry-lovak.

A minap Budapesten tartott luxoslóvásár alkalmával *Dőry Ödön* négyesfogata és *Dőry Jenő* jukkerfogata első díjat nyertek.

Tolnavármegye 1901. május 19. (11. évfolyam 20. szám p. 3. ADT)

Uj pénztáros.

A dombovári Takarékpénztárnál Nagy Márton lemondása folytán a pénztári állás üresedésbe jutott. Az igazgatóság *Dőry József* elnöklete alatt mult vasárnap ülést tartott, amelyen egyhangulag *Pribay Ferenc* tanítót választotta meg az intézet pénztárosául. *Pribay* e megválasztása folytán megválnak a tanítói pályától.

Tolnavármegye 1901. július 28. (11. évfolyam 30. szám p. 4. ADT)

Dombovári csacsik az udvarnál.

Az már nem ujság, hogy a dombovári lovakat külföldi nagyurak viszik el, mert a *Dőry-lovak* világhírűek. Ezt a dicsőséget most, ugylátszik, megirigyelték a csacsik és ők is – hirnevet kérnek! Tény, hogy a napokban három csacsit szállítottak Tüskéről Pozsonyba *Frigyes* főherczeg számára. Így hát a kis *Albert* főherczeg tüskei csacsikat fog hajtani!

Tolnavármegye 1901. augusztus 04. (11. évfolyam 31. szám p. 3. ADT)

A dombovári vadászat.

Dombovárról írják lapunknak, hogy a község határában gyakorolható vadászati jogot évtizedek óta *Dőry Jenő* földbirtokos bérelte, ki azért tetemes összeget fizetett és – a mi fő – a vadászatot okszerűen gyakorolta. Az idén ismét letelt a bérlet s mindenki természetesnek találta, hogy minden a régiben marad, mert senki sem kívánta, hogy esetleg 100 K. bértöbblet fejében tönkre tétessék a vadállomány, melyet a régi bérlő szépen kimélt, a mennyiben évenként csak egyszer rendezett vadászatot, akkor is jó puskásokkal, a kik a vadat nem sebzik meg, hogy elpusztuljon. A folyó évben azonban egy vidéki úr, a kit eddig

nem láttak Dombováron s a ki eddig nem látta a határt, megjelent az árverésen és a bérösszeget négyszeresére verte fel, szerinte azon hiszemben jött ide, hogy *Dőry Jenő* nem aspirál a területre. Dombováron mindenki meg van győződve, hogy ezen úr csak megbízott volt, a ki a viszonyokat nem ismerve fogadta el ezen kellemetlen megbízást, megbízója pedig állítólag egy dombovári ujabban ellenzékieskedő ur, a ki különben a kisebbség meggyőződése szerint >tiszta önzetlenségből< verette föl a bérösszeget, hogy a községnek nagyobb jövedelme legyen.

Pécsi Közlöny 1901. augusztus 08. (9. évfolyam 63. szám p. 5. ADT)

Beteg, kit az ima mentett meg a haláltól.

Dombovári tudósítónk írja: *Dőry Jenő* Tüske stb. puszták birtokosa hosszas és súlyos betegségben szenvedett. Megtett a család mindent, amit a betegség gyógyítására tehetett, de nem vezetett sikerhez, ekkor Istenben helyezett bizalommal a vallásban keresett segítséget, hol a hathatós gyógyírt fel is lelte. A családtagok szt. miséket szolgáltatottak, szt. gyónást és áldozásokat végeztek a már haldokló családtagja egészségének visszanyeréseért; sőt még a cselédség is összeadta megkuporgatott filléreit, hogy szt. misét szolgáltatasson jószágos szivü, szeretett urukért. Isten meghallgatta a sok szivnek szeretett imáját s kegyesen vette az áldozat-készséget s a betegnek csodálatosan visszatadta az egészségét. Isten e nagy jószágáért család e hó 5 én „Havi b.-Asszony” napján hálaadó szt. misét mutatott be, melyen jelen volt az egész család, rokonság és az összes cselédség. A felgyógyult beteg azon ígéretet tette, hogy e napot minden évben megünnepelteti, hogy hálát adjon Istennek kegyességeért.

Tolnavármegye 1901. augusztus 18. (11. évfolyam 33. szám p. 5. ADT)

Aratási ünnepély.

Dőry József földbirtokos, f. hó 10-én a dalmandi puszták népének nagyarányu aratási ünnepélyt rendezett.

Tolnavármegye 1901. augusztus 18. (11. évfolyam 33. szám p. 5. ADT)

Lóvásárlás.

Báró Burgh Miksa szászországi nagybirtokos és ménestulajdonos hosszabb időre Dombovárra érkezett, mint *Dőry József* vendége, lóvásárlás és a ménes beható tanulmányozása végett. Burgh már több ízben vett lovakat, különösen tenyészállatokat a *Dőry-féle* ménesből.

Pápai Közlöny 1901. augusztus 25. (11. évfolyam 34. szám p. 5. ADT)

Galamblövészet Pápán.

Pongrácz Anselm báró, békási uradalmában négy napig tartó galamblövészetet tartott. A galamblövészetben a házigazdán kívül résztvettek: Ferencz József braganzai herceg, Salm Hugó herceg, Zichy István gróf, Vajnich Oszkár, *Dőry Hugó*, Dora Szilárd és Bay Ödön. A lövészet a következő eredménnyel végződött: Vajnich Oszkár dija: Tét 20 korona I. díj *Dőry Hugó*, Báró Pongrácz Anselmné dija: Tét 20 koronaIII. *Dőry Hugó*, Bucsú-díj: Tét 20 korona II. *Dőry Hugó*,

Tolnavármegye 1901. szeptember 08. (11. évfolyam 36. szám p. 3. ADT)

Vadászat.

Dőry Jenő túskei vadászterületén augusztus hóban 1057 vad lövettet és pedig 810 fogoly, 203 füj és 44 darab vegyes (vércse, galamb, stb.). Nyul csak a téli vadászon lesz löve. Mint értesültünk *Dőry Ödön* minap a csupán 120 hold kiterjedésű hábi erdőben egy tizennyolcas szarvasbikát lőtt. Hábon emberemlékezet óta nem láttak fővadat.

Tolnavármegye 1901. december 22. (11. évfolyam 51. szám p. 6. ADT)

Körvadászat.

December 8-án körvadászat volt *Dőry József* dalmandi pusztáján, melyen részt vettek Nagy István főszolgabíró, Ney Pál, Bárándy István (Budapest), Rechbek József főerdész, Markovich Pál (Bellye), Czéh Ferenc, Dr. Rolf Aladár, Hainrikffy Pál, Arany Károly, Reich Oszkár, báró Jeszenszky László. Terítékre került 175 nyul és 3 fogoly.

Tolnavármegye 1901. december 22. (11. évfolyam 51. szám p. 5. ADT)

Fácánvadászat.

A túskei fácánosban folyó hó 12-én vadászat volt, melyben részt vettek: Gr. Széchenyi Sándor főispán, *Dőry Pál* alispán, Perczel Dezső, Jankovich Gyula, Sztankovánszky János, *Dőry Jenőné*, *Dőry Etelka*, *Dőry Jenő*, *Dőry Béla*, *Dőry Ödön*, *Dőry Hugó*, ifj. *Dőry Jenő*. Lőttek 53 kakast, 12 nyulat és 2 rókát.

Tolnavármegye 1901. december 29. (11. évfolyam 52. szám p. 5. ADT)

Eredményes vadászat.

Dombovárról írják lapunknak, hogy *Dőry Jenő* túskei területén folyó hó 19., 20., 21. napjain volt vadászat, melyen 872 nyulat, 137 foglyot, 5 rókát és egy sárszalonkát, összesen 1015 darabot lőttek. – A nyulállomány fogyott, a foglyok azonban szaporodtak.

Dombóvár és Vidéke 1902. január 12. (4. évfolyam 2. szám p. 3.)

Körvadászat.

Még tizenkilenc napig tart a nyulak veszedelme; az idén különben az alkalmatlan idő folytán igen keveset lettek háborgatva és már alaposan benne vannak a tavaszi hangulatban, a mely társas összejövetelemben nyilvánul! Az idei szórványosan fellépő vadászatok egyike ma van *Dőry József* sütvényi és vörösegyházi pusztáin. A vadnak rendkívül kedvez az idei tél, csak aztán későn ki ne adja mérgét.

Tolnavármegye 1902. január 19. (12. évfolyam 3. szám p. 3. ADT)

Kitüntetett gazdasági cseléd.

Felső-Leperd pusztán özv. *Dőry Vilmosné* szolgálatában álló Sziber Antal nevű gazdasági cseléd, ki több mint hatvan éve ugyanazon gazdaságban példás hűséggel szolgál, elismerő oklevéllel és száz korona jutalomdíjjal lett kitüntetve. Erről a lélekemelő szép kis ünnepélyről a következő tudósítást vettük: Nagy István járási főszolgabíró az elismerő oklevél és a jutalomdíjnak ünnepélyes átadását e hó 6-ára tűzte ki s azt Felső-Leperd pusztán személyesen teljesítette, szolgálatadó özv. *Dőry Vilmosné*, *Dőry József* nagybérlő, a szomszéd gazdaságok vezetői és az összes gazdasági cselédek jelenlétében. Járási főszolgabíró beszédében mindenekelőtt a magas kormány intenczióit előadva, méltatta a kitüntetett érdemeit, a munkás népet és cselédséget a hű és kitartó szolgálatra buzdította. Megható és lélekemelő volt azon pillanat, midőn a munkaadó özv. *Dőry Vilmosné* urnő ugyancsak elismerve kitüntetett cselédje érdemeit, kijelentette könnyes szemekkel, hogy ő is hozzájárulni akar a magas fölmívelésügyi kormány céljainak előmozdításához s megszorítva öreg cselédjének munkás kezét, nemcsak hogy asztalához meghívta lakomára, de még külön kétszáz koronát is juttatott neki. Az ünnepélyt ősi magyar szokás szerint ünnepi lakoma fejezte be a vendégszerető, igazi magyar urnő asztalánál.

Dombóvár és Vidéke 1902. január 19. (4. évfolyam 3. szám p. 2.)

Vadászat.

E hó 12-én körvadászat volt *Dőry József* sütvényi és vörösegyházi pusztáin, melyben részt vettek Nagy István, Rolf Aladár, Hainrikffy Pál, Reich Oszkár, Rebeck főerdész és az erdészeti személyzet. Terítékre került 85 nyul. Vadászat után ebéd volt Molnár Pál ispánnál.

Pécsi Napló 1902. február 04. (11. évfolyam 28. szám p. 7. ADT)

Dőry Jenő halála.

Dombóvár február 3 (Eredeti táv.) *Jobaházi Dőry Jenő* túskei nagybérlő ma reggel váratlanul meghalt 50 éves korában. Tolnavármegye legelőkelőbb családjaival volt rokonságban, s

nagy tiszteletnek és közbecsülésnek örvendett. Temetése szerdán lesz Tüske pusztán, ahonnan Zombára szállítják a családi sirboltba.

Vadász és Versenylap 1902. február 08. (46. évfolyam 6. szám p. 63. ADT)

Jobaházi Döry Jenő.

Tüskéről kapjuk a gyászjelentést, hogy ott febr. 3-án *Döry Jenő* hosszú betegség után tevékeny életének 49. évében elhalálozott. A megboldogultat neje szül. *Döry Mathild*, 3 gyermeke továbbá sógora *jobaházi Döry Lajos* az ismeretes sportsman és testvérein kívül az ősrégi *Döry nemzetség* nagyszámu rokonsága is gyászolja. *Döry Jenő* tagja volt az O. M. G. E-nek, az Url. Szöv.-nek, a M. Lovaregyletnek, az Urkocsisok szövetkezetének. Mint a Döryek mindannyian ősidőktől kezdve, ő is nagy passióval volt a mezőgazdaság és a lótenyésztés iránt, különösen kitűnők voltak fogatai, melyek kivált Lajos sógora energikus kezeiben számos győzelmet hoztak a túskei ménesnek. A túskei ménes, ép úgy, mint a többi *Döry ménes*, a sütvényi és a leperdi, félvértenyésztésünk történetében jelentős szerepet játszott és az angol vér barátainak legerősebb bizonyítéka lehetett, hogy a versenypálya bajnokai a jukkertenyésztésben sem maradnak el másvérű társaiktól. Tüskén ötven esztendő óta ugyszólván mindig angol telivérek fedeztek és az anyag úgy csont mint akció dolgában a legkényesebb igényeknek megfelelt, kitartás és vér dolgában pedig a kontinens legjobbjai közé sorakozott. Hogy milyenek voltak a produktumok, egyéb példákat mellőzve, mutatja, hogy Károlyi László gróf 1888-ban 17,000 koronáért vásárolt egy túskei négyesfogatot. Különben is a család nevével sokszor találkozunk a történelem lapjain, hol mint derék lovas vezérek és ménes tartó gazdák említetnek. (ha eme nemzetség férfiai hadjáratba mentek, egész sereg lovas csapatok indultak velök) – Sajátságos tipikus arczuk van e nemzetség férfiainak, mi a régi honfoglaló turáni jellegre vall; és sajátságos hogy méneseik is a régi pusztai lófajta színével – (a fakósárga színnel) – birtak, (mint a Bezerédiak híres fakói) és csak a múlt század utolsó felében – szenvedtek azok változást, a beoltott angol vér által – az eredeti ménest talán még az ázsiai pusztákról hajtották ide. Már 1200 körül megemlékeznek róluk a krónikák, hogy Sopron megyéből, tábor és birtokhely cserével költözött át a nagy Nemzetség Tolnába hol már kiterjedt birtokosok lettek. Az elhunyt földi maradványai febr. 6-án a paradicsomi családi sirboltban helyeztettek örök nyugalomra. A gyázmisék Dombóvárott, Zombán és Kis-Dorogon tartattak meg.

Tolnavármegye 1902. február 09. (12. évfolyam 6. szám p. 2. ADT)

Döry Jenő.

Vármegyénk közéletének egy köztiszteletben és becsülésben álló férfia dőlt sírba, kinek elhunyt vármegyénk előkelő családait gyászba borította. *Döry Jenő* a magyar előkelő uri társaság tekintélyes, széles körökben kedvelt tagja volt, kiben az ősi magyar nemes jellemvonások egyesültek. Szigorú, erélyes, de amelelt igazságszerető, humánus érzésű és áldott jó szívű férfi volt, kit nyílt, határozott jelleméért és nemes bőkezűséggel párosuló jótékonyágáért mindenütt becsültek és szerettek. Bátor, szókimondó, nyílt szívű ember

volt, ki önérzetesen nyilvánította ki mindenki előtt meggyőződését. Tetőtől talpig gavallér volt, a túskei ház messze vidéken nevezetes volt a házgazda nobilis vendégszeretetéről. A noblesse oblige elvét érvénysítette hasznos életén keresztül a társadalmi életben mindenütt, éppen azért úgy a legfelsőbb társadalmi körökben, mint a közélet minden terén rokonszenvennek és őszinte tiszteletnek örvendett. Hagyományos nagyuri vendégszeretetéről széles körökben ismeretes volt: a hadgyakorlatok alkalmával a tisztikar mindig nála volt elszállásolva, s felejtethetetlen előzékenységgel látta őket vendégül. A múlt nyáron is a budapesti tüzérezred 18 tisztje élvezte vendégszeretetét, kik szintén oly kedves emlékekkel távoztak el tőle, hogy betegsége alatt a szanatóriumban is meglátogatták Budapesten, temetésén pedig a tisztikar két tagja által képviseltették magokat és gyönyörű koszorut helyeztek koporsójára. A vármegyei állandó választmányának s több megyei bizottságnak régtől fogva munkás tagja volt, hol tevékeny és önzetlen működésével elismerést vivott ki magának. Mint politikus igaz meggyőződéssel csatlakozott a szabadelvű párthoz, melynek lelkes híve volt mindvégig. Közgazdasági téren is kiváló tekintélynek tartották, nagy gazdaságát mintaszerűen kezelte és sokat áldozott a birtok hasznos beruházására. Nagy sportsman volt, ki édes atyjától, néhai *Döry Lajostól* átvett ménesnek régi hírnevét fenntartotta. Megható volt nézni régi hű cselédségének és tisztjeinek mély bánatát, melylyel áldott jó lelkű uruk koporsóját körülállták; szem nem igen maradt szárazon, midőn Tüskéről megindult a szomorú menet, melylyel a boldogult földi maradványait elszállították Paradicsom-pusztára, a hol a családi sirboltban örök nyugalomra helyezték. Tüskén a beszentelést Fekete Ágoston tolnai plébános végezte, Paradicsomban pedig a temetési szertartáson Wosinsky Mór apátplébános fungált. Vármegyénk törvényhatósága nevében gyönyörű koszorut helyeztek a boldogult ravatalára: „Jobaházi Döry Jenőnek, - emberszerető, nemes fiának – a vesztes vármegye” fölirattal; s ezenkívül számtalan szebbnél-szebb koszorú borította a koporsót. Temetésén vármegyénk és a szomszéd vármegyék előkelősége, birtokos osztálya, a megyei tisztikar, a főszolgabírák, községek küldöttei s nagy számu résztvevő közönség jelent meg, s mély, igaz bánattal kísérték el az áldott emlékű férfit utolsó útjára.

„Özv. jobaházi Döry Jenőné, Döry Matilda úgy a maga, mint gyermekei: Hugó, Margit és Jenő, továbbá sógora jobaházi Döry Lajos, nemkülönben testvérei: Béla, Etelke, Gabriella férj, jobaházi Döry Pálné és Ödön nevében is fájdalommal megtört szívvel jelentik forrón szeretett férje, illetőleg édesatyjuk, fivére, illetőleg sógoruknak jobbaházi Döry Jenőnek Tüskén, 1902. évi febr. hó 3-án hajnali 2 órakor, tevékeny életének 49., boldog házasságának 27.-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványait f. hó 5-én szerdán délelőtt 11 órakor fognak a halottasháznál a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és f. hó 6-án csütörtökön déli 12 órakor Paradicsomban örök nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szentmise áldozatok Dombóvárrott folyó hó 5-én reggel ½ 9 órakor, a kegyuri templomokban Zombán és Kis-Doroghon pedig folyó hó 7-én délelőtti 10 órakor fognak bemutatni. Kelt Tüske, 1902. február 3-án. Legyen áldott emléke! Az örök világosság fényeskedjen neki!

Haláláról a dombóvári takarékpénztár, melynek az elhunyt felügyelő bizottsági elnöke volt, szintén adott ki gyászjelentést, mely így szól: A dombóvári takarékpénztár igazgatósága, fel. bizottsága és tisztikara, mélyen megrendülve tudatja nagyságos jobaházi Döry Jenő urnak,

a fel. bizottság elnökének folyó hó 3-án történt gyászos elhunytát. A megboldogult az intézet keletkezése óta felügyelő bizottságának buzgó, tevékeny elnöke volt, kinek emléke felejthetetlen marad. Dombóvár 1902. február hó 3-án. Béke lengjen porai felett.

Dombóvár és Vidéke 1902. február 09. (4. évfolyam 6. szám p. 2.)

Jobaházi Dőry Jenő.

A Dőry családnak ismét gyásza van. Dőry Jenő meghalt! Ez a gyászos hír terjedt el Dombóvárott mult hétfőn már a hajnali órákban, közvetlenül a Tüskén beállott katasztrófa után; és bár nem egészen készületlenül ért bennünket a szomorú hír, mégis óriási megdöbbenést és mély részvétet keltett az egész városban. Innen a hideg drót tovább vitte a nagy bánatról, pótolhatatlan veszteségről szóló nagy gyászhirot és az egész országban igaz részvétre talált.

A kérlelhetetlen és megalkuvást nem ismerő halál élete delén ragadta ki Dőry Jenőt az imádásig szerető családja köréből, mely egy páratlan, önfeláldozó jó apát, önzetlenül szerető testvért, ritka jó lelkű rokont sírat benne. De a család végtelen nagy gyászában osztozik a boldogultnak minden barátja és ismerőse, akik nemeslelkűsége és jószívűsége miatt mindenkor nagyra becsülték.

Rendkívül agilis, fáradhatatlan munkásságú és célja elérésében vasakarattal dolgozó ember volt. Egyik fő jellemző vonása azonban a végtelen nagy jósága volt.

Cselédsége a munkában a puritán szigorúságú földesurat ismerte benne, aki energikusan parancsolt, és foglalkoztatott, mert a munkában nem tűrte a halasztást és gyűlölte a léhaságot. De ha bajról volt szó, akkor cselédje egy galambszívű, bámulatos jósággal támogató édes apát talált Dőry Jenőben. Cselédsége, igaz félt is tőle, de rajongó szeretettel, teljes hűséggel és odaadó ragaszkodással tisztelte. Az ilyen rokon, ilyen barát és gazda emléke élni fog ezrek és ezrek szívében örökké.

(Életrajz)

Jobaházy Dőry Jenő született 1853-ban Dőripatlan község Paradicsom pusztáján. Atyja Dőry Lajos, anyja báró Laffert Klára. Utóbbit 3 éves korában elvesztette és bár az anyai szeretet melegét korán kellett nélkülöznie, mégis jelleme egyik fővonását páratlan jószívűsége képezte, melyet nem csak családja és rokonai, hanem minden vele érintkező felebarátja érzett és elismert.

Tanulmányait Kalocsán, Pécsen és Budapesten végezte. Már 22 éves korában nősült. Feleségül vette Dőry Gyula kamarás és Kornis Anna grófnő, csillagkeresztes hölgy leányát, Matildot.

1878. évben apja elhalván, átvette a családi birtokok és a túskei bérlet kezelését, melyet haláláig törhetetlen szorgalommal, eréllyel és szakértelemmel kezelt.

Országszerte ismert sportsman, urlovas, urkocsis és kitűnő vadász volt, tevékeny részt vett az alagi falkavadász és a balatoni jachtversenyeken. Versenyistállót tartott, lovai több díjat nyertek.

Tolnavármegye törvényhatóságának virilis tagja, az állandó választmány, közigazgatási bizottság stb. tagja. Azonkívül a Nemzeti Kaszinó, a tolnamegyei takarékpénztár felügyelő bizottságának elnöke, az urlovasok szövetkezetének, az orsz. gazdasági egyesület, Jokey-Club stb. stb. tagja.

(A betegség)

1901. tavaszán hirtelen betegedni kezdett, a mikor is Dr. Neumann dombovári és Dr. Schvarcz pécsi orvos kezelte. Később Dr. Agyán és Dr. Bartha orvostanárokat hívták, utóbbi meg is operálta, miután javulás állt be, de a baj folyó év január havában rosszabbra fordult s február 3-án – miután a bajhoz tüdőlob járult, - reggel 2 órakor kioltotta életét. . . .

Tolnavármegye 1902. március 23. (12. évfolyam 12. szám p. 6. ADT)

A hírneves Döry Jenő-féle ménes feloszlása.

Van szerencsénk a t. közönség b. tudomására adni, hogy az 1840. évtől fennálló hírneves ménes, mely áll – 50 drb teli- és félvérű kancza és ezek 3 évi szaporulatából – nagyságos *Döry Jenő* ur örökösei által 1902 május hó közepén árverés útján szabadkézből el fog adatni. Az árverés napját annak idején hasonló módon fogjuk tudomásra juttatni. Bővebb felvilágosítást nyújt nagyságos *jobaházi özv. Döry Jenőné* túskepusztai ménes-kezelősege. Tüske, Dombóvár, 1902 márczius hó.

Vadász és Versenylap 1902. március 29. (46. évfolyam 15. szám p. 128. ADT)

A hírneves Döry Jenő-féle ménes feloszlása.

Van szerencsénk a t. közönség becses tudomására adni, miszerint az 1840. évtől fennálló hírneves ménes, mely áll 50 drb. teli- és félvérű kancza és ezek 3 évi szaporulatából, néhai ngs. *jobaházi Döry Jenő* ur örökösei által 1902. évi május hó közepén árverés útján szabad kézből el fog adatni. Az árverés napját és helyét annak idején hasonló módon fogjuk tudomásra adni. Bővebb felvilágosítást nyújt Ngs. *jobaházi özv. Döry Jenőné* túskei ménes-kezelősege. u.p. Dombóvár.

Vadász és Versenylap 1902. április 30. (46. évfolyam 27. szám p. 192. ADT)

Négyes fogatok.

1. díj Gróf Vigyázó Ferenc 335-338 sz. ang. félvérei 2. díj Özv. *Döry Vilmosné* 300-303 sz. ang. félvérei

Tolnavármegye 1902. május 04. (12. évfolyam 18. szám p. 4. ADT)

A „Túskei ménes” elárverezése.

A néhai *Döry Jenő* hagyatékát képező, 1840. évtől fennálló „Tüskei ménes”-t folyó hó 12-én Békátópusztán (Uj-Dombovártól 2 kilométernyire) tartandó nyilvános árverésen az örökösök szabad kézből eladják. – Ez alkalommal eladásra kerül nyolc drb angol telivér anyakanca, 46 angol félvér anyakanca. és azonkívül még számos 2-3 éves ló. Több, mint 100 ló kerül ily módon árverés alá. Az árverés iránt országszerte nagy érdeklődés nyilvánul.

Tolnavármegye 1902. május 04. (12. évfolyam 18. szám p. 3. ADT)

Luxus-lovak díjazása.

A tavaszi második luxus-vásár mult hétfőn ment végbe Budapesten a Tattersall telepén. Négyes fogatoknál a II. díjat özv. *Döry Vilmosné* fogata nyerte.

Tolnavármegye 1902. május 18. (12. évfolyam 20. szám p. 4. ADT)

A tüskei ménes eladása.

Vármegyénk egyik legnagyobb és legjobb angol félvér ménesét, az 1845-ik évtől fennálló néhai *jobaházi Döry Jenő* örökösei tulajdonát képező tüskei ménes f. hó 12-én Dombovár mellett fekvő Békátó pusztán szabad kézből elárverezték. Az ország minden részéből szép számmal megjelent vevők daczára az árverésen nem éretett el a kiváló anyagnak megfelelő ár, mi részben a súlyos gazdasági viszonyok, részben a lótenyésztés hanyatlásának tudható be. Eladásra került 136 ló és csikó, ezek közül eladatott: 9 drb. angol telivér kanca 6 szopós csikóval 450 kor. átlagáron. 39 drb. félvér kanca 20 szopós csikóval, ezek közül elkelt 36 drb 550 kor. átlagáron. 22 drb 3 éves csikó közül elkelt 17 drb 640 kor. átlagáron. 28 drb 2 éves csikó közül elkelt 24 drb 475 kor. átlagáron. 3 darab 2 éves méncsikóra nem tétetett ajánlat. 23 drb 1 éves csikó közül elkelt 17 drb 270 kor. átlagáron. 12 drb kocsis ló közül elkelt 2 drb 1040 koronáért. Legtöbbet vásároltak: a katonai csikótelep részére Nagy Valér ezredes, gr. Wimpffen Simon, Chernel Gyula országgy. képviselő, Belák János földbirtokos.

Vadász és Versenylap 1902. május 20. (46. évfolyam 35. szám p. 252. ADT)

A tüskei ménes eladása.

Az ország egyik legnagyobb és kiváló angol félvér ménesét, Tolna vármegyében az 1845 évtől fennálló, néhai *jobbaházi Döry Jenő* örökösei tulajdonát képező tüskei ménest f. hó 12-én szabad kézből elárverezték. Az ország minden részéből szép számmal jelentek meg vevők és mégsem volt értékesíthető megfelelő áron a legjobb minőségű anyag. Eladásra került 138 drb. ló és csikó, ezek közül eladatott: 9 drb. angol telivér kanca 6 szopós csikóval 450 korona átlagáron, 39 drb. félvérkanca 20 szopóscsikóval, ezek közül elkelt 36 drb. 550 korona átlagáron. 22 drb. 3 éves csikó közül elkelt 17 drb. 640 korona átlagáron. 28 drb. 2 éves csikó közül elkelt 24 drb. 475 korona átlagáron, 3 drb. 2 éves méncsikóra nem volt ajánlat. 23 drb. 1 éves csikó közül elkelt 17 drb. 270 korona átlagáron, 12 drb. kocsis-ló közül elkelt 2 drb. 1040 koronán.

Vadász és Versenylap 1902. június 04. (46. évfolyam 41. szám p. 288. ADT)

Jobaházi Dőry Lajos.

A hírneves *Dőry-nemzetségnek* ismét egy kiváló tagja dőlt ki a sorból: *Dőry Lajos*, a mindennek által csak tisztelt és szeretett, örökké ifju férfiú, kiről elmondhatni, hogy nem valának ellenségei, hanem csakis hívei és barátai szerte e hazában, valamint ő is őszinte és igaz barát volt. *Dőry Lajos* testestől-lelkestől sportsman volt és ezt egész életén keresztül mindig bebizonyította. A parforce-vadászatok állandó résztvevője volt, és fiatal korában egy egy őszön 3-4 helyen is részt vett vadászatokon: nagyobbyszerű távhajtás, mint pld. mint annak idején a pozsony-bécsi, majd a berlin-tatai, ő nélküle meg nem esett, a lóversenytéren is aratta sikereit, ugys mint urlovas, ugys mit istállótulajdonos, így pld. Si-vel, mely a nyolczvanas évek közepén Prince of Wales Handicapet s Parsifal-Handicapet nyert: mint urkocsis pedig bravuros hajtásairól általánosan ismeretes volt; legszebb győzelme volt a pozsony-bécsi távhajtás, melyet gróf Károlyi László lovaival nyert meg és még sokak emlékezetében élnek ama gyönyörű productiók, (bravuros „nyolczasok” stb.) melyeket *Dőry Lajos* a pozsony-bécsi távhajtás idején a bécsi Rotunda mögött bold. Erzsébet királyné előtt bemutatott – négyes fogattal. Nagyon passionatus lóvadász is volt, s a beregi és máramarosi hegyekben egy indián ügyességével cserkészett a szarvasokra. *Dőry Lajos*, ki 53 évet élt, rendkívül szívós természetű férfiú volt, mit bizonyít az is, hogy már több ízben sikeresen küzdött meg veszélyes tüdőgyulladással, míg végre is szervezet ugyanezen bajjal most már nem bírt megküzdeni. A megboldogult garcon-életet élt, de gyászolja őt a kiterjedt *Dőry-nemzetség* és vele a tisztelők és barátok nagy serege, és egy hűséges szív, mely utolsó betegségében is ápolta. Holttestének beszentelése tegnap délután volt a kerepesi úti temető halottas házában, melyen jelen volt a *Dőry család* számos tagja, élükön sógornéja jobaházi *Dőry Jenőné* (ki nemrég veszté férjét) s ki a halotti jelentést adta ki, valamint jobaházi *Dőry Béla* cs. és kir. kamarás, ki a gyászszertartást rendezte; *Dőry József*, ki betegsége dacára eljött, hogy a nemzetség derék bajnokának megadja a végtiszteséget. Ott voltak továbbá az Urkocsisok Szövetkezete részéről gr. Andrássy Sándor alelnök, továbbá gróf Károlyi László, Gróf Károlyi Mihály, az elhunytak egyik derék küzdőtársa: Báró Sennyey István, Kovách Sebestyén Endre, Perczel Rezső v.b.t.t. és kit legelőbb kellett volna említenünk: Gróf Apponyi Lajos udvarnagy és még számos tisztelője. Beszentelés után a holttestet Dombóvárra vitték: a temetés ma délben lesz Paradicsomban, hol az elhunyt a családi sírboltban fog örök nyugalomra helyezettetni. Az örök világosság fényeskedjék a derék spotsmannak.

Tolnavármegye 1902. szeptember 14. (12. évfolyam 37. szám p. 4. ADT)

Kitüntetett tolnamegyei gazdák.

A mult pénteken megnyílt pozsonyi országos mezőgazdasági kiállításon az a nagy kitüntetés és dicsőség érte a mi tolnamegyei gazdáinkat, hogy az összes első díjakat ők nyerték el. Valósággal szenzációt okozott, mikor a jury kihirdette az ítéletet és kiderült, hogy az első díjakat az egész vonalon tolnamegyei gazdák nyerték el. A tolnamegyei gazdasági egyesületnek a kiállításon jelenlevő, buzgó és fáradhatatlan elnöke, Jeszenszky Andor és

kiváló szorgalmu titkára, Molnár József nem győzte fogadni a gratulációkat az elért fényes eredményért. A simenthali tehenészetért királyi elismerést és az első díjat özv. Döry Vilmosné, a második díjat özv. Jeszenszky Jánosné nyerte el. A lókiállításon: özv. Döry Vilmosné négyes-fogata nyerte el az első díjat, Jeszenszky József kettős-fogata a másodikat.

Tolnamegyei Közlöny 1902. szeptembet 18. (30. évfolyam 38. szám p. 3. ADT)

Kitüntetések.

Tolnavármegyére nagy dicsőség szállt az által, hogy a pozsonyi országos mezőgazdasági kiállításon a vármegyénk gazdái közül számosan kitüntetésben részesültek. A tolnavármegyei gazdád a jury ítélete alapján az összes első díjakat elnyerték. ... A szimenthali tehenészetért királyi elismerést és első díjat özv. Döry Vilmosné nyerte el.A lókiállításon özv. Döry Vilmosné négyes fogata nyerte el az első,díjat.

Vadász és Versenylap 1902. szeptember 23. (46. évfolyam 83. szám p. 527. ADT)

Használati lovak. a). Négyes fogatért. I. díj: 500 korona: özv. Döry Vilmosné négyesének. II. díj: 250 korona: Bartal Aurél négyesének.

Tolnavármegye 1902. szeptember 28. (12. évfolyam 39. szám p. 4. ADT)

A pozsonyi kiállításon vármegyénk kiállítói a következő kitüntetésben részesültek: 1. Használat lovakért. a, Négyes fogatért 1-ső díj 500 K. Döry Vilmosné négyes fogatáért, 2. Szarvasmarhákért. a) Hegyi fajták (Simenthali). 1-ső díj: Diszoklevél és Ő cs. és apostoli királyi Felsége 1000 kor. értékű tiszteletdíja özv. Döry Vilmosné kollekciójának.

Tolnamegyei Közlöny 1903. február 05. (31. évfolyam 6. szám p. 3. ADT)

Községi elöljárók választása.

A községekben a tisztujítás a következő eredménnyel végződött: Dombóváron: biró: Farkas Vendel, m. biró: Buda István, Pénztárnok: Klug János, Közgyám: Tóth Antal, Elöljárók (esküdtek): Schmidt Medárt, Tamás Imre, Balázs Ferencz, Reiner Adolf, Schmieder György, Élő Farkas István, Kerecsenyi Ferencz, Uj-Dombóváron: Biró: Hainrikffy Ádám, h. biró: Döry József, Pénztárnok: Ternyei Ármin, Közgyám: Veselei Zsigmond, Elöljárók: Weisz Sándor, Laufer Antal, Arany Károly, Makay István, Kohn Gyula, Jagicza István, Heinrichffy Pál.

Dombóvár és Vidéke 1903. február 15. (5. évfolyam 6. szám p. 2.)

Személyi hír.

Döry Pál, vármegyénk alispánja e napokban Tüske pusztán időzött, ahonnan kétheti szabadságra Abbáziába utazott.

Tolnamegyei Közlöny 1903. április 16. (31. évfolyam 16. szám p. 2. ADT)

Kitüntetések.

Az orosz kormány felkérte dr. Darányi Ignác földmivelésügyi minisztert, hogy a múlt évben megtartott moszkvai nemzetközi marhakiállítás okleveleit és kitüntetéseit juttassa el a kitüntetettekhez. Nagy ezüst díjról oklevelet kaptak: *Döry Vilmosné*, Az orosz csári törvények szerint külföldieknek a díjat nem adják ki, csak a díjról szóló oklevelet. Az oklevelek díszesek, középen a csári címerrel, orosz szöveggel, a földmivelés szimbólumával a gazd. egyesület titkárának és elnökének aláírásával vannak ellátva.

Tolnavármegye 1903. május 03. (13. évfolyam 18. szám p. 3. ADT)

Tolnamegyei négyesfogatok pécsi virágkorzója.

A pécsi verseny alkalmából hét tolnamegyei fiatal ur elhatározta, hogy a verseny napján virágkorzót rendeznek. A négyes fogataik május hó 2-án gyülekeznek Dombováron, honnan együtt vonulnak be Pécsre, mindegyik egy-egy fiatal urhölgyet visz. A verseny napján azután minden fogat más más fajta virággal lesz gazdagon feldiszitve s egy csapatban vonulnak ki a turfra és vissza is. A Pécssett új és mindenestre pompás látvány rendezői: *Döry Hugó, Döry Jenő, Döry Ödön*, ifj. Bernrieder József, Csapó Dániel, dr. Sztankovánszky Imre és Apponyi Rezső gróf. A tervhez valószínűleg több somogyi ur is csatlakozik.

Tolnavármegye 1903. május 10. (13. évfolyam 19. szám p. 3. ADT)

Eszterházy herceg Dombováron.

A dombovári hitbizomány duggazdag ura, Eszterházy Miklós herceg kedden először látogatta meg Dombovárt. A község képviselő testülete fényes fogadtatásban részesítette a dombovári hitbizomány urát. Az Új-Dombóvár állomásról vezető uton diszkaput állítottak fel. A fogadásra a vasúti állomásnál Nagy István főszolgabíró vezetése mellett megjelent a képviselőtestület teljes számban. Ezenkívül egy 50 tagból álló lovas-banderium vonult ki Eszterházy herceg elé. Eszterházy Miklós herceg több napon át időzött Dombováron és jobaházi *Döry József* földbirtokos dombovári kastélyában lakott.

Dombóvár és Vidéke 1903. július 26. (5. évfolyam 29. szám p. 2.)

Megsülyedt gép.

A múlt héten a *Döry Jenő* örökösei tulajdonát képező gőzeke-garnituta egyik mozdonya a Jókai uton ráment a vízlevezető csatorna bolthajtására, a mely beszakadt alatta. A 160-180

métermázsa sulyu hatalmas gép kiemelése egész napot vett igénybe s azt a szakadó eső dacára óriási közönség nézte.

Dombóvár és Vidéke 1903. augusztus 23. (5. évfolyam 33. szám p. 2.)

Fogolyvadászat.

Vármegyénk egyik legszebb vadászterülete a túskei és a dombovári határ, a hol évenként ezerekre menő nyulat és foglyot lőnek a megye, sőt az ország legjobb vadászai. A múlt héten is előkelő társaság gyűlt össze a túskei kastélyban, honnan foglyozásra indultak. Az eredmény fényes volt: közel 500 drb. fogoly és fürj került aggatóra. Ezen eredmény eléréséhez hozzájárulta: Özv. *Dőry Jenőné, Dőry Etelka, Jankovics, Bésán Gyula, Dőry Pál* alispán, gróf *Apponyi Rudolf, gróf Pejachevich Márkus, Sztánkovánszky Imre, Dőry Béla, Dőry Ödön, Dőry Hugó és Dőry Jenő.*

Tolnamegyei Közlöny 1903. szeptember 24. (31. évfolyam 39. szám p. 2. ADT)

Előkelő vendég Tüskén.

Lapunknak írják, hogy *Arco Zineberg Miklós* gróf, bajorországi nagybirtokos a napokban Tüske pusztán vendége volt a *Dőry-családnak* és több napot töltött ott. Az illusztris vendég *Dőry Hugó és Dőry Jenő* társaságában gróf *Pejachevich* nasiczai uradalmába ment szarvasvadászatra. A grófnak annyira megtetszett a szarvasvadászat, hogy maga is vadászterületet szándékozik Magyarországon bérelni.

Tolnavármegye 1903. szeptember 27. (13. évfolyam 39. szám p. 2. ADT)

Előkelő németországi vendég.

Ugy látszik, hogy a német urak figyelme mindinkább Magyarország felé irányul. Míg a szomszédos Baranyában Vilmos császár vadászott, vidékünknek is megvolt a maga előkelő német vadászvendége: *Arco Zinneberg Miklós* gróf bajorországi nagybirtokos, aki mint a *Dőry-család* vendége több napig időzött Tüske pusztán. A gróf, aki innen *Dőry Hugó és Jenő* társaságában gróf *Pejacsevich* nasici uradalmába ment szarvasvadászatra, el volt ragadtatva Magyarországtól s maga is szeretne itt vadászterületet szerezni.

Tolnavármegye 1903. szeptember 27. (13. évfolyam 39. szám p. 3. ADT)

Szinpártoló egyesület Dombováron.

Dőry Hugó kezdeményezésére Dombováron szinpártoló egyesület alakítását tervezik s e végből ma értekezletet tartanak az ottani társaskörben.

Tolnavármegye 1903. október 11. (13. évfolyam 41. szám p. 6. ADT)

Szinpártoló egyesület Dombováron.

Dombováron *Döry Hugó* földbirtokos lelkes kezdeményezésére szinpártoló egyesület alakult. Az előkészítő bizottság ekként alakult meg: Elnöknek egyhangulag *Döry Hugót* választották. Bizottsági tagokul közfelkiáltás útján megválasztattak. Boróczy Béla, Csery István, Czéh Ferenc, Gyenis Antal, dr. Honig János, Horváth Samu, Ivanich Antal, dr. Kertész Lipót, dr. Kovács Rezső, Nagy István, Radó Salamon, Reich Oszkár, Singer Benő, Schell János és Ternyey Ármin.

Dombóvár és Vidéke 1903. október 18. (5. évfolyam 41. szám p. 2.)

Dombovári lovak dicsősége.

Lapunk egyik barátja jelen volt a napokban Zsukon lefolyt lóversenyen. Tőle értesülünk, hogy a versenyen az első díjat *Döry József* méneséből való „Dombóvár” nevű, a második díjat pedig *Döry Vilmosné* tenyészetéből származó „Leperd” nevű ló nyerte meg, ami vidékünk lótenyésztésének újabb dicsőséget hozott.

Tolnamegyei Közlöny 1903. október 22. (31. évfolyam 43. szám p. 4. ADT)

Vadászat.

A <D.V.> írja: környékünk két közismert kitűnő lövője, *Döry Hugó* és *Döry Jenő*, akik ezen képességüket itthon vadászmányaiknál fogva csak az apróvaddal szemben értékesíthetik, idegenben a nemes nagy vad vadászatából is kivették részüket, a mennyiben *Döry Hugó* Nasicon egy remek tizenhatos-, *Döry Jenő* pedig Nagypaponyban egy hatalmas tizes szarvast ejtett el, melyeknek agancsai, mint értesültünk, az agancskiállításon is láthatók lesznek.

Pécsi Napló 1903. október 23. (12. évfolyam 242. szám p. 2. ADT)

Galamblövészet.

Dombóvárrol írják lapunknak, hogy Tüskén október 16-án galamblövőverseny volt, melyben részt vettek Arco Zinneberg Miklós gróf, Pejacsevich Elemér gróf, Mocsonyi Antal, *Döry Etelka*, *Döry Béla* kamarás, *Döry Ödön* és *Döry Jenő*. Jelenvoltak még: Szegedy Györgyné szül. Gerliczy Irma bárónő Gina és Erzsébet leányaival, Puchner Károly báróné szül. Miczky Xavera grófnő, Miczky Pál grófné szül. Esterházy Margit grófnő, Pereira Leó báróné, özv. *Döry Jenőné* és *Döry Margit*. A sok és szép díjból joformán minden lövésznek jutott, legtöbbet azonban *Döry Jenő* és *Ödön* vittek el.

Tolnavármegye 1903. október 25. (13. évfolyam 43. szám p. 3. ADT)

Dombovári lovak dicsősége.

A Zsukon lefolyt lóversenyen az első díjat *Döry József* méneséből való <Dombovár> nevű, a második díjat pedig *Döry Vilmosné* tenyészetéből származó <Leperd> nevű ló nyerte meg, ami a dombovár-vidéki lótenyésztésnek újabb dicsőséget hozott.

Tolnavármegye 1903. október 25. (13. évfolyam 43. szám p. 3. ADT)

Vadász-zsákmány.

Vármegyénk két közismert kitűnő lövője, *Döry Hugó* és *Döry Jenő*, akik ezen képességüket itthon vadviszonyainknál fogva csak az apróvaddal szemben értékesíthetik, idegenben a nemes nagy vad vadászatából is kivették részüket, a mennyiben *Döry Hugó* Nasicon egy remek tizenhatos-, *Döry Jenő* pedig Nagyapponyban egy hatalmas tizes szarvast ejtett el, melyeknek agancsai, mint értesülünk, az agancskiállításon is láthatók lesznek.

Tolnamegyei Közlöny 1903. október 29. (31. évfolyam 44. szám p. 4. ADT)

Galamblövészet.

Tüskén október 16-án galamblövészverseny volt, melyben részt vettek: *Arco Zinneberg Miklós* gróf, *Pejacsevich Márk* gróf, *Pejacsevich Elemér* gróf, *Mocsonyi Antal*, *Döry Etelka*, *Döry Béla* kamarás, *Döry Ödön* és *Döry Jenő*. Jelenvoltak még: *Szegedy Györgyné* szül. *Gerlicy Irma* báróné *Gina* és *Erzsébet* leányaival, özv. *Puchner Károlyné* báróné szül. *Nicky Xavéra* grófné, *Nicky Pálné* grófné szül. *Esterházy Margit* grófné, *Perera Zoe* báróné, özv. *Döry Jenőné* és *Döry Margit*. A sok és szép díjból jóformán minden lövésznek jutott. Legtöbbet azonban *Döry Jenő* és *Ödön* vittek el.

Tolnavármegye 1903. november 01. (13. évfolyam 44. szám p. 3. ADT)

Dámvad vadászat.

A dámvadat nálunk még sok vadászember sem ismeri, mert a megye legnagyobb részében elő sem fordul. A Mecsek nyulványaiban azonban elég gyakori, különösen a *Döry Jenőné* örökösei vaszari területén. Mint ottani tudositonk írja, a múlt héten cserkészeten *Jankovich Bésán Gyula* nyolc, *Döry Hugó* két, *Döry Ödön* és *Jenő* egy-egy darab dámvadat lőttek, köztük több kapitalis lapátost.

Vadász és Versenylap 1903. november 02. (47. évfolyam 100. szám p. 698. ADT)

Dámvad vadászat.

Baranyában a *Döry féle* vaszari-i vadászterületen a napokban sikerült dámvad cserkészetet rendeztek. A cserkészeten Jankovics Bésán Gyula nyolcz, *Döry Hugó két, Döry Ödön és Jenő* urak egy-egy dámvadat, köztük több hatalmas lapátosat hoztak terítékre.

Tolnavármegye 1903. december 06. (13. évfolyam 50. szám p. 3. ADT)

A Döry-ménés.

Nemrég megírtuk, hogy *Döry József* világhírű ménését a bérlet lejártával felosztatja, csupán egy kis töredékét tartja meg, melyet a baranyamegyei Nyerges pusztára helyez át. Ezen hírünkre vonatkozólag most arról értesítenek bennünket, miszerint a kitűnő ménés feloszlását az állam megakadályozni akarván, azt a kincstár előreláthatólag *Döry Józseftől* át fogja venni s tovább fogja kezelni. E célból egy bizottság már megkezdte a tárgyalást a hercegi uradalommal.

Tolnamegyei Közlöny 1903. december 17. (31. évfolyam 51. szám p. 4. ADT)

Vadászat Tüskén.

A túskepusztai területen deczember 11. és 12-én tartották vadászatukat, melyeken részt vettek: Apponyi Rezső gróf, *Döry Pál, Döry Ödön, Gaál István kamarás, Jankovich Bésán Gyula, Kund Hubert, Lippai Zoltán, Mocsonyi Antal, Nagy István, Pallavichini György gróf, Pejacsevich Márkus gróf, Pejacsevich Elemér gr., Reich Oszkár, Sztankovánszky Imre* mint vendégek, ezenkívül a háziak közül *Döry Etelka, Döry Béla kamarás, Döry Hugó és Döry Jenő*. Terítékre került 935 nyúl, 84 fogoly, 17 fácán, 4 szalonka és 15 darab különféle, összesen 955 vad. A várt eredményt nagyban csökkentette az a körülmény, hogy a nehéz járás miatt a megrendelt hajtók egy harmadrésze nem jelent meg.

Pécsi Napló 1903. december 15. (12. évfolyam 286. szám p. 4. ADT)

Nagy vadászatok Tüskén.

Dombovárról írják lapunknak, hogy a túskei területeken e hó 11., 12. és 13 ik napján tartották meg a szokásos nagy nyúl vadászatokat, melyek igen szép eredménnyel végződtek dacára annak, hogy a nehéz járás miatt a megrendelt hajtók egy harmadrésze nem jelent meg. Terítékre került 1111 nyúl, 139 fogoly, 27 fácán, 4 szalonka, 1 róka és 15 drb. különféle; összesen 1297 darab vad. Ezen eredmény elérésében tettelegesen részt vettek Apponyi Rezső gróf, *Döry Pál, Döry Ödön, Gaál István kamarás, Jankovich Besán Gyula, Kund Hubert, Lippay Zoltán, Mocsonyi Antal, Nagy István, Pallavicini György gróf, Pejacsevich Márkus gróf, Pejacsevich Elemér gróf, Reich Oszkár, Sztankovánszky Imre* vendégek, a háziak közül pedig *Döry Etelka, Döry Béla kamarás, Döry Jenő és Döry Hugó*. A nyulak közt egy tisztán fehér példány is volt, melyet *Döry Jenő* ejtett el. A gróf Szapáry László gróf gályai birtokán legutobb megtartott körvadászatnál egyenes hajtásnál ifj. Draskovich István gróf egymaga 350 nyulat lőtt.

Pécsi Napló 1903. december 17. (12. évfolyam 288. szám p. 4. ADT)

Fácánvadászat.

Baranya-Mágocsról jelenti tudósítónk, hogy Hábon, a hol még néhány év előtt 8-10 kakas esett egy vadászaton, Döry Ödön 120 holdon oly kitűnő fácánost teremtett, hogy az idén, a december 14-én tartott vadászat alkalmával pár óra alatt 82 kakast lőttek. Azonkívül esett 28 nyul, 2 róka, 6 fogoly, 1 szalonka és 15 drb különféle szárnyas. Ott voltak *Döry Etelka* (Tüske), Nagy István főbíró (Dombovár), Gaál István cs. és kir. kamarás (Büssü), Pallavicini György őrgróf (Mosdós), Reich Oszkár szolgabíró (Dombovár), Mocsonyi Antal (Mocsony), Döry Béla cs. és kir. kamarás (Dombovár), Pejacsevich Márkus gróf (Nasie), *Döry Hugó* (Tüske), *Döry Jenő* (Tüske) és Döry Ödön a házigazda. Az estebédnél Lató Lajos mágocsi cigány játszott.

Tolnamegyei Közlöny 1903. december 17. (31. évfolyam 51. szám p. 4. ADT)

Vadászat Tüskén.

A túskepusztai területen december 11. és 12-én tartották vadászatukat melyeken részt vettek: Apponyi Rezső gróf, Döry Pál, Döry Ödön, Gaál István kamarás, Jankovich Bésán Gyula, Kund Hubert, Lippai Zoltán, Mocsonyi Antal, Nagy István, Pallavicini György gróf, Pejacsevich Márkus gróf, Pejacsevich Elemér gróf, Reich Oszkár, Sztankovánszky Imre mint vendégek, ezenkívül a háziak közül *Döry Etelka*, Döry Béla kamarás, *Döry Hugó és Döry Jenő*. Terítékre került 935 nyul, 84 fogoly, 17 fácán, 4 szalonka és 15 darab különféle, összesen 955 vad. A várt eredményt nagyban csökkentette az a körülmény, hogy a nehéz járás miatt a megrendelt hajtók egy harmad része nem jelent meg.

Vadász és Versenylap 1903. december 24. (47. évfolyam 109. szám p. 784. ADT)

..... Volt e valaha, tenyésztésbe vétel előtt alávetve 4 *Nonius* kancza annak a próbának, a melyik a *Döry-féle* dombovári ménesben szabály? T. i. kizáratik a tenyésztésből az a kancza, a melyik meg nem teszi 4-es fogatban, egy hajtásra a 60 kilométert 3 perczes átlagos tempóban.

Tolnavármegye 1903. december 25. (13. évfolyam 52. szám p. 4. ADT)

Fehér nyul.

Döry Jenő a túskepusztán egy fehér nyulat lőtt. a nagy ritkaság számba menő nyulat a szerencsés vadász kitömette. A tüskei vadászatok eredménye volt: 1015 nyul, 24 fácán, 140 fogoly és 4 szalonka.

Dombóvár és Vidéke 1904. január 10. (6. évfolyam 2. szám p. 4.)

Nyílt tér.

Betegségem által visszatartva mindazon ismerőseimnek és barátaimnak, akik az újév alkalmából jó kívánataikkal engem felkeresni szívesek voltak e helyütt és ekkép mondok köszönetet és tolmácsolom viszont legjobb kívánataimat.

Dombóvár 1904. január hó 8-án.

Döry József.

Tolnavármegye 1904. január 24. (14. évfolyam 4. szám p. 3. ADT)

Döry Hugó a nagyhajmási erdőben tartott vadászatot, a melyen négy puskás 2 őzet, 16 nyulat, 1 rókat és 1 fácánkakast lőtt.

Tolnamegyei Közlöny 1904. január 28. (32. évfolyam 4. szám p. 3. ADT)

Megjutalmazott munkások.

A földmivelésügyi miniszter Szabó István kocsolai lakost, Simon Mihály földmives cselédjét és Rodenbacher József ugyanottani lakost, *Döry József* nagybérli aratógazdáját 100-100 korona (aranyban) jatalomdíjjal és elismerő oklevéllel tüntette ki hosszu, becsületes szolgálataik elismeréséül. Eddig mindig uradalmi cselédet tüntetett ki a miniszter, most Nagy István főszolgabíró közbenjárására elsőízben történt, hogy Szabó István személyében mindenesetre nehezebb viszonyokkal küzdő parasztszelédet ért a kitüntetés. A jutalmakat a főszolgabíró legközelebb ünnepélyesen át fogja adni a kitüntetett embereknek.

Dombóvár és Vidéke 1904. február 07. (6. évfolyam 6. szám p. 2.)

. . . A mágocsi erdőben *Döry Hugó* rendezett ugyanaz nap vadászatot, melyben 21 nyul, 5 fácán, 3 róka és 13 drb. különféle vad esett. Részt vettek a házigazdán kívül Nagy István főszolgabíró, Reich Árpád huszárkapitány, báró Fiáth Elemér tb. aljegyző és *Döry Jenő*. Ez alkalommal Fiáth báró egy fekete rókat lőtt. A ritka példányt ki fogja tömetni.

Tolnavármegye 1904. április 17. (14. évfolyam 16. szám p. 3. ADT)

Külföldi urak lóvásárlása.

Az európai hirre emelkedett *Döry József* ménésében a mult héten gróf Dechsl és báró Hohenfels bajor főurak jártak lóvásárlás céljából. *Döry József* gyengélkedése folytán nem kalauzolhatta el ménésébe a magas vendégeket és így csak négy darab 3 éves ménlovat vásároltak 12.400 koronáért. Április hó 4-én báró Mannerheim svédországi nagybirtokos ménesalakítás céljából ugyancsak *Döry József* ménéséből vásárolt hat darab majdan befedezendő kancát és egy hároméves mént 15.600 korona összárban.

Tolnamegyei Közlöny 1904. április 21. (32. évfolyam 16. szám p. 4. ADT)

Gazdák gyűlése Tüske pusztán.

Tolnavármegye gazdasági egyesülete *Döry Hugó* földbirtokossal egyetértve meghívta az országos gazdasági egyesületet és az ország összes gazdasági egyesületeit folyó hó 28-ára Tüskére, a mikor is *Ivanich Antal* be fogja mutatni saját találmányu gépeit, a melyek szántásra és cséplésre egyaránt alkalmasak. A rendkívüli érdeklődést keltő alkalomra több száz gazda fog egybeseregleni és máris széles körű előkészületeket tesznek a vendégek fogadására.

Tolnamegyei Közlöny 1904. június 16. (32. évfolyam 24. szám p. 3. ADT)

Döry József ménese.

Az állam megveszi *Döry József* világhírű ménesét, mely célból a hadügyminiszter leküldötte folyó hó 15-én *Bothmer* altábornagyot több tiszttel, hogy a birtokot és a ménest megvizsgálják. A tisztek *Döry József*-nél szálltak meg, aki ámbár jelenleg *Gasteinban* fürdőzik, de azért szívesen látott vendégek voltak a pusztán.

Tolnavármegye 1904. június 19. (14. évfolyam 25. szám p. 2. ADT)

A Döry-ménés a hadügyi kincstár birtokában.

Már említést tettünk azon tervről, hogy *Döry József* világhírű dombovári ménesét, mely uralkodókat is többször látott már el a legszebb lovakkal, az állam fogja átvenni. A ménés megtekintése végett folyó hó 15-én Dombovárra érkeztek a hadügyminiszterium kiküldöttei *Bothmer Vilmos* báró, lovassági tábornok, a hadügyi remondák főfelügyelőjének vezetése alatt, akik a birtokot több napon át tüzetesen meg fogják tekinteni. A tisztek ezen idő alatt vendégei lesznek *Döry József* házának, bár a házigazda maga *Gastein* fürdőben tartózkodik. A lovassági tábornok kíséretében a hozzá szolgálattételre beosztott *treuenfelsei Hauschka Gyula* alezredes is Dombovárra érkezett.

Tolnamegyei Közlöny 1904. július 07. (32. évfolyam 27. szám p. 3. ADT)

A Döry-ménés.

Lapunk egyik számában azt irtuk, hogy *Döry József* világhírű ménesét az állam megveszi. Illetékes helyről vett értesülésünk szerint az állam nem veszi meg *Döry József* ménesét, hanem csupán a birtokot fogja átvenni csikótelep létesítése céljából. A ménés továbbra is *Döry József* tulajdona marad.

Tolnamegyei Közlöny 1904. július 14. (32. évfolyam 28. szám p. 5. ADT)

Gyűjtés a túskei tűzkárosultaknak.

Mult hó 21-én Tüskén kiütött tűz, mint azt annak idején megírtuk, az urodalmi cselédség közül több családot koldusbotra juttatott. A szalmatető kis házakból alig lehetett valamit kimenteni, úgy, hogy a szegény embereknek mindenük elpusztult és a rajtuk levő ruhájukon kívül egyébük nem maradt. A nagy nyomor némi enyhítése céljából Nagy István dombóvári főszolgabíró most gyűjtést indított meg, hogy a befolyó adományokból a szegény tűzkárosultak egyelőre legszükségesebb butor és ruhaneműeket beszerezhessék. Erre a célra eddig a következők adakoztak: *Dőry József* 100 korona, *Dőry Józsefné* 50 korona, özv. *Dőry Vilmosné Leperd* 100 korona,

Dombóvár és Vidéke 1904. augusztus 20. (6. évfolyam 34. szám p. 2.)

Vadászat.

Az idei vadászati sáizont vidékünkön a túskei uradalom a mult héten három napig tartó igen eredményes vadászattal nyitotta meg. Mint puskások részt vettek: báró Puchner Emil és neje, báró Fiáth Elemér, báró Jeszenszky Ödön, gróf Pejacsevics Márk, Elemér és Endre, gróf Apponyi Rezső, Szentiványi Egon, Mészáros Egon hadnagy, ifj. báró Jeszenszky József, özv. *Dőry Jenőné*, *Dőry Etelka*, *Dőry Ödön*, *Dőry Hugó*, *Dőry Jenő*. Az összes vadászssákmány 581 darab. (382 fogoly, 182 fürj, 16 vadgalamb és egy őzbak.)

Tolnavármegye 1904. szeptember 18. (14. évfolyam 38. szám p. 5. ADT)

Előkelő külföldi vendégek Tüskén.

Egy angol, belga és porosz fiatal főurakból álló társaság, mely autómobilokon Hamburgból Pólába utazik, a jövő héten – mint értesülünk – a túskei *Dőry-család* meghívása folytán több napot fog Tüskén tölteni és ott, valamint Dombováron máris előkészületeket tesznek az előkelő idegenek fogadására és szórakoztatására. Lesz tiszteletükre vadászat, tenisz-verseny, galamblövészet és a dombovári arénában theatre parée, a mikor is >Bob herceg>-ből és a >Sárga csikó>-ból egy-egy felvonás kerül előadásra. Tervbe van véve parasztlóverseny is.

Tolnavármegye 1905. február 05. (15. évfolyam 6. szám p. 3. ADT)

A Bezerédj szobor javára még most is folynak be adományok. A szoborbizottság Simontsits Elemér kaszinó igazgató indítványára legutóbb tartott ülésén egyhangulag elhatározta, hogy *Dőry Etelka* urhölgynek, ki a szobortalapzatához szükséges kőanyag ingyenes átengedése érdekében Eszterházy Miklós hercegnél közbenjárni szives volt, jegyzőkönyvileg fejezi ki hálás köszönetét.

Dombóvár és Vidéke 1905. február 19. (7. évfolyam 8. szám p. 4.)

Tüskei kertészetben kaphatók a legszebb virító növények, u. m.: Hyacinthus, Gyöngyvirág, Cineraria, stb.

Ugyanott elválalják mindenféle, legdivatosabb csokrok kötését.

Megrendelés: Lendvina János urad. kertésznél Tüske, posta és sürgöny Dombóvár.

Pécsi Napló 1905. március 21. (14. évfolyam 67. szám p. 3. ADT)

Dombovári lovak az orosz cárnál.

Mint értesülünk a múlt héten Miklós czár megbizottja, Hühne báró kapitány ismét két gyönyörű sárga négyesfogatot vásárolt *Dőry József* méneséből kerek 32000 koronáért; *Dreschl gróf* és *Born báró* a bajor állam számára a magyar államkincstár beleegyezésével három méncsikót vettek 13000 koronáért. Ezen horribilis árak eléggé bizonyítják, milyen értéke van a *Dőry* lónak külföldön!

Tolnavármegye 1905. március 26. (15. évfolyam 12. szám p. 3. ADT)

József napja.

Mult vasárnapon József nap alkalmából *Dőry József* dombovári földbirtokost, megyei közéletünk eme tiszteletreméltó alakját, igen sokan keresték fel üdvözlétükkel. Köztük *Perczel Dezső* volt képviselőházi elnök és *Simontsits Elemér* megyei főjegyző, kik Dombóvárra utazva, személyesen fejezték ki szerencsekívánataikat.

Közérdek 1905. április 01. (1. évfolyam 13. szám p. 10. ADT)

Tenyészbika jutalmazás.

Az Országos Gazd. Egyesület budapesti tenyész állatvásárlásán a földmivelési minisztérium 1000 koronás nagy díját az özv. *Dőry Vilmosné* felsőleperdi gazdaságából kiállított szimenthali tenyészbika nyerte el. Az üsződíjazásnál pedig szintén az I. és II. osztályu díjakat nyerte a kitünően vezetett gazdaság.

Dombóvár és Vidéke 1905. április 02. (7. évfolyam 14. szám p. 4.)

Szalonkavadászat.

Az idén nagyon gyöngén indult a szalonkaidény s ugylátszik, hogy a hosszucsörű vándorok betartják a „latin vasárnapok” reguláját nem törődve azzal, ha a naptár csinálók későre teszik őket. Ocult vasárnapja előtt nem igen mutatkoztak, de a Kisvaszaron *Dőry Jenő* örökösei híres területén e hó 29-én tartott hajtóvadászat megmutatta, hogy Laetare

vasárnapjára teljes számban megjöttek. E vadászatban részt vettek tetteleg *Dőry Jenőné, Dőry Etelka, Nagy István, Reich Oszkár, Dőry Béla, Dőry Hugó*, azonkívül mint nézők és szerencsét hozók *Dőry Ödönné és Dőry Margit*. A vadászat igen jól sikerült, a mennyiben a társaság minden tagja ejtett el szalonkát s azonkívül a személyzet is több szalonkát lőtt. A vadászatot megelőző este az eső elmulásával páratlan huzás volt, a melyen szintén több darab került aggatóra, úgy hogy eddig a vaszari eredmény körülbelül ötven darab!

Tolnavármegye 1905. április 09. (15. évfolyam 15. szám p. 3. ADT)

Jótékonyosság.

Dőry József dombovári földbirtokos és neje 10,000 koronás alapítványt tettek a Dombovárott létesítendő Erzsébet kórház javára.

Vadász és Versenylap 1905.. április 14. (49. évfolyam 22. szám p. 213. ADT)

Magyar lovak külföldön czimmel hétfői számunkban megírtuk, hogy Dombovárról az orosz czár és a bajor állam számára a mult héten lovakat vásároltak. Most *Dőry József úr*, a kinek méneséből vásárolták a lovakat, levelet intézett hozzánk, melyben a vásárlás történetét a következőkben mondja el: Báró Iluene Berthold az orosz czár ő felsége udvari főlovászmesterének helyettese, a czári udvari lóistálló számára ismét egy négy darab, hat éves, saját nevelésű kanczákból álló sárga négyes fogatot vett 10,400 koronáért, míg Hohenfels Miksa báró bajor országos főlovászmester három darab, hároméves méncsikóért összesen 12,600 koronát adott. A ménnek, melyeket fedezési célokra vásároltak meg, *Dőry József* ur saját nevelései, angol félvér kanczákból származnak és egy állami bérmén *Furioso XXIII.* után vannak nevelve.

Közérdek 1905. április 22. (1. évfolyam 16. szám p. 4. ADT)

A pécsi ló és ügető verseny.

A pécsi ló és ügetőversenyt tudvalevőleg e hó 29-én és 30 án tartják. Vármegyénk sport férfiai inkább az ügető verseny iránt érdeklődnek s részükről eddig a következő nevezések történtek. Az amerikai és orosz kettős fogatok ügető versenyére: *Perczel József*. Kettős fogatok ügető versenyére: *Bernáth Béla, Dőry Jenő*. Négyes fogatok ügető versenyére: *Bernáth Béla, Dőry Hugó*. Kivánjuk, mint a multban, most is diadalmas legyen a versenyzésük.

Tolnavármegye 1905. május 21. (15. évfolyam 21. szám p. 4. ADT)

A kis megtért.

Lapunk egyik olvasója érdekes kis esetet közöl az állat világból, a mely Tüske pusztán történt: Két évvel ezelőtt a kaszálók a dombovári réten egy kis őzikét fogtak s azt gondolták, hogy jó lesz – parikásnak. A főszolgabíró azonban megtudta a dolgot, elkobozta a kis állatot s visszaadta a vadászbérlőnek, *Döry Hugónak*. Az őzet Tüskén felnevelték s teljesen megszelidítették, úgy, hogy szabadon járt-kelt a parkban is. Tavaly egyizben kiszökött a fácánoskertbe, hosszabb ideig még ott tartózkodott, aztán eltűnt. Később ismét nyomára akadtak és pedig vadászat alkalmával látták egy közeli fenyvesben és pedig egy bak társaságában. A minap egyszer csak beállit a szelid őz a konyhába, mintha semmi sem történt volna, pedig történt valami: Az őzike másodmagával jött vissza, magával hozta a kisgidáját.

Közérdek 1905. szeptember 09. (1. évfolyam 36. szám p. 8. ADT)

Vadászat Tüskén.

Száltében hosszában ropog a puska mindenfelé. A túskei pusztán kiváltképp szép a vadász eredmény. Így augusztus hónapban 502 fogoly, 337 fürj és 32 különféle szárnyas került terítékre, összesen 887 darab. Ezen szép eredményhez hozzájárultak: *Döry Jenő* (410 db.), *Özv. Döry Jenőné* (122 db.), *Br. Fiáth Elemér* (73 db.), *Gr. Pejachevich Márkus* (69 db.), *Döry Etelka* (32 db.), *Nagy István* (34 db.), *Reich Oszkár* (29 db.), *Döry Hugó* (34 db.), *Lippay Zoltán* (14 db.), *Br. Jeszenszky Ödön* (5 db.), *Békeffy Gyula* gazd. ellenőr (2 db.).

Etelka (32 db.), *Nagy István* (34 db.), *Reich Oszkár* (29 db.), *Döry Hugó* (34 db.), *Lippay Zoltán* (14 db.), *Jeszenszky Ödön* br. (5 db.), *Békeffy Gyula* gazd. ellenőr (2 db.)

Közérdek 1905. szeptember 23. (1. évfolyam 38. szám p. 5. ADT)

Új üzletek a szekszárdi kaszinó bazárjában.

A szekszárdi kaszinó bazárját a kitűzött határidő előtt jóval előbb elkészítetteti *Leitersdorfer* Ignác vállalkozó, úgy hogy október 1 ső napjaiban már át is adja a kaszinónak. Okt. 1 én az üzletek jó része be is költözik, így a következők nyitják meg üzleteiket: *Král János* ékszerész, *Döry Etelka* túskei konyhakertészete és élővirág üzlete,

Tolnavármegye 1905. október 22. (15. évfolyam 43. szám p. 3. ADT)

Túskei kertészet cég alatt nyílt meg a kaszinói bazárban *Döry Etelka* kertészeti üzlete, mely nagy hiányt pótol városunkban. Eddig Szekszárdon alig lehetett élővirágból valamire való csokrot kapni és a szerelmes fiatal emberek vagy Budapestről szerezték be drága pénzen virágajándékaikat, vagy pedig kénytelenek voltak lemondani arról, hogy ideáljaik iránt a legpoetikusabb figyelmesek lehessenek. A híres túskei kertészet ezentul Szekszárdra fogja szállítani legszebb virágjait, melyeket mohó gyorsasággal fogyaszt majd el az itteni publikum. De nemcsak virágok, hanem a konyhakertészet összes termékei és mindenkor a

saison újdonságai lesznek ebben az üzletben, melyre a háziasszonyok figyelmét különösen felhívjuk, a legnagyobb választékban kaphatók.

Közérdek 1905. december 23. (1. évfolyam 51. szám p. 8. ADT)

Tüske pusztán december 12., 13. és 14-én tartották ez idén az első vadászatokat, melyeket a háziasszonyon, özv. *Dőry Jenőné* és a háziurakon, *Dőry Hugó* és *Jenőn* kívül még a következők vettek részt: ifj. Bernrieder József, *Dőry Etelka*, *Dőry Ödön*, báró Fiáth Elemér, Gaál István, Gaál Gyula, báró Inkey Pál, báró Jeszenszky Ödön, Kund Hubert, Mocsonyi Antal és gróf Pejacevics Mikó Endre. A három napi vadászat fényes eredménnyel járt. Esett összesen ezeregyszáztizenegy darab, még pedig kilencszáznolcgvankilencz nyul, négy fácán, százhet fogoly és tizenegy darab különféle vad.

Közérdek 1906. január 27. (2. évfolyam 4. szám p. 4. ADT)

Életmentés.

Az ember e címet olvasva, okvetlenül jég alá került gyermekekre, vagy égő házban rekedt öreg emberekre gondol. Pedig hát nem csak a teremtés koronájában van élet, hanem egyéb teremtményekben is, melyek az ember önző felfogása szerint csak arra valók, hogy neki szolgáljanak, vagy őt gyönyörködtessék. A természetbarátot a nyújtott látvány által is, a kevésbé lelkesültöt legalább a tálban párologva. De, hogy valaki egy ilyen, a teremtés koronája magasztos felfogása szerint lelketlen barmot saját becses egészsége veszélyeztetésével meg is mentsen az elpusztulástól, mikor azért még csak köröszöt sem lehet kapni, az ugyebár hihetetlen dolog? Épen egy ilyen hihetetlen dolgot akarunk elmondani; *Dőry Hugó*, tüskei nagybérő a minap nagyobb társaságban vadászott özv. Jankovich Gézáne netecsi (szlavóniai) birtokán. Gróf Lubienszky János és Reich Árpád, verőczei huszárkapitányokkal menve, egyszerre csak észrevette, hogy egy nagyobb jégtábla közepén őz fekszik, a mely nyilván elcsuszott, s ijedségében sima patáival a tükörsima jégen nem tudott talpra állni. *Dőry Hugó* azonnal elhatározta, hogy segít a szegény állaton. Habozás nélkül ráment a jégre, de az, bár a könnyű, karcsu kis állatot elbirta, az erős ember alatt beszakadt. Hol a jégen járván, hol a vízben bukdácsolva, el is jutott a szegény megrémült állathoz, de akkor már derékig járta a jeges vizet, melyből szerencsésen ki is hozta karjain a vadat, a mely szép baknak bizonyult. Az őzbak a szilárd talajon csakhamar magához tért és bucsut mondott a maga módja szerint jótevőjének, a ki, ha tanui nem lettek volna az esetnek, talán el is titkolta volna szép tettét, a mi igazán kár lett volna! Hogy semmi rossz következménye nem lett bátor eljárásának, az annak a jele, hogy nem csak jó szíve és erős karja, de jó egészsége is van s azt meg is érdemli.

Közérdek 1906. február 10. (2. évfolyam 6. szám p. 8. ADT)

Tenyészbika árverés.

Özv. *Dőry Vilmosné* felső leperdi tenyésztéséből Felső-leperd pusztán 35 darab tisztavérű simenthali fiatal tenyészbikát árvereznek nyilvános szóbeli árverésen e hó 17-én (szombaton) délután 1 órakor. Felső-leperd a Dombóvár-kocsolai ut mellett fekszik, vasuti állomása Ujdombóvár, hová a vevők kívánságára az uradalmi számtartóság fogatokat is küld. Posta és sürgöny állomás Kocsola-Ódalmánd. Ezen országos hírű tenyésztésből való árverést a tenyésztők és különösen a községek figyelmébe ajánljuk.

Tolnamegyei Közlöny 1906. március 08. (34. évfolyam 10. szám p. 7. ADT)

Az országos tenyészállat vásár bírálóbizottsága az elmúlt szombaton befejezte munkáját s a díjakat odaitélte a kiállítóknak. A berni simenthali csoportban I. díjat nyert özv. *Dőry Vilmosné*, III. díjat pedig Bernrieder József.

Közérdek 1906. április 21. (2. évfolyam 16. szám p. 5. ADT)

Hangverseny.

Özv. *Dőry Vilmosné* rendezésével *Goll* és *Tarnay* zongoraművészek hangversenyt rendeztek Dombóváron húsvét másnapján. A hangversenyt *Barbarini* énekművész nő néhány szép dallal is kedvesebbé tette s szép délutánt szerzett a válogatott közönségnek.

Közérdek 1906. április 28. (2. évfolyam 17. szám p. 6. ADT)

Gazdasági vasút.

Dőry Hugó ujdombóvári lakos kérvényt adott be Ujdombóvár állomástól Tüske pusztáig tervezett lóüzemű gazdasági vasút építési engedély elnyeréseért. A közigazgatási bejárás f. évi május hó 5 ikére d. u. 2 órára tüzetett ki. Összejövetei helyül pedig az ujdombóvári vasúti állomás.

Tolnavármegye 1906. április 29. (16. évfolyam 18. szám p. 4. ADT)

Gazdasági vasut.

Dőry Hugó tüskei földbirtokos a máv. ujdombóvári állomásától kiindukólag a tamási-dombóvári törvényhatósági közut átszelésével kizárólag Ujdombóvár község határában uradalmi területére 3679 méter hosszúságban Tüske-pusztáig lóüzemi gazdasági vasutat szándékozik építeni. Az építési engedélyt megelőző közigazgatási bejárás folyó évi május hó 5-én lesz, délután 2 órakor és annak vezetésével Nagy István főszolgabíró bizatott meg, a bejáráshoz pedig Alacs Zoltán kir. főmérnök küldetett ki.

Közérdek 1906. május 12. (2. évfolyam 19. szám p. 4. ADT)

A pécsi lóverseny.

Május 5-én és 6-án tartották meg a pécsi lóversenyt. Az első napon Tolnavármegye lótenyészbizottságának két díja és Tolnavármegye hölgyeinek t. díja is szerepelt, melyek közül az utóbbit a kettős fogatos ügető versenyében II. díjként *Dőry Hugó* nyerte el, *Dőry Hugó* és *Jenő Sophie* és *Varázs* nevű lován.

A második napon a négyes fogatok ügető versenyében az első díjat, a budapesti ügető versenyegylet tiszteletdíját, diszes vadászképekkel ékesített szekrényt *Dőry Hugó* nyerte meg. A mezei gazdák versenyében az első díjat, 100 koronát, *Németh József* lápafői lakos nyerte meg, *Nagy Pál* lápafői lakos trenirozás közben leesett a lováról s így nem indulhatott.

Tolnavármegye 1906. május 13. (16. évfolyam 20. szám p. 6. ADT)

A kettős fogatok ügetőversenye 20 km. távolságon folyt le. Az első díjat, 400 koronát és a tolnamegyei lótenyésztési bizottság tiszteletdíját, óriási ezüst serleget *Bernáth Béla* nyerte el. A második díjat 150 koronát és Tolnavármegye hölgyeinek tiszteletdíját, ezüst kazetten angol képet *Dőry Hugó* nyerte el.

Közérdek 1906. május 19. (2. évfolyam 20. szám p. 3. ADT)

Galamblövészet.

A Budapesten megtartott galamblövészeti versenyen *Auguszt*a főhercegnő által felajánlott tiszteletdíjat és 1000 korona díjat *Dőry Jenő* túskei nagybérlő nyerte el.

Tolnavármegye 1906. július 22. (16. évfolyam 30. szám p. 5. ADT)

Az ujdombóvár-túskepusztai gazdasági vasut műtanrendőri bejárása f. hó 23-ikán lesz, d. u. 2 órakor. A bejáráshoz *Simontsits Elemér* főjegyző alispánhelyettes kiküldte *Alacs Zoltán* kir. főmérnököt, meghivta a Máv. igazgatóságát, a vasuti és hajózási főfelügyelőséget, a székesfehérvári kulturmérnöki hivatalt, Ujdombóvár község elöljáróságát és *Dőry Hugó* földbirtokos vasuti engedményest.

Közérdek 1906. július 28. (2. évfolyam 31. szám p. 3. ADT)

Aratógépek és mezőgazdasági vasut.

Dőry Hugó Tüske pusztai nagybérlő a gazdaságnak valóságos mintagazdasággá fejlesztése érdekében, mezőgazdasági vasutat létesített és az idei nyári aratásra több arató gépet szerzett be.

Tolnavármegye 1906. augusztus 19. (16. évfolyam 34. szám p. 4. ADT)

Nagy fogolyvadászat.

Dombóvárról írják, hogy *Dőry Jenő* örökösei ottani vadászterületén augusztus 13., 14., 15-én nagy fogolyvadászat volt, melyben részt vettek: özv. *Dőry Jenőné*, *Dőry Etelka*, *Fiáth Elemér* báró, *Inkey Pál* báró (1 nap), *Mocsonyi Antal*, *Mocsonyi Sándor*, *Mocsonyi Péter*, *Pejochovich Endre* gróf, *Reich Oszkár* (2 nap), *Dőry Béla* Kamarás (2 nap), *Dőry Ödön* (1 nap), *Dőry Hugó* (1 nap), *Dőry Jenő*. A vadászat – tekintetbe véve a rossz időjárás által okozott kedvezőtlen vadszaporulati viszonyokat – kitűnő eredménnyel végződött: 809 fogoly, 118 fűrj, 7 drb különféle szárnyas és 1 nyúl került aggatóra illetve terítékre.

Tolnamegyei Közlöny 1906. augusztus 30. (34. évfolyam 35. szám p. 5. ADT)

A Tüskei kertészet gazdát cserélt.

Dőry Etelka a szekszárdi < Tüskei kertészet > virágzó üzletét eladta *Klem Rókus* tolnai kertésznek, aki Tolnán is hasonló üzletet nyit.

Somogyvármegye 1906. október 30. (2. évfolyam 248. szám p. 220. ADT)

Árverési hirdetmény.

Alulirott gazdaság közhirrre teszi, hogy kb. 150 k. holdnyi cukorrépatermését folyó évi október hó 31-ik napján délelőtt 11 órakor Uj-Dombóvár község vasutállomásán, az ott megállapítandó feltételek mellett, nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fogja adni. Az eladandó cukorrépa mennyiség az árverést megelőző napok bármelyikén alulirott gazdaságban megtekinthető. Az árverésen résztvenni szándékozók tartoznak az árverés megkezdése előtt az azt foganatosító kir. közjegyző kezéhez 10.000 korona bánatpénzt letenni. Tüske gazdaság intézősége. Tüske-pusztá, állomás Dombóvár.

Tolnamegyei Közlöny 1906. december 27. (34. évfolyam 52. szám p. 4. ADT)

Nagy vadászat.

Tüske pusztán dec. 15., 16. és 17-én nagy vadászatot tartottak. Vadászszákmány 978 nyúl, 11 fácán, 63 fogoly, 3 galamb, 1 róka és 1 sárszalonna. A vadászatban részt vettek: özvegy *Dőry Jenőné*, *Dőry Etti*, ifj. *Bernrieder József*, *Dőry Béla* kamarás, *Dőry Ödön*, *Fáy György*, *Fiáth Elemér* báró, *Gaál István* kamarás, *Gaál Gyula*, *Inkey Pál* báró, *Korniss Károly* gróf, *Kund Hubert*, *Lippay Zoltán*, ifj. *Márffy Béla*, *Nagy István*, *Pejachevich Endre* gróf, *Reich Oszkár*, *Sztankovánszky Imre*, *Dőry Hugó* és *Dőry Jenő*.

Közérdek 1907. február 16. (3. évfolyam 7. szám p. 9. ADT)

Állami csikótelep.

Az őszkor veszi át az állam *Döry József* csikótelepét Dalmand és Sütvény-pusztákon. Az állami csikótelep részére a tavaszkor megkezdik a nagyszabású építkezéseket.

Tolnavármegye 1907. április 28. (17. évfolyam 17. szám p. 3. ADT)

Galamblovó-verseny a Margitszigeten.

Az Országos Galamblovó Egyesület délután tartotta meg tavasz versenyének hetedik napját, nagy érdeklődés mellett. A nap legérdekesebb küzdelmét: a margitszigeti térelőversenyt *Zichy Kázmér* gróf nyerte meg, második lett *Inkey József* báró, a harmadik *Döry Jenő*. Az első tétversenyben a győzelmen *Döry Jenő* és *Keglevich Gyula* gróf osztoztak, míg a másodikban *Döry Jenő* és *Inkey József* báró.

Közérdek 1907. május 18. (3. évfolyam 20. szám p. 5. ADT)

Nevezések a Pécssett, folyó évi május 18 és 20-án tartandó lóversenyen.

Vármegyénkből a következő nevezések történtek a pécsi lóversenyen: *Kettős fogatok ügető versenye*. *Madi Kovács János dr.*, *Döry Hugó*, *Döry Jenő*. *Négyes ügető-verseny*. *Lam Tibor*, *Döry Hugó* és *Jenő*. *Gátverseny*. *Döry Hugó*.

Somogyvármegye 1907. június 11. (3. évfolyam 131. szám p. 4. ADT)

Egy földbirtokosnő balesete.

Dombovári levelezőnk írja: Özv. *Döry Vilmosnét* tegnapelőtt leperd-pusztai gazdaságában súlyos baleset érte. Földmérést végeztek a birtokon s mialatt *Döryné* egy árkot át akart ugrani, oly szerencsétlenül botlott meg, hogy jobb lábát bokán fölül eltörte. A súlyosan megsérült földbirtokosnét még aznap beszállították Kaposvárra és most itt ápolják. Dombováron óriási a részvét a szerencsétlenül járt, közkedvelt uriasszony iránt.

Tolnamegyei Közlöny 1907. július 04. (35. évfolyam 27. szám p. 6. ADT)

Megjutalmazott pusztai hajdu.

A földmívelésügyi miniszter *Szekeres György* túskei hajdut hosszú és hű szolgálata elismeréséül oklevéllel és száz korona jutalommal tüntette ki. *Nagy István* dombóvári főszolgabíró mult vasárnap adta át a derék hajdunak az oklevelet és a száz koronát aranyban. *Döry Hugó* túskei nagybérlő ez alkalommal megvendégelte a pusztai cselédséget.

Közérdek 1907. augusztus 03. (3. évfolyam 31. szám p. 6. ADT)

Megszökött ménes.

A híres *Dőry féle* sütvényi ménesből, mely most már a katonai kincstáré, minap megszökött 32 ló. Huszonötöt a csikósok megtaláltak, hét azonban nyomtalanul eltűnt. A dombóvári szolgabíró minden irányban táviratozott a lovak kézrekerítése végett, a megtalálónak jutalmat is helyezett kilátásba. A lovakat harmadnap meg is találták, két anyakanczát Mágocs község, öt csikót pedig Görényes határában. Visszavezették őket Sütvénybe.

Tolnamegyei Közlöny 1907. augusztus 22. (35. évfolyam 34. szám p. 4. ADT)

Fogolyvadászat.

Tüskén e hó 13. 14. és 15-én fogoly és fűrvadászat volt, melyben résztvettek: özv. *Dőry Jenőné*, *Dőry Etelka*, *Fiáth Elemér* báró, *Inkey József* báró, *Inkey Pál* báró, *Mocsonyi Antal*, *Pejacsevics Ede* gróf, *Reich Oszkár*, *Sztankovánszky Tibor*, *Dőry Hugó* és *Dőry Jenő*.

Tolnavármegye 1907. november 10. (17. évfolyam 45. szám p. 5. ADT)

Galamblövő verseny a Margitszigeten.

Az Országos Magyar Galamblövő Egyesület pótmeetingje a múlt héten zajlott le a margitszigeti telepen, nagyszámu nézőközönség jelenlétében. Az első tétversenyt *Libits Adolf*, a másodikat *Dőry Hugó* nyerte meg. A párosversenyben *Libits Adolf* győzött. Az első meccsben *Dőry Jenő*, a másodikban *Hunyady László* gróf győzött.

Tolnamegyei Közlöny 1907. november 14. (35. évfolyam 46. szám p. 4. ADT)

Eljegyzés.

Eörményesi és karánsebesi *Fiáth Elemér* báró a cs. és kir. 7. huszár ezred tart. hadnagya, Tolnavármegye szolgabírája november 10-én a Dombóvár melletti Tüske pusztán eljegyezte néhai *jobbaházi Dőry Jenő* és neje, szül. *jobbaházi Dőry Matild* leányát, *Margitot*.

Somogyvármegye 1907. november 28. (3. évfolyam 271. szám p. 4. ADT)

A dalmand-sütvényi csikótelep.

Dombóvári levelezőnk írja: November hó elején adta át *Dőry József* dalmand-sütvényi bérletét az új bérlőnek, a közös hadügyminiszteriumnak, mely ott csikótelepet létesített. A hitbizományi tulajdonos *Eszterházy Miklós* herceg, mintegy félmillió korona költséggel építette föl a szükséges épületeket. A csikótelep parancsnoka *Rotter Antal* 8. dragonos ezredbeli parancsnok lett. A telep tisztikara két törzstiszt, egy számvevő-tiszt, két állatorvosból áll, kiknek 100 ember áll rendelkezésükre. A telep lóállománya 1000 darabot

tesz ki. A hadügyminisztérium átvette *Dőry József* élő és holt instrukcióját s így európai hírű ménését is, mellyel hazai lótenyésztésünknek páratlan dicsőséget szerzett.

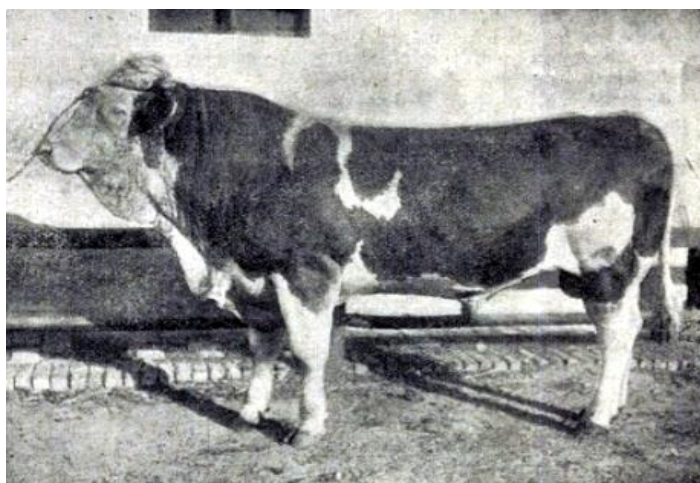
Tolnamegyei Közlöny 1908. január 30. (36. évfolyam 5. szám p. 3. ADT)

Uj kaszinói tagok. A szekszárdi választmány f hó 22-én tartott Máthis Kálmán választmányi tag elnöklésével ülést, melyen tagokul felvették: *dr. Dőry Jenő* közigazgatási gyakornok és Schmideg Mór szekszárdi bérlő.

Tolnamegyei Közlöny 1908. március 12. (36. évfolyam 11. szám p. 3. ADT)

Az országos tenyészállatvásár.

Az OMGE huszonötödik országos tenyészállatvásárját vasárnap d.e. nyitotta meg Mezőssy Béla mezőgazdasági államtitkár. A bíráló-bizottság ítélete szerint vármegyénk birtokosai és bérlői közül a következők fölthajtott állatai nyertek jutalomdíjat: simmenthali csoport: I. és II. bikadíjat Bernrieder József bikái; I. és két II. üsződíjat *Dőry Hugó*, özv. *Dőry Zsigmondné*,

Dőry Hugó 4 éves „Zsinór” nevű bikája
(Forrás: Köztelek 1908. május 09. (18. évfolyam 37. szám p. 1012. ADT))

Közérdek 1908. május 02. (4. évfolyam 18. szám p. 7. ADT)

Ajándékok a muzeumnak.

Dőry Jenőné őskori csontokat, *Budinác* István 3 könyvet, *Elter* János egy ezüst érmet, ajándékozott újabban a muzeumnak. A szíves adományokért köszönetet mond a muzeum igazgatósága.

Közérdek 1908. május 02. (4. évfolyam 18. szám p. 5. ADT)

A pécsi lóversenyekre, melyek május 2 és 3-án fognak lezajlani, egyre másra érkeznek a magánosok által följánlott szép versenydíjak, melyeket az intézőség ki is fog állítani. A pécsi ügetőverseny egyesület szombati versenyére a következő nevezések történtek: Kettős fogatok ügető versenye: *Dőry Jenő* egy fogat, hajtja a tulajdonos, *Dőry Hugó* egy fogat, hajtja a tulajdonos, *Dőry Ödön* egy fogat, hajtja a tulajdonos, A vasárnapi négyesfogatok ügető versenyére *Dőry Ödön*, *Jeszenszky Ferenc*, *Dőry Hugó*, *Nádosy Elek* egy-egy fogattal jelentkeztek. Valamennyit a tulajdonos hajtja. A versenypálya rendbehozásához már hozzákezdtek.

Közérdek 1908. május 09. (4. évfolyam 19. szám p. 4. ADT)

Lóverseny Pécsett.

A pécsi lóverseny f. hó 2-3-án nagy érdeklődés mellett folyt le. Az első napon volt a kettős fogatok ügető versenye, melyen tolnamegyei versenyzők vettek részt. Díjak: 1. díj 400 korona és a baranyamegyei lótenyésztő bizottság tiszteletdíja; 2. díj 150 korona és a baranyamegyei hölgyek díja; 3. díj a pécsi lóversenyegylet tiszteletdíja. Távolság kb. 20 km. Az első *Dőry Hugó* fogata lett. 2. *Dőry Jenő*. Különben az ügető verseny egy kis balesettel is járt. Az egyik kocsinak, *Dőry Ödön* kettősfogatának, az országuton, ahol a kocsiverseny lefolyt, egy paraszt kocsi úgy neki hajtattott, hogy a kocsi rudja eltörött. Így *Dőry Ödön* kénytelen volt a versenyt feladni. Pechje volt a másik kettős fogat versenyzőnek is, *Dőry Jenő*nek, akinek egyik lova meg a patkóját rugta le. Így *Dőry Hugó* könnyen jutott az elsőséghez. A második napon a tolnamegyei versenyzők közül *Madarász Bódog* honvéd huszár főhadnagy a kis akadályverseny 2 ik 200 koronás díját nyerte el. Ekkor volt a négyesfogatok ügető versenye is. Távkb. 12 km. Díjak: 1. díj 700 kor. és *Szapáry gróf* és *Herczog báró* tiszteletdíja; 2. díj 200 kor. és *Kohner Villy* tiszteletdíja; 3. díj 100 kor. Neveztek négyen, indultak ketten. Első lett *Dőry Ödön*: *Bolygó*, *Maid*, *Sári*, *Tánczos* lovával (28 p. 4 mp.). Második *Dőry Hugó*: *Indigó*, *Borcsa*, *No még*, *Szellő* lovával (29 p. 57 mp.).

Közérdek 1908. június 27. (4. évfolyam 26. szám p. 9. ADT)

Gőzaratás Dombóvárott.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület a Tolnamegyei Gazdasági Egyesület közreműködésével folyó évi július hó 8 án (szerdán) *Dőry Hugó* túskepusztai gazdaságában (Dombóvár mellett) az *Ivanits* féle – e célra átalakított gőzgépekkel – gőzaratógép bemutatást rendez. A gépbemutatás helyszíne vasuton *Ujdombóvár* állomásig közelíthető meg, ahol fogatok állanak rendelkezésükre mindazoknak a bemutatásra érkező gazdáknak, akik eziránt legkésőbb július 6 ig *Dőry Hugó* urhoz (Tüske-pusztá, u.p. Dombóvár) levél útján fordulnak. Ugyancsak *Dőry Hugó* az étkezésről is gondoskodik azok számára, akik ezirányu igényüket nála július 6-ig bejelentik.

Köztelek 1908. július 11. (18. évfolyam 54. szám pp. 1501-1502. ADT)

Gőzaratóbemutató Dombóváron.

E hó 8-án folyt le Dombóváron a gazdaközönség élénk részvétele mellett az OMGE. műszaki bizottsága által rendezett gőzaratóbemutató. A bemutatóon mintegy 120 gazda vett részt Bolla Mihály a Műszaki Bizottság elnöke vezetése alatt. Budapestről mintegy 50-en indultak el a reggeli gyorsvonattal s 10 órára Dombóvárra érve, *Dőry Hugó*, aki a bemutatóra szíves volt a szükséges területet és a fogatokat rendelkezésre bocsájtani, továbbá Jeszenszky Pál ügyvezető-titkár várták a társaságot. Kocsikra ülve a helyszínére hajtottunk, ahol már 60-70, a környékből összegyűlt gazda nagy érdeklődéssel nézte az aratógépek munkáját.

Az elmúlt években lefolyt aratósztrájkok és más az aratás körül felmerült nehézségek arra kényszerítették a magyar gazdákat is, hogy ahol csak a viszonyok megengedik, mindenütt aratógépeket szerezzenek be s ezáltal függetlenné tegyék terményeik letakarítását a munkásviszonyoktól. Nagyobb gazdaságokban azonban az aratógépek rendkívül sok igás erőt igényelnek, közelfekvő volt tehát az a gondolat, hogy az igás erőt az aratásnál is gépmunkával pótolják. Ivanitsnak, akit a gazdaközönség gőzszántó berendezése révén ismer, sikerült oly berendezést konstruálni, amely – némi tökéletesítés után – sikeresen fogja megoldani a gőzaratás problémáját. Maga az eszme rendkívül ügyes és igen használhatónak bizonyult, azonban a szerkezet tökéletlensége folytán mindenkinek egy vagy más alapos kifogása volt a gép munkája ellen.

Később a társaság *Dőry Hugó* majorjában egy óriási magtárépületben gyűlt össze, ahol Bolla Mihály üdvözölte az egybegyűlteket és ifj. Sporzon Pál gazd. akadémiai tanárt, a bemutató tulajdonképpeni rendezőjét kérte fel, hogy a bemutatóval kapcsolatosan rövid előadást tartson a gőzaratásról. A nagy figyelemmel hallgatott előadás folyamán röviden ismertette az okokat, mely a gőzaratás eszméjére vezette a feltalálót és vázolta a gőzaratás gyakorlati kivitelét. A látottak után kérdést intéz a jelenlévőkhöz, hogy érdemesnek tartják-e az eszmével tovább foglalkozni és a most látott primitív, kezdetleges berendezéseket tökéletesíteni. A gazdák egyhangú véleménye volt, hogy maga az eszme igen jó és érdemes, sőt szükséges a gazdatársadalom érdekében tökéletesíteni a ma bemutatott kezdetleges berendezést. Ezek után Sporzon behatóan ismertette a berendezés tökéletesítésére alkalmas módokat, amikről lapunk más helyén számolunk be.

Az előadás befejezése után visszatértünk az aratógépekhez, ahol időközben a harmadik gépet is munkába állították és láthattunk 3 gépet egyszerre dolgozni s körülbelül el tudtuk képzelni a munkát a tervbe vett 5 és 7 aratógéppel dolgozva. Az Ivanits gőzekének azon előnye van kihasználva, hogy előrehaladás közben tud gombolyítani s éppen ezen előnyénél fogva jelenleg egyedül alkalmas a gőzaratásra. Direkt aratás céljaira Ivanits-féle gőzgépeket beszerezni nem fizetheti ki magát, de ahol ez megvan, az átalakítás költségei oly minimálisak, hogy a berendezés tökéletesítésével sok gazdaságba fogják haszonnal alkalmazni.

A társaság 1 órakor közös ebédre gyűlt össze Uj-Dombóvár állomás éttermében, ahol Günther Ferencz, a Bácsmegyei G. E. igazgatója Bolla Mihályt, a műszaki bizottság elnökét köszöntötte fel, aki meleg szavakkal válaszolt az üdvözlésre s megköszönte a gazdák érdeklődését az idén immár második ilyen kiránduláson is. Ugy a diószegi kirándulás, mint

a mostani bemutatás nagy érdeklődés mellett folyt le, amiért őszinte köszönetét fejezi ki a jelenvoltaknak. A bemutatáson a vezetőség tagjain kívül részt vettek többek közt: Reusz Henrik,.... *Dőry Hugó*, özv. *Dőry Vilmosné*,

A társaság ½ 3 órákor indult vissza Budapestre.

Tolnavármegye 1908. július 12. (18. évfolyam 28. szám p. 4. ADT)

Uj szolgabíró.

A dunaföldvári járásban Jeszenszky Ödön dr. báró lemondásával megüresedett szolgabírói állást a csütörtöki megyei nyári rendes közgyűlésén töltik be. Egy jelölt van: *dr. Dőry Jenő* közigazgatási gyakornok.

Közérdek 1908. szeptember 26. (4. évfolyam 39. szám p. 4. ADT)

Baleset a vadászaton.

Gróf Cziráky József vendége volt szarvasvadászaton *Dőry Hugó* földbirtokosnak s midőn az utolsó nap a cserkészés után a kocsira fellépett, golyóra töltött fegyvere elsült s a grófot oly szerencsétlenül találta, hogy vállát széttroncsolta. A súlyosan megsebesült főurat, akit dr Riesz járásorvos részesített első orvosi segélyben, Budapestre szállítottak szanatóriumba, a honnét azt a hírt vettük, hogy súlyos sebeiből a megsebesült gróf fel fog épülni.

Tolnavármegye 1909. május 16. (19. évfolyam 20. szám p. 3. ADT)

Ágyalapítvány.

Dőry Józsefné született Geiszt Irma urnő a dombóvári tervezett Erzsébet-kórház részére 10.000 koronás ágyalapítványt tett egy beteg ápolására és elhelyezésére. Míg a jótékony urnő él, ő fogja kijelölni az alapítványt élvező beteget: halála után pedig elsősorban a *jobaházi Dőry-családot* illeti meg az ágyalapítvány használata. Ha a vöröskereszt-egylet dombóvári fiókegyesülete működését beszüntetné, az alapítvány az országos vöröskeresztegyletre száll.

Tolnavármegye 1909. július 11. (19. évfolyam 28. szám p. 4. ADT)

Galamblövészet.

Az Országos Magyar Galamblövő Egyesület a napokban tartotta meg nyári mérkőzését a balatonföldvári pályán. A versenyt nagy és előkelő közönség nézte végig. A Balaton-Club első díját *dr. Dőry Jenő* központi járási szolgabíró nyerte el.

Tolnamegyei Közlöny 1909. október 21. (37. évfolyam 42. szám p. 2. ADT)

Eljegyzések.

Jobaházi Döry Hugó, néhai jobaházi Döry Jenő és neje jobaházi Döry Matild fia, eljegyezte draskóczi és jordánföldi Ivánka Oszkár cs. és kir. kamarás és neje liptószentiványi Szentiványi Janka leányát: Illyt.

Közérdek 1909. november 13. (5. évfolyam 46. szám p. 3. ADT)

Kitüntetés.

Mária Valéria főhercegnő, a Magyar Vöröskereszt Egylet legfőbb védőasszonya Döry Józsefné urasszonyt, aki a magyar szent korona országainak vöröskereszt egylete érdekében huzamosabb idő óta lelkesedéssel fáradozott és az egyesületi célok elősegítése körül kiváló érdemeket szerzett, saját kezű aláírásával ellátott elismerő diszokirattal tüntette ki.

Közérdek 1909. november 20. (5. évfolyam 47. szám p. 4. ADT)

Fényes esküvő.

Vettük a következő értesítést: „Özv. Döry Jenőné szül. jobaházi Döry Mathilde örömmel tudatja az ő, valamint néhai jobaházi Döry Jenő fiának, jobaházi Döry Hugónak, draskóczi és jordánföldi Ivánka Illyvel, draskóczi és jordánföldi Ivánka Oscar cs. és kir. kamarás és neje liptószentiványi Szent-Iványi Janka lányával f. hó 23-án d.e. 11 órakor, Budapesten az egyetem templomban történendő egybekelését. Tüske, 1909. november havában.” – A menyasszony szülői hasonló értesítést bocsátottak ki.

Tolnavármegye 1909. november 28. (19. évfolyam 48. szám p. 3. ADT)

Házasság.

Draskóczi és Jordánföldi Ivánka Oszkár cs. és kir. kamarás, orsz. képviselőnek és nejének, liptószentiványi Szent-Iványi Jankának leányát, Illyt, kedden vezetett oltárhoz jobaházi Döry Hugó földbirtokos, Tolnavármegye biz. tagja. A fényesen felkészített egyetem templomban lefolyt esketési szertartást Fekete Ágoston tolnai prépost végezte. A nászmenetet Korniss Károly gróf, mint botosnásznagy, ragyogó diszmagyarban vezette. Közvetlen a násznagy után a menyasszony következett, akit Döry Jenő és Ivánka Géza vőfélyek vezettek. Uszályhordozók: Jeszenszky Tibor báró és Zerdahelyi Zsiga voltak. A vőlegény: Döry Hugó, Ivánka Margit és Döry Vera nyoszolyólányokkal vonult a templomba. A nászmenetben résztvettek még: Ivánka Ella - Döry Frigyes, Kappel Lilly – Sztankovánszky Imre, Szitányi Matild – Pongrácz Ernő báró, Jeszenszky Luci bárónő – Sztányi Vilmos, Sztankovánszky Ella – Gosztonyi Miklós, Gál Ilona – Döry Bulcsu, Gál Stefánia – legifj. Jankovich Józsi, mint nyoszolyólányok és vőfélyek. Továbbá az örömszülők: Ivánka Oszkárné – Döry Bélával, özv. Döry Jenőné – Ivánka Oszkár; ezenkívül Ivánka Lászlóné – Sztankovánszky Jánossal, Döry

Etti – Ivánka Lászlóval, özv. báró Jeszenszky Jánosné – Dőry Pállal, Dőry Pálné – Szent - Iványi Farkassal, Zerdahelyi Béláné – Zalesky Jenővel, Sztankovánszky Jánosné – Gosztonyi Tiborral, Zalesky Jenőné – Lits Gyulával, báró Fiáth Elemérné – Somogyi Bélával, Dőry Ödönné – Lippay Zoltánnal, Szegedy Gina – Gaál Istvánnal, Gaál Istvánné – Fiáth Elemér báróval, Szitányi Károlyné – Kazy Károlylyal, Gosztonyi Tiborné – Gaál Gyulával, Gaál Gyuláné – Bernát Bélával, Lippay Istvánné – Nagy Istvánnal, Dőry Ödön, ifj. Szent-Iványi Farkas, stb. Az esküvő után fényes lakoma volt a Nemzeti Kaszinóban, mely után az ifju pár külföldi nászutra indult. Közel 1000 üdvözlő levél és távirat érkezett a fiatal párhoz.

Tolnavármegye 1909. december 19. (19. évfolyam 51. szám p. 3. ADT)

Élő nyulak szállítása.

A földmivelési miniszter özv. *Dőry Jenőné* túskei lakosnak megengedte, hogy dombóvári vadászterületéről ezer darab nyulat december 10 és január 21-ike közötti időben élő állapotban feladva, külföldre szállithasson.

Közérdek 1910. január 29. (6. évfolyam 2. szám p. 8. ADT)

Vadászat Tüskén.

Dőry Hugó és *Jenő* túskei vadászterületén e hó 16-án és 17 én tartották meg a szokásos évi vadászatot, melynek eredménye a várakozáson felül nagyon jól sikerült. Ugyanis terítékre került 826 darab nyul, 11 darab fácánkakas, 2 darab róka és 10 darab különféle ragadozó, összesen 849 darab. A vadászon részt vettek: özv. *Dőry Jenőné*, *Dőry Etelka*, *Ivánka Oszkár* cs. és kamarás, *Nagy István*, *Dőry Ödön*, báró *Fiáth Elemér*, *Dőry Gyula*, *Dőry Hugó* és *Dőry Jenő* Feldmannal.

Dombóvár és Vidéke 1910. január 30. (10. évfolyam 5. szám p. 3.)

Baleset.

F. hó 25-én este *Dőry Vilmosné* és *Steinbock Antal* fogatai az Esterházy utcában összeütköztek. Az egyik kocsiban *Dőry Vilmosné*, - a másikban *Steinbock Antal*, feleségével és két kisgyermekével ültek. Utóbbiak kocsija felborult s bent ülők a kocsiból kiestek. – Csodás véletlen, hogy egyikük sem sérült meg.

Dombóvár és Vidéke 1910. március 20. (10. évfolyam 12. szám p. 3.)

Adomány.

Dőry Józsefné született *Geiszt Irma* úrnő az „Országos Gyermekszanatórium Egyesület” számára tízezer koronát adományozott. A nemes szív ezen cselekedete olyan magasztosan szép, hogy semmi különösebb kommentárt nem kíván.

Kertészeti Lapok 1910. május (1910. május-július 5-7. szám p. 380. ADT)

Ezüst érem.

V. csoport. 14. *Döry Etelka* kertészete, Pusztá Tüske, házilag készített szép cukrozott gyümölcseért.

Tolnavármegye és a Közérdek 1910. július 14. (6. évfolyam 45. szám p. 3. ADT)

Galamblövé verseny.

Balatonföldváron vasárnap fejezték be a kétnapos galamblövé versenyt, mely iránt óriási érdeklődés mutatkozott és az idei versenyek úgy közönség, mint a lövészek számának sokaságára nézve teltettek az összes eddigi versenyeken. Sportszempontról is igen eredményes volt a verseny, amelyen a díjakon kívül több matchet és tétversenyt is lőttek. A kétnapos versenyen különösen kitűnt *dr. Döry Jenő* paksi szolgabíró, aki első nap megnyerte Bogáty – Mocsonyi Antal-féle tiszteletdíjat; az első tétversenyen *Döry Jenő* és Sellyei osztzkodtak, a másodikon *Döry* ugyancsak Sellyeivel és a harmadikon pedig Vojnich Oszkárral lettek a győztesek. A második nap második tétversenyét *Döry Jenő* és Nagy Gyula nyerték meg. A második napi match nyertese *dr. Döry Jenő* volt.

Tolnavármegye és a Közérdek 1910. szeptember 08. (6. évfolyam 61. szám p. 3. ADT)

Operáció.

Döry József, dombóvári nagybirtokos, vármegyei közéletünknek eme illusztris s általános tiszteletnek örvendő alakja évek óta szenvedett súlyosabb természetű bajokat. Utóbb annyira elhatalmasodott a betegsége, hogy az operáció elkerülhetetlenné vált, miért is Herczl tanár assistenseivel kedden Dombóvárra érkezett. Már minden elő volt készítve az operációhoz, jobbnak vélték azonban, ha az Budapesten történik meg, így a beteget külön vasuti kocsiban szerdán Budapestre szállították, ugyanaznap felutaztak a család itteni orvosai *dr. Obláth Adolf* bonyhádi és *dr. Riesz* dombóvári orvosok is. Az operáció ma reggel történt meg a Herczl-féle szanatóriumban s azt maga Herczl tanár végezte 7 orvos segédkezésével. A műtét teljes 3 óráig tartott s amint a legnagyobb örömmel jelenthetjük, az a legpompásabban sikerült. A beteg 69 éve dacára a legnagyobb bravurral állotta ki az operációt, amely alatt hatalmas kocsijárás volt a szanatorium körül. A rokonok s illusztris jóbarátok tömegesen siettek az eredményt megtudni s ez éppen annak a határtalan tiszteletnek és szeretetnek a jele, amellyel közéletünk e tiszta alakját mindenfelől elhalmozzák.

Köztelek 1910. szeptember 24. (20. évfolyam 75. szám p. 2323. ADT)

Magyar lovak győzelme.

Hogy Magyarország lótenyésztése milyen magas színvonalon áll, azt már bebizonyította a magyar lótenyésztő közönség több kiállításon és a lóversenytereken is, de amilyen győzelmet aratott egy nő által vezetett ménes, az ritkaságszámba megy. *Özv. Dőry Vilmosné* felsőleperdi félvértenyészetéből a bécsi nemzetközi vadászati kiállítás V. csoportjában (magánménesek) résztvett 13 darabból álló kollekcióval és ezen kollekció nyerte el a legmagasabb kitüntetést, az állami nagy díszoklevelet (Staats-Ehrendiplom) és Badeni gróf által adományozott dísztárgyat. *Özv. Dőry Vilmosné* ménese már évtizedek óta szép hírnévnek örvend, lovai szép fejlettségű, korrekt testalkatu és kitartó futók. Tulajdonosa a tenyészet fejlesztése körül nem kímél semmi áldozatot, valóságos rajongással viseltetik ménese iránt. Cél tudatos, anyagi áldozatot nem kímélő fáradozásának méltó erkölcsi jutalma volt a nagy kitüntetés, melyben részesült.

Tolnavármegye és a Közérdek 1910. szeptember 26. (6. évfolyam 66. szám p. 4 ADT)

Vadászatok Tüske pusztán.

A mult vasárnap vadászat volt Tüske pusztán. Ezuttal a vadászatban részt vett 6 puskás 308 foglyot, 2 fácánt és 10 fürjet ejtett el. A vadászatban részt vett *özv Dőry Jenőné*, br Fiáth Elemér és Tibor, Ivánka Oszkár kamarás, Nagy István főszolgabíró, *Dőry Hugo és Jenő*. E szezonban összesen 1180 nyul, 50 fürj került eddig terítékre. Egy kis baleset is történt azonban a tüskei kastélyban. Amikor Rostás István inas az egyik Browning puskából a patront ki akarta szedni, a fegyver elsült s a lövés az inas bal hüvelyk ujjának utolsó ízét levitte.

Tolnavármegye és a Közérdek 1910. október 10. (6. évfolyam 70. szám p. 2. ADT)

Személyi hir.

Dőry József dombóvári nagybirtokos, a vármegyei társas élet eme illusztris alakja, amint örömmel értesülünk, a Herczl tanár által végzett sikeres operáció folytán, súlyos bajából teljesen felépült s ma délután 1-2 óra között külön vonaton érkezett vissza otthonába, Dombóvárra.

Tolnavármegye és a Közérdek 1910. december 19. (6. évfolyam 90. szám p. 2. ADT)

Vadászat Tüskén.

Dőry Hugó és Jenő közös vadászterületén f. hó 9., 10., és 11-ik napjain tartatott meg a szokásos nagyvadászat, melynek eredménye fölülmulta az eddigi vadászatokat. A három napig tartott hajtás 1328 drb. nyul, 173 drb. fogoly, 3 drb. fácán, 2 drb. róka és 16 drb ragadozó, összesen 1522 drb. lelövését eredményezte. A vadászatban a tulajdonosokon, *Dőry Hugón és Jenőn* kívül résztvettek: *özv. Dőry Jenőné*, *Dőry Ödön*, báró Fiáth Elemér, báró Fiáth Tibor, dr. Gaál István cs. és kir. kamarás, Márffy Béla, Nagy István, Stankovánszky Imre orsz.

képviselő, cs. és kir. kamarás és Vasdényey Imre. A vadászat után özv. Dőry Jenőné nagy lakomát adott.

Tolnavármegye és a Közérdek 1911. február 27. (7. évfolyam 17. szám p. 5. ADT)

Hollandusok Dombóváron.

Dőry Hugó túskei bérlete számára a mult hét folyamán 105 tejelő szarvasmarha érkezett Hollandiából, illetve annyit indítottak el, de a hosszú uton, mely egész középeurópán át 6 napig tartott, tizenkettővel megszaporodott az állomány, 12 kis borjuval, melyek a vasúti kocsiban látták meg a napvilágot. 12 vagonban szállították a drága jószágokat és hat hollandus kísérte azokat idáig. – A hollandusokról sok furcsaságokat mesélnek a túskeiek, pedig egészen otthonosan érezték magukat náluk és bizony többet tudtak a magyarokról, mint a magyarok a hollandusokról. Mert hát a hollandus is csak ember!

Tolnavármegye és a Közérdek 1911. május 08. (7. évfolyam 37. szám p. 5. ADT)

A pécsi lóverseny.

A pécsi ügető verseny a kellemetlen időjárás miatt meglehetősen csekély érdeklődés mellett szombaton folyt le. A lóverseny ismét dicsőséget hozott vármegyénk lótenyészetének. Így az egyes fogatú urkocsi-verseny 1200 koronás első díjat Dőry Hugó Rózsa nevű lova nyerte el, melyet tulajdonosa maga hajtott. A kettős fogatú verseny egy kis meglepetést hozott, amennyiben Lam Antal dr. fogata, amely az idén mutatkozott be első ízben a pécsi pályán, könnyen, biztosan, végig vezetve nyerte meg a versenyt, Dőry Hugó kezéről ütve el ezzel az elsőséget, aki a pécsi versenyeken eddig még veretlen volt. Így Dőry Hugó a második (700 koronás) díjhoz jutott. A négyes fogatú urkocsi-versenyen azonban ismét kiköszörülte a csorbát. Mert a Dőry-négyes biztosan nyomult előre, megnyerve a 800 koronás díjat, az utolsó fordulónál izgalmas küzdelem után behozta az előnyt és elsőnek érkezett be.

Tolnavármegye és a Közérdek 1911. május 08. (7. évfolyam 37. szám p. 5. ADT)

Galambblövő verseny.

Az országos magyar galambblövő egyesület múlt szerdán tartotta ötödik galambblövő versenyét Budapesten, a Margitszigeten. A 3-ik díjat dr. Dőry Jenő nyerte meg; ugyancsak az első és a második tétversenyt dr. Dőry Jenő és Nagy Gyula együttesen nyerte meg.

Tolnavármegye és a Közérdek 1911. május 26. (7. évfolyam 42. szám p. 4. ADT)

Német gazdák Dombóváron.

Megemlékeztünk már a német gazdák tolnamegyei utjáról s most pótlólag a következőket közöljük: Eszterházy Miklós herceg megbízásából annak dombóvári képviselője szombat

estére fényes vacsorára látta vendégül a német gazdacsoportot. Vasárnap reggel a dombóvári állomástól mintegy egy órányira fekvő Felső-leperdre hajtattott a társaság özv. *Dőry Vilmosné* mintagazdaságának a megtekintésére. Seirler Erik chemnitzi földbirtokos mondott magasztaló szavakkal köszönetet. Özv. *Dőry Vilmosné* keresetlen egyszerűségű válaszával szerényen elhárított magáról minden érdemet s kijelentette, hogy minden sikerét kizárólag annak köszönhetette, hogy egyetértésben dolgozott az uradalom alkalmazottaival.

.....

Tolnavármegye és a Közérdek 1911. július 24. (7. évfolyam 59. szám p. 4. ADT)

Ingatlan adásvétel.

Dőry Hugó, dr. Dőry Jenő, báró Fiáth Elemérné szül. Dőry Margit, özv. Dőry Jenőné eladták a *Dőry-Patlan* mellett levő farkasvölgyi és mihálydombi ingatlanokat a Tolnai polgári takarékpénztár r. t. cég és ifj. *Wéber János* farkasvölgyi lakosnak, mint vevőknek 490.000 koronáért.

Dombóvár és Vidéke 1912. július 14. (12. évfolyam 28. szám p. 2.)

... Másfelé elég nyugodtan dolgoznak az aratók, csak Felsőleperden kezdettek mozgolódni pénteken a szakcsi és kocsolai munkások, kiknek pedig egyáltalában, semmi okuk nem lehetett a panaszra. Ugy történt ugyanis, hogy özv. *Dőry Vilmosné* bérletére részért – tizedrészért – szerződtek az aratók. Mivel néhány táblában dült volt a gabona, a szakcsiak a nehezebb munka kárpótlásául nyolcadrészt kértek, amit meg is adott nekik az emberséges gondolkozású urnő. Másnap ugyanezen kéressel állítottak be a kocsolai aratók is; - az ő kívánságuk is meghallgatásra talált. Harmadnap már azzal álltak elő az aratók, hogy az összes aratásból, még a már levágottból is követelik a nyolcadrészt. Nagyon természetesen ezzel az indokolatlan követeléssel most már el lettek utasítva. Ezért aztán nem akartak tovább aratni. A helyszínre kiszállott szolgabíró – *dr. Dőry Jenő* – azonban megértette a munkásokkal kívánságuk jogtalanságát és elsimította a zavart.

Dombóvár és Vidéke 1912. december 22. (12. évfolyam 51. szám p. 2.)

Vadászatok.

Tüske-pusztán december 13. és 14.-én tartották a nyulvadászatot, melyen részt vettek: özv. *Dőry Jenőné, Ivánka Oszkár* kamarás, *Nagy István, Gaál István* kamarás, *Dőry Ödön, Reich Oszkár, gróf Jankovich Aladár, báró Fiáth Elemér, Vasdinnyey Imre, Dőry Hugó, Dőry Jenő* és *Prak főerdész*. Terítékre került 833 nyul, 73 fogoly, 1 fácánkakas és 5 darab különféle.

Tolnavármegye és a Közérdek 1913. február 27. (9. évfolyam 17. szám p. 3. ADT)

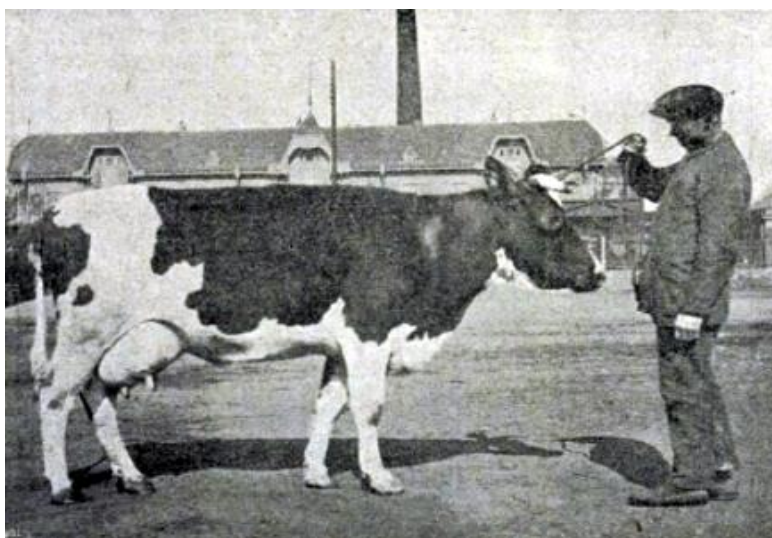
Biróválasztás.

Ujdombóvár községben a megüresedett birói állásra *Dőry Hugó* választatott meg.

Dunántúl 1913. május 15. (3. évfolyam 110. szám p. 4. ADT)

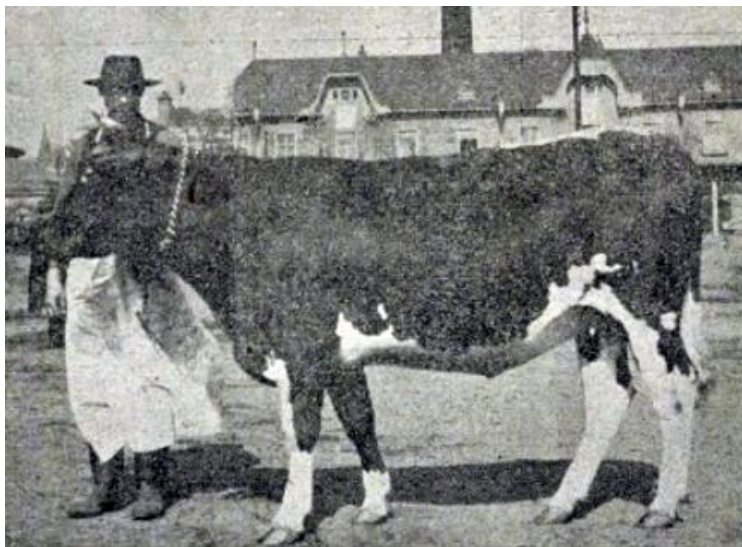
(Dőry-gyümölcs.)

A *Dőry-féle* szugát és kandirozott gyümölcsök, amelyeket a közönség a legelőkelőbb fővárosi éttermekből és csemege-üzletekből igen előnyösen ismert, eddigelé is nagy népszerűségnek örvendtek, ezentul sokkal nagyobb arányokban lesznek majd gyárilag előállítva. A *Dőry Konzervgyárban* a berendezési munkálatok a befejezéshez közelednek és már június elsején üzembe lép, egészen közel a ujdombóvári vasuti álmáshoz. A gyár mindenféle gyümölcsöt megvesz és vármegyénk gyümölcstermelői helyesen cselekszenek, ha ajánlataikkal oda fordulnak, legalább a megyében termett gyümölcsöt a vármegye területén működő gyárban dolgozzák fel. Mint minden ipari fejlődést és gyári alakulást a mi vármegyénk területén, örömmel üdvözljük a *Dőry-féle Konzervgyárat* is és annak gyors föllendülését őszintén kívánjuk. A gyárban melynek élén *Dőry Etelka* áll, mindenféle szugát és kandirozott gyümölcsöt, párolt gyümölcsöt, vegyes befőttet, gyümölcsízt, jam-et, egouttee gyümölcsöt és cukorbetegék részére való gyümölcsöt állítanak elő, azokat szép és izléses kiállításban, ládában, kosárában, papirdobozban, bádog bödönökben stb. szállítják.

Dőry Hugó behozott hollandi tehene.

(Forrás: Köztelek 1913. április 02. (23. évfolyam 26. szám p. 944. ADT))

Dőry Hugó behozott hollandi üszője.

(Forrás: Köztelek 1913. április 02. (23. évfolyam 26. szám p. 944. ADT))

Tolnavármegye és a Közérdek 1913. május 19. (23/9. évfolyam 40. szám p. 3. ADT)

Felsőleperden, Dombóváron.

A hőgyészi kastélyban gróf Apponyi Géza által adott villásreggeli után 11 óra felé mentek el a román vendégeink özv. *Dőry Vilmosné* négyes és kettes fogatain Felsőleperdre, hogy ott is gyönyörködjenek országos hírű tehenészetben és ménésben, megismerve az egész gazdaságot. Utána *Dőry Vilmosné* pompás ebédet adott, azután Dombóvárra hajtottak, ahol vacsorán Eszterházy Miklós herceg vendégei voltak. A román gazdák sok szépet, tanulságosat láttak a két nap alatt, legjobban azonban a Gyérey és *Dőry-négyesek* imponáltak nekik. Mert olyat állításuk szerint sehol sem láttak, ami nagy szó, mert a magyar állami méneseket is bejárták.

Tolnavármegye és a Közérdek 1913. augusztus 14. (9. évfolyam 65. szám p. 3. ADT)

Fölnyársalta a vasvilla.

Nagy István 31 éves döbröközi lakos, mint arató dolgozott *Dőry Hugó* túske-pusztai uradalmában. Tegnap Nagy az ott elszállásolt huszárok részére szalmát rakott egy kocsira. A szerencsétlen arató munkás egy váratlan pillanatban a három méter magasan megrakott kocsiról leesett és a kezében tartott vasvillába bukott, amely a hasába hatolt. Az életveszélyesen megsérült Nagy Istvánt vonaton Kaposvárra vitték. Az állomásról a mentők szállították be a kórházba.

Vadász és Versenylap 1913. október 24. (57. évfolyam 106. szám p. 634. ADT)

Döry József ur, a kinek a magyarországi félvérnevelés terén oly nagy érdemei voltak, mint őszinte részvéttel értesülünk, elhunyt. *Döry József ur* neve összeforrt a világhírű sütvényi ménessel, a melyet a megboldogult 1867-ben alapított és páratlan szakértelemmel vezetett egész a közel multig, mikor az anyag a katonai kincstár kezébe ment át. A ménesben annakidején száznál jóval több félvér és néhány telivér kancza volt, a melyekből páratlan kocsilovakat nevelt. A megboldogult a kipróbálásnak egyik legkiválóbb hive volt és kanczáit legalább két évig kocsiiban igen erős munkának vetette alá és csak a leggyorsabbakat osztotta be.

Tolnavármegye és a Közérdek 1913. október 27. (9. évfolyam 86. szám p. 1. ADT)

Döry József.

Vármegyei közéletünknek egyik régi, oszlopos tagja és érdemekben gazdag alakja: *Döry József* hunyta le szemeit. Az újabb nemzedék alig ismerte már *Döry Józsefet* és működését, mert régi idő óta betegeskedett és a nyilvánosságtól teljesen visszavonulva, dombóvári otthonában töltötte napjait. Minden emberbaráti és kulturális mozgalomnak és intézménynek lelkes, melegszívű támogatója volt. Kitűnő gazda volt, kinek mintagazdaságát már évtizedek előtt általánosan ismerték. Különösen a lótenyésztés terén ért el kiváló sikereket, a híres *Döry-ménest* – bár ma már katonai kézen van – még mindig az ő nevében emlegetik s az az ország határán is túl is nagy hirnévre tett szert, úgy, hogy az orosz cár részére nem egyszer az ő lótenyésztéséből szerezték be a lovakat. Hú és áldozatkész fia volt vármegyéjének. Fiatalabb éveiben tisztviselősködött is. Rövid ideig főszolgabírója volt az akkor még két részre nem osztott dombóvári járásnak. Politikailag erős meggyőződéssel és következetességgel a szabadelvű, majd pedig a munkapárthoz tartozott és nagy befolyása és népszerűsége miatt évtizedeken át csak az lehetett a szakcsi kerület országgyűlési képviselője, aki az ő támogatására számíthatott. Hosszu időn át ő volt a szakcsi kerület szabadelvű pártjának elnöke. Betegeskedése alatt is élénk figyelője volt közállapotainknak. Tanácsát mindenkor kikérték. Dombóvári otthona híres volt vendégszeretetéről és a vármegye tisztviselői, minden hivatali kiszállásuk alkalmával, előleges bejelentés nélkül is, mindenkor az ő szívesen látott vendégei voltak. *Döry József* már több mint tíz év óta betegeskedett. Néhány év előtt Herczl tanár szanatóriumában súlyos operáción ment keresztül. Állapota azóta majd jobbra, majd pedig rosszabra fordult, miglen szombaton délután, önfeláldozóan ápoló nejének karjai között kiszenvedett. Halála a legszélesebb körökben őszinte és mély részvétet keltett. Egy puritán, egyenes gondolkozású, nemes lelkű férfiúval ismét szegényebb lett az ősi vármegye. Holnap, kedden d. e. 11 órakor helyezik el örök nyugalomra Zombán, a családi sirboltban. Gyászbaborult családjá a következő jelentést adta ki: „ Özv. jobaházi *Döry Józsefné* szül. Geist Irma úgy a maga, mit sógornői özv. báró Wimmersperg Gusztávné szül. jobaházi *Döry Flóra*, özv. jobaházi *Döry Vilmosné* szül. Karácsonyi Erzsébet, özv, jobaházi *Döry Dénesné* szül. Jálícs Irma, özv. Hőgyész Béláné szül. jobaházi *Döry Ágota* és özv. Jálícs Gézáné szül. jobaházi *Döry Elvira* és a széleskörű rokonság nevében fájdalommal tudatja, hogy forrón szeretett jó férje, fivérük, sógoruk illetve

rokonuk jobaházi *Döry József* a III. osztályu vaskoronarend lovagja, életének 73-ik, és legboldogabb házasságának 40-ik évében a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után, október hó 25-én d. u. 4 órakor az Urban csöndesen elhunyt. A boldogult hült teteme 1913. év október hó 27-én, délelőtt fél 11 órakor fog a róm. kath. egyház szertartása szerint, Dombóvárrott, a gyászháznál beszenteltetni és 1913. október 28-án, délelőtt 11 órakor, Zombán a családi sirboltba örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat a róm. kath. templomban, Zombán október hó 28-án, d. e. 10 órakor, Dombóvárrott október 30-án. d. e. 9 órakor fog az Egek Urának bemutatni. Dombóvár, 1913. évi október hó 25-én. Az örök világosság fényeskedjen neki.”

Tolnavármegye és a Közérdek 1913. október 30. (9. évfolyam 87. szám p. 4. ADT)

Döry József temetése.

Impozáns módon nyilvánult meg a részvét *Döry József* temetése alkalmával. Kedden d. e. 10 órakor kezdődött a gyászszertartás a zombai róm. kath. templomban. A szertartást Razgha Lajos zombai plébános végezte nagy segítséggel. A szebbnél-szebb koszorúk tömege borította a ravatalt. Ott voltak az elhunyt rorkonsága, a *Döry*, *Wimmersperg*, *Jálics*, *Hőgyész*, *Forster* és *Fiáth* családok tagjai, továbbá *Apponyi Géza* gróf v. b. t. t., *Kovács Sebestyén Endre* főispán, *Sztankovánszky János* és *Tibor*, *Bernrieder József* és *János*, *Perczel Lajos*, *István*, *Dénes* és *Béla*, *Fekete Ágost* tolnai prépost, *Örffy Lajos* takarékpénztári elnök, dr. *Leopold Kornél* és *Szeghy Sándor* hitelbanki igazgatók, a vármegyei tisztikar részéről: dr. *Éri Márton* főjegyző, *Kurcz Vilmos* kir. tanácsos, dr. *Dragits Imre* tisztii főorvos, *Nagy István*, *Rassovszky Julián*, báró *Jeszenszky György*, dr. *Perczel Béla* főszolgabírák, *Perczel Dezső* aljegyző stb.

Az Újság 1913. december 11. (11. évfolyam 293. szám p. 32. ADT)

Karácsonyra gyümölcs-torta szép dobozban 4 koronáért kapható. *Döry konzervgyára*, Dombóvár.

Tolnavármegye és a Közérdek 1913. december 29. (9. évfolyam 102-103. szám p. 4. ADT)

Jobaházi Döry Etelka konzervgyára.

Általános magyar szokás angol példákra hivatkozni. Szeretjük mondogatni, hogy az angol lord nem restell iparral, kereskedelemmel foglalkozni, míg a mi nagyuraink idejét, hacsak politikával nem vesződnek, rendszerint elfoglalja a sport és egyéb kedvtelés. Annál feltűnőbb, hogy nemrég egy, Magyarország legelső főúri családjaival vérrokonságban lévő, az első társasághoz tartozó hölgy, megunva a vadászatot és kucsirozást, pusztán munkakedvtől sarkalva, gyárat alapított. És pedig nem úgy, a hogy egy Eszterházy pl. cukorgyárat állít fel, melyet alkalmazottja vezet. *Jobaházi Döry Etelka* a túskei bérleten, az ujdombóvári vasutállomás tőszomszédságában nagyszabású gyümölcskonervgyárat

létesített, melyet személyesen és nagy passzióval vezet. Hogy pedig nem úgy megy a dolog, mint nemrég a Vigszinházban színre hozott „Majoliká”-ban a hercegi porcelángyár, mutatják az eredmények. Nemcsak előkelő szállodák, kaszinók és szanatoriumok, hanem az udvarnak is szállít a gyár. Így a Hofburgba Bécsbe, Gizella bajor hercegnőnek Münchenbe, legutóbb pedig a „mi főhercegasszonyunk”nak is Budapestre. Ez utóbbi szállítmányhoz *Döry Etelka*, miután a főhercegnőt személyesen ismeri, mellékelte a gyár karácsonyi specialitását képező gyümölcstortát, mint ráadást. Mire a következő távirat érkezett: „Ő cs. és kir. fensége, Augusztia főhercegasszony köszöni a kitűnő gyümölcstortát. A megrendelt dolgok is jól érkeztek, Ő fensége nagyon meg van elégedve. Majthényi udvarhölgy.” – Ezeket a magyar ipar szempontjából nem érdektelen dolgokat akkor tudtam meg, mikor egy unalmas karácsonyi vonatkésést felhasználva, Ujdombóváról meglátogattam a gyárat. Érdemes megtekinteni a gyárat, de legérdekesebb volt látni a tipikusan arisztokratikus külsejű gyárvezetőt, amint parányi sárga vadászcizmában, cigarettázva ült a klubfotelban és onnan diktálta írógép alá az üzleti leveleket. Még pedig teljesen kereskedelmi stílusban. A társadalmi fejlődés és átalakulás szempontjából érdekes jelenet volt. De nem csak ebből a szempontból, hanem a termelt áru minősége miatt is okvetlen figyelmet érdemel *Jobaházi Döry Etelka* ujdombóvári konzervgyára.

Tolnavármegye és a Közérdek 1914. február 05. (10. évfolyam 11. szám p. 6. ADT)

Meghívás.

A Dombóvári Takarékpénztár Részvénytársaság t. részvényeseit az 1914. évi február hó 22-én délelőtt 11 órakor az intézet tanácstermében tartandó XXXII. rendes évi közgyűlésre tisztelettel meghívom. *Döry Hugó*, a Dombóvári Takarékpénztári részvénytársaság elnöke.
.....

Tolnavármegye és a Közérdek 1914. április 02. (10. évfolyam 27. szám p. 5. ADT)

(Hirdetés) Bokor – Rózsák három éves nagyvirágu folyton viritó azonnali ültetésre alkalmas, különböző fajtákban pár ezer darab kapható ára 50 és 70 fillér darabja. Megrendelhető *Döry Etelka* kertészeti telepe, Calva főkertész Ujdombóvár.

Köztelek 1914. április 11. (24. évfolyam 30. szám p. 1056. ADT)

Hollandi import.

Nagyságos *Döry Hugó* ur túskei gazdaságában állandóan nagyobb számban importált s tulajdonos ur által személyesen Hollandiában összeválogatott legelsőrendű hollandi fekete- és pirostarka tehén, üsző s bika van eladásra felállítva. Ezen kiváló tejelésű tenyészsállatok a legkedvezőbb fizetési feltételek mellett adatnak el; a vételár készpénzben, vagy két év alatt részletekben is törleszthető. Az érdeklődő, vagy vevőközönségnek távirati megkeresésre a gazdaság fogatai Ujdombóvár vasutállomáson rendelkezésére állanak. Bővebb

felvilágosítással szolgál és előjegyzéseket elfogad az uradalmi intézőség Tüske, u. p. Dombóvár Cziriák Frigyes intéző.

Tolnavármegye és a Közérdek 1914. május 07. (10. évfolyam 37. szám p. 4. ADT)

(Hirdetés) „Gyümölcs” minden fajta földiepret, valamint egyéb gyümölcsös terméseket átveszek, árajánlatokat kérek *Dőry Konzervgyár Uj - Dombóvár.*

Tolnavármegye és a Közérdek 1914. május 25. (10. évfolyam 42. szám p. 3. ADT)

Sziget vétel.

Dr. Dőry Jenő paksi szolgabíró e hó 22-én nyilvános árverésen 18.200 koronáért megvette a paksi dunai szigetet az ugynevezett „Strand fürdőt”.

Köztelek 1915. július 19. (25. évfolyam 29. szám p. 1066. ADT)

Hirdetés. Körtéket, ugynevezett apró, szagos vagy szegfü körtéket, éretlen állapotban veszünk. *Dőry konzervgyár, Ujdombóvár.*

Tolnavármegye és a Közérdek 1915. október 18. (11. évfolyam 83. szám p. 3. ADT)

Az orosz fogoly jó napja.

Michael Brezsnýó nevű fogoly a napokban pénzre várakozott a postán, de a várva várt pénz nem érkezett meg. Ez a kellemetlen meglepetés egy kicsit elkedvetlenítette az orosz, akit megsajnált az éppen ott levő *Dőry Etelka* urhölgy és husz koronával kisegítette.

Tolnavármegye és a Közérdek 1915. november 15. (11. évfolyam 91. szám p. 3. ADT)

Tenyészállatok árverése.

Özv. *Dőry Vilmosné* felsőleperdi bérlete 1918 november hó 1-én lejár és emiatt a felsőleperdi gazdaság állatállományából f. hó 7-én és 8-án, Tüske pusztán megtartott önkéntes árverésen eladásra került sok tenyészállat. Mint a D. és V. írja, eladtak 56 darab lovat 2103 korona átlagárban. A legmagasabb árat 4595 koronát fizetett dr. Domokos Jenő, tiszavárkonyi lakos, Tükrös II. nevű 3 ½ éves sárga kancáért. A fölmlivelésügyi miniszterium is vett 4 darabot, - köztük Vándor IV. nevű 4 ½ éves kancát, 4444 koronáért. A szarvasmarhákból eladtak 40 darab tehenet 2104 és 11 darab bikát 2378 korona átlagárban. Nagyobb bevásárlást tett Ditzgen Gábor, ujvidéki lakos, aki 13 darab tehenet vett, - és özv. Biedermann Ottóné mozsgói uradalma, amely 10 darab tehenet és 1 bikát vett. A megvett tehenek között van egy, amelyekért a legmagasabb árt fizették, 2878 koronát. Továbbá vett még gróf Zichy Béla lengyeltóti uradalma 5 tehenet. – A bikák közül a Zsoldos nevű érte el a

legmagasabb árat 3131 koronát, melyet gr. Széchenyi Domonkos vette meg. – A nagy érdeklődés mellett megtartott árverésen az ország különböző helyeiről igen sokan voltak jelen.

Tolnavármegye és a Közérdek 1916. április 13. (12. évfolyam 30. szám p. 6. ADT)

Ujdombóvár község elöljáróságától.

Árlejtési hirdetmény. Ujdombóvár község elöljárósága a község képviselőtestületének határozata folytán a község jegyzői hivatal és lakás épületén a folyó év május havában végzendő javítási (u. m. kőműves, cserepes, kályhás és szobafestő) munkálatok végzésére árlejtést hirdet. A javítási munkálatokra együttesen és külön – külön szakma szerint is tehető ajánlat. A beérkező ajánlatok felett az ezzel megbízott bizottság 1916. év április hó 30-án d. u. 3 órakor fog határozni. Ujdombóvár, 1916. április 11. Czéh Ferenc, főjegyző. *Dőry Hugó, bíró.*

Tolnavármegye és a Közérdek 1916. május 08. (12. évfolyam 37. szám p. 2. ADT)

Szolgabiráink áthelyezése és beosztása.

Kovács Sebestény Endre főispán Kenézy Iván simontornyai járási szolgabíró a dunaföldvárba, dr. Dőry Jenő dunaföldvári járási szolgabíró a dombóvárba,.....

Somogyvármegye 1916. május 28. (12. évfolyam 123. szám p. 9. ADT)

Mindenfajta gyümölcsöt vesz! ugymint: eper, ribizske, málna, cseresnye, meggy, kajszi és őszibarack, ringlotta, szilva, körte, alma, esetleg egész terméseket, valamint mindenfajta zöldségeket. Ajánlatokat: *Dőry Konzervgyár Ujdombóvár.*

Tolnavármegye és a Közérdek 1916. június 15. (12. évfolyam 48. szám p. 4. ADT)

Hirdetés. Kerestetik idősebb kertész-segéd aki hadmentes, virág- és zöldségkertészetben jártas. Fizetés: egy évre 800 korona, lakás, fűtés és világítás. *Dőry Etelka kereskedelmi kertészeti telepe Ujdombóvár.*

Tolnavármegye és a Közérdek 1916. augusztus 03. (12. évfolyam 58. szám p. 3. ADT)

Gyújtogató mozdonyszikra.

Dőry Hugó dombóvári lakosnak tulajdonát képező Békatópusztán tűz ütött ki. A vasúti töltéstől 100 lépésre összerakott buzakeresztek feküdtek. Az arra haladó személyvonat mozdonyából szikrák pattogtak szét, amelyek meggyújtották a közelben szétterített szénát

amely tovább terjesztette a tüzet. Mire Apáti János 58 éves majoros gazda a tüzet észrevette már az összerakott buzakeresztek is lángokban voltak. A kár 916 korona. Bitosítva nem volt.

Tolnavármegye és a Közérdek 1916. augusztus 03. (12. évfolyam 58. szám p. 2. ADT)

Hivatal elfoglalás.

Dr. Dőry Jenő dombóvári szolgabíró, szabadságából visszatérve, hivatalást elfoglalta.

Tolnavármegye és a Közérdek 1916. november 02. (12. évfolyam 71. szám p. 1. ADT)

Tiszteletbeli kinevezések.

Bejelenti, hogy főispáni jogánál fogva dr. Bernáth Béla II. főjegyzőt tb. főjegyzővé, dr. Dőry Jenő szolgabíró tb. főszolgabíróvá, dr. Freyler Károly járásorvost tb. megyei főorvossá nevezte ki.

Dombóvári Hírlap 1917. január 01. (1. évfolyam 1. szám p. 4. ADT)

Vadászat Tüskepusztán.

December hó 17. és 18-án tartotta szokásos vadászatát Dőry Hugó tüskepusztai gazdaságán s a dombovár községi bérelt területen. Részt vettek: Dőry Pál nyug. főispán, Ivánka Oszkár, Gaál István és gróf Pongrácz Jenő cs. és kir. kamarások, felsőeőri Nagy Pál nagybirtokos, Bernáth Béla földbirtokos, Dőry Jenő tb. főszolgabíró és Nessler Alajos gimn. igazgató. A második napon ifj. Bölöny Ödön is részt vett. Hölgvendégek Dőry Pálné és leányai Gábiel és Vera, özv. Dőry Jenőné s Dőry Etelka voltak. A vadászszákmány 232 nyúl, 40 fogoly, 5 fácán és 1 sárszalonka volt. Nemrégén még 600-1000 nyúl szokott itt terítékre kerülni s a mostani, csak kielégítő, eredménynek nem csak az az oka, hogy a nyulak között már a múlt év végén fellépett málymételty itt is szedte áldozatait, hanem az is, hogy különösen a dombovári határban a kóborkutyák elszaporodtak. Mindkét napon, a vadászat után estebéd volt, melyen és mely után Dőry Hugóné és Dőry Hugó rendkívüli figyelmükkel és kedvességükkel tették e két vadásznapot emlékezetessé.

Dombóvári Hírlap 1917. január 01. (1. évfolyam 1. szám p. 3. ADT)

A „Korona” kórházában ápolás alatt lévő sebesült katonák karácsonyi ajándékára felkérésem folytán a következő adományok folytak be: I. Készpénzben: Dőry Ödön 50, Özv. Dőry Vilmosné 50, Dőry Hugó 20 korona II. Vegyesekben: Özv. Dőry Józsefné 14 db. nagy kenyér, Dőry Etelka 20 kg. finom gyümölcsiz,

Dombóvári Hírlap 1917. január 28. (1. évfolyam 5. szám p. 2. ADT)

Adakozás.

Dőry Józsefné a helybeli Korona szállóban elhelyezett beteg katonák részére 50 koronát adományozott.

Dombóvári Hírlap 1917. február 04. (1. évfolyam 6. szám p. 4. ADT)

Meghívás.

A dombóvári takarékpénztár részvénytársaság t. részvényeseit az 1917 évi február 18-án d.e. 11 órakor az intézet tanácstermében tartandó XXXV. Rendes Évi Közgyűlésre tisztelettel meghívom. A tanácskozás tárgyai: 1. Jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése. 2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése. 3. Az 1916 évi számadások előterjesztése és a felmentvény megadása. 4. A tiszta nyereség felosztása iránti határozat. *DÖRY HUGÓ* a Dombóvári Takarékpénztár rt. elnöke

Dombóvári Hírlap 1917. február 18. (1. évfolyam 8. szám p. 2. ADT)

Adomány.

Özv. Dőry Vilmosné a Hunyadi-téren levő kórházban ápolts sebesült katonák részére 100 koronát adományozott, melyért az Elnökség ezuton mond köszönetet.

Dombóvári Hírlap 1917. február 18. (1. évfolyam 8. szám p. 3. ADT)

Vadlud vadászat.

Mint lapunk mult számában megirtuk a vadludak nagy csapatokban keresték fel határainkat. E hét folyamán a dombóvári vadászok többet el is ejtettek ezen rendkívül óvatos madarakból. *Dőry Hugó* túskei gazdaságában f. hó 11-én 16 drbot lőtt, eddig összesen 38 drbot, *Dőry Jenő* főszolgabíró 13.-án egy délután 7 darabot, *Nessl Alajos Strasszer Henrik* inámi gazdaságában f. hó 14.-én 7 drbot, *Szemenyey Mihály* 3 drbot. Aki nem sajnálja a fáradságot s nem veszi rossznéven ha itt-ott beszakad alatta a néhol vékony jégkéreg, siessen a határba mert ha a hótakaró foltos lesz az amugyis igen óvatos madarak becserkészése ugyszólván lehetetlen lesz.

Dombóvári Hírlap 1917. február 25. (1. évfolyam 9. szám p. 2. ADT)

Adakozás.

Özv. Dőry Vilmosné a Korona szállodában ápolts sebesült katonák részére 100 K.-t adományozott melyért ezuton mond köszönetet az elnökség.

Dombóvári Hírlap 1917. március 25. (1. évfolyam 13. szám p. 2. ADT)

Adakozás.

Dőry Józsefné a „Korona szállodába” lévő sebesültek részére Bölöny Ödönné útján 100 k.-t adományozott mely összeget ezuton nyugtázza köszönettel Bölöny Ödönné.

Dombóvári Hírlap 1917. április 01. (1. évfolyam 14. szám p. 3. ADT)

Erdei szalonkák megérkezése.

Ugy látszik, az idén a szalonkák elég szép számban jelentek meg környékünk erdeiben. Eddig Dőry Ödön meződi vadászterületén elejtett szalonkák számáról kaptunk értesítést. Meződön a mult hét folyamán összesen 29. drb. esett ezekből *Dőry Jenő* 12. drbot, ifj. *Dőry Béla* 7. drbot, *Dőry Pál* 1. drbot, *Dőry Béla* 1. drbot, *Dőry Ödön* 2. drbot, *Babnigg Béla* intező 6. drbot lőttek, *Dőry Jenő* főszolgabíró egy estílesen 3. drbot lőtt.

Dombóvári Hírlap 1917. április 08. (1. évfolyam 15. szám p. 3. ADT)

A főszolgabíró szabadságon.

Szévald Oszkár járási főszolgabíró folyó hó 5-én elutazott Dunaföldvára ahol egy heti szabadságát fogja eltölteni. Távollétében *dr. Dőry Jenő* tb. főszolgabíró helyettesíti.

Dombóvári Hírlap 1917. április 22. (1. évfolyam 17. szám p. 2. ADT)

Nyilvános köszönet és nyugtázás.

A dombóvári szegény gyermekek felruházására ujabban a következő adományok érkeztek be: ... özv. *Dőry Józsefné* 100, *Dőry Hugó* és *neje* 500 korona, ...

Dombóvári Hírlap 1917. április 22. (1. évfolyam 17. szám p. 1. ADT)

Adományok.

A vöröskereszt a „Korona” kórházban lévő sebesült katonák részére a következő adományok érkeztek be: özv. *Dőry Jenőné* 30 k.-t, *Dőry Etelka* 600 darab cigarettát és 15 kgr.vegyes gyümölcsiz,

Dombóvári Hírlap 1917. április 29. (1. évfolyam 18. szám p. 2. ADT)

A Dőry konzervgyár nagy méreteken fejleszti gyári helyiségeit.

A gyár messze földön híres csemege-konzerv készítményei közkedveltek s épen a gyár megbízhatósága és kitünősége teszi szükségessé az üzemfejlesztést. Örömmel adjuk e jó hirt

olvasóink tudomására, mert a gyár fejlődése nagyban hozzájárul Dombóvár forgalmának, hírnevének emeléséhez. A viztorony és modern gyárhelyiségek építését Baumgart helybeli építőmester vállalta és vezeti.

Dombóvári Hírlap 1917. május 27. (1. évfolyam 22. szám p. 3. ADT)

Templomfestés.

Az oltárfestéssel időszerűvé vált templomfestés céljára a szószékről történt felhívás és kérés folytán a dombóvári közönség hamarosan igen szép összeget adakozott. Az adakozás ilyen hatalmas megnyilvánulása élinkíti ama reményünket, hogy a templomfestés rövid időn belül megtörténhetik. Adakoztak: *Dőry Etelka 500 K.*

Dombóvári Hírlap 1917. június 24. (1. évfolyam 26. szám p. 2. ADT)

Temlomfestés.

A templomfestésre az előmunkálatok már megkezdődtek. Egyelőre hatalmas állványok övezik a templom hajóját, de reméljük, hogy két hét múlva a templom átfestésével elkészülnek. A mult heti kimutatás óta adakoztak: *özv. jobaházi Dőry Józsefné Dombóvár 2000 K.,*

Dombóvári Hírlap 1917. szeptember 02. (1. évfolyam 36. szám p. 2. ADT)

Köszönetnyilvánítás.

A dombóvári kath. legényegylet mult vasárnapi műkedvelő előadásán elért nagy anyagi sikerhez hozzájárultak: jegymegváltás címén: *Dőry Etelka 10 K.,*

Dombóvári Hírlap 1917. szeptember 30. (1. évfolyam 40. szám p. 2. ADT)

Főbirónk szabadsága.

Szévald Oszkár jár. főszolgabíró folyó hó 25-én 14 napi szabadságra ment. Távollétében a hivatalt *dr. Dőry Jenő tb. főszolgabíró* vezeti.

Dombóvári Hírlap 1917. október 07. (1. évfolyam 41. szám p. 3. ADT)

A templom céljaira ujabban adakoztak: *jobaházi Dőry Hugó és neje Tüske 200 k.,*

Dombóvári Hírlap 1917. október 28. (1. évfolyam 44. szám p. 2. ADT)

Adakozás.

Az Oltáregylet céljaira az évi tagsági díjon felül özv. jobaházi Dőry Jenőné 21 K, jobaházi Dőry Etelka 21 K.,adományoztak.

Dombóvári Hírlap 1917. november 04. (1. évfolyam 45. szám p. 2. ADT)

Az Oltáregylet céljaira adakoztak az évi tagsági díjon felül Dőry Hugóné 21 K-t.,

Dombóvári Hírlap 1917. november 11 (1. évfolyam 46. szám p. 2. ADT)

Adomány.

jobaházi özv. Dőry Jenőné 10 pár gyerekcipőt küldött a községi előljárósághoz a szegényeknek való kiosztás céljából.

Dombóvári Hírlap 1917. november 18. (1. évfolyam 47. szám p. 3. ADT)

Adományozás.

Dőry Etelka a konzervgyár munkásainak 70 pár cipőt adományozott.

Dombóvári Hírlap 1917. november 25. (1. évfolyam 48. szám p. 2. ADT)

Kimutatás.

A „Postás-Kórház” javára a mult héten közölt kimutatás óta adakoztak: jobaházi Dőry Etelka 1000 K., jobaházi Dőry Józsefné 200 K.,

Dombóvári Hírlap 1917. december 09. (1. évfolyam 50. szám p. 3. ADT)

Köszönet és nyugtázás.

A Dombóvári Általános Jótékony Egyesület céljaira a következő adományok folytak be: özv. Dőry Józsefné 300 K.,

Dombóvári Hírlap 1917. december 23. (1. évfolyam 52. szám p. 3. ADT)

A r.k. iskolában ápolt sebesült katonák karácsonyára a következő adományok érkeztek: özv. Dőry Vilmosné 200, özv. Dőry Józsefné 100 K.,

Dombóvári Hírlap 1917. december 30. (1. évfolyam 53. szám p. 2. ADT)

Köszönetnyilvánítás.

**Az ujdombóvári pályaudvaron levő katonai őrség karácsonyi megajándékozására adakoztak:
... jobaházi Dőry Hugó 10 liter tejet,**

Dombóvári Hírlap 1917. december 30. (1. évfolyam 53. szám p. 3. ADT)

A katonák karácsonya.

A „Koroná”-ban elhelyezett beteg katonák karácsonyára a következő adományok folytak be: özv. jobaházi Dőry Józsefné 100, özv. jobaházi Dőry Jenőné és jobaházi Dőry Eteleka 50, jobaházi Dőry Vilmosné 200, jobaházi Dőry Hugó 20 K.,

Tolnavármegye és a Közérdek 1918. január 24. (28/14. évfolyam 4. szám p. 3. ADT)

Halálozás.

Özv. jobaházi Dőry Józsefné szül. Geist Irma életének 72-ik évében elhunyt Dombóvárrott. Temetése 20.-án nagy részvét mellett ment végbe. Elhunytáról vettük a következő gyászjelentést; Geist Ilona és özv. Szerb Györgyné szül. Geist Clarisse úgy a saját, mint alulírott rokonság nevében mély fájdalommal tudatják, hogy forrón szeretett, angyali jóságú nővérük özv. jobaházi Dőry Józsefné, született Geist Irma életének 72 évében, a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után január 17.-én d. e. 11 ¾ órakor Dombóváron elhunyt. A megboldogult hült teteme e hó 19.-én d. e. 11 órakor fog Dombóváron beszenteltetni és onnan Zombára szállítatni, ahol újabb beszentelés után e hó 20.-án d. u. 3 órakor fog a családi sirboltban örök nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szentmise áldozat Zombán, Dombóváron és Kisdoroghon január 21.-én d. e. 9 órakor fog az Egek Urának bemutatatni. Dombóvár, 1918. január 17. Az örök világosság fényeskedjen neki!

Tolnavármegye és a Közérdek 1918. február 14. (14. évfolyam 7. szám p. 2. ADT)

Kormánybiztosi kinevezés.

Windischgratz Lajos herceg közlelmezési miniszter előterjesztésére a kormány Temes, Torontál és Krassó-Szörény vármegyék területére kiterjedő hatáskörrel dr. Dőry Jenő dombóvári járási tb. főszolgabírókat kormánybiztossá nevezte ki.

Tolnavármegye és a Közérdek 1918. február 21. (14. évfolyam 8. szám p. 2. ADT)

Jótékony adomány.

Özv. *Dőry Vilmosné*, felsőleperdi nagybérlő a kocsolai templom orgonájának restaurálási költségeire 330 koronát ajándékozott. Néhai özv. *Dőry Józsefné* örökösei értékes szőnyeget juttattak a dombóvári templomnak.

Tolnamegyei Közlöny 1918. március 17. (46. évfolyam 11. szám p. 2. ADT)

Nyugdíjaztatását kérte.

Dőry Jenő dombóvári tb. főszolgabíró, betegségére való tekintetből beadta nyugdíjaztatása iránti kérvényét

Tolnavármegye és a Közérdek 1918. március 21. (14. évfolyam 12. szám p. 3. ADT)

Nyugdíjak.

A vármegyei nyugdíjválasztmány Éri Márton dr. főjegyző elnöklésével tartott ülésében a betegsége miatt nyugdíjazását kérő *dr. Dőry Jenő* szolgabírónak 10 évi közszolgálat után évi 1450 korona nyugdíjat szavazott meg.

Tolnavármegye és a Közérdek 1918. április 11. (14. évfolyam 15. szám p. 4. ADT)

(Hirdetés) Keresek egy méter és 1 ½ méter magas, közönséges tuját kerítésnek valót. *Dőry-kertészete Ujdombóvár.*

Somogyvármegye 1918. május 30. (14. évfolyam 121. szám p. 5. ADT)

Gyakorlattel bíró perfekt magyar-német levelezőnőt azonnali belépésre keres írásbeli ajánlattal *Dőry Konzervgyár Dombóvár.*

Pécsi Napló 1918. augusztus 17. (27. évfolyam 186. szám p. 7. ADT)

I. II. III. rendű almát kisebb-nagyobb tételekben maximális áron vesz *Dőry Konzervgyár Ujdombóvár.*

Tolnavármegye és a Közérdek 1918. október 10. (14. évfolyam 41. szám p. 3. ADT)

Állatállomány árverése Leperden.

Özv. *Dőry Vilmosné* leperdpusztai nagybérlő, miután bérlete lejárt, messze környéken híres állatállományát nyilvános árverésen elárvereztette. Az állatállományért az árverés előtt 1 millió 400.000 koronát kínáltak, az árverésen pedig 2 millió koronán felül kelt el. Amint a pécsi „Dunántul” írja, a vármegyéből és messze vidékről összesereglett vásárolni

szándékozó gazdáknak feltűnt, hogy az árak felferését éppen az államnak egyik képviselője eszközölte. Ugyanis az erdélyi felsegitő akcióval kapcsolatban az állam az erdélyi kisbirtokosoknak olcsó jószágot kíván adni és ezért eljött az árverésre az erdélyrészi gazdasági akció vezetője, egy főfelügyelő, aki az amugy is drága jószágot szinte hihetetlen horribilis magas áron vásárolta meg, hogy jóval kisebb egységárban bocsássa az erdélyi kigazdák részére. Ennek az árfelhajtásnak következeként egy tehén kilója átlag 25 korona volt.

Tolnamegyei Közlöny 1918. október 13. (46. évfolyam 41. szám p. 2. ADT)

Birtokvásárlás.

Dőry Hugó dombóvári nagybirtokos három és fél millió koronáért megvette a sárosmegyei *Magonya* nevű ötezer holdas uradalmat, amely régebben *Desseffy Pál*, majd *Hohenlohe* herceg, ujabban pedig az *Altruista* bank tulajdona volt.

Pécsi Napló 1918. október 24. (27. évfolyam 243. szám p. 8. ADT)

(Hirdetés) Azonnali belépésre vizsgázott gépészt keresünk. Írásbeli ajánlatot kérünk: *Dőry Konzervgyár Ujdombóvár.*

Tolnamegyei Ujság 1920. augusztus 07. (2. évfolyam 33. szám p. 4. ADT)

(Hirdetés) Eperpalánta nagyszemű és bőtermő 100 drb. K 20, 1000 drb. K 180, 10.000 drb. K 1600 árban megrendelhető a *Dőry Konzervgyárnál, Ujdombóváron.*

Tolnamegyei Ujság 1920. október 09. (2. évfolyam 42. szám p. 2. ADT)

..... Bonyhádon megtekintették a községháza udvara begyűjtött piros-tarka szarvasmarha kollekciót s a *Wéber-kastély* vendégszeretetének kiélvezése után, éjjel *Tüskére* érkeztek *Dőryékhez*, hol elsősorban a *Dőry gyümölcs pezsgő* életü műhelyeiben *jobbaházi Dőry Etelka* híres dombóvári konzervgyárában gyönyörködtek, majd egy egész napon át *Dőry Hugó* túskei gazdaságát, hollandi teheneit s a ménes anyagot tekintették meg.

Tolnamegyei Ujság 1920. október 30. (2. évfolyam 45. szám p. 3. ADT)

Halálozások.

Özv. *Jobaházi Dőry Jenőné* szül. *jobaházi Dőry Mathilde* október hó 27-én, életének 55.-ik évében Ujdombóváron elhunyt. Temetése nagy részvét mellett 30-án volt. A megboldogultban *Dőry Hugó* nagybérlő és dr. *Dőry Jenő* nyug. tb. főszolgabíró édesanyjukat gyászolják.

Dombóvári Hírlap 1921. január 02. (5. évfolyam 1. szám p. 3. ADT)

Vagonlakók karácsonya.

Meleg karácsonyi ünnepélyt rendeztek 1920. év december 23-án délután a telitőtelepi elemi iskolában. Kiss Ferenc művezető kezdeményezése eredményezte ezen ünnepélyt, melyen a vagonlakók gyermekeinek meleg ruhával és apróbb karácsonyi ajándékokkal kedveskedtek. Bár kötelesség otthonukból kiűzött véreink segítése, mégis meg kell emlékezni az adakozókról. *Dőry Etelka* 2000 korona pénzadományával, 3 pár cipő, 6 trikó és 20 kgr. gyümölcsíz adományával, alapját vetette meg az akció sikerének. *Dőry Hugóné* 6 pár cipőt és 6 drb. trikót; ezenfelül 200 k.-t, ... adományozott.

Dombóvári Hírlap 1921. január 09. (5. évfolyam 2. szám p. 3. ADT)

A hadirokkantak, hadiözvegyek és hadiárvak nemzeti szövetségének dombóvári fiókja által 1920. december 26-án a hadiárvak javára rendezett jótékonycélú táncmulatságra jegyeiket megváltották: *jobaházi Dőry Etelka* 1000 K.,

Dombóvári Hírlap 1921. február 06. (5. évfolyam 6. szám p. 2. ADT)

Veszünk minden mennyiségben fél kg.-os james üveget, drb.-ként 8 K-ás árban. *Dőry Konzervgyár, Ujdombóvár.*

Dombóvári Hírlap 1921. február 20. (5. évfolyam 8. szám p. 3. ADT)

Köszönetnyilvánítás.

.... Hálás köszönet *Dőry Hugó* nagybirtokosnak és nejének, akik 2000 K-t adtak az intézet rendelkezésére, hogy abból az első érettségi vizsgálat alkalmából a legjobb két tanuló jutalmaztassék.

Dombóvári Hírlap 1921. március 13. (5. évfolyam 11. szám p. 6. ADT)

Kertész-segédet keresek teljes szaktudással, azonnali belépésre. Lakást és teljes ellátást adok. Jelentkezők tudassák igényüket *Kalva József* főkertésszel, *Dőry-konzervgyár, Ujdombóvár.*

Dombóvári Hírlap 1921. március 27. (5. évfolyam 13. szám p. 5. ADT)

Adakozások.

A dombóvári urinők *Mária* kongregációja szegényei részére a következő adakozások folytak be:*Dőry Etelka* 20 kg. lekvár,

Dombóvári Hírlap 1921. május 22. (5. évfolyam 21. szám p. 2. ADT)

....Láttuk a kecskeméti és rimaszombati konzervgyárak készítményeit, de a *Dőry Etelka-féle* sátor és anyaga össze sem hasonlítható velük. Maga a kormányzó – a kiállítás megnyitása napján – jólesően pihent meg a pavilon előtt, meg is izlelte a gyár egyes specialitásait és azok fölött nemcsak elismerését fejezte ki, hanem a gyár produktumainak eddig nem tapasztalt elsőrangúságát is konstataálta. A *Dőry Etelka-féle* pavilonban láttunk gyümölcsbefőtteket, amelyek sem alakban, sem színben semmit sem veszítenek a konzerválás alkalmával; láttunk utólérhetetlen jóságu és tartosságu jam-eket; cukrozott, meg nem romolható szilvát, saját termésű, konzervált őszibarackot, vegyes gyümölcs-ízt és eddigelé nem ismert dombóvári és országos különlegességet: a gyümölcs tortát. Ugyyszólva, a gyár minden készítménye képviselve van néhány üveggel vagy cink-dobozzal. Egyik-másik meg is izlelhető. A pavilon előtt állandóan nagy az érdeklődés.

Dombóvári Hírlap 1921. május 29. (5. évfolyam 22. szám p. 5 ADT)

Eladó: 50 köbméter dunai és drávai kavics, 3 darab vas-traverz 18-as, 3 darab vas-traverz 16-os, 7 darab vas-traverz 7-es, (mindegyik 9 méter hosszú), egy vastartány – körülbelül 20 köbméter ürtartalommal és egy darab nagy furógép, súlykerékkel. Megtekinthetők: a *Dőry-féle konzervgyár* újdombóvári gyártelepén.

Dombóvári Hírlap 1921. május 29. (5. évfolyam 22. szám pp. 2-3. ADT)

Dombóvári fotográfiák.

I. Séta a *Dőry-féle konzervgyárban*. Az újdombóvári vasúti állomáshoz vezető ut baloldali részén csinos kastély áll, övezve zöldlombu fákkal, bokrokkal, ropogós-kavicsu, kanyargós utakkal; hátrább nagy épülettömegek terpeszkednek, nagy gyárkémény áll egyenesen, égfelé bámulva, mint valami nagy-nagy fölkiáltójel. Talán az is. Talán fölhívás a magyar arisztokráciához, hogy : >dolgozni nem szégyen, sőt nemesítő, komoly életszükséglet<. Lehet. A magyar arisztokrácia sokszor emlegetett nemzetfőn tartó hivatását sehol más téren nem tudná szemléltetőbben és hatásosabban kifejezésre juttatni, mint a munka terén. A *Dőry-féle konzervgyár* ezt minden szónoklatnál hatásosabban, szemléltetően érzékelteti.

Amint belépek a fekete salakkal meghintett ropogós uton az irodába, szíves előzékenységgel fogadnak. Itt megtudom, hogy a gyár első kövét 1912. május 1-én tették le s az első szállítmány egy év múlva ment ki a gyár kapuján. A gyár jelenleg nincs üzemben. Ennek oka részben a cukorhiány, részben pedig nagyobb szabású, folyamatban lévő átalakítási munkák. Aztán megindulunk a gyártelep megsemlélésére. Springer gyárvezető az elsőrangú, nagyképzettségű szakember mindenre kiterjedő magyarázatai mellett kalauzol teremről-teremre. Legelőször is a régi főzőhelyiségbe lépünk. Itt most mindent leszerelnek, mert ide kerül a cukorkagyártási és gyümölcskandírozó-osztály. Egyelőre azonban csak kandírozott gyümölcsöt fognak készíteni, míg a cukorkagyártás későbbi időben veszi kezdetét. Ebben a teremben egy csomó vörösréz-üst van, amelyek egymásra erősített kettős edények, billenő szerkezettel; az alsóba túlhevített gőzt bocsátanak, míg a felsőbe a gyümölcs kerül, amelyből pár perc alatt az ugynevezett vegyes-íz készül. Ebben a teremben áll egy hatalmas,

gömbalaku vörösréz-tartány, az úgynevezett: vacuum-üst, amely légmentes elzárókészülékkel, rendkívül elmés szerkezeténél fogva állítja elő a vágható, közkedvelt, vegyesgyümölcs-ízt. Ez az üst napi 21 métermázsát termel, egyszeri feltöltése 700-800 liter nyersanyagot igényel. Tovább menve, a gépházba érünk, a hol két hatalmas, beépített gőzkazán fekszik. Ez a két kazán a gyár lelke, mert itt mindent a gőz hevít, fűt, olvaszt és továbbít egyik helyiségből a másikba. A gépházból a jelenleg szerelés alatt álló új főzőhelyiségekbe megyünk. Itt már az újabb technikai fogásokat és praktikákat is figyelembe veszik. Új üstök, szinte végtelen és korlátlan fesz-képességgel, számtalan hámozó-, tisztító- és paszírozó-géppel, cukorfinomító, szivattyuk, motorok stb. A kész, folyékony gyümölcs-ízt eddigelé nagy kanalakkal hordták egyik helyiségből a másikba, amely módot nem találván megfelelőnek, olyan szerkezetet és csőhálózatot szerelnek föl éppen most, amelynek segítségével a kész gyümölcs-ízt ezentul különféle emelőszerkezetek fogják a megfelelő osztályozó és mintázó helyiségekbe szállítani, úgy, hogy ezentul a kézi erő szükségessége a minimumra redukálódik s csupán csak a gépek kiszolgálására és felügyeletére fog szorítkozni az emberi munka.

A házi gépműhelyt és asztalosműhelyt megismerve és megcsudálva a rengeteg drága és finom szerszámot, innét a borsókonzerváló-osztályba mentünk, ahol az ujonnan berendezett osztály pompás gépeiben valósággal gyönyörködtünk. Egy másik helyiségben a borsófejtő és osztályozó-gépeket szemléltük meg, azután a 117 hőfoku borsó steril-készülékeket, majd a cink-dobozokat lezáró, elmés szerkezetű gép-monstrumokat. Továbbmenvén az emeleti helyiségekben, a kész és csomagolásra szánt árukat szemléltük meg, majd a nagy piramisokban álló dobozokat, ládákat és más egyebeket. Aztán leszálltunk a pompás szuterénekbe és pincékbe, ahol a gyár legtöbbet érő kincsei állanak katonás sorrendben: a félig kész gyártmányok. Több mint 20,000 üveg (5-10 liter ürtartalommal) minden elképzelhető gyümölcs várja itt a napfényre kerülést, meg a – cukrot. Ezután megnéztük a különféle helyiségeket: csomagoló, üvegraktár, dobozraktár, címke- és nyomtatvány-raktár stb. Utoljára fölmásztunk még a víztornyba is. A gyárnak saját furt kutja van, mivel minden helyiségben a tűzbiztonságra nagy gondot fektetnek. A víztornyban állandóan 14 napra elégséges víz áll. A víz kitűnő nem csak ivásra, hanem a gyár gőzszükségletének ellátására is. A gyár jelenleg mintegy 50 munkást foglalkoztat, mikor azonban teljes üzemben van, akkor 100-120 a munkások száma. Nyesanyaggal a gyár hosszú időre el van látva, bár a szükséglete is nagy. Tavaly körülbelül 70 vagon almát használtak föl, a többi gyümölcsből összesen ugyanennyit, mindamellett azonban Springer gyárvezető, a féligkész gyártmányokra támaszkodva, nem fél az esetleges rossz gyümölcsterméstől.

A szeretetre méltó tulajdonosnőt nem találom az irodában, ahogy szemlémet befejezve egy kis pihenésre betérek. A budapesti keleti vásáron időzik éppen s a gyár minden gondja most Springer gyárvezető vállaira nehezedik. Mint már említettem, Springer kiváló szakember, tapasztalatait Francia- és Olaszországban szerezte s most mindezeket itt értékesíti Dombóváron. A gyár jobb, ügyesebb és tanultabb embert igazán nem találhatott volna nálánál. Amint kilépek a gyárkapun a forró napsütésben a poros újdombóvári utra, meggyőződésemmé válik, hogy a *Dőry-féle konzervgyár* az ország egyik legelőkelőbb és legnagyobb gyári vállalata lesz a legrövidebb idő alatt.

Tolnamegyei Ujság 1921. június 04. (3. évfolyam 23. szám p. 2. ADT)

Kinevezés.

A kormányzó őfőméltósága *Dőry Hugó* dombóvári földbirtokos, m. kir. gazdasági főtanácsost az Országos Földbirtokrendező Bizottság póttagjává nevezte ki.

Dombóvári Hírlap 1921. augusztus 21. (5. évfolyam 34. szám pp. 1-2. ADT)

Herceg Esterházy Pál látogatása.

... Különös örömünkre szolgál, hogy *Ő*-hercegsége ezen hivatalos jellegű látogatása mellett is szakított annyi időt magának, hogy az újdombóvári konzervgyárat is megtekintse, melynek tulajdonosa, *Dőry Etelka* lekötelező szivességgel kalauzolta gyárában magas látogatóját kíséretével együtt.

Dombóvári Hírlap 1921. október 30. (5. évfolyam 44. szám p. 4. ADT)

Kommunizált vadászfegyver.

Dőry Hugó túske-pusztai nagybérletől még 1919-ben az elvtársak elkommunizálták egyik kitűnő vadászfegyverét. A fegyvert folyó hó 25-én sikerült *Hipp Antal* csendőrtiszthelyettesnek és *Tálos Pál* főtörzsőrmesternek kinyomozni Váralján. A fegyver eladója egy környékbeli erdőőr volt.

Dombóvári Hírlap 1921. november 06. (5. évfolyam 45. szám p. 2. ADT)

....Végül megbeszélés tárgyává tették a jelenvoltak a tisztviselők súlyos helyzetét, a beszerzési lehetőségeket és egyöntetű megállapodásra jutottak. Eszerint a dombóvári tisztviselő-konyha teljesen ingyen 24 métermázsza gabonát, némi burgonyát és zöldségfélét kap. A nemesszivü adakozók névsorát sikerült megszereznünk. És pedig: *Dőry Hugó* 4 q buza és 2 q burgonya,

Dombóvári Hírlap 1921. november 20 (5. évfolyam 47. szám p. 4. ADT)

Köszönet.

A kongregáció szegényei részére *Dőry Hugóné* 25 kg. babot, 25 kg. borsót, 50 kg. finomlisztet, 100 kg. kenyérlisztet és 200 kg. burgonyát,

Tolnamegyei Ujság 1921. december 10. (3. évfolyam 51. szám p. 5. ADT)

A Napközi Gyermekeotthon részére adakoztak: *Túskei Conservgyár* 20kg. gyümölcsíz, *Dőry Hugó* 200 kg. burgonya, 50 kg. bab, 50 kg. borsó, 77 kg. főző- és 76 kg. kenyérliszt és 1000 K

Dombóvári Hírlap 1921. december 25. (5. évfolyam 52. szám p. 5. ADT)

A túskei téli vadászat.

December 17 és 18-án tartották meg Túske-pusztán a téli vadászatot. A vadászatot részt vettek: ...Dőry Pál, Dőry Ödön, Dőry Gyula, *Dőry Jenő*A vadászatot 405 nyulat, 17 foglyot és 1 rókat ejtettek vadászszákmányul.

Dombóvári Hírlap 1922. január 01. (6. évfolyam 1. szám p. 3. ADT)

Hirdetés.

Dőry Etelka ujdombóvári kertészetében két tanonc felvétetik. Jelentkezni Németh József főkertésznél lehet.

Dombóvári Hírlap 1922. március 26. (6. évfolyam 13. szám pp. 1-2. ADT)

Régi idők, régi emberek.

A régi kuriák ideje bizony lejárt. Az ódon, boltíves kastélyok lakói elköltöztek már szebb hazába. Vége a nagy ivászatoknak, a három napos disznótoroknak. Nem pipázgat immár a nagybajuszu hétszilvafás nemes a régi kandalló mellett. Nem néz ki az örökfriss nagyasszony a téli száncsilingelésre. – Ugyan jön-e vendég? Az utolsó nemes kuria Dombóváron a *Dőry-kuria* volt. Az utolsó lakója *jobaházi Dőry József*. Ki ne emlékeznék még az alacsony, komoly tekintetű emberre, aki egyike volt a megye legtiszteltebb embereinek. Eleinte fiatal korában a közigazgatási pályán működött, mert hisz ez ősi szokás volt. Azután gazdálkodásra tért. Nyerges-pusztá, Homok-pusztá az ő bérlete volt nagyon hosszú ideig. Háza az igazi ősi kuriák képét mutatta. A nagyszámu cselédség illedelmesen köszöntötte már kora reggel a nagyasszonyt, aki mindenre maga ügyelt fel. Mindenre gondot fordított. Személyesen nézte meg, hogy miként áll a dolog a konyhában. A tejesek ügyére ő ügyelt a legserényebben. Józsi úr az istállóba ment már jókor reggel. Nézegette gyönyörű lovait, amiknek párja hét határban sem volt. Különösen egykori versenylovai voltak híresek. Mondják, hogy Ferenc József király is megdicsérte őket, amikor *Dőry József* kocsiján hajtattott. Büszke volt erre az uraság, de még büszkébb Buzsáki Laci bácsi, ki a *Dőryeknek* egyik leghivebb embere volt. Legtovább hajtott a „gumirádlí”-val minden délelőtt Nyerges felé a „szenes uton”. Így nevezték a Szent János szobrától a szőlőhegyig vezető utat, ezt maga *Dőry József* csináltatta. Gyönyörűen futottak a lovak, bizonyos, hogy Laci bácsi volt a legjobb kocsis a maga korában. Mi gyerekek mindig lestük a kocsit; vártuk, hátha kapunk pogácsát. Mert a nagyasszony néha dobált ki a kisgyerekeknek süteményt a kocsiból. A Mérei bácsi is kedvelt embere volt a *Dőry Józsinak*. Méreinek elválhatatlan barátja az öreg Szilák Endre, ki a lovakat szokta patkolni. Ritka jó kovács volt, ma is emlegetik. De a legkedveltebb embere a *Dőry kuriának* Szinger állatorvos volt, egyuttal az egész Dombóvárnak is. Sok éven át tanult, Bécsben szerezte állatorvosi oklevelét. Meg is tanulta úgy a mesterségét, hogy nem felejtik el sokáig a dombóváriak. Minden bajra tudott orvosságot és ez használt is. Háza előtt hét-nyolc kocsi állott sokszor, mind az öreget akarta vinni egyszerre. Szinte csodadoktornak tartották. Messze vidékről jöttek érte. *Dőry Józsi* karonfogva szokott sétálgatni vele. Úgy tárgyaltak. És ha valami ünnepség, vagy lakoma volt a *Dőry-kuriában*, úgy az öreg Szinger volt a legelső. Meg is érdemelte. Nagyon jószívű embernek ismerték. Szegénytől pénzt nem fogadott el

munkája jutalmául, nagyon sok embernek tett jót. Dőry Józsi, a nagyasszony, az öreg Szinger bácsi emléke sokáig fennmarad még.

Dombóvári Hírlap 1922. április 16. (6. évfolyam 16. szám p. 5. ADT)

Köszönetnyilvánítás.

A Kongregáció szegényei részére ujabban adományoztak: 10 kg. lekvárt *Dőry Etelka*,

Dombóvári Hírlap 1922. május 21. (6. évfolyam 21. szám p. 4. ADT)

Életunt fiatalember.

Folyó hó 14-én délben a *Dőry-féle* kastélyban szolgálati helyén Buda Sándor komornyik, gazdájának vadászfegyverével szívenlőtte magát. A helyszínen megjelenő orvos és a hatósági közegek már csak a beállt halált konstatálhatták. Tettének oka, a mint a hátrahagyott leveléből kitűnik, szerelmi bánat volt.

Nemzeti Újság 1922 június 21. (4. évfolyam 137. szám p. 9. ADT)

Dőry konzervgyár, Dombóvár.

Ez az előkelő cég gyümölcskonzerveket, gyümölcsízeket, cukrozott gyümölcsöt állított ki nagyon ízléses csoportosításban. Válogatott, egészséges gyümölcsből, sajátos eljárással, gondosan készítettnek el, úgy hogy az arisztokrácia által legjobbnak elismert *Dőry-konzerv* ma már minden előkelő kaszinóban és étteremben megtalálható. A kormányzónak *jobaházy Dőry Jenő* adott fölvilágosítást, amire megígérte, hogy legközelebb meglátogatja a gyárat Dombóváron. A gyár vezérképviselője Karácsonyi Ferenc (VI. Podmaniczky-utca 12.)

Tolnamegyei Ujság 1922. október 21. (4. évfolyam 43. szám p. 3. ADT)

Jobaházy Dőry Ödön, Baranyavármegye törvényhatósági bizottsági tagja, folyó évi október hó 12-én, közhasznú és tevékeny életének 52. évében P. Margitmajorban elhunyt. Temetése f. hó 14-én volt, a boldogult földi maradványai Margitmajorban szenteltettek be és a vásárosdombói temetőben helyezték örök nyugalomra. A haláleset *Dőry Etelkát*, *Dőry Pál*, *Dőry Hugó* és *Dőry Jenő* családait borította gyászba megyénk birtokosai közül.

Dombóvári Hírlap 1922. december 03. (6. évfolyam 54. szám p. 2. ADT)

Küldöttség keresi fel a kultuszminisztert december 1-én a dombóvári kir. kath. főgimnázium érdekében. A dombóvári küldöttség fogadását dr. Éri Márton alispán eszközölte ki. Az impozáns küldöttségben képviselteti magát Dombóvár egész társadalma, rang- és osztálykülönbség nélkül. A küldöttség tagjai a következők: *Dőry Hugó* nagybérlő,

Dombóvári Hírlap 1922. december 10. (6. évfolyam 55. szám p. 3. ADT)

Adományokért köszönet. A dombóvári Orsolyazárda Mikulás délutánjára adakoztak ... *Dőry Etelka* 10 kg. gyümölcs-lekvárt, ...

Dombóvári Hírlap 1922. december 17. (6. évfolyam 56. szám p. 3. ADT)

Nyugtázás.

A kongregáció szegényei részére legutóbb befolyt adományok: *jobaházy Dőry Hugóné* ajándéka: 50 kg. finomliszt, 30 kg. borsó, 30 kg. bab, 20 kg. zsir, 300 kg. burgonya,

Tolnamegyei Ujság. 1923. június 23. (5. évfolyam 25. szám p. 3. ADT)

Dr. Dőry Jenő versenygyőzelmei. Az Országos Magyar Galamblovó Egylet f. hó 9-én, 11-én és 12-én tartotta galamblovó versenyét a margitszigeti galamblovó pályán. A versenyen 22-en vettek részt, köztük az ország legjobb galamblovói. Junius 9-én az Augusztia főhercegnő őfensége díját *dr. Dőry Jenő* nyerte meg 28 hibátlan galamblovással. Junius 11-én a gróf Zichy János István tiszteletdíját ugyancsak *dr. Dőry Jenő* nyerte meg 24 hibátlan lövéssel. Junius 12-én a Gould Brokaw vándordíját 16 galamb lelövésével szintén *dr. Dőry Jenő* vitte el. Így a verseny négy díja közül hármat *dr. Dőry Jenő* nyert meg. Ez az eredmény valóságos rekord volt, mert *dr. Dőry Jenő* 80 lövése közül 79 hibátlan volt. *Dr. Dőry* győzelmét még az is emeli, hogy a versenyen részt vettek olyanok is, akik a hamburgi nemzetközi galamblovó versenyen mint bajnokok győztek.

Az Újság 1923. július 05. (21. évfolyam 149. szám p. 7. ADT)

A Dőry-féle konzervgyár – részvénytársaság. Arról értesülünk, hogy a *Dőry konzervgyár*, egyik legrégebbi és kitűnő gyártmányairól előnyösen ismert hazai konzervgyárunk, melynek Újdombóváron van a gyártelepe, részvénytársasággá alakult át és június 26-án tartotta az Értékforgalmi Bank r.t. helyiségében alakuló közgyűlését. A részvénytársaság, melynek részvényei legnagyobb részben a *Dőry*, *Zichy* és *Wenckheim*-családok birtokában vannak, 120,000,000 korona alaptőkével alakult és úgy értesülünk, hogy részvényeit a budapesti tőzsdére bevezetni szándékozik. Az igazgatóságba a következők választottak: *Dőry Etelka*, *Dőry Jenő*, *Dőry Hugó*, *Zichy Frigyes* gróf, *Pongrácz Jenő* gróf, *Huszár Gyula* dr., *Mahler Gusztáv*, *Karátsonyi Ferenc* és *Szimon István*.

Budapesti Hírlap 1923. október 13. (43. évfolyam 231. szám p. 3. ADT)

A Dőryek asszonyai. Irta ifj. Leopold Lajos.

A képviselő urak, a kik megjárta Dániát, talán észrevették, hogy a Kopenhágai Köztelek üléstermék dán asszonygazda szobra disziti. Nálunk ily szobor még nem áll, bárha tárgy a szoborhoz volna elég. Alkotó élen, teremő fordulaton magyar asszonyok finom profilját látni. Megmaradt nemzetvagyonunk legnagyobb értékei közé tartozik a dunántúli állattenyésztés. Századokon át végzett és a mainál boldogabb időkben betetőzött

kulturmunka látszik meg a tulajdonai szarvasmarha sokszor festeni való szépségén. Ezt az állattartást már nem a hazajáró Napkelet karámja fogja körül, nem a Hortobágy öreg játéka az elveszett végtelennel; itt a józan hétköznapiak támadt magyar becsülete. Itt söpört udvar, téglázott majorság, itt ápolt jószág van s néha még nádfedeles viskó, de már cserepes istálló. Gazdasági életünket ez a nagy szeretettel űzött nyugati állattartás mindennél élesebben elválasztja ázsiai szomszédaitól. Mert villámos ívlámpa, mert párisi étterem, mert szmoking és selyemharisnya van a Balkánon is. Hanem ilyen parasztistálló – az nincs. S az állattartás szeretetét és tudományát még román vagonokban sem lehet tőlünk elvinni. Ennek a magyar Európának tizenkét éven át asszony volt a vezére. *Dőry Vilmosnak* a jeles állattenyésztőnek özvegye leperdi mintagazdaságában kétévtizedes áldozat és vesződés árán – a vértisztaságot, kiválasztást és okszerű tartást tekintve – addig nálunk el nem ért színvonalra emelte szimentáli tenyésztőrszét; alig van ilyvérű, vagy azzal keresztezett, valamirevaló tenyészetünk, a mely a leperdi nagyasszony istállójából ne gazdagította, ne emelte volna vérvonalát. Első vagy második nemzedékben a leperdi formatökölyt tette magáévá a bonyhádi tájfajta népies tenyészete is, melynek vére azután az egész országban széjjelment. Mikor a nagyasszony – gazdasága föloszolván – Zebegénybe vonult vissza pihenni, oda is elvitt magával három remek példányból álló kis tenyésztőrszet, délutáni méltó örömét gazdag és művelt életének. Állattenyésztő-példája a legjobbaké, Széll Kálmáné, Bernriederé, Gaálé, Pajzsé mellett maradó gazdagodása egyeseknek, községeknek és vármegyéknek le egész Temesig és Torontálig; ő s a hozzá hasonló művelt birtokosok emelték céltudattá a paraszti ösztön ráhibázását s toldották meg a gyorsvonal rádiuszával az ökrösszeker rádiuszát. A takarmányértékesítés számolgatására ez a birtokosrend tanította meg a népet nyugati szarvasmarhánk jellegét, hizékony- és tejelő-formáit ők mutatták meg és tenyésztették ki s ők vitték be először Pasteur tüjét a fülledt kis istállóba. És valóban a háború kitörésekor itt állott már megszervezetten az ország legnagyobb és legnépszerűbb takarékpénztára, az eleven takaréka: a nyugati szarvasmarha állomány.

A mit Leperdnek Szimmentál köszönhet, azt köszönheti Yorkshire és Lincolnshire Kisdorog nagyasszonyának, Dőry Ilonának. Dőry Ilona 1911-ben hozta be remek küllemű york és lincoln tenyészetei törzsanyagát Manchester vidékéről. Earl of Ellesmere Worsley melletti Stud Farm nevű mintagazdaságából. Az első import tölgfaketreceiben három Yorkshire és két Lincolnshire anyasertés érkezett, köztük a szállítmány s előbb Earl of Ellesmere egyik büszkesége, az „Emperor of Worsley” ; ennek ivadékaiból terjedt el, főleg a Dunántul, az a nemes york-anyag, a melynek hengeres, hosszukás, jól kiegyenlített formáit, erős, dongás csontját, szapora egészségét Dőry Ilona vigyázata és szelektáló tehetsége mentette át a háború s a felfordulás évein. Mikor senki az országban nem juthatott ojtóanyaghoz, a nagyasszony a korán elhunyt, nagytehetségű állattenyésztővel, Blascsó Gyulával együtt kerülőutakon szerez szérumot s ojtja sajátkezüleg minden egyes féltett tenyészállatát ; ezzel nem csak magának, az egész országnak sikerült megtartania a legnemesebb york és lincoln tisztavért. Az angol sertéstartás sajátos feltételeit is ő tanulmányozta először a gyakorlati gazda szemével s ennek nyomán ő állította fel Kisdorogon jóformán csak avult deszkából, drótfonatból és szalmából a magyar viszonyoknak megfelelő első angol sertéstelepet, melyet az OMGE vándorgyűlése két évvel ezelőtt nem győzött megcsodálni. A magyar gazdák azzal fejezték ki hódolatukat az uttörő, jeles asszonygazda iránt, hogy a Köztelken ez évben megalakított Országos Hussertésenyésztő-Egyesület első tiszteleti tagjául Kisdorog nagyasszonyát választották meg.

A nyolcvanas évek derekán kezdi el gyártani azóta híressé vált *Dőry-gyümölcsét* a túskei kastély egyik szabad tűzhelyén *Dőry Etelka*. Előbb csak a kastélykert gyümölcsét gyártja fel, még nincs munkamegosztás, maga kertészkedik, gyümölcsfát ojt, virágot nemesít s a „gyár” sem egyéb még valamivel terjedelmesebb nyári-őrsi „befőzés”-nél; még csak a kaszinói urak vásárolják félig tréfálkozva „Eti tant” cukrozott ibolyáit és a pompás túskei dzsem-eket. Hanem 1913-ban *Dőry Etelka* már beköltözik a pusztai konyháról Dombóvárra s igazi, kéményes gyárat épít; tíz évvel utóbb a dombóvári konzervgyár már a szakma egyik nevezetessége s 80-100 állandó s vagy 300 idejénymunkásnak ad keresetet. *Dőry Etelka* most már nagyban vásárol gyümölcsöt; kereslete nyomán száz és száz parasztudvaron ültetnek el jól körülkaróztott barackfákat; kandirotzt szilvájával behatol az Európa minden vasutvonalán száguldó étkező-kocsikba s a világvárosok előkelő vendéglőibe; személyesen lőt-fut, reggeltől-estig, újévtől-karácsonyig, gyümölcs, cukor, bádogdoboz, csomagolópapír után, de közben arra is ráér, hogy maga termelje elismert szakértelemmel dombóvári gyümölcsösében a feldolgozandó nemes eper és dinnyefajtákat

Idestova negyedszázada lesz már, hogy meghalt a *Dőry* sajt feltalálója, *Dőry Stefánia*. A megunt turó helyett izesíteni akarja patlani sváb szőlőmunkásai uzsonáját; negyvenhárom évvel ezelőtt ehhez keverte, gyurta először áldott kezével a híres *Dőry* sajtot. Izlett a patlani svábnak, hanem a bécsi *Sacher* inyence is megkivánta azóta. Abban az időben a *Dőry* család több tagja izleli meg a sajtot s minthogy megdicsérik, *Stefánia* kisasszony kedvet kap s csakhamar napi 200 liter a családtól összeadott tej bugyborékol abban a mosóüstben, a melyet *Dőry Stefánia* a granárium előszobájában állított fel. A sajtnak a nyolcvanas években híre megy, a megyei urak megkedvelik, már *Pestre*, már *Füredre* is rendelnek belőle; ideje, hogy ez a „gyár” is beljebbkerüljön, a vén kuria konyhájára; *Stefánia* boldog pirulással veszi át a nyolcvanötös országos kiállítás érmét, ettől kezdve a nagy budapesti és bécsi szállók rendszeresen hozatják a sajtot és a *Derby* idején *Sacherné* már sürgönyöz érte. *Stefánia* kisasszony, azt lehet mondani, boldogan hal meg 1900-ban, 63 éves korában a ragyogóan tiszta patloni kurián. Bizony csak az öreg sváb cseléd, „*Tante Margarete*” tudja a sajtkészítés titkát; ekkor *Stefánia* unokaöccse, a 17 éves *Rudnyánszky báró* – az üzem örököse – áll munkába; maga is felköti a fehér kötényt, kézbe veszi a fakanalat és sok próba nyomán megtoldja a *Dőry* sajtot a Pusztá gyöngyével. Közben a gyár kinő az udvarház konyhájából, már napi 5000, sőt időnkint 7-8000 liter tejet dolgoz fel sajttá a patlani telep. *Rudnyánszky* gyárepületté alakít ügyesen egy régi ökoristálót s ott is ragyog minden, mint *Dőry Stefánia* örökké surolt konyháján. A mikor aztán a fiatal *Rudnyánszky* férfikora tavaszán meghal, özvegye – a leperdi nagyasszony unkahuga – veszi kézbe a vezetést s a nyitott szalonajtón át már a harmadik nemzedéket is megpillantjuk; nagy komolyan görnyed ott a kis baronesz és irogatja a *Dőry*-sajt fuvarleveleit. Minket a nagyasszonyok e sorozatában nemcsak az eredmény fénye fogott meg. Nemcsak az alkotóerő, az ősmagyar ész és lovas-bátorság, mely gondok árkaiban, özvegység és magány gazdasági szédületén is ime, átvágja magát. Hanem megkapott és fölemelt az a magától értetődő szerénység, a mellyel a siker ezeknél az asszonyoknál jelentkezni tud, csillogó gyémánt helyett gyöngynek tompa fénye. Csodáljuk eszközeik egyszerűségét; úgy alapítanak gyárat, úgy varázsolják ide Svájc és Anglia istállóit, mintha csak nagyobb vaslemez falaztatnának be tűzhelyükbe, vagy gyümölcsfát ültetnének a dombóvári présház köré. Nagy gazdasági alkotások nőnek ki a konyhából, a kiskertből; maradék anyaggal építenek; kicsiben kezdik; itt nincs se alapító költség, se lelépés, se aranybetűs firma-tábla; úgy indultak el mind a négyen, mint a hogy *Fáy András*.

Tolnamegyei Ujság 1924. január 26. (6. évfolyam 4. szám p. 6. ADT)

(Hirdetés) Gauzer Ádám fűszer és csemegekereskedőnél Szekszárdon kaphatók: *Döry befőtt* cseresnye, meggy, dinnye, barack, körte, dió, stb. Döry jam, legfinomabb eper, málna, őszibarack. Savanyított uborka 2 és 5 literes üvegekben. Savanyított káposzta különként kimérve. Málna, ribiske, barack és vegyes gyümölcs íz. Finom kristályszó circa 1 kilós dobozokban. Sós hering és pácolt ruszni. Telefon 31.

Tolnamegyei Ujság 1925. február 21. (7. évfolyam 7. szám p. 5. ADT)

Az ujdombóvári hitközségi szervezet újjáalakulása.

Népes közgyűlés keretében alakult meg az ujdombóvári r. kath. hívek hitközségi szervezete e hó 15-én, Offenmüller Zsigmond plébános, szentszéki tanácsos elnöklete alatt. Egyházi elnök lett: Offenmüller Zsigmond, világi elnök: *jobaházi Döry Hugó*, ügyvezető alelnök: Hollósy Andor, jegyző: vitéz Váczy Ferenc, gondnok: Rákos József, hitközségi előljárók: Szijártó Károly, Koszoru Mihály, Nikolényi István, Hetesi Antal, Német Márton, Markó Vendelné, póttagok: Fung György és Bernáth Antal lettek.

Tolnamegyei Ujság 1925. február 28. (7. évfolyam 8. szám p. 4. ADT)

Ujdombóvár tisztújító közgyűlése.

Kenézy László dombóvári járási főszolgabíró elnöklete alatt február 20-án zajlott le. Megválasztottak a következők: községi bíró *jobaházi Döry Hugó*, másodbíró Trick János, közgyám: Veszelei Zsigmond, pénztáros: Kosztolányi Géza. Tanácsbeliek Halmos Szilárd, Várkonyi István, Turi Viktor, Alapfy Géza, Brokas Ferenc, Deim Sándor, Feriencsik Gyula, Bischof István, Flaschits József, Dobor István.

Tolnamegyei Ujság 1925. április 18. (7. évfolyam 15. szám p. 4. ADT)

Méhészgyűlés.

A Dombóvár-vidéki Méhész Egyesület április hó 5 én tartotta meg közgyűlését Tüskepusztán *Döry Hugó* gazdasági főtanácsos méhésében. A közgyűlésen a helybeli méhészekon kívül a szomszédos Somogy- és Baranyamegye méhészei is résztvettek. A közgyűlés után a 400 családra berendezett méhészpavillont tekintette meg a közgyűlés közönsége, aminek során ezen mintaméhes vezetője Mindák Béla ny. főtanító, valamint Palásthy János dombóvári áll. el. iskolai tanító mutatták be szakszerű magyarázatokkal méhészeti gyakorlati eljárásukat.

Magyar Méh 1925. április (46. évfolyam 4. szám p. 84. ADT)

Döry Hugó felajánlja 200 családos dombóvári méhészetét egyesületünknek tanulmányozás és kísérletezési célokra. A zirci főapátság hasonló célokra szintén felajánlja szántódi méhészetét.

Magyarság 1925. május 03. (6. évfolyam 99. szám p. 6. ADT)

Egy magyar asszony gyáralapítása.

Ujdombóvár, május hónap. (A magyarság kiküldött tudósítójától)

Tul a Dunán, ha kiváló gazdáról, gazdálkodni tudásról fordul szó, a *Dőryek*, a *Dőry-család* neve ragyogó veretű arany-fogalom. A tüskési *Dőry-kastélyban* a szép családi olajfestmények között a politikai, közigazgatási, egyházi, katonai pályán kiemelkedett régi jeles *Dőry* urak képei láthatóak remek magyar asszonypárjaikkal együtt, mégis e fajnak, ez ősi családnak legkiválóbb és jellemző tulajdonsága a mérhetetlen földszeretet és a nagyszerű gazdálkodni tudás. A *jobbaházi Dőry családnál* ám nem csak a férfiak hősei a barázdáknak, hanem asszonyaik is az ország első gazdáival versenyeznek.

A Dőry család női a gazdaságban

A nagytudásu, ritka akaraterejű özvegy *Dőry Vilmosné* például annak idején alsó- és felsőleperdi 2600 katasztrális hold bér gazdaságában olyannyira kiterjesztette szimentáli fajtehenészetét és jószágtenyésztését, hogy egész Európában híres volt. Főként Oroszországba, Romániába évente eladott huszonöt-harminc tenyészbikát. Ugyanilyen európai híreségű volt a 70-80 félvér angol tenyészkancaiból álló ménese, amelynek husz-harminc tenyészmenzaporulatát hároméves korukban szintén elkapkodták, leginkább külföldre, mint kocsi-, hátlovak igazán elismertek voltak, a versenyeken, kiállításokon, vásárokon, mindenütt kitűntek. A merino-prekosz-juhtenyésztete is híres volt. A rengeteget utazott, természetimádó nagyasszony 1906-ig vezette mindenképp mintabérletét s mivel Zebegény remek vidékén folyót, hegyet együtt talált, ide építette fel gyönyörű remete kastélyát.

Dőry Stefánia meg *Dőrypatlan* községben a világhíres *Puszt-Dőry-sajt* előállításával és forgalombahozásával tette ismertté a nevét. A virágzó sajtgyár ma is üzemben van, egy másik kiváló makonyság az a búbájos, drága magyar női teremtes, *Dőry Etelka*, aki kis kezdetből megteremtette, felvirágoztatta a világpiacon elismert ujdombóvári *Dőry-konzervgyárat*.

Dőry Etelka ibolyafái és lekvárfőzőkanala

A látszólag oly törékeny *Dőry Etelka*, e nemes családnak házitündérként áldásos, jóságos >Éti< (vagy talán még inkább édes Édi?) tantija *Dőry Lajosnak* a lánya. Kint a külföldön járta iskoláit s mikor apjuk meghalt, a páratlan gavallér és puritán Jenő testvérével a Tüsképusztai kastélyban laktak együtt. A bájos teremtes igazi sport-ladynak indult. Az első tenispálya Magyarországon éppen a körülrajongott *Dőry Etelka* kezdeményezésére a Tüsképusztai parkban készült. Balatonfüreden *Dőry Etelkának* valóban könnyű volt népszerűsíteni ezt az uri sportot, hiszen az eszmék valóraváltására született. A lovaglás, a vadászat, de minden nemes uri sportban előljárt. A tánc, a zene kiválóan érdekelték a jeles zongoraművésznőt, a lelke mélyében szunnyadó ősi földszeretet is mihamarabb felébredt, munkakört keresett és teremtett magának. Kint a pusztán, a kertészkedéssel kezdte, a pusztá szépséges urleányának túpénzét bőségesen gyarapították a zöldségkertjének jól értékesíthető korai ujdonságai és virágkertészete, amelyből különösen öt milliméter vastag, felül dus virágbokréta ibolyafái mentek csodaszámba. Gyümölcsérés idején a gyümölcseltevés, befőzés, az izletes lekvárok készítése kezdtek érdekelni közelebbről. Még délelőttönként foglászgatott és lovagolt mindennap éppen eleget, már délután könyveit, a

zongorát pihenni hagyta, a konyhába huzódott, ahol két-három cselédasszony válogatta, hámozgatta kéz alá a legkülönbélebb nemes gyümölcsöt, a jól befűtött >sparherd<-nél, azután a lekvárfőző-, a gyümölcskavargatókanállal maga *Dőry Etelka* intézte tovább a nemes gyümölcsök különféle rendszerű eltevését. Befőttek, lekvárok készítése mellett mindjárt a szárított, cukrozott gyümölcsdarabok eltevésével is megpróbálkozott, még ilyen kezdetleges berendezkedés mellett is remekül sikerült neki. Ekkor az 1886-ik esztendő irták. Nemcsak a háztartást látta el a körülrajongott *Dőry Etelka*, hanem a rokonságnak, az ismerősöknek is ajándékba tengersok cukrozott gyümölcs-csemegét szétküldözött Mikulásra, karácsonyi, husvétai ajándéku. 1891-ben Szemere Miklós, Károlyi László gróf, Sennyey István báró – ottjártokban – felfedezték a véka alá rejtett pompás gyümölcskészítményeket és *Dőry Etelka*, egyidőre bár zártabb körben, éppen nevezett urak buzditására és közbenjárására kilépett édes, cukros gyümölcsseivel a – piacra. A *Dőry-gyümölcsöt*, amelyet kezdetben kétkilós, izléses kiállítású ládikókban szállítottak, Szemere Miklós beajánlotta a bécsi Jockey-klubba és a Sacherhez, Károlyi-gróf és Sennyey báró meg a Nemzeti Kaszinó tagjainak, a bécsi Imperiálba ajánlották. 1896 körül már annyira felkapták a fejedelmi ingyencséget, hogy *Dőry Etelka* külön kis konyhát berendezett a készítéséhez. A kereskedelmi körökből a híres pesti csemegés, Simon István lett az első, állandó nagy megrendelője.

A pusztai kiskonyhácskából megszületik a világhírű gyár

Egészen az 1912-dik esztendőig a Tüske-tanya kis gyümölcsfőző konyhácskájában készültek és a tanyából repültek szét a nagyvilágba a szenzációs *Dőry-gyümölcsök*, most azonban számításait megtevé, elhatározta a bátor kezdeményező *Dőry Etelka*, hogy gyárat épít. Még sem az Occán, sem a Weisz Manfréd gyümölcs-, főzelék-nemű konzervgyára nem állottak fel. Egyedül a bozeni Riegler-nek volt Kecskeméten fiók gyártelepe. *Dőry Etelka* tehát tájékozódni kiutazott külföldre, a többi között megtekintette Görzben a Jourdan-gyárat, a fiumei Susákon a Littoralét. A mai nagy *Dőry-gyárnak* szakmabeli vezetőjét, a hűséges Springer Károly konzervmestert éppen a Littoralétől szerződtette el. Eredetileg 1918-ban egy földszintes épületből állott a gyár. Az egyik fehérre meszelt irodaszobájában feltűnik egy fiókos, puhafa kis íróasztal, amely annak idején vagy husz békebeli koronába került. *Dőry Etelka* társaságok egykori ünnepelt szépsége lankadatlan buzgalommal, az azóta hatalmas üzemmé kiépült nagy gyár minden ügyét máig e szerény asztalka mellől intézi szakavatottan derék unokaöccsének, *Dőry Jenő dr.* jelenlegi gyárigazgatónak buzgólkodása mellett. A folyamatosan fejlődő gyár modern berendezkedésénél, az üzem szakmabeli felvirágoztatásánál Springer mester volt a legfőbb segítség. Viszont a kereskedelmi ismeretekre, a könyvvezetés rejtelmek körül, az időnként felmerült nehézségeknél a pécsi hatalmas magyar üzletember, Littke József volt önzetlen tanítója és üzleti összeköttetései révén bizodalmas támogatója *Dőry Etelkának*. 1913-ban, a kezdetnél kiállották a tűzpróbát. Márciusban még folyik az építkezés s májusban mégis munkához fognak, úgy hogy szeptembertől piacra tudták vinni ingyenc gyártmányait. Amikor a világháború 1914-ben kiütött, a gyár valami kétszázhatvan isztiai munkást foglalkoztatott. Az udvarokon deszkabódék alatt is főzték a marmeládét. A harctérre a különféle gyümölcskonzervák, zöld főzeléken kívül főként a különleges gyártmányu berántott sárgarépa-főzeléket szállították. 1915 közepéig odáig fokozták a termelést, hogy havonta öt-hat vagon szállítmányt szétküldtek s a cukrozottgyümölcs-különlegességeiből eleget küldeni nem tudtak a külföldre. Ez a lendület az 1918-as összeomlás és forradalmi idők elkövetkeztéig állandóan emelkedőben volt. A forradalom és a kommunizmus, amikor az elvtársak *Dőry Etelkát* havi

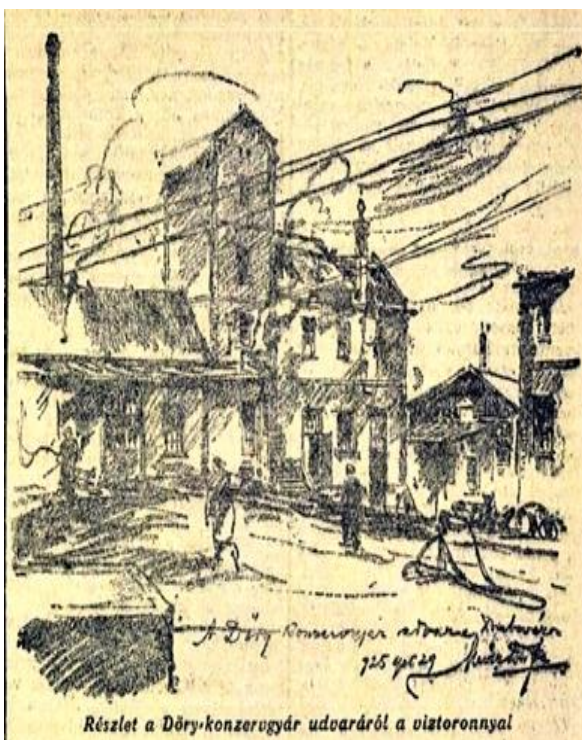
550 fehér bankó ellátási díj mellett kiharcolták saját gyárából, a pusztulás és szomorúság időszakára volt. Most ujabban ismét – a csonkított és agyonszanált Magyarországon – megnehezültek az idők. Én ámulva, bámulva, a gyönyörűségtől megilletődötten jártam végig a piktor Márton Ferenczel a hatalmas gyáregületeket, a pincéktől fel az emeletekig. A raktáraknak nyers, kész és munkába vett gyümölcsanyagokban való gazdagsága, ugyancsak a legkülönbözőbb kényes, drága gépek, üstök, kazánok sorozatai, a ládikók, csebrek, üvegek tömegei, a műhelyekben megszakítás nélkül folyó sok-sok hasznos munka, a milliárdos értékek rendkívüli becsü anyagi erőt, erkölcsi fensőbbiséget képviselnek, mégis a változott időszülte sötét gond befurakodott ide is.

Az erőlelkű, magaembere, *Dőry Etelka* – a drága pihenő kincsek mutogatása közben – sorra feltárja a mai vállalkozás sorvasztó küzdelmeit. A külföldre versenyképes áron szállítani nem lehet, Davos, Sainte-Maurice és a többi előkelő fogyasztóhelyek elszakadtak. A vámtétel, a rideg vasuti szállítási díjszabás, a hazai cukor lehetetlen ára (amikor Bécsben tizenegy, idehaza pedig huszezer korona egy kg cukor), a cukrozottgyümölcsök kiszállítását lehetetlenné teszik. Az adó, az anyagbeszerzés, munkabér is mindent drágít, úgy hogy a forgótőke hiányát mindinkább nyomasztóan érezi – az elraktározott kincsek dacára – a gyönyörű magyar vállalkozás.

A helytelen pénzügyi politika miatt pedig még a sokszoros biztosíték mellett sem lehet hozzájutni kedvezményes államkölcsönhöz s ha adnak, a közvetítő nagybankok által megdrágítottan, nem segítség, mert a kölcsön – a megfelelőbb >egész éves< helyett – csak három hónapra szól. Ugy, hogy éppen a forgótőke szükségességére tekintettel 1923 június elején ez az igazán magyar és életképes gyárüzem részvénytársasággá alakult át, amelynek százhuzezer részvényéből százezerrel ugyan ma is *Dőry Etelka*, az elnöknő rendelkezik. A kereskedelmi piacon a kereskedőcégek fizetéseképtelenségei is sok veszteséges meglepődést szereznek.

A szép nagy gyártelepet vasnyügként környezi az Eszterházy hercegi uradalom, bár minden bizonnyal az ifjú herceg tudomása nélkül, a kis dolgokban méltán elvárható jó szomszédi előzékenység és a fejedelmi birtokost kötelező támogatás helyett e részről is csak az érzéketlen közönyt, károsító ellenszenvet tapasztalják érthetetlenül. No meg aztán Dombóvár vidéke nem a kecskeméti gyümölcserdőkkel rakott föld. Itt kedvezőtlen, csekély méretű a gyümölcsstermelés, - az ezüstfehér hajkoronás, üdeszép, fiatalarcu, sugáros, kékszemű nemes nő fejecskéjét pillanatig elgondolgozva lehajtva, - nekünk a gyártáshoz szükséges gyümölcstömeget más földekről kell idehozatni... Bizony, a cukrozottgyümölcsök gyártásánál is van, ugy-e bizony, elég keserűség!

Drága nagyasszony! – Illetődötten lehajolok, bizakodóan megcsókolom a fáradhatatlan, áldott picinyke kezét. – El fog következni, ha majd helyesebb irányt vesz a magyar nőnevelés, hogy felsőbb lánynevelő iskoláinkban, többi nagyasszonyink példaképül felemlítése során, *jobbaházi Dőry Etelkáról* is a legelső között fognak emlékezni. Az ezeréves Magyarország építgetői az ilyen ragyogó magyar lelkek voltak – az én hitvallásom pedig ez.

Magyarság 1925. május 17. (6. évfolyam 11. szám pp. 6-7. ADT)

Egy magyar gazda a XX-ik századból

Tüske-pusztá, május hónap (A Magyarság kiküldött tudósítójától.)

Tolna megyében, közelebből az ujdombóvári Tüske-pusztán, megbizonyosodtam, hogy a Jókai regényeiben eszményített nemes magyar uri gazdaalakok nemcsak a fajtáját szerető költőnek gyönyörűségei álomalakjai, hanem hus, vér és lélekszerinti élő alakok voltak a multban, sőt leszármazóikban – noha ezek ma már 107 lóerős zeppelin Maybach-autókon cikáznak el sietős utjaikon, - megtestesült valóságok ma is. A Tüske-pusztán a közeli napokban *jobbaházi Dőry Hugó* személyében ismertem meg ilyen, a Jókai regények lapjairól kiszakított diadalmas, hős magyar gazdát, aki valóban a mi igazi nagy értékünk.

A Dőryek az Esterházy hercegek birtokán

A *jobbaházi Dőryek*, tul a Dunán Tolnában, Baranyában, régi, kiváló birtokosok. Még az 1850-es évek elején kerültek kapcsolatba az Esterházy hercegekkel. *Idősb Dőry Lajos és Frigyes* 1856-tól bérelték a dombóvári uradalom nagy részét és az ozorai uradalomból jó darabot, mintegy 80 ezer katasztrális hold föld körül. Kevés építkezéssel, kevés szántó-vető munkával folyt akkor az itteni gazdálkodás. Gulyák, ménesek, kondák csapásolták az árvalányhajbokrétság szűz pusztaságot, főként a tenger falka birkából pénzelték. A birka volt a legfőbb, a minden, hanem ebből azután volt olyan hihetetlen, elképzelhetetlen tömeg, hogy a pazarlásairól híres, csakugyan csődbe jutott Esterházy Pál herceg, mint londoni nagykövet egy, a juhái sokaságával dicsekvő angol lorddal szemben megmerte reszkirozni az örületesnek tetsző fogadást, miszerint az ő birtokán juhászkutya több van, mint juha a lordnak. Pál herceg megnyerte ezt a fogadást, már pedig ha csak a juhászkutya ennyi volt, milyen tenger tömegű lehetett a birka? Véghossznélküli volt a birkajárás, ma *Dőry Hugó* malomnak, többemeletes padlásával, óriási magtárnak használja ezt a régi pásztorkodó időkből fennmaradt csoda nagy, látványosság számba menő pajtát, amelybe annak idején az uradalom összes szemes, szalmás termése befért, sőt télen át még a hadarófával a cséplés, a nyomtatás ott folyt. A két *Dőry úr* ebben az időben közösen gazdálkodott, híres ménesüket Zomba mellől, a Paradicsom nevű saját birtokról, a birtok eladása után hozták fel a Tüske-pusztai Békás-tóhoz. Az öreg Lajos úr, akinek túskei kopófalkája országos nevezetességű volt, még élt, amikor *Dőry Vilmos, Dőry József*, részben *Dőry Dénes* között felosztották a hercegi nagybérletet. *Dőry Jenő* az apjának, az öreg Lajos urnak 1878-ban történt elhunytával jutott a neki eső részhez, a túskei gazdaságban. Már ekkorra a birkajárások erősen megfogyatkoztak, ámde még mindig volt e helyen harmincezer birkájok. A legelők feltörését *Dőry Jenő* kezdte nagyobb mérvben. A rendszeres gazdasági beosztás, utak csinálása, a fásítás *Dőry Jenővel* kezdődnek Tüskén. A ménes akkor mintegy kétszáz darabból állott, közülük hatvan-hatvanöt anyakanca volt. Az angol félvér fajlovak leginkább katonas és jukker-lónak voltak kapósak. A hároméves méneseket szerződésileg az államnak szállították, a Tüske néven közismert lovakból még a német császár is vásárolt két darabot. Az 1880-as évektől kezdődik a tehenészet beállítása, részint Szimentálból hozott tenyészanyagból, részint Bonyhád vidéki tájfajtákból. A régi külterjes gazdálkodás ezidőtől kezdett átváltozni belterjessé. A cselédházak, műhelyek, pajták, aklok, ólak építésével *Dőry Jenő* többet tett, mint a hercegi uradalom századok alatt, a máig fennálló építkezésekből kilencven százalék a *Dőry Jenő* építkezése, ő építette az eredetileg szeszgyári a túskei lakályos, kedves fehér kis kastélyt a remeken fásított parkkal. Idősebbik fiát, *Hugót*,

gazdának nevelte. *Hugónak* már siheder diákságától szenvedélye volt a gazdaság. A vakáció alatt a béresekket sort szántott. Vasvillával kezében gyakorlatból megtanulta, hogy kell szekeret, boglyát, kazlat rakni. A kocsisok, a béresek, tehenesek, kondások, juhászok, csikósok, mesteremberek mind szerették a nagyságos urat, mert érdeklődéssel felkereste őket, és eltanulta a munkájukat. 1898-ban érettségizett s tapasztalatokat szerezni kiment Morvaországba. Salm herceg blanskói uradalmában ismerte meg a cukor-, szesz-, sörgyártással és nagy tehenészettel összekapcsolt első nagyobb intenzív gazdaságot. Majd egy év múltán, 1899-ben Magyaróváron gazdasági akadémikus lett s itt különösen nagy hatással volt rá Frigyes főhercegnek európai híré jászágigazgatója, Rhorer, az egyik legkiválóbb magyar gazda. A fogékony ifjú akadémikus sokat bejárta Rhorerrel a főhercegi gazdaságot. Számítgató, tervezgető lelkét, figyelmét főként a villanyerő kihasználása, a mezei vasút és gőzeke ragadták meg s már itt elhatározta, hogy annak idején ezt ugyanígy fogja csinálni. Két év alatt megszerezte a diplomát, gyógyithatalan beteg édesapjának, aki a farkasvölgyi régi családi birtokot titokban berendezte és fiának meglepetészerűen átadta, ez a diploma volt utolsó öröme. – Most már megélsz. Nem féltetek fiam! – mondotta az apa halálos ágyán boldogan s amikor 1902-ben meghalt a jó *Dőry Jenő*, *Hugó fia* éppen betöltötte a huszonkettedik esztendőjét.

Huszonkétéves gazda egy kilencezer holdas uradalom élén

Dőry Hugónak édesapja elhunyt után, mivel különben éveire majdnem gyermek volt, a helyzetének ismerői és a család jóakarói, kiváló gazdaemberek, azt ajánlották, hogy mondja le és huzódjon vissza most a kilencezerholdas, súlyos kötelezettségekkel megterhelt és még sok nagy anyagi befektetéseket kívánó hercegi bérlettől. A hamvasarcu gazdasággyerek azonban nem engedte befolyásoltatni magát és amikor – ilyen erős akarat és határozottság láttán – megkapta tervei megvalósítására boldogult édesapja egyik kiváló barátjától anyagiakban is szükséges támogatást, nekiindult tétovázás nélkül a felelősségteljes küzdelmeknek. Sok-sok meglepődést és fejcsóválást keltett az ifjú gazda, aki, mivel a gazdaságot a jövedelmezőségre akarta átváltani, először a régi híres Tüske-ménest árverésen eladta. A jobb trágyázás, a tenyésztés és hizlalás lehetőségeire tekintettel, áttért a tehenészetre. Az a szarvasjószág a tehénanyag, amelyet átvett, tüdőbajjal volt terhelt, a leküzdésére a tudós Ujhelyi Imre óvári tanárral éveken át végeztetett nagysikerű beoltásokat, sőt zsirvizsgálatokat. Hizott marháit Németországba szállították. Tejtermelvényével elébb Pécs városát, majd Fiumét látta el. Tehenészete részben bonyhádi tájfajtából állott, de a Kapos csatorna melletti lapály rétek indokolták, hogy bevezesse a kezdetben más gazdától agállal fogadott hollandi-lápmarhát. Ilyen fajtájú tenyészállatok eladásával a vidék állattenyésztésére emelőleg hatott. Annaira kíváncsiak lettek a vidéken a hollandi-lápmarhák, hogy az ifjú *Dőry Hugó* – az évek folyamán – ismerősei, barátai részére körülbelül 1200 vöröstarka és feketetarka hollandit szállított be a legelsőrendi anyagból. Még 1903-ban rátért a mélyművelésre, az első Fauer-gőzekét ekkor szerezte be. A cukorrépa és egyéb ipari növények termelésén kívül a Dunántul elsőnek foglalkozott a nagybani lentermeléssel. A szakemberek igen tamáskodtak, amikor látták az első negyvenholdas lentermést, pedig évek folyamán mindig bevált. Az óra kereke frissebben jár, tehát lemaradni nem szabad, kezdettől ezzel tartotta és így csinálta *Dőry Hugó*. 1906-ban már mezei vasutja is volt. Alig 25 éves korában pedig a Mocsonyi urak Arad és Krassó-Szörénymegyei 46 ezer holdas birtokuk rendbehozatalára kérték fel ifjú jóbarátjukat, aki a maga bajai mellé vállalkozott és jóra fordított itten is mindent. 1913-ban, mikor letelt a 9300 kat. hold bérlete, *Dőry Hugó* már egész férfi és az ország egyik első gazdája volt. Minden

tehertől mentesítette a nagy gazdaságot, sőt tizenegy év küzdései után ritkabecsü beruházásokon kívül, ingatlanokat szerzett.

Aki szánt, arat az!

Dőry Hugónak jellemzetes mondása: >aki szánt, arat az!<. Csakugyan nem csalódott a mélyszántású gazdasági terveiben a nemcsak gazdálkodni, hanem az üzleti kiválmaknak megfelelően kalkulálni is mesterien tudó nagy magyar gazda. 1913-ban a bérletből maga részére további 30 esztendeig 3800 kat. holdat kötött le. Ez a paradicsomi föld ma már az egyik legtökéletesebben berendezkedett magyar mintagazdaság. Nemcsak szenzációs, modern gépjeivel, hanem elsőrendű fajjóságtenyésztésével kitűnik az egész Európában. Amikor 107 lóerős, kapcsolás nélkül szaladó Zeppelin-gyártású legmodernebb Maybach-automobilon körülrepültük a májusi hamvas zöld színben ragyogó gazdaságot, a különféle elnevezésű tanyákon és a legelőhelyeken 700 darab szarvasmarhában, 1800 darab mangalica sertésben, 900 juhban, 130 lóban gyönyörködtünk a sásként erős nemesített francia búzák, német árpák táblái mellett. Az elégült régi hű cselédségnek, akiket a forradalom nem forgatott ki tisztességtudó magyar mivoltukból, falkával a disznójuk (kb. 80-100 darab a cseléddisznó). Csordát kitesz a borjaikkal a cselédség tehénállománya (a közönséges cselédnek két tehéntartása, a parancsolóknak, hajduknak négy tehéntartásuk van a borjuszaporulattal) s így azután meg lehet érteni a 70 év körüli öreg Horváth István kondást, aki háládatos >kezét csókolom> köszöntés után kalapját megemelve önérzetesen említette fel: - Én már a harmadik *Dőry uraság* kenyerét eszem! Ilyen Horváth-féle emberekből százötven cseléd családja van *Dőry Hugónak*, az évközi munkát pedig másik 150, Mezőkövesdről szerződtetett matyó férfi és nő végzi igen derekasan. Az uraság 200 vöröstarka és feketetarka hollandi fejősteheneinek patakozó tejáradatát - a legmodernebb gépek feldolgozásában – naponta Budapestre szállítják. A százötven kat. hold borsóvetésből is felszállitanak évente körülbelül 120-140 vagon zöld cukorborsót. A legjobb burgonyafajokból vagy 100 vagon burgonya jut Pestre. A különös vajbabjára meg a németek éhesek. 1914 óta villanyerőre rendezkedett be. A két óriási gőzekén, a cséplőgépeken kívül van itt villanyerőtől hajtott malom, fűrésztelep, olajütő, csoda hasznos magtisztító berendezés, többféle műhely amelyekben szabad idejében régebben *Dőry Hugó* is eldolgoztatott, nagy méhészet, virág- és konyhakertészet népiskola, tiszta, elégült cselédlakások, ugyannyira, hogy az öreg Göllöncsér életében még soha nem mozdult ki az uradalom földjéről. E mintaszerűleg intenzív gazdálkodásnak, ahol növényből, állatból, emberből mindennek a primáját találod, koronája egyébként a 150 holdra kiható, ugynevezett zalarendszerű, mozgó, német öntözőberendezés és az a levegő villamosságát felfogó, a földbe csodás termékenyítésül levezető hat különös oszlop, melynek eredményei például a hordónagyságú 15 kilós sulyu óriás káposztafejek és a császárkörtényi szamócák, ha – igaz! Mert ezt még csak az idén próbálja ki *Dőry Hugó*, aki, ha kell, Dolhán medvére vadászik, margonyai birtokán (Sáros megye) spirituszt gyárt, műmalmában dupla-nullást őről, Németországból párnás Maybach-autóban szállít egy-egy vásárra. Egy-egy gazdasági géptalálmány, felfedezés hírére Németországba, Svájcba, Hollandiába, Olaszországba menten kiszáguld, noha az ősi hagyományuknak megfelelőleg még agár-falkája is van, *Dőry Hugó* vendégszerető uri házánál, szép hitvese, gyönyörű gyermekei, rokonsága, barátjai hűséges cselédsége körében a legtisztább magyar életet él. Nála a hatalmas rádiókészülék sem luxus, hiszen minden délben fél kettőkor innét tudja meg az aznapi – tőzsdét. A nagytekintélyű OMGE alelnök, az Országos Gazdasági Tanácsnak egyik legkiválóbb tagja

különben – mindezekon felül Ujdombóváron községi bíró, ami talán a legnagyobb és legnehezebb hivatal mindenek között.

Tolnamegyei Ujság 1925. december 30. (7. évfolyam 51. szám p. 4. ADT)

Karácsonyi ünnepélyek Dombóváron.

A szeretet nagy ünnepe a szeretet gyakorlására készíti az embereket. Az állami óvoda december 23-án tartotta főként Krasznay Józsefné óvonó szakavatott vezetése és fáradhatatlan ügybuzgósága mellett szépen sikerül karácsonyfa ünnepélyét, amelyen valamennyi óvodai növendék részesült kisebb nagyobb szeretetadományban. Ezeket nagybárára az ottani kereskedők, bankok és *Dőry Etelka* adták össze s csak részben egészítették ki az előzőleg lefolyt kedves kis szereplők műsoros előadásának jövedelméből.

Tolnamegyei Ujság 1927. február 12. (9. évfolyam 7. szám p. 2. ADT)

Diszlakoma Dőry Hugó tiszteletére.

Abból az alkalomból, hogy Tolna vármegye közgyűlése *jobaházy Dőry Hugó* m. kir. gazdasági főtanácsost az országgyűlés felsőházi tagjává választotta, fényes, 150 terítékes, diszlakomát rendeztek Dombóváron a dombóvári ipartestület mozijában. Az ünnepelt dacára annak, hogy néhány nap óta lázas volt, jókedvűen jelent meg a lelkesen tüntető hivei között. Lelkes, emelkedett hangulatban indult a bankett s a jókedv csak emelkedett, hiszen jó bor mellett, cigány mellett olyan emberek ültek az asztalnál, akik örültek, hogy nehéz időkben, nagy időkben találtak olyan embereket, olyan férfiakat, akiknek egyénisége, multja biztos garancia arra, hogy el fogják végezni becsülettel, dicsőséggel azt a nehéz, keserves munkát, ami ennek a szerencsétlen csonka hazának talpraállításához kell. A diszlakomán elsőnek dr. Kenézy főszolgabíró köszöntötte fel a Kormányzó Őfőméltóságát, majd az ünnepeltet. – Utána Takács József, Dombóvár főjegyzője kérte az ünnepeltet, hogy ne feledkezzék meg községéről ezután se; majd Hollósy Andor Ujdombóvár község főjegyzője, mint Ujdombóvár község bíráját köszöntötte meleg szavakkal. Ivanich Antal a Dombóvári Ipartestület érdekében kifejtett munkáját köszönte meg lelkes, meleg szavakkal s Isten áldását kérte továbbra is munkájára. Szabó Károly jegyző az ünnepelt nejét, mint a magyar asszonyok példaképét köszöntötte szép szavakkal s még szebb fehér csokorral. Bernáth Béla földbirtokos rövid, de igen tartalmas és frappáns pohárköszöntőt mondott. Farkas Imre, a Dombóvári Takarékpénztár vezérigazgatója lendületes szavakkal köszöntötte a politikust, a gazdát, a nemzetgazdászt a magyar férfit *Dőry Hugóban*. Ezután az ünnepelt köszönte meg a lelkes ünneplést. Hangján nem csak a betegsége, de lelkének megindultsága is érzett. Mindnyájan éreztük, hogy ennek a férfinak nem az ajka, de a szíve beszél. És ez a szív köszöni meg az ünneplést, egyszerűen, de melegen. Beszéde végén hitet tett vezére Bethlen István gróf mellett. Végül Vér Vencel gimn. igazgató, majd Tükrössy Sándor földbirtokos, Magyar Béla plébános, Ignác József, Jokits Tivadar állomásfőnök, dr. Vajda Zsigmond ügyvéd, Farkas Ferenc községi bíró köszöntötték az ünnepeltet. Az ünneplő közönség a késő éjjeli órákig maradt együtt.

Tolnamegyei Ujság 1927. március 26. (9. évfolyam 13. szám p. 3. ADT)

Bethlen fia gazdasági tanulmányutra megy.

Ifju gróf Bethlen István, a miniszterelnök fia, aki tudvalevőleg gazdasági pályára készül, az idén nyáron nagy körutazást tesz Németországban. A fiatal gróf Bethlen tanulmányi útját

reánk Tolnavármegyére az teszi érdekessé, hogy a tanulmányi uton *Dőry Hugó* gazdasági főtanácsos, a felsőház tagja lesz a kísérője. *Dőry Hugó* Tüskepusztán, az ország határain túl is messze híres mintatenyészetet tart fenn, elismert állattenyésztési szakértő, az OMGE állattenyésztési szakosztályának elnöke és mint állatszaktő szerepelt már sokszor a külföldön is. *Dőry Hugó* minden évben kirándulásokat rendez Németországba a mágnástársadalom fiatal tagjai számára. Automobilon négy-ötezer kilométeres utat tesznek meg és *Dőry* bemutatja a fiatal mágnásoknak a legkitűnőbb német gazdaságokat. Tavaly a boroszloi kiállítást tekintették meg, az idén Dortmundba mennek, ahol szintén kiállítás lesz. A négy hétre tervezett tanulmányuton négy fiatal mágnás vesz részt *Dőry* vezetésével. Dortmundból *Dőry* Hollandiába készül, mert ott lótenyésztési szakértőnek kérték fel.

Napi Hírek 1927. július 06. (0158 11. kiadás ADT)

Ujdombóvár nem rég épített diszes községházát avatták fel Kenézy László főszolgabíró elnöklete alatt tartott diszközyülésen, amelyen a községi képviselőtestületen, Ujdombóvár és Dombóvár vezető tényezőin kívül megjelent dr. Éri Márton országgyűlési képviselő, továbbá az országos jegyzőárvaház képviselőjében Brogli József igazgató és Murgács Kálmán zeneszerző, *Dőry Hugó* gazdasági főtanácsos, felsőházi tag. Hollósy Andor főjegyző felszólalása után Jokits Tivadar állomásfőnök a vasutasság nevében felajánlotta az új községháza ékesítésére, az érdemekben gazdag és hosszú birói működése alatt őket sokszor értékes támogatásban részesített *Dőry Hugó* olajfestményü arcképét. *Dőry Hugó* mélyen megindultan köszönte meg a kedves figyelem és kitüntető ragaszkodás ilyen megnyilvánulását, amit még jelentősebb tettekkel óhajt meghálálni. A diszközyülés a Himnusz eléneklésével ért véget.

Dunántúl 1927. augusztus 12. (17. évfolyam 182. szám p. 6. ADT)

Baleset a dombóvári konzervgyárban.

Tegnap délelőtt a dombóvári konzervgyárban, ahol felfrissült munka folyik, a 18 éves Kiss Katalin munkásleányt majdnem végzetessé vált baleset érte. Egy lábasban felolvasztott cukrot vitt miközben megcsuszott, a cukor kiömlött s mindkét karján és jobb lábán súlyos égési sebeket ejtett. A szerencsétlenül járt munkásleányt, aki beteg hadiözvegy édesanyját is eltartotta, mentőautón beszállították a kaposvári kórházba mintegy harminc napig tartó gyógykezelésre.

Tolnamegyei Ujság 1927. szeptember 10. (9. évfolyam 37. szám p. 8. ADT)

Bál Tüske pusztán.

A múlt hó 23 án a tüskei kastély zöld lombos fái között tarka lampionok százféle színben fénylettek és művészi magyar zene, magyar nóta hangzott az igézetes nyári éjszakában. A vendégszerető házigazda: *Dőry Hugó* m. kir. gazd. főtanácsos, felsőházi tag régi ígéretét váltotta be, mint keresztapa. Nővére, a fiatalon özvegyiségre jutott báró Fiáth Elemérné 18 éves Erzsébet leányának most tartotta az első bálját fényes keretek között. Kilencvenkét

előkelő hölgy és ur szórakozott itt együtt a régi békebeli világra emlékeztető vendéglátás mellett kitűnő hangulatban.

Tolnamegyei Ujság 1927. szeptember 24. (9. évfolyam 39. szám p. 5. ADT)

Egy számadó-kanász ünneplése Tüskén.

Szép ünnepély volt szeptember 11-én, vasárnap délután Tüskepusztán, abból az alkalomból, hogy Horváth József számadó-kanászt a földmívelésügyi miniszter oklevéllel tüntette ki és 100 pengő jutalomban részesítette azért, mert 49 esztendőn át cselédi hűséggel szolgált Tüskepusztán. Az ünnepélyen jelen volt a *Döry-család*, Kenézy László járási főszolgabíró, Hollósy Andor ujdombóvári főjegyző és Tüske-pusztá alkalmazottai és cselédsége. Kivonultak az ujdombóvári leventék is. Az ünnepeltet Kenézy László járási főszolgabíró üdvözölte, keresetlen szavakkal aposztrofálván az ünnepeltben a cselédi hűséget. Majd átnyújtotta neki a magyar kormány oklevelét és 100 P jutalmát. *Döry Hugó* m. kir. gazdasági főtanácsos azzal jutalmazta meg hűséges cselédjét: megengedte neki, hogy a most kihajtott fiatal tenyészokák közül kiválaszthat egyet. Hollósy Andor főjegyző Ujdombóvár nevében üdvözölte Horváth Józsefet, majd a leventék elénkelték a Himnuszt s ezzel a lélekemelő ünnepély véget ért.

Tolnamegyei Ujság 1927. szeptember 24. (9. évfolyam 39. szám p. 4. ADT)

A miniszterelnök Tüskén.

Gróf Bethlen István miniszterelnök e hó 11-én meglátogatta *Döry Hugó* m. kir. gazdasági főtanácsos, felsőházi tagot Tüskepusztán. A miniszterelnök Inkepusztáról automobilon érkezett Tüskére, ahonnan délután 5 órakor utazott tovább a bograi vadászatokra.

Dunántúl 1927. október 15. (17. évfolyam 234. szám p. 4. ADT)

A tüskei fűkert.

Látogatás egy modern pusztán. Itthon és külföldön egyaránt patinás hangzása van még e szónak: pusztá. Eszünkbe juttatja párducos őseinket, amint sátraikkal itt-ott tanyázva végigvándoroltak Ázsia határtalan legelőin. Erről a kalandos vándorlásról a hazai és a külföldi irodalomban keringő regék hallatára ma is megdagad valmennyi szittyakebel. A magyar nomádkor egynémely pogány maradványa, fékezhetetlen szabadságvágya, a lovagiasság szabályozta erkölce legtovább virult a mindent átformáló kultúra országutjaitól messzefekvő majorok, puszták mélyén. Ott elvéve napjainkban is találkozhatunk olyan külső benyomást keltő, marcona alakokkal, mintha most vetődtek volna ide Xebédia mezőjének hajdani ősmagyar lakói közül. A pusztá mindenkor különös vonzódást gyakorolt a vérbeli magyarra. Nagyaink országos gondjaik közepette is örömmel siettek a pusztára, hacsak rövid időre is, hogy új impressziókat szerezzenek az élet fásult közönyének, vagy gáncsvető harcainak; az utálló gyakori zátonysorok leküzdéséhez. A pusztá viharálló, egyforma munkában megedződött, évszázados szokásokat követő népe végső frontként sokáig állt ellen a modern kultúra hódító előretörésének. A hű cselédségével együttérző uraságnak szintén tetszett ez a népi konzervatizmus, de a ráneheződő mindsúlyosabb terhek

miatt a földbirtok jövedelmezősége, azonkívül a nemzetgazdaság fejlesztése szempontjából kénytelen volt éppen ő az első rést nyitni ezen az elzárkózó védelmi vonalon. Ma már nem csak a kápolna és iskola, hanem a sokféle gép, a villamosság alkalmazása, a mezőgazdaságnak indusztriálása, számtalan többtermelési kísérlet és az autó megjelenése mutatja, hogy a civilizáció kivívta itt is a győzelmet.

E sorok írójának az elmúlt nyár folyamán ismételten volt alkalma egy teljesen átalakult, átmodernizálódott pusztá gazdálkodási módját, haladó irányát megfigyelnie, ahol a cselédség is annyira egészséges elhelyezkedést nyert és oly emberséges elbánásban részesül, hogy a kommunizmus alatt is respektálta az uraságot. Az OMGE és általában mezőgazdaságunk egyik vezéregyéniségének: *jobaházi Dőry Hugó* m. kir. gazdasági főtanácsos, felsőházi tag Tüske pusztai bérgazdasága ez, mely Ujdombóvár állomástól északra alig félóránnyira fekszik és 3200 holdnyi birtokkomplexumot foglal magába. A túskei mintagazdaságot tanulmányozás végett nemcsak a környék kisgazdái és földbirtokosai keresik fel, hanem az ország minden részéből, sőt külföldről, különösen Németországból látogatják sűrűn. Amint a vendégkönyvben olvassuk három csoport járt itt ez évben. Először a bádeni kerületből Pfeiffer, Garster és Schmieder kamarai kiküldöttek, azután Petkus-ból Ábelein, dr. Laube és Schlosser gazdasági vezetőférfiak tekintették meg Tüskét, legutóbb pedig nyolc kiváló szaktudós Rastattból Buds gazd. tanácsos, Berlinből dr. Móricz min. tanácsos és dr. Nakel gazd. egyes. igazgató, Karlsruhéból Keidel igazgató és dr. v. Engelsberg, Leipzighől dr. Fingerling egyetemi tanár, Weissenéből Janeczki urad. igazgató és Halléből Römer egyetemi tanár. A nyár utóján Gally Kálmán m. kir. fölmívelésügyi államtitkár Thais Lajos ny. min. tanácsos, a neves fűspecialista kíséretében nézte meg a túskei uradalmat ahol nemrég Bethlen István gróf miniszterelnök is tett látogatást.

A túskei uradalomban az okszerű gazdálkodás kipróbált legmodernebb módszerei mellett a legnagyobb érdeklődést keltik az ujitó kísérletek. *Dőry Hugó*, nagynevű őseihez méltán, az elméletnek és gyakorlatnak egyformán elsőrangú képviselője, aki ezefelül mindig rendelkezik a haladást biztosító eleven invencióval. Egyik németországi útján például arról értesült, hogy a praktikus germánok a nyolc millió hektár területet elfoglaló rétjeik és legelőik megjavításával felényire akarják leszorítani az e célra szükséges területet, hogy az így felszabaduló négymillió hektár területet gabonatermesztésre használhassák, mert kenyérmagvakból importra szorulnak. Ez keltett fel *Dőry Hugóban* azt a gondolatot, hogy hazai fűtenyésztésünk megjavításával a gyenge alig használható rét és legelőinknek óriási területe ugyancsak felszabadulna és átengedhető volna egyéb mezőgazdasági célokra. Ehhez a nagyszabású elgondoláshoz hozzátartozik a megfelelő fűmagvak itthoni tenyésztése, mert egyrészt ezek jobban beválnak az eddig külföldről : Amerikából, Angliából, Norvégiából, Dániából és Németországból importáltaknál, másrészt nem vándorol külföldre az értük járó rengeteg pénz mennyiség. Az elméletben jól megkonstruált tervet követte a gyakorlati megvalósulás. *Dőry* azonnal hozott magával Németországból egy kitűnő szakembert, Renner Györgyöt, ennek rendelkezésére bocsájtott fűkert létesítésére nagyobb földterületet és egyéb kellékeket, továbbá munkaerőket egyelőre hat értelmes magyar leányt, akik kifogástalanul megtanulták a hetvenféle fűnek, sokféle lóherének, lucernának és más takarmányfélének latin nevét, nemkülönben legfőbb termelési tulajdonságait.

Az immár hirneves és minden tekintetben versenyképes túskei fűkert, valamennyi látogató legnagyobb elismerését váltja ki és szép reményekre jogosít egész mezőgazdaságunkat illetően. Részletesebb leírása már a szakirodalom körébe tartozik, e helyen még csak annyit

jegyzünk meg róla, hogy az említett előnyökön felül javító hatással lesz állattenyésztésünkre és tejtermelésünkre is. Kíváncsú az a túskei kezdeményezésnek minél szélesebb körű követése, különösen a nemes versenyben lévő magángazdaságaink részéről s a fűmagtenyésztésnek a kormány anyagi és erkölcsi támogatása mellett olymértékű fokozása, hogy fűmagvakból a kereslet hazai termésből teljesen kielégíthető és az ismertetett nagyjelentőségű célkitűzés elérhető legyen.

Tolnamegyei Ujság 1927. október 29. (9. évfolyam 44. szám p. 7. ADT)

Galamblövéversenyek.

A galambsport lelkes hívének, Biedermann Imre bárónak, pártolása mellett zajlott le a kétnapos kaposvári galamblövéverseny, ahol a rossz idő dacára is sok és előkelő közönség jelent meg, ott volt többek közt *Dőry Hugó*, gazdasági főtanácsos, a régi többszörös bajnok is. A versenyek az alábbi eredménnyel zárultak: Somogy vármegye I. díját nyerte gróf Hadik Antal, Dunántul bajnokságában I. *Dőry Jenő*,Handicap versenyben I. Biedermann László, II. gróf Hadik Antal, III. *Dőry Jenő*,

Egri Népujság 1928. július 06. (45. évfolyam 154. szám. p. 2. ADT)

Tapasztalatok a Hevesmegyei Gazdasági Egyesület által rendezett dunántúli gazdasági kiránduláson.

Háizgazdáink szíves vendéglátása után 30 án d. e. újra autóinkra ülve tovább indultunk *Dőry Hugó* Túske-pusztai gazdaságába, ahova d. e. 11 óra körül érkezve meg, elsősorban a nagy szakértelemmel kezelt fűmag, here, és burgonya kísérleti telepet szemléltünk meg. Meglepő a szorgalom és kitartás azon eredménye, amelyet itt különösen a csomós ebir (*declylis glomate*) a különböző cserkeszek (*Festucs*) a perjék (*Lolium*) és a komocsin (*Phleum*) kitenyésztése körül tapasztaltunk. Nem különben a lóhere és lucerna-fajok tömege, a különböző burgonyafajták, valamint a szója-bab tökéletesítésére irányuló kísérletek imponáló szaktudásról tesznek tanúságot. Láttunk itt palántált rozsokat, amelyeknek fejlettsége arról győz meg bennünket, hogy a vetőmag szükségletét a minimumra lehet redukálni anélkül, hogy a terméshozamot csökkentenénk. A kísérleti parcellák megmutatják, hogy különböző karban tartott földek terményei minő hozam-differenciákat idéznek elő. Meggyőződhattunk arról, hogy különböző talajok fű- és takarmány-féléi, hol és hogyan alkalmasak a továbbtenyésztésre. És ha körüljárjuk az uradalmat ugyanazt látjuk nagyban, mint a kísérleti állomáson kicsinyben, azzal a különbséggel, hogy a legelőkön már a szakértelemmel összeválogatott füvekből térdig érő táplálékban jár a jószág, a táblákon bevált fünek buja zöldje érleli a vetőmagot. A zöldborsó legkiválóbb fajtái öntik termésüket, a buzatáblák vastag szalmája lengeti a nagy, sulyos kalászsokat, amelyek közül a legfeltűnőbb fejlettségű a francia Bon Fermier, 25 cm. sortávolságra vetve, kapálva, de hozama nem kevesebb az Eszterházy-féle vagy Diószegi nemesített buzáénál, amely szintén hatalmas táblákban hirdeti a jó gazda szakszerű munkájának eredményét. A Lochow féle zab és a Peiusi rozs, vagy a hatalmasan fejlett őszi árpa táblák mindegyike szinte kiabálva hívják fel figyelmünket a tudás és szakszerű kezelés eredményére. Egy ötven holdas kerített legelő tíz holdas karámokra van osztva, az elsőkébe behajtják a teheneket még a fejés is helyben történik, amikor egy hét múlva azok legelőjüket elfogyasztották, átmennek a következő

karámba, a helyüket a lovak foglalják el. A következő héten új karámba megy a tehén, helyére a lovak jönnek, de az első karámot rögtön le is kaszálják, nehogy azon füvek magjai, amelyeket a tehenek és a lovak ott hagytak, megrontsák a legelőt. Utána a lekaszált legelő egy Csehországban készült és legjobbnak bizonyult scarifikátorral lesz megművelve. A különböző burgonyák bevált fajainak termelése, a len, kender és baltacin táblák nagy mértékben lekötik a szemlélő érdeklődését és a termés-kilátások amerikai stílusa megbabonázza a nézőt. Annál feltűnőbb volt házigazdánk azon nyilatkozata, hogy ő eltekintve kísérleti parcelláktól, műtrágyát sohasem használ. Állatállományában kitűnik a Deutsches veredeltes Landschwein hússertés tenyésztése, amely úgy külföldre, mint minőségre a legkiválóbb és egyöntetűsége meglepő. Lemértünk egy 11 hónapos kant, amely 236 kg.-ot nyomott. A gazdaságot különben a magmenmunkáló gépek tömegei és sokfélesége, a gépi berendezés tökélye emeli arra a magas színvonalra, amelyen az eredmények teljes egészükben jelentkeznek. A villanyerő felhasználása dominál mindenütt, az hajtja az óriási magtárban elhelyezett malmot és darálót, a legtökéletesebb rendszerű német gyártmányú selectort, a németországi minta szerint készült burgonya osztályozót, a kétnyílásos tengeri morzsoló-gépet és darálót, a finom fűmag-szortírozó rostát és tisztító berendezést, de ezen kívül a különböző rostákat és trisurókat, a jéggyár és tejhűtő berendezéseket, a csávázó gépet, a szecskázó- és répvágó felszereléseket, a famegmunkáló telepet, ahol a fatörzsekből a gazdaság maga készíti a szekér s deszkáitól elkezdve az utolsó szerszámfát is. Az intenzív megműveléshez szükséges iga-erőn felül két gőzeke végzi áldásos feladatát és a legkülönbözőbb, nálunk alig ismert rét- és legelőművelő eszközök teszik tökéletessé a gazdasági berendezés képét. Emellett a nagy gépüzem mellett oly komplikáltnak látszik a gazdálkodás művészete vagy tudománya és mégis oly biztos, nyugodt összhangban mozog minden, azonban el kell ismerni, hogy olyan gazda is kell hozzá, akinek a szeme meglát minden apróbb részletet egy pillanat alatt. Mint kuriózumot meg kell említenem az ezüstróka tenyésztését is, amely igen sok örömet okozhat gazdájának, de tekintettel a velejáró szakszerűsége, az állatok igényességére és a tenyésztés költségeire, azt hiszem csonka hazánkban nem sok követőre fog találni. 31-én kedves házi gazdánk szíves volt a közelben fekvő Sütvényi-ménes és Dalmandi állami csikó-telep megtekintését kieszközölni, ahol különösen a Noniusok kifogástalan, sokszor kiváló leszármazottjait tekintettük meg. Itt ismét beigazolást nyert, hogy a *Dőry Hugó-féle* rendszerrel és műveléssel mily hatalmas és nagy hasznot hajtó legelőket lehet teremteni. A kiránduláson ez alatt a három nap alatt felejthetetlen benyomásokat szereztünk, igen sokat tapasztaltunk és nem mulaszthatom el, hogy úgy a cisztercita rend gazdasági kormányzójának, mint *Dőry Hugó* és családjának hálás köszönetünket ne tolmácsoljuk azért a határtalan vendégszeretetért, amelyben bennünket részesítettek, azon kívánságunkat kifejezve, hogy adjon a jó Isten csonka hazánknak sok ily kiváló gazda-szakértőt és szíves házigazdát!

Előőrs 1928. szeptember 09. (1. évfolyam 26. szám p. 6. ADT)

Miért lett az állam a Dőry konzervgyár Rt. főrésztulajdonosa?

A *Dőry konzervgyár* részvénytársaság a közelmúltban rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen a megjelent részvényesek megszavazták az igazgatóság ama előterjesztését, hogy emelje fel a részvénytársaság alaptőkéjét százezer pengőről – négyszázhuszezerre. Együttal tudomásul vette a közgyűlés, hogy az ujonnan kibocsátásra kerülő 32 ezer darab 10 pengő névértékű részvény már elhelyezést is talált, amennyiben a teljes részvény-pakett átveszi az állam,

illetőleg az 1898. évi XXIII. törvénycikk alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet. Bár az egész közgyűlés a legnagyobb csendben, az ilyenkor szokásos sajtókommunikék teljes mellőzésével folyt le, a közgazdasági élet intimpistái és egyéb korifeusai mégis tudomást szereztek róla és igen furcsának találják, hogy az Országos Központi Hitelszövetkezet – amely multjánál és alapszabályinál fogva a szövetkezeti mozgalom és általában a szövetkezetek pátronusa – főrésztvényese lett a részvénytársaságnak. Addig-addig tárgyalgatták eme különös tranzakció egyes részleteit és kulisszatitkait, amíg ki nem sütötték, hogy az O.K.H. már nem a régi, autonóm pénzügyintézet, hanem a kormány és az egységespárt házibankárja, amely felsőbb utasításra cselekszik. Ennek a tranzakciónak az eszméje sem O.K.H. vezetőitől eredt, annak részleteit nem a zöld asztalnál beszélték meg, hanem inkább a zöld – erdőben. Azokon a vadászatokon, amelyeken a kormány egyik-másik tagján kívül *Dőry Hugó úr* is részt vett, vagy esetleg egyenesen ő rendezett. A beavatottak tudni vélék azt is, hogy a kormányelnök és *Dőry Hugó urak* közötti barátság nem mai keletű, nem csak vadász-barátság, hanem sokkal régebbi keletű: még az iskola padjaiból datálódik. Mi a magunk részéről nem adunk hitelt ezeknek a híreszteléseknek, de alkalmat akarunk adni az illetékeseknek, hogy ezeket a szállongó híreket megcáfolhassák, illetőleg megfelelő értékükre leszállíthassák. Mindamellett szükségesnek tartjuk – részben azért, hogy az <illetékesek> emlékezetét felfrissítsük, részben pedig abból a célból, hogy a magunk közönsége előtt kissé világosabban álljon ez a tranzakció, amely minden részletében és egész lefolyásában veszedelmesen hasonlít Gratz Gusztáv bukott bankjának a Pénzügyintézeti Központ milliárdjai által végrehajtott szanálásához – hogy rövidesen ismertessük az ötéves fennállás után válságba jutott konzervgyár eddigi pályafutását.

A *Dőry Konzervgyár Rt.* 1923. június 30-án alakult 120 millió korona alaptőkével, (amelyet a felértékeléskor 1926. nov. 16-án 100.000 pengőben állapítottak meg), *Dőry Etelka*, gróf Zichy Frigyes, Mahler Gusztáv, Huszár Gyula, *Dőry Jenő*, gróf Pongrácz Jenő és Karácsonyi Ferenc igazgatósági tagokkal az élén. Az 1924. üzletévben még 2.031.589 korona nyereséggel dolgozott a vállalat, de vagyonmérlegében a hitelezők már akkor is kerek másfél millárd koronával haladták meg a vállalat adósoknál heverő vagyon követeléseit. 1925-ben a mérlegben már 23.425 pengő, az 1926. évben pedig 94.313 pengő vesztesége volt a vállalatnak és a 100.000 pengős alaptőke meg a 46.798 pengős tőketartalék mellett 408.768 pengős adósság állott a vállalat teherszámláján. A vállalat 1924. évi gazdálkodására jellemző, hogy a 3 milliárd korona teljesen áruban heverő követeléssel szemben – a csomagolásra és cukorra költött 1.26 milliárd K kiadás után a kamatok 373 milliós terhe és a (tiszt) fizetések 367 milliós tétele következik nagyságrendben, meghaladva az üzemköltségek 347 milliós és a munkabérek 203.3 milliós összegét is (ezzel szemben ugyanakkor 40 milliós forgalmi és fényüzési adóhátralék terhelte a vállalatot). Nem csoda hogy ilyen szakszerű <gazdálkodás> mellett – ha fenti értesülésünk helyes – márcsak az O.K.H. intervenciája segíthetett a vállalaton. Természetesen föl kell tennünk, hogy az O.K.H. körültekintően gondoskodott az állam pénzének garanciájáról s ha már – baráti alapon – mindenképpen meg akarta menteni a válságba jutott konzervgyárat a becsukástól és az igazgatósági tagokat a magas fizetések elhullásától, legalább arra gondja lesz, hogy okszerűbb gazdálkodással vigyázzon a 320.000 pengős követelés sorsára.

Tolnamegyei Ujság 1928. december 22. (10. évfolyam 52. szám p. 7. ADT)

Az ujdombóvári községi bíró ünneplése.

Múlt pénteken töltötte be jobaházi *Dőry Hugó*, felsőházi tag, túskepusztai nagybérő, Ujdombóvár községének bírája, életének ötvenedik évét, aki bírói tisztségét már husz év óta a legnagyobb elismerés mellett viseli. Ujdombóvár község képviselőtestülete megadta mult pénteken tartott ülésén az alkalmat, hogy szeretett bíráját üdvözlje. Az üvözlő beszédet, Hollósy Andor, főjegyző mondotta, keresetlen, de közvetlen szavakban mutatott rá az ünnepelt érdemeire és a község fejlesztése érdekében kifejtett fáradhatatlan munkásságára. Egyben átadta a képviselőtestület ajándékát, egy remek diszítésű bírói botot. Az ünnepelt meghatottan válaszolt, ugyanaznap este Ujdombóvár lakossága adott szerenádot a kastély előtt a vasutas zenekarral. Hollósy Andor őszinte üdvözlése után Ignác István szólt az ujdombóvári közönség nevében. Majd az ünnepelt a megjelenteket vendégül látta. Szombaton a túskei határban körvadászat volt, amely után a jelenlévők nagy száma szeretettel ünnepelte Ujdombóvár bíráját.

Tolnamegyei Ujság 1929. január 05. (11. évfolyam 1. szám p. 5. ADT)

Ünnepi ülés.

A Dombóvári Takarékpénztár ünnepi ülésén üdvözlötte derék elnökét, jobaházi *Dőry Hugó* felsőházi tagot. Az ünnepi beszédet B. Farkas Imre vezérigazgató mondotta, aki szép szavakban emelte ki az ünnepeltnek az intézet felvirágoztatása érdekében kifejtett hervadhatatlan érdemeit, egyben átnyújtotta az igazgatóság és a felügyelőbizottság emléktárgyát, egy remek kivitelű ezüst dohányszelencét. Az ünnepelt mindezért köszönetet mondva, ígérte, hogy eddigi lelkes munkássággal fog a jövőben az intézet érdekében dolgozni.

Budapesti Hírlap 1929. március 23. (49. évfolyam 68. szám p. 4. ADT)

A *Dőry konzervgyár r.t.* Ujdombóvár kiállítási fülkéje egyike azoknak, ahol a közönség nagy tömege tartózkodik és örömmel vásárolja a nagyszerűen felfejlődött gyár produktumait: konzervált főzelékeket, befőtteket, jameket, cukrozott gyümölcsseit. A fülke előtt a kormányzó úr őfőméltósága is megállott és szívélyesen gratulált, *Dőry Etelkának*, a gyár megalapítójának, valamint *Dőry Jenőnek*, a gyár vezérigazgatójának és elismerését fejezte ki az általa is jól ismert gyártmányok felett mondván: „Magyarországnak nincs szüksége e téren külföldi behozatalra, mert hiszen ezek a francia gyártmányokat is felülmúlják”. A gyár állandóan 200 munkást foglalkoztat, készítményeit pedig országszerte kedvelik. Említésre méltó, hogy ezen kiváló gyártmányok iránt a külföld, különösen Anglia igen melegen érdeklődik. A cég képviselője: Hirsch Hugó, Budapest, VII. Vörösmarty-utca 14. Telefon: 425-84.

Köztelek 1929. április 14. (39. évfolyam 30. szám p. 717. ADT)

Külön kiállítást rendezett a *Dőry Konzervgyár*, amelynek ugyancsak csinos összeállítású kollekciója a cég specialitásait: gyümölcs- és főzelékkonzerveket, cukrozott gyümölcsöket és

finom izeket mutatott be. Kostoló mintái meggyőzték a szemlélőt, hogy a gyártmányok nemcsak szemre szépek, hanem kíváncsú csemegék, amelyek mindenkinek izlettek.

Tolnamegyei Ujság 1929. május 11. (11. évfolyam 19. szám p. 7. ADT)

Tavaszi vásár.

Az ez évi tavaszi vásár méreteiben és kiállításában minden eddigit jóval meghalad. A magyar iparnak gyönyörű fejlődését feltűntető vásárbán Tolna vármegye részéről 4 céget találtunk a kiállítók sorában. Első helyen említjük a *Döry-féle konzervgyár* kiállítását, amely rendkívül izlées kiállításával valóban becsületet szerzett főként a külföldiek előtt a magyar névnek a gyümölcs konzervgyártás terén.

Tolnamegyei Ujság 1929. augusztus 24. (11. évfolyam 34. szám pp. 3-4. ADT)

Harangszentelés Ujdombóváron.

..... A körmenet, amiben a szomszédos Dombóvár község társadalmi egyesületei és lakossága, a hatóságok és hivatalok vezetői nagy számban részt vettek, fél 10 órakor ért Ujdombóvár község határához, ahol a menetet a község közszeretett álló község bírója *jobaházy Döry Hugó* felsőházi tag fogadta kezében a birói pálcával. Itt csatlakozott be a menethez a harangokat vivő feldíszített 4 fehér ökrös fogat magyarruhás kosorus leányok kíséretében. A sok ezer főre felszaporodó körmenethez a harang keresztanyai tisztségére felkért *Döry Hugóné* vendégeivel és gyermekeivel ugyanitt csatlakozott. A közönség áhítatos imája és éneke kíséretében ért a menet a róm. kath. templom térre, ahol Magyar Béla plébános a harangokat megszentelte, Szijártó Károly alkalmi költeményét elszavalta, végül a keresztanya, *Döry Hugóné* „Istenért, Hazáért” jelszavakkal a harangokat megkoszorozta, amiután a harangokat a toronyba felvonták.

Tolnamegyei Ujság 1929. augusztus 31. (11. évfolyam 35. szám p. 5. ADT)

A kaposvári kiállításon Tolnamegyéből is többen vettek részt. Feltűnést keltett Eszterházy Pál vadászgyűjteménye, a *Döry Konzervgyár* kiállítása, *Döry Frigyes* „Rádió” nevű 53 literes napi tejhozamu tehene, *Döry Hugó* fűmag kiállítása.

Napi Hírek 1929. október 22 (0213 18. kiadás ADT)

A földmivelésügyi miniszter Göllöncsér György túskepusztai gazdasági cselédet, aki már több mint 40 éve szolgál megszakítás nélkül *Döry Hugó* túskepusztai gazdaságában oklevéllel és 100 pengő pénzjutalommal tüntette ki. Az oklevelet és a pénzjutalmat vasárnap délután 3 órakor adta át Kenézy László járási főszolgabíró. *Döry Hugó* a kitüntetett munkaadója ugyanebből az alkalomból egy anyasertést ajándékozott hűséges cselédjének. Az ünnepélyen a pusztai lakosságon kívül a környező puszták lakossága is nagy számban vett részt. Kenézy László főszolgabíró szép beszéd kíséretében adta át a jutalmat Göllöncsér Györgynek.

Előrs 1929. december 07. (2. évfolyam 49. szám p. 13. ADT)

Az állam mint konzervgyáros. A kitűnő gazdáknak ismert *Dőry-család* néhány tagja már esztendőkkal ezelőtt szakított az extenzív gazdálkodási rendszerrel s nagyszerűnek ígérkező konzervgyárat rendezett be. A *Dőry konzervek* kifogástalanok voltak, a vállalkozás azonban valahogy mégsem tudott fellendülni. Ez arra birta a tulajdonosokat, hogy a vállalkozást részvénytársasággá alakítsák át. Így is történt. A részvények többségét azonban az állam, illetve a kisgazdatársadalom hitelszükségletének kielégítésére alapított OKH vette át. Százezer pengő volt a részvénytársaság alaptőkéje. S amikor az első, 1927. üzletét lezárták, kiderült, hogy nemcsak nyereség nincs, hanem az alaptőkének 92 százaléka is elveszett. Ilyen konzervgyárosnak bizonyult az állam. De ez nem minden. A részvénytársaság korántsem számolt fel, ellenben megengedte a kormány, hogy a részvénytőkéjét felemeljék 420 ezer pengőre. Ez meg is történt. Természetes, hogy az új kibocsátású részvényeknek csaknem egész mennyiségét megint az OKH vette át. Ne tessék megijedni, de ez pénz sem volt elegendő. A minap megint emelték az alaptőkét 160 ezer pengővel; persze a fővásárló: az OKH. Ki tudná megjósolni, hogy meddig fog még tartani a mentési akcióknak ez a sorozata. De az államnak konzervgyár kell. Pénz pedig van bőségesen. De nincsen támogatás olyan szövetkezetek számára, amelyek a maguk emberségéből akarnak továbbfejlődni.

Esti Kurír 1929. december 07. (7. évfolyam 279. szám p. 8. ADT)

A B.H. után most a *Dőry Konzervgyárnak* juttatott 600.000 pengős állami részvényjegyzés foglalkoztatja a politikai köröket. A Budapesti Hírlap Rt. állami támogatásán kívül ma már egy másik vállalat, a *Dőry Konzervgyár* állami támogatásának ügye is foglalkoztatja a politikai életet. Ebben az ügyben a kormánypárti agrárblokk tegnapi értekezletén Erdélyi Aladár intézett kérdést Mayer földmivelésügyi miniszterhez, de bármily súlyosak is voltak ezek a kérdések, a földmivelésügyi miniszter nagy meglepetésre elmulasztotta, hogy ezekre megfeleljen. Ma délelőtt aztán élénk érdeklődés mellett tették szóvá a képviselőház folyosóján, hogy a *Dőry Konzervgyár* már másfél esztendővel ezelőtt válságos helyzetbe került és akkor 450.000 pengőt kapott az Országos Központi Hitelintézettől, előbb kölcsönképpen, majd ezt az összeget részvényekre váltották át. A súlyos anyagi gondokkal küzdő vállalatnak ezen állami megsegítése ellen már akkor tiltakozott több kormánypárti képviselő, annál nagyobb megütközést keltett most az a hír, hogy a *Dőry Konzervgyár* újabb 150.000 pengőt kapott a földmivelésügyi minisztériumtól az OKH útján részvényjegyzés címén. A *Dőry Konzervgyár* tulajdonosai *Dőry Jenő és Etelka, Dőry Hugó* felsőházi tag testvérei. A kormánypárti képviselők egymás után jelentették ki ma délelőtt, hogy a mai rendkívül súlyos gazdasági helyzetben semmiesetre sem engedhető meg bajbajutott magánvállalatok támogatására állami pénzeket fordítani és miután Mayer földművelésügyi miniszter az erre vonatkozó kérdésre tegnap nem adott választ, most majd Klein Antal kormánypárti képviselő fogja ebben az ügyben Mayer minisztert felkeresni. Klein Antal nem csupán az állami támogatás indokai és körülményei iránt óhajt érdeklődni, hanem meg akarja kérdezni azt is, hogy ennél a pénzügyi műveletnél ki volt, vagy kik voltak a közbenjárók. Ennek az ügynek a tisztázását maga a kormánypárt is feltétlenül szükségesnek tartja, mert hiszen reá is hárul a felelősség azért, hogy ha protekciós magánvállalatok nagyszámú állami támogatáshoz jutnak.

Magyarország 1929. december 07. (36. évfolyam 279. szám p. 14. ADT)

Kik járták ki a *Dőry-konzervgyár* 610.000 pengős állami támogatását? Kormánypárti képviselők nyílt kérdést intéznek Mayer miniszterhez. (A Magyarország tudósítójától.) Az egységpárt agrárblokkja tegnap délutáni értekezletén élénken tárgyalta a *Dőry konzervgyár* ügyét, amelyet Erdélyi Aladár ismertetett. Ez az ügy belekapcsolódik a kormány szövetkezeti és magánvállalatokat szanáló politikájába. Másfél évvel ezelőtt – mint ismeretes – 450.000 pengőt kapott ez a gyár O.K.H. hitel formában, de mindenki tudta már akkor, hogy ezt az összeget a földművelési kormány bocsátja rendelkezésre a gyár szanálása érdekében. Az egész összeget később a *Dőry konzervgyár* részvényeivel váltották meg s most újabban 60.000 pengő értékű részvény került az OKH tárcájába, de ugyancsak megfelelő készpénz folyósítása érdekében. Az egységpártiak ma délelőtt sokat beszéltek a földművelési kormánynak, illetve az OKH-nak e szanáló tevékenységéről. A parlament jobboldali folyosóján megálapították, hogy a *Dőry-konzervgyár*, amelynek tulajdonosai *Dőry és társa*, érthetetlen módon jutott ehhez a nagyarányú állami támogatáshoz. Azok a kormánypárti képviselők, akik akciót indítottak az indokolatlan állami szanálások ellen, elhatározták, hogy nyílt kérdést intéznek Mayer János földművelési miniszterhez, kik voltak azok, akik a *Dőry-konzervgyár* érdekében közbenjártak a földművelési kormánynál, kik közvetítették a *Dőry-konzervgyár* állami támogatását. Erre határozott választ kérnek a földművelési minisztertől a képviselők. A földművelési kormány amelyhez ma délelőtt kérdést intéztünk ebben a tárgyban, egyelőre nem óhajt nyilatkozatot tenni, hangoztatván, hogy ez nem közvetlenül a földművelési kormánynak, hanem az Országos Központi Hitelszövetkezetnek az ügye. Az egységpárti képviselők azonban más állásponton vannak, mivel felfogásuk szerint a *Dőry-konzervgyárnak* juttatott 610.000 pengős támogatást az O.K.H. saját tárcájából sem eszközölhette.

Magyarország 1929. december 12. (36. évfolyam 283. szám p. 13. ADT)

A *Dőry konzervgyár* igazgatóságának megtiltották, hogy saját magának javadalmazásokat állapíthasson meg. Nyíltan elhangzott az az állítás, hogy a *Dőry-konzervgyár Rt.*-nek több mint 600.000 pengő állami pénzt juttattak és ebből 160.000 pengőt az idén júniusban folyósított a földművelődésügyi minisztérium, amikor a vállalat alaptőkét emelt. Kiderült azonban, hogy ez az állami pénzen támogatott érdekeltség olyan javadalmazást szavazott meg az igazgatóságnak, amelybe beleavatkozott a budapesti cégbíróság is. A bíróság 20.425. szám alatt közölte a *Dőry-konzervgyár Rt.*-gal, hogy a törvényszék megállapította, hogy az alapszabályok 26. szakaszának amaz intézkedése, amely szerint az igazgatóság saját tagja részére javadalmazást állapíthat meg, a törvény kötelező rendelkezéseit sérti. A törvényszék tehát ezzel megtiltotta a *Dőry konzervgyár* igazgatóságának, hogy külön tantiémekeket engedélyezhessen saját magának. Nagyon érdekes, hogy a vállalat évi jelentésében főrésztvényeséről a következőképp emlékezett meg: >A magas földművelésügyi minisztérium, mint vállaltunk főrésztvényese. A *Dőry konzervgyár R.T.* az idén 46.605 pengő veszteségről számol be és egyúttal összefoglalja azokat a körülményeket, amelyek ezt a veszteséget előidézték. Érdekes az erre vonatkozó negyedik ok, amelyet a társaság a következőképp jelöl meg, mint a veszteség előidézőjét: „Egyes jelentékeny előre nem látható terhek, mint a múlt évben keresztülvitt tőkeemelés magas részvénykibocsátási illetve, valamint az OKH-val kötött hitelezési szerződés után ez évben még a régi: 1,5 százalékos kulcs miatt kirótt másodfokú illeték. Tehát a *Dőry konzervgyár* veszteségében szerepe volt a

részvénykibocsátásnak. Bejelenti egyúttal a *Dőry konzervgyár* az „ízegyezmény” megalakulását, ami alatt a lekvárkartelt kell érteni. Ez a kartel bizonyos fokig a fogyasztók érdekei ellen alakult, hogy az árakat tartani tudja.

Pécsi Napló 1929. december 14. (38. évfolyam 285. szám p. 4. ADT)

A budapesti cégbíróság érdekes határozatot hozott a *Dőry-konzervgyár* ügyében. Csak a közelmúltban foglalkoztunk azokkal a nyíltan hangoztatott állításokkal, miszerin a dombóvári *Dőry-konzervgyárnak* több mint 600.000 pengő állami pénzt juttattak, mely összegből közel 160 ezer pengőt ez év júniusában folyósított a földművelési miniszterium. Az állami támogatással kapcsolatban most derült ki, hogy az érdekeltség olyan javadalmazást szavazott meg az igazgatóságnak, melybe szükségesnek tartotta a beavatkozást a cégbíróság is. A bíróság 20.425. szám alatt közölte a *Dőry konzervgyár Rt.-al*, hogy a törvényszék megállapította, hogy az alapszabályok 26. szakaszának amaz intézkedése, amely szerint az igazgatóság saját tagjai részére javadalmazást állapíthat meg, a törvény kötelező rendelkezéseit sérti. A törvényszék tehát megtiltotta a *Dőry konzervgyár* igazgatóságának, hogy külön tantiméeket engedélyezhessen a maga részére. Érdekes megemlíteni, hogy a vállalat most adta ki évi jelentését, mely szerint a konzervgyár idei vesztesége meghaladja a 46.000 pengőt. A veszteség előidézője a jelentés szerint részben az OKH-val kötött hitelezési szerződés után ez évben még a régi 1.5 százalékos kulcs miatt kirótt másodfoku illeték, mely súlyos terhet jelentett a vállalatra. Végül ismerteti a jelentés az „ízegyezmény” megalakulását is, ami alatt a lekvárkartelt kell érteni.

Pesti Hírlap 1930. január 30. (52. évfolyam 24. szám p. 5. ADT)

..... Támadták a *Dőry Konzervgyár* ügyét is. Tekintetbe kell venni, hogy ez a konzervgyár az egyedüli, amely a külföldön is keresett produktumokat hoz forgalomba. Az angol piac minden mennyiséget hajlandó fölvenni ezekből a konzervekből. A gyár az egész környék gyümölcstermését megvásárolja és iparilag feldolgozza. Ebben az esetben is indokolt volt tehát, hogy a kormány a gyár üzemének bővítése céljából tőkét bocsátott rendelkezésre.

Pesti Napló 1930. április 18. (81. évfolyam 89. szám p. 6. ADT)

Elveszett-e az állam pénze a *Dőry-féle konzervgyár* állami szanálásán? Érdekes tárgyalás volt csütörtökön a szekszárdi törvényszéken dr. Gergely törvényszéki bíró vezetése alatt, amelyben Fürts Sándor nyugalmazott miniszteri tanácsosnak a *Dőry konzervgyár Rt.* elleni perét tárgyalták. A per tárgya nem nagy, de a per háttere igen érdekesen jellemzi azt a módot, ahogyan az utóbbi években a magyar adózók pénzével bántak. Fürts Sándor miniszteri tanácsost dr. Nagy Lajos, a *Dőry konzervgyár* részvénytársaságot pedig dr. Szabó Sándor, a *Dőry család* jogtanácsosa képviselte. Fürts Sándor ügyvédje a tárgyaláson terjedelmes előkészítő iratot csatolt a per irataihoz és az előkészítő irat tartalmát szóval is előadta. Előadta, hogy a *Dőry konzervgyár Rt.* 1923-ban alakult. Az igazgatóságban *Dőry Etelkán*, *Dőry Hugón* és *Dőry Jenőn* kívül gróf Zichy Frigyes, gróf Pongrácz Jenő és Karátsonyi Ferenc és mások foglaltak helyet. Az első mérleg szerint a részvénytársaság alaptőkéje 100.000 pengő volt. 1926. évi zárómérleg már 94.000 pengő veszteséget mutatott ki, amiből

kitűnt, hogy a *Dőry-féle* részvénytársaság a felértékelt mérleg első üzleti évének végén, 1926 decemberében majdnem egész alaptőkéjét elvesztette. 1926/1927 telén *Dőryék* székhelyének, Újdombóvárnak környékén nagy vadászatok folytak. Nem sokkal a vadászat után az Országos Központi Hitelszövetkezet a földművelésügyi minisztériumnak ott kezelt pénzéből 400.000 pengő hitelt folyósított a *Dőry-féle* részvénytársaságnak. *Dőryék*, akik a vállalatban nemcsak mint igazgatósági tagok és főrészvényesek voltak érdekelve, hanem a családi részvénytársaság üzletvezetését is szinte kizárólagos hatalommal irányították, ezt az igen tekintélyes összegű közpént nagyrészt arra fordították, hogy visszafizették saját maguknak azokat a kölcsönöket, amelyeket a családi részvénytársaságnak folyósítottak. Így történt, - folytatta dr. Nagy Lajos perbeli előadását – hogy 1927 tavaszán folyósított 400.000 pengő 1927 nyarára már elfogyott és az 1927-es félévi próbamérleg cirka 80.000 pengő félévi veszteséget mutatott ki, sőt még arra sem volt pénz, hogy a részvénytársaság a felvett adósság kamatait ki tudja fizetni. Az OKH még két ízben nyúlt *Dőryék* hóna alá, egy ízben 40.000 pengőt, majd újra 33.000 pengőt folyósított *Dőryéknek*, ezek az injekciók azonban nem használtak és *Dőryék* 1928 elején kénytelenek voltak megállapítani, hogy még annyi pénzük sincs a pénztárukban, hogy a felvett állami kölcsönök kamatait meg tudják fizetni. Ekkor bízták meg *Dőryék* Fürts Sándor miniszteri tanácsost azzal, hogy készítsen kereskedelmi, műszaki és pénzügyi tervet a vállalat szanálására. Fürts az elaborátumot el is készítette. Az elaborátum a vállalat szanálásának két alapvető feltételét dolgozta ki. Az első feltétel az volt, hogy a vállalat szabaduljon a majdnem félmillió pengőnyi adósságtól olyképpen, hogy az alaptőkét körülbelül félmillió pengővel emeljék fel, a másik alapvető gondolat pedig az volt, hogy a vállalat teljesen reorganizáltassék. *Dőryék* a szanálási terv első gondolatát meg is valósították és felmerült alaptőkét az államra jegyeztették, a részvénytársaságnak tehát ezután két főrészvényese lett: *Dőryék* és a magyar állam. *Dőryéké* volt 50.000 pengő (mert a 100.000 pengő alaptőkét időközben 50.000 pengőre bélyegezték le), az állam pedig jegyzett 400.000 pengőt és így a részvénytársaság túlnyomórésztben az állam kezébe ment át. A szanálási terv másik részét, a vállalat teljes reorganizálását *Dőryék* nem hajtották végre, a vállalat vezetése továbbra is *Dőryék* kezében maradt. *Dőryék* azonban nem akarták megfizetni a szanálási elaborátum honoráriumát és így került az ügy a székszárdi törvényszékra. Fürts ügyvédje előterjesztésének befejezéseként kérte, hogy a bíróság szerezze be az 1928 június 25-én megtartott azon minisztertanácsi jegyzőkönyvet, amely a szóbanforgó tranzakciót elhatározta, kérte Mayer János földművelésügyi miniszter és gróf Bethlen István miniszterelnök kihallgatását, a bíróság azonban egyelőre nem határozott e kérések felett, csupán arra utasította a tárgyaláson személyesen megjelenő *Dőry Jenőt* és jogi képviselőjét, hogy a Fürts ügyvédje által előadottakra tizenöt nap alatt nyilatkozzék. E nyilatkozat beérkezése után fog a bíróság újabb tárgylást kitűzni, amelyen az előterjesztett indítványok felett határozni fog.

Előőrs 1930. augusztus 02. (3. évfolyam 31. szám p. 12. ADT)

Egy szubvencionált konzervgyár veszteségei. Az előőrs hasábjain már több alkalommal szóváltottuk azt a kapkodó, egészségtelen, minden komoly elgondolást nélkülöző gazdasági politikát, amelyet a földművelésügyi minisztérium folytat. Rámutattunk azokra a hiábavaló akciókra, amelyek egyetlen esetben sem szolgálták valójában a köz javát, csupán egyesekét, akik – miért, miért nem – olyan támogatásban részesültek és részesülnek földművelésügyi kormányzatunk részéről, amelyeknek okát, magyarázatát legfejlebb a támogatók és támogatottak értik. Mint már megírtuk, a *Dőry-konzervgyár* is igen jelentős támogatást

kapott – részvényjegyzés alakjában – annakidején a földmivelésügyi minisztériumtól. Még emlékezetes, hogy a parlamentben is erősen támadták a vállalati szubvenciónak ezt a formáját s hogy a támadások nem voltak alapelkülűiek, azt nagyon is szembeszökően bizonyítja a konzervgyár most kiadott mérlege, amely újabb veszteségről számol be. A mérleg szerint ugyanis a deficit közel 150.000 pengőre emelkedett ismét.

Napi Hírek 1930. december 06. (0240 22. kiadás ADT)

Mintegy négy héttel ezelőtt Nádasdy Ferenc gróf, *Dőry Hugó* és több magyar mágnás részvételével vadászexpedíció hajózott át Kanadába, ahol vadászaton kívül az ottani gazdasági viszonyok tanulmányozásával töltötte idejét. Az expedíció terveihez híven már visszaindult és vasárnapra várják megérkezését.

8 Órai Újság 1930. december 11. (16. évfolyam 282. szám p. 5. ADT)

Hazaérkezett a kanadai magyar vadásztársaság. Dombóvárról jelentik: A Nádasdy Ferenc gróf, *Dőry Hugó* és Somssich Gyula gróf vezetésével Kanadában járt magyar vadásztársaság szerencsésen hazaérkezett.

Napi Hírek 1930. december 24. (0241 6. kiadás ADT)

Jobaházi Dőry Hugó gazdasági tanácsos túskei vadászterületén nagy vadászat volt, amelyen többek között báró Fiáth Tibor és Pál, saárdi Somssich Gyula gróf, Nádasdy Ferenc, *Dőry Ilona*, *Dőry Jenő* és még sokan vettek részt. A jól sikerült vadászat eredménye 537 fácán, 485 nyul, egy róka, 7 szárnyas ragadozó és 1 üregi nyul.

Napi Hírek 1931. január 17. (0243 15. kiadás ADT)

Jobaházy Dőry Jenő földbirtokos Kaposszegcső határában tartotta meg körvadászatát. A vadászok között volt Gróf Apponyi Rudolf, gróf Teleki, vitéz Sztankovánszky Pál, *Dőry Hugó* gazdasági főtanácsos. A vadászaton több száz nyul és fácán került terítékre.

Napi Hírek 1931. január 27. (0243 26. kiadás ADT)

Ujdombóváron tegnap folyt le a községi biróválasztás. Közfelkiáltással *jobaházi Dőry Hugó* gazdasági főtanácsost választották meg községi biróul.

Magyarság 1931. május 10. (12. évfolyam 105. szám p. 5. ADT)

Régi világ – Régi emberek Írta: Tarnay Alajos

Virágfakadás.

Gyerekkoromban nagyon szerettem volna korcsolyázni, de édesapám ebbéli kérésemet egy aforizmával utasította el: Ha ki akarod törni a nyakadat, itt van a szárazföld, azért ugyan nem kell mindjárt a jégre menned! . . . Ha sejtette volna az én jó öregem, hogy kinek áll most a világ, nem lett volna tán olyan szigorúan sportellenes. A világ nagyot fordult, egy hátuszó ifju bajnok nem cserélne velünk, a kultúra szegény öreg bajnokaival. A sportnak egy ágát én is nagyon szerettem: a négyesfogaton repülést, a *Dőry Vilmos bácsi* remek négyesfogatán az ujdombóvári állomástól a felsőleperdi pusztáig. Olyankor, mikor hozzájutottam ehhez a gyönyörűséghez, nem cseréltem volna magával a római pápával sem. Persze nem én vezettem a négy táltost, hanem a jókiállású, kitűnő János kocsis. Én csak úgy hátradőltem a hintó kényelmes ülésén, behunytam a szememet és álmodtam tündérvilágról, meg arról, hogy mit szólnának Pesten, ha én így állítanák be a Stefánia-utra. Ha kocsin ültem sosem szerettem beszélni. A szívem megtelt hangulattal, melódiával, gyönyörködtem és tervezgettem.

A Vilmos bácsiék messze földön híres négyesfogatára aplikálhatnám azt a régi, Posztóczy Iván-féle mondást, hogy: - Barátom, ez már nem is négy paripa, hanem négy szárnyas angyal: ez már nem is vágat, csak úgy száll, repül magától . . .

A tiszaroffi társaság éveken át a húsvéti ünnepeket Tolna megyében, a felsőleperdi pusztán töltötte *Dőry Vilmoséknál*; hamarosan én is velük tartottam. *Dőry Vilmos és felesége, Karácsonyi Erzsébet* a meagyar uri lélek erényével, gazdagságával, közvetlenségével, őszinteségével nagy értéke volt a régi világnak. Ezt a szép magyar szót: házaspár, egy test, egy lélek, egy az imádságban, egy a kézsorításban, egy az együttérzésben, talán őrölk vették. Éveken át mindig ugyanazon a vonaton érkezett meg a leperdi vendégsereg, legtöbbnyire a kurcsibráki állomásra. Ott várt már ránk a szebbnél-szebb fogat, meg a csomagszállító igáskocsi. 15-20 vendégutas minden esztendőben izgatottan várta azt a pillanatot, amikor a vonat jövet vagy menet Promontorra érkezik. Drága jóbarátunk, Bárcsai Elemér, akiről még sok mondanivalóm lészen írásaim során, minden esztendőben közkívánítva elmondta nekünk ezt a kis anekdotát:

Régi barátaival együtt utazott az olasz tavaknál. A természet panorámájának gyönyörű változatai mindig újabb lelkesedésre hangolták a társaságot, kivéve az egyik hölgyrésztvevőt, aki az ablak mellett ülve, egész idő alatt jóízűen szunyókált. Ha aztán figyelmeztették, hogy: Nézze csak drága lelkem, milyen gyönyörű szép ez a tó – ő álmos hangon csak azt felelte: Éppég olyan ez csak, mint a Duna Promontornál, s tovább aludt nyugodtan. Ez a kis tréfa minden esztendőben az ujság ingerével hatott, Elemér jókedvű előadásában, nagyokat nevettünk, boldogok voltunk, élveztük az életet, vártunk tőle sok jót és szépet.

Jókedvtől, ártatlan tréfától volt hangos a kedves leperdi ház, este aztán szólt a muzsika is, amelyet csendben és élvezettel hallgattak az öregek, fiatalok. Büszkén írom javamra azt a hasznos munkát, hogy ebben a társaságban sohasem lármáztak, ha valaki zongorázott vagy énekelt.

Az egyik húsvéti látogatás alkalmából a pesti rendezőség (Biri mama) elhatározta, hogy a vendégsereg színelőadással lepi meg a kedves házigazdát. Erre a célra akkoriban a legalkalmasabb darabocská Murai Károly vidám „Virágfakadás”-a volt. Hölgyszereplőket a Karácsonyi-familia könnyűszerrel szállított, öt kisasszony volt a háznál. Az urak gárdájában én is helyet, illetőleg szerepet kaptam, a szigorú atya szerepét. A próbákön nagy volt

ellenem a panasz, mert mindig csak olvastam a mondókámat s úgy látszott, nem tanulom meg idejében a szerepemet. A főrendező, a pedáns mama párszor meg is intett hanyagságomért, mit kívánjon akkor a gyerekektől, ha az öreg csacsi lustálkodik. A végén azonban szépen kivágtam magamat és a zavart nem én csináltam.

A zavart ez alkalommal a hősszerelmes okozta, akit papája valamelyes értesítőbeli kellemetlen meglepetés miatt visszatartott a várva-várt kirándulástól és a hön óhajtott szerepléstől. Pedig olyan szépen indult a dolog. A színpadot a mosókonyha tágas helyiségében állították fel, a nézőtérre nemzetiszínű kulisszák mosolyogtak le, a világítási hatást pedig két óriás acetylén hintólámpás biztosította. A pusztá minden valamirevaló iparosa tudása legjavát bocsátotta a nemes ügy szolgálatába, annál inkább, mert a díszelőadásra szabad volt a bemenet. A lemondott hősszerelmes pótlása is sikerült; a hatásos szerep betöltésére az egyik tanyai tanító vállalkozott. Igaz, hogy cingár legény volt a jótétlélék, de legalább nőtlen s így az illúzió sem került veszendőbe. A próbán nagyon szemérmetesen viselkedett a tanító ur, különösen az a jelenet zavarta őt, amikor az előírás szerint a kisasszonyt meg kell ölelnie. Végre is ő csak tanyai tanító, a kisasszony pedig a nagyságos ur egyik huga. Hiába biztattuk: Bátrabban kedves tanító ur . . . A dolog csak nem ment olyan simán, mint például abban a fránya pesti színházban. Az előadás nagyon szépen folyt le, taps és virág honorálta a művészi teljesítményeket. A tanító ur bátrabb volt annyira, amennyire; csak nem volt hódító jelenség. Eddig minden rendben ment, de végre a színművész is csak gyarló ember, a közönség elismerése mégiscsak a fejébe szállt s aznap este barátaival fecerum magnum áldomást világos virradatig. Másnap reggel, húsvét hétfőjén a bőséges finom reggeli után – a jó Erzsébet néni messzeföldön híres nyers sonkája piritott kenyérrel valóságos költemény – én szép csendesen kiültem a nagy verandára és élveztem a tavasz ihlető varázsát. Egyszer csak, mintha a föld alól került volna elő, elém ugrik a tanító ur, meghajtja magát és veszélyes illatu rózsavizével úgy meglocsol, hogy tetőtől talpig át kellett öltöznöm. Szegénynek úgy a fejébe szálott a dicsőség, meg az alkohol, hogy ettől a látása is olyan bizonytalanná vált, mint a járása.

A kedves leperdi napok sok szép emléke aranyzárral fogja körül lekemet; fogva tartja, el nem bocsátja még a gond és megpróbáltatások nehéz idején sem.

Tolnamegyei Ujság 1931. január 31. (13. évfolyam 8. szám p. 3. ADT)

Ujdombóvár község választása során ismét *Döry Hugó* gazdasági fótanácsos földbirtokost választották meg egyhangu lelkesedéssel, közfelkiáltással bírónak.

Tolnamegyei Ujság 1931. június 24. (13. évfolyam 49. szám p. 2. ADT)

..... Ivanich kormánytanácsos zárószavaival ért véget az impozáns népgyűlés, melyet a Himnusz hangjai zártak be. – Scitovszky belügyminiszter, Kállay államtitkár és kíséretük, valamint Dombóvár vezető egyénei ezután *Döry Hugó* kastélyában voltak ebéden.

Magyarország 1931. augusztus 09. (12. évfolyam 180. szám p. 5. ADT)

Régi világ – Régi emberek.

Írta: Tarnay Alajos.

Tolnai emlék.

Dőry-patlanban ülök a Rudnyánszky Dezsőné báróné kertjében, évszázados öreg fák alatt. Ceruza a kezemben, a régi szép napokról szeretnék írni, amikor szorgos háziasszonyom (most is a gazdaságban fáradozik kora reggel óta) még a felsőleperdi vidám nyáridőben együtt szőte álmait bakfistársaival, várta azok érkezését, akik meg is jöttek és együtt kacagott a jóízű tréfára hajlandó vedégsereggel.

Leperden mindenki fiatal volt, mindenki szerette a szórakozásoknak ártatlan, lelket derítő változatait és mindenki vigyázott arra, hogy „abeundi”-t ne kapjon a szigorú háziasszonytól, a szabályokhoz oly csökönyösen ragaszkodó aranykedélyű Erzsébet nénitől. Ő maga nevezte el ilyenkor a zsvajtól visszhangzó házat „Wirtshaus zur groben Wirtin”-nek. A szava szent és fellebezhetetlen volt. A szabályok közül körülbelül ezekre emlékezem: Mindenki tegye azt, ami neki jólesik; legyen jókedvű; ne válogasson az ételekben; ne aprehendáljon és a reggelinél pontosan jelenjen meg. Protekciós ifjú lévén, nekem szabad volt később jönnöm, - de viszont nem volt ajánlatos, farkasétvágyu társaimra való tekintettel. A leperdi husvétot már megénekeltem; kedves, üdítő kirándulás volt.

A nyári vedégsereg vakációzó gyerekekből és pihenő pesti rokonokból állott, én csak afféle ráadás voltam. A Karácsonyi, Aggházy és Hilberth-gyerekek jókedvét, hangos vígságát nem ellensúlyozta az öregek gárdája, mert csak a lábak készsége között mutatkozott némi ellentét. A szenzációsan mulatságos terveket épen a gárda korelnőknője, Farkass Károlyné Bakody Elza néni fürge agya eszelte ki. Bámulatosan friss kedéllyel ajándékozta meg őt a kegyes sors; a szeméből ötletesség sugárzott ki és nótázó derű. A szabadságharcot végigreménykedte és Világos után a vidám életre borított fátlyat, könnyek özött hordta ő is.

...

A leperdi napok felfrissítették a lelkünket. A háziak mindig, mindenkire jók voltak. Ha valami finom édesség került az asztalra és az aranyifjuság leplezetlen örömmel készült az élvezetre, a jókedvű Vilmos bácsi mindig szóvátette az ügyet. „No – ugy-e – Annuskám vagy Erzsikém – ez a tészta a te kedvenced? Zweiundzwanzigste Leibspeis!

Gyönyörű kirándulások a dalmandi erdőbe, a kis kápolnához . . . Őzikék bukkannak fel itt is, ott is; mókások ugrálnak az ágakon . . . Milyen hangos rajongás és öröm zavarja itt a csendet! A kápolna előtt elül a lárma, lehajtjuk a fejünket és térdenállva kérjük a jó Istent, teljesítse szívünk vágyait és vezessen álmaink megvalósulásához. Visszafelé már csendesebbek a gyerekek, az alkony hangulata ráborul a lelkekre. . . .

Leperdről minden esztendőben bementünk többször is Dombóvárra Dőry Józsi bácsiékhoz. Az ő házuknál láttam én a legnagyobb ebédeket; ennek oka azonban nem a rossz szokás, az agyonetetés volt, hanem a házigazdának és jóságos feleségének, Geist Irmának páratlan figyelme. Az ő házukból sohase hiányzott a vendég; Pestről vagy a környékről tán minden napra akadt egy-két jelentkező. A régi jóbarátok szokásait, kedvenc ételeit ők evidenciában tartották; de mi lesz, ha olyankor jönnek, amikor éppen olyan kerül az asztalra, amit az illető nem szeret? Hát ezen úgy segítettek aztán, hogy minden nap háromféle leves, többféle hus (marha, borjú, sertés és szárnyas), édes tészta, gyúrott tészta, torta, stb került az asztalra, vége-hossza nem volt az ebédnek, pedig ők ketten ugyancsak kisétküek voltak.

Engem különösen jószívvá fogadtak, mert pesti érdekes hírekkel töltöttem meg előzőleg tarsolyomat. A rokongyerekeknek – akár vonattal, akár kocsival érkeztek meg, - mindig

kijárt suttyomban egy tízkoronás – sub titulo utiköltség. Büszkén árulom el, hogy ez a prémium hamarosan belecsuszott az én zsebembe is. A jó öreg Józsi bácsi szinte zavartan sugta a fülembe: Fogadd szívessen, Lojzikám, ezt a kis költséget, szeretetünk jelvényét

Napi Hírek 1932. október 20. (0285 7. kiadás ADT)

Darvas Ferenc homokszentgyörgyi földbirtokos gazdaságához tartozó parkban ezüstróka-tenyészetet állított fel. A farm 16 körülkerített parcellából áll, amelyek közül nyolcban 16 tenyészállat, nyolcban pedig 32 rókakölyök lakik. Egy-egy házikóban 4 állat van, de csakis egy és ugyanazon családból. Az ezüstróka tenyésztés, amelyet már évekkkel ezelőtt kezdett meg a környéken *Döry Hugó* gazdasági főtanácsos, jól kifizetődik. A rókák darabonként 600 pengőért értékesíthetők.

Honi Ipar 1933. január 01. (26. évfolyam 1. szám p. 47. ADT)

A *Döry Konzervgyár Rt.* 1931-32. üzletévi mérlege újabb 380.850 pengő veszteséggel zárul, úgyhogy az előző évekről áthozott tételekkel együtt az összveszteség 480.000 pengő. Az 1931-32. üzletévi veszteségből tényleges üzemi veszteség csak 43.515 pengő, a további kimutatott 287.355 pengő veszteség az ingatlanok, adósok, gépek és egyéb vagyontétel leírásokból származik.

A 480.000 pengő veszteségegyenleggel szemben az alaptőke 580.000 pengő s így az igazgatóság a közgyűlés napirendjére tűzte a társaság felszámolása vagy továbbműködése iránti határozathozatalt, illetve a veszteség mikénti fedezése, valamint az alaptőke leszállítása iránti javaslatát.

Tolnamegyei Ujság 1933. március 22. (15. évfolyam 23. szám p. 3. ADT)

Képviselőtestületi ülés.

Ujdombóvár községének képviselőtestülete szombaton *Döry Hugó*, gazdasági főtanácsos, községi bíró elnöklete alatt népesen látogatott ülést tartott. Ennek egyik legfontosabb határozata volt az a 25.000 pengő segély, amelyet a testület az ujdombóvári Esterházy-telepi r. k. templom felépítésére szavazott meg.

Uj Nemzedék 1933. október 03. (15. évfolyam 224. szám p. 6. ADT)

A forró lekvárba zuhant.

Súlyos kimenetelű szerencsétlenség történt a dombóvári *Döry-konzervgyárban*, ahol Fagyas Mária munkásnő belezuhant a frissen főzött lekvárba és súlyos égési sebeket szenvedett.

Napi hírek 1933. november 05. (0310 1. kiadás ADT)

Döry Hugó gazdasági főtanácsos túskepusztai birtokára tíz olasz vendég érkezett vadászatra, köztük di Grandaforo Palermo hercege és Pottino Arisztid báró. A vendégek a Hősök ünnepe alkalmából megkoszorúzták annak a két olasz hadifogolynak sirját, aki itt van eltemetve. Az ünnepély alkalmából Döry Hugó olasz nyelven mondott emlékbeszédet.

Honi Ipar 1933. november 15. (26. évfolyam 22. szám p. 18. ADT)

A Döry-konzervgyár üzemének további zavartalan munkája érdekében hetek óta beható tárgyalások folynak. A jelek szerint a közeljövőben számítani lehet a vállalat komoly anyagi megerősítésére, ez azonban nem állami támogatással fog történni.

Tolnamegyei Ujság 1934. január 20. (16. évfolyam 6. szám p. 2. ADT)

Községi elöljáróságválasztás Ujdombóvárott.

A napokban folyt le Ujdombóvárott, Kenézy László főszolgabíró elnöklete alatt a községi elöljáróság választása. Csekély kivétellel az eddigi elöljáróságot, az egységes párt jelöltjeit választották meg. Bíró lett jobaházi Döry Hugó gazdasági főtanácsos, másodbíró Dobor István, pénztáros Borbély József.

Az Újság 1934. július 05. (10. évfolyam 149. szám p. 12. ADT)

A Döry-konzervgyár tranzakciói.

A dombóvári Döry-konzervgyár, amelyet néhány éve az OKH szanált, amikor az alaptőkét is leszállították, fel akarja újból emelni alaptőkéjét. Az új tőkét a család barátai: Festetich György herceg, Károlyi László gróf és mások jegyeznék, s arról is szó van, hogy a földművelési minisztérium is támogatná a tervet abban a formában, hogy az OMTK bevezetné fiókjaiba a Döry-gyártmányok árusítását s ugyanekkor részesedést is vállalna az új tőkecsoportosulásban.

Tolnamegyei Ujság 1934. augusztus 04. (16. évfolyam 60. szám p. 2. ADT)

Vadászszerencse.

Ritka vadászszákmánya volt a napokban ifj. Döry Jenő túskepusztai földbirtokosnak, aki gyönyörű, hatalmasan kifejlett réti sast lőtt. Az elejtett állat kiterjesztett szárnyainak hossza 2 m 62 cm. Szakértő vadászok szerint a legutóbbi években hasonló nagyságú sast nem lőttek hazánkban.

Dunántúl 1934. augusztus 17. (24. évfolyam 185. szám p. 6. ADT)

Visnya Ernő a Döry Konzervgyár új elnöke.

A dombóvári *Döry Konzervgyár Rt.*, melynek tőke tranzakciója befejezett tény, a napokban tartotta rendkívüli közgyűlését, melyen bejelentették, hogy az alaptőkének 100.000 pengőről 320.000 pengőre történő felemelése keresztülvitetett, az új részvények teljesen átvétettek és így a felemelt alaptőke befizettetett. A közgyűlés megválasztotta az új igazgatóságot és felügyelőbizottságot, majd a közgyűlést követőleg megtartott igazgatósági ülésen a vállalat elnökévé Visnya Ernő felsőházi tagot választották meg.

Tolnamegyei Ujság 1934. szeptember 08. (16. évfolyam 70. szám p. 3. ADT)

A *Döry konzervgyár* a Tejszövetkezeti Központ konszernjében. Az „Országos Magyar Tejszövetkezeti Központ” a saját érdekeltségéhez csatolta a kitűnő hírnévnek örvendő dombóvári *Döry Konzervgyár Rt.*-ot. Vármegyénk ezen tekintélyes és külföldön is jól ismert ipartelepét – értesülésünk szerint – racionalizálni fogják és mindenképpen gondoskodni akarnak arról, hogy elvitathatlanul nagy népszerűségű cikkei mennél szélesebb fogyasztó piacra találjanak.

Dunántúl. 1934. október 14. (24. évfolyam 232. szám p. 10. ADT)

Jobaházi Döry Jenő ny. szolgabíró, a *Döry-féle konzervgyár* vezérigazgatója, ismert galamblövőbajnok 53 éves korában Dombóváron meghalt. *Döry Jenőt* Tolnában, Baranyában egyaránt jól ismerték és korai halála széles körökben kelt őszinte részvétet.

Tolnamegyei Ujság 1934. október 17. (16. évfolyam 81. szám p. 3. ADT)

Halálozás. Dombóváron e hó 14-én rövid szenvedés után meghalt *dr jobaházi Döry Jenő* ny. szolgabíró, Tolna vármegye tb. főszolgabírája, az Európaszerte ismert kiváló galamblövő bajnok. A megboldogultat e hó 16-án temették óriási részvét mellett a Dombóvár melletti Tüskepusztán, ahol megjelentek *dr Hagymássy Zoltán* főispán és *dr Perczel Béla* alispán is. Az engesztelő szentmiseáldozatot a dombóvári és a zombai templomban mutatták be az elhunyt lelki üdvéért a Mindenhatónak. *Dr Döry Jenő* mindössze 53 évet élt és 15 évi boldog házasság után vált özvegyé hitvese, sz. draskóci és jordánföldi Ivánka Etta. Az özvegygyel együtt gyászolják az elvesztett családfőt *Endre*, *Mathilde* és *Ádám* nevű gyermekei. Az elhunyt fivére volt *Döry Hugó* gazdasági főtanácsosnak és özv. báró *Fiáth Elemérné* sz. *Döry Margitnak* és unokaöccse *Döry Etelkának*. Halála hírére a vármegye székházára kitűzték a gyászlobogót és a törvényhatósági bizottság részvételének kifejezéséül az alispán koszorút helyezett a ravatalra.

Napi Hírek 1934. november 25. (0335 3. kiadás ADT)

Döry Hugó gazdasági főtanácsos, volt főrendiházi tag és felesége most ünnepelte meg szűk családi körben házasságának 25. évfordulóját. A dombóvári plébániatemplomban Magyar Béla pápai kamarás az ünnepi istentiszteleten szép beszédet intézett az ünnepelt házaspárhoz, akiket ez alkalommal igen sokan kerestek fel szerencsekívánataikkal.

Tolnamegyei Ujság 1935. július 03. (17. évfolyam 54. szám p. 3. ADT)

A Dombóvári Gazdakör Szent László napján avatta fel Szüz Máriás zászlaját.

Ez alkalomból a dombóvári római katolikus templomban ünnepi szentmisét tartottak, majd Magyar Béla pápai kamarás, plébános mondott gyönyörű zászlószentelő beszédet. Az ünnepély további része a templom előtti téren folyt le, ahol *Döry Hugóné* zászlóanya felkötötte a zászlóra fehér selyem szalagját, majd zászlószegbeverések következtek, melyek közben dr. Vajda Zsigmond nagyhatású ünnepi beszédet mondott. Délután a Gazdakör ifjúsága az iparmozgóban műsoros délutánt rendezett, este pedig az Illés vendéglőben táncmulatságot.

Tolnamegyei Ujság 1935. augusztus 03. (17. évfolyam 63. szám p. 1. ADT)

Római tábor romjai Tüskepusztán.

Döry Hugó gazdasági főtanácsos tüskepusztai bérletén nagyobb terjedelmű verem kiásása közben a föld színe alatt körülbelül egy méternyire két méter széles falakra bukkantak. A rég elmúlt idők szokása szerint készült falak mentén készített árkokból különféle domborművek és ékítményes kövek kerültek elő, *Döry Hugó* a leletről értesítette a szekszárdi vármegyei muzeumot. Dr. Csalogovits József muzeumi igazgatóőr szombaton kintjárt Tüskepusztán és helyszíni vizsgálatai alapján megállapította, hogy ott egy igen nagyméretű római castrum maradványai kerültek elő. A castrum a rómaiaknak a Duna mögött elterülő erődvonalához tartozott és falazási módja arra enged következtetni, hogy annak idején sietve, sürgősen építették. A próbaásások során több tárgy került elő, melyből a castrum létesítésének ideje meghatározható. Ha fedezet lesz rá, akkor a castrumot – amely mint idegenforgalmi attrakció is értéke lesz vármegyénknek – teljesen fel fogják tární. Az ásatásokból remélhetőleg előkerülő tárgyak bizonyára jelentékenyen fogják gazdagítani a vármegyei muzeum római korbéli gyűjteményét.

Friss Ujság 1935. november 12. (40. évfolyam 257. szám p. 9. ADT)

Főbelőtte magát a dombóvári konzervgyár üzemvezetője.

Springer Ferenc, a dombóvári *Döry-konzervgyár* 30 év óta volt üzemvezetője lakásán pisztollyal főbelőtte magát és meghalt. Halálát özvegye és gyermekei gyászolják.

Tolnamegyei Ujság 1935. november 20. (17. évfolyam 94. szám p. 4. ADT)

Öngyilkosság.

Springer Károly a *Döry féle dombóvári konzervgyár* neves üzemfőnöke folyó hó 9-én idegrohamában egy barátja vadászfegyverével agyonlőtte magát. Springer 30 év óta állt a konzervgyár szolgálatában és ezalatt a harminc év alatt nemcsak a *Döry gyárnak*, hanem az egész magyar konzerviparnak is sok elismerést szerzett.

Tolnamegyei Ujság 1936. február 01. (18. évfolyam 9. szám p. 5. ADT)

Nagyértékű ékszereket elloptak a túskepusztai kastélyból.

Döry Hugó túskepusztai földbirtokostól 1935. év április hótól 1936. január 8-ig terjedő időben ismeretlen tettesek elloptak egy 120 cm. hosszú aranyláncot kis kék zománcos csattal, egy duplafedelű aranyórát, egy gyémánt és két rubintkövel ellátott, egy gyöngyökkel és briliánssal diszitett melltűt, egy 8-10 rubintköves melltűt, egy arany karcsatot borsónagyságú rubintkövel, egy arany biztosítótűt gyöngydiszitással. A tetteseket, akik a házi szokásokkal ismerősek lehettek, erélyesen kutatják.

Tolnamegyei Ujság 1936. május 16. (18. évfolyam 39. szám p. 2. ADT)

Döry Hugó Ujdombóvár díszpolgára.

Döry Hugó az ujdombóvári Túskepusztai bérlet megszűnése folytán a Fejérmegyei Nagylángra költözik. Túskepusztán ő és szülei közel egy évszázada gazdálkodtak, ő maga ott is született. *Döry Hugó* nemcsak mint országos nevű mintagazda közismert az országon túl is, de a vármegyei, járási és községi közéletben is előkelő szerepet vitt. A törvényhatósági bizottságnak és a vármegyei és járási bizottságoknak egyik legrégibb tagja. Dombóvár és vidéke társadalmának és gazdasági életének vezető, irányító tényezője, aki mint a Dombóvári Takarékpénztár Rt. igazgatósági elnöke, a vidék gazdasági fejlődésében kiváló munkát végzett. Ujdombóvár községben, mint a képviselőtestület tagja, az utolsó 25 éven át pedig mint a község bírása fejtett ki működést. Erre az időre esik Ujdombóvárnak az eddigi eszményi jellegből valóságos községgé való átalakulása. Emeletes községháza, 6 tantermes emeletes állami elemi népiskola, jegyzői lakás, 22 ágyas modern felszerelésű járványkórház, vasúti bejáró és belterületi főúca köves úttá képzése, a földes pusztai utakat karbantartó uthengerlő gép üzembehelyezése, az ujdombóvári r. kat. templom, plebánia gyors létesítése, a templom szép berendezése és még az alkotások egész sorozata hirdetik itteni áldásos működését. Távozása folytán a községi birói tisztségéről lemondott és ezt tárgyalta a képviselőtestület folyó hó 12-én tartott igen népes rendkívüli közgyűlése. A közgyűlés a lemondást sajnálattal vette tudomásul, érdemeiért jegyzőkönyvi köszönetet mondott és az előadó Hollósi Andor főjegyző, valamint Fehérváry József r. kat. plebános indítványára nagy lelkesedéssel a község díszpolgárává választotta. Az erői szóló oklevelet ünnepies keretek között később tartandó díszközgyűlésen fogják átadni. Az ünneplésbe a r. kat. egyházközség is be fog kapcsolódni, amelynek megalakulása óta világi elnöke volt és kialakulásában hervadhatatlan érdemeket szerzett.

Tolnamegyei Ujság 1936. július 15. (18. évfolyam 56. szám p. 3. ADT)

Az ujdombóvári állami iskola gondnokságának elnöke.

Döry Hugó gazdasági főtanácsos, földbirtokos Dombóvárról elköltöztén, az ujdombóvári állami elemi iskola gondnokságának elnöki tisztéről lemondott. Vitéz dr. Thuránszky László főispán az így megüresedett elnöki tisztre Hollóssy Andort, Ujdombóvár főjegyzőjét nevezte ki.

Tolnamegyei Ujság 1936. július 15. (18. évfolyam 56. szám p. 3. ADT)

Ujabb artézi kut Dombóváron.

A Döry-féle dombóvári konzervgyár vízszükségletének biztosítására második artézi kut furására kért hatósági engedélyt, mert a régebben üzembe helyezett artézi furat nem szolgáltat elengedő mennyiségű vizet. Ebben az ügyben tartott helyszíni tárgyaláson az alispánt dr. Korniss István tb. vm. másodfőjegyző, az uradalmat Muszori Ferenc hercegi főmérnök, a Magyar Királyi Államvasutakat pedig Polgár Géza műszaki tanácsos képviselte. Jelenvoltak azonkívül Ujdombóvár és Dombóvár képviselői is. A kut létesítésére vonatkozó adatokat dr. Mazsó Lajos m. kir. főgeológus ismertette, aki azt a szakértői véleményét adta elő, hogy a Pannon-Pontusi medence II. víztároló rétegéből az artézi vízvétel engedélyezhető. Az alispán képviselője a hatósági szakértői vélemény alapján az artézi kut létesítésére az engedélyt megadta.

Magyarság 1936. szeptember 08. (17. évfolyam 205. szám p. 19. ADT)

(A szárított magyar gyümölcs külföldi sikere.)

Dombóvárról jelentik: Dombóvárrott a Döry-konzervgyár berendezkedett a gyümölcszsáraitásra. A szárított magyar gyümölcs külföldön meglepő nagy sikert ért el. Most Newyorkból kapott a gyár nagyobb megrendelést. Megkezdték a szállítást Tel-Avivba is, míg Németországgal most folynak a tárgyalások szilva és szárított gyümölcs kiviteléről.

Tolnamegyei Ujság 1936. szeptember 30. (18. évfolyam 78. szám p. 3. ADT)

..... Ugyancsak az Alsódunántuli Mezőgazdasági Kamara oklevelét nyerte a Döry konzervgyár rendkívül gazdag, izléses gyümölcskonzerVKiállításáért.

Tolnamegyei Ujság 1936. október 07. (18. évfolyam 80. szám p. 3. ADT)

Ujdombóvár ünnepe.

Ujdombóvár jobaházi Döry Hugó gazdasági főtanácsost, a községnek 25 éven át volt biráját, diszpolgárává választotta s az erről szóló diszes oklevelet folyó hó 4-én ünnepélyes keretek közt nyújtotta át a község. Az ünnepi képviselőtestületi közgyűlést, amelyen megjelent dr. vitéz Thuránszky László főispán, dr. Perczel Béla alispán, dr. Halmos Andor tanügyi tanácsos, kir. tanfelügyelő, továbbá Dombóvár és Ujdombóvár intelligenciája s a megye számos előkelősége, Kenézy László főszolgabíró nyitotta meg és remek beszéddel üdvözlé a vendégeket és rámutatott azokra az érdemekre, melyek Ujdombóvár község képviselőtestületét Döry Hugónak diszpolgárrá választására készítették. Döryt Pesthy Károly hercegi uradalmi felügyelő vezetésével küldöttség kísérte az ülésre, ahol az elnöklő főszolgabíró üdvözölte, majd Hollósy Andor közs. főjegyző adta át neki a diszoklevelet. A róm. kat. hitközség és Virág Ferenc pécsi megyés püspök üdvözlét Fehérvári József plebános tolmácsolta, átnyújtván a megyés főpásztor üdvözlő iratát, míg az áll. iskola gondnoksága és tantestülete részéről Gábor Béla igazgató köszöntötte. Ezután dr. Perczel alispán méltatta Döry Hugó közéleti tevékenységét s tolmácsolta a vármegye közönségének

jókívánságait. *Döry Hugó* meghatva köszönte meg a nemvárt kitüntetést és üdvözlést. Egy iskolás leányka Gábor Béláné ez alkalomra irt „Bucsu” című költeményét szavalta el, átnyujtva *Dörynek* egy virágcsokrot. A főszolgabíró zárószavai után az állami iskola énekkara Ercsei József tanító vezetése mellett a Himnusz énekelte el s ezzel a lélekemelő ünnepség véget ért.

Az Újság 1937. március 19. (13. évfolyam 63. szám p. 4. ADT)

..... Az Országos Magyar Tejszövetkezeti Központ egyre jobban fejlődő üzemén kívül ugyancsak a szövetkezet tulajdonát képezi a *Döry konzervgyár* is. A *Döry konzervgyár* készítményei közül nagy feltűnést keltettek a kiállításon az elsőrendű főzelékkonzervek, ugymint a *Döry-spárga*, a *Döry-cukorborsó*, a *Döry-vajbab*, a *Döry-zöldbab*, a *Döry-paradicsom-pürée*, a *Döry-paradicsommal töltött paprika* és – mint különlegesség – a *Döry-lecsó*. Nagy érdeklődésre tartanak számot a közönség körében a *Döry-jamek*, mint például a narancs-, áfonya-, eper-, málna-, meggy-, ribizli-, kajszi- és őszibarack-jamek, továbbá az elsőrendű gyümölcsbefőttek, a nagyszerű birsalma, szilva, cseresznye, meggy, ringló, körte, kajszi- és őszibarack, dinnye, áfonya, chinois, eper és vegyes befőttei. A gyümölcsizék közül a vegyes finom gyümölcsiz és az elsőrendű szilvaiz. Nagy sikere volt a híres *Döry* cukrozott gyümölcsöknek is. A közönség ezeket a kiállítás ideje alatt erősen vásárolta. Az ananász, cseresznye, az egész töltött-dinnye, a dinnyeszelet, dió, füge, ringlotta stb. cukrozott gyümölcsök nagy keresletnek örvendtek.

Tolnamegyei Ujság 1937. április 02. (19. évfolyam 25. szám p. 3. ADT)

Az OMTK dombóvári konzervgyára a Hangya kezén.

Emlékeztet, hogy az OMTK nemrég megvásárolta a dombóvári *Döry konzervgyárat*. Ugy értesülünk, hogy ezt a konzervgyárat a Hangya Szövetkezet akarja megvásárolni, mert az erősen hozzátartozik jövőbeni programjához, lévén a Hangya nem csak értékesítő, hanem termelő szövetkezet is. Ha a vétel létrejön, úgy a *Döry konzervgyárat* a Hangya Szövetkezet meg fogja nagyobbítani és ennek a vállalatának különösen az exporttevékenységét készülni felfokozni.

Gazdasági, pénzügyi és tőzsdei kompaszt 1937-1938. (13. évfolyam 3-4. kötet p. 143. ADT)

Döry Konzervgyár Rt. Ujdombóvár.

Budapesti Központ: Horty Miklós út 115. Budapesti raktártelep: XI. Fehérvári út 33/35
Alkult: 1913. Telefonszám: 258 – 840 Vezérképviselőség: VII. Péterffy Sándor u. 17.
Telefonszám: 139 – 436 Sürgőnycím: Dörykonzerv. Postatpcseksz. száma: 34,092.
Igazgatósági tagok: *Döry Hugó*, Visnya Ernő (elnök), dr. Lenck Jenő, dr. Bárányos Károly, dr. Csizik Béla
Ügyvezetőség: Ügyvezető-igazgató: Virág László Ügyész: dr. Bíró Géza
Főkönyvelő: Hanti Sándor Felügyelőbizottsági tagok: *Döry Etelka* (Elnök), Démuth Sándor, dr. Hubay Sándor, Szarka András.

Üzletköre: gyümölcs- és főzelékkonzervek gyártása és forgalombahozatala.

Tolnamegyei Ujság 1938. május 11. (20. évfolyam 38. szám p. 3. ADT)

Weisz Manfrédék átveszik a Dőry konzervgyárat.

A *Dőry Etelka* által alapított dombóvári konzervgyár, amely a háboru alatt a katonaság ellátása terén jelentős szerepet töltött be, az összeomlás után részvénytársasággá alakult, majd az Országos Magyar Tejszövetkezeti Központ érdekkörébe került. Mint értesülünk, az egész országban, sőt a külföldön is jól ismert márkás *Dőry konzerveket* előállító gyár Weisz Manfrédék tulajdonába kerül és változatlan kapacitással folytatja működését.

Kitüntetési javaslat 1938. (ADT)

Az iparügyi miniszter úr kéri a minisztertanács hozzájárulását ahhoz, hogy *jobaházai Dőry Etelka* dombóvári lakosnak, a *Dőry Konzervgyár r.t.* elnökének legfelsőbb elismeréssel leendő kitüntetése iránt a Kormányzó Ur Ő Főméltóságához előterjesztést tegyen.

A minisztertanács hozzájárul.

Napi Hírek 1938. szeptember 15. (0425 52. kiadás ADT)

A Magyar Távirati Iroda jelenti: A kormányzó az iparügyi miniszter előterjesztésére megengedte, hogy *jobaházi Dőry Etelka* dombóvári lakosnak, a *Dőry Konzervgyár* Részvénytársaság elnökének a konzervgyártás terén kifejtett értékes munkásságáért elismerését tudtul adják.

Tolnamegyei Ujság 1938. november 16. (20. évfolyam 91. szám p. 6. ADT)

Dőry Etelka kitüntetése.

A kormányzó *Dőry Etelkát* a Signum Laudissal tüntette ki. Az érdemrendet Kenézy László dombóvári főszolgabíró gyönyörű ünnepség keretében nyújtotta át. Ez alkalommal kitüntetést kapott a *Dőry-féle konzervgyár* négy alkalmazottja: Horváth Imre gépész, Majnarics Katalin, Springer Károlyné és Henk Karolin munkásnők, akik 25, illetve 30-30 évig szolgálták hűséggel a munkaadójukat.

Népszava 1939. június 18. (67. évfolyam 116. szám p. 7. ADT)

A dombóvári konzervgyárból.

– Panaszos levél - Amíg a dombóvári konzervgyár a *Dőry cégé* volt, addig sem kényeztettek el bennünket, munkásokat. Amióta ez az üzem a Hangya tulajdonába ment át, a viszonyok egyáltalán nem javultak. Az üzem a nap 24 órájában működik. Az első turnus reggel 7 órakor kezd és este 7 órakor végez, a második pedig este 7 órától reggel 7 óráig dolgozik. Ebédszünet nappal 1 óra, éjjel 20 perc. A déli ebédszünetet levonják a munkabérből, az éjszakai 20 perces szünetet megfizetik. De hogyan! A kezdő munkás órábéré 12 fillér, mond és írd: tizenkét fillér. Van olyan munkás is, aki már 10 éve dolgozik az üzemben, ennek az órábéré pedig 24 fillér. Kérdezzük: nincsen olyan hatóság, amely ennek a szörnyű

kizsákmányolásnak véget vetne? És lehetséges az is, hogy éjjel-nappal 12 órát dolgozzanak a munkások? Mi úgy tudjuk, hogy a nyolcórás munkanapot több szakmában elrendelték: mi, konzervgyári munkások volnánk az a kivétel, akiknek 12 órát kell robotolnunk? . . .
Aláírások.

Tolnamegyei Ujság 1941. január 11. (23. évfolyam 3. szám p. 6. ADT)

(Hirdetés) Kertészet bérbe, vagy felesbe kiadó, közel az ujdombóvári állomáshoz. –
Tájékoztatót ad *Döry Etelka*, Dombóvár.

Honi Ipar 1942. február 15. (3. évfolyam 4. szám p. 20. ADT)

A *Döry konzervgyár* alaptőkéjét 120.000 P-ről 600.000 P-re emelte fel. A cég a Hangya érdekkörébe tartozik.

Nemzeti Újság 1942. június 17. (24. évfolyam 135. szám p. 8. ADT)

A *Döry Konzervgyár* mérlege.

A *Döry Konzervgyár Rt.* igazgatósága június 6-án tartott ülésén megállapította az intézet 1941-42. üzletévének mérlegét és üzleteredményét, amelyek szerint az üzletév 46.864.26 pengő nyereséggel zárult. Az épületek értékcsökkenésére 3339.73 pengőt, a berendezések és gépek értékcsökkenésére pedig 27.647.80 pengőt fordítottak. Az igazgatóság a közgyűlésnek javasolni fogja, hogy a nyereségből részvényenként 50 fillér, összesen tehát 30.000 pengő osztalékot fizessenek ki és a tartalékalapnak növelésére 15.000 pengőt fordítsanak.

Tolnamegyei Ujság 1943. január 16. (25. évfolyam 3. szám p. 3. ADT)

Halálozás.

Jobaházi Döry Hugó, a Dombóvári Takarékpénztár elnöke, m. kir. gazdasági főtanácsos, vármegyénk közéletének általános tiszteletben állott kiválósága Budapesten meghalt. *Jobaházi Döry Hugó* földi maradványait a budapesti farkasréti temető halottasházában szentelték be, majd a megyénkbeli Paradicsom-pusztára szállították és *Döryek* ottani családi sírboltjában a vármegye vezető értelmiségének nagy részvéte mellett helyezték örök nyugalomra. Az engesztelő szentmise áldozatot a zombai kegyuri templomban mutatták be az elhunyt lelkiüdvéért. A megboldogultat, aki 65 évet élt és hosszú szenvedés után halt meg, széleskörű rokonság gyászolja, így többek közt az Ivánka, báró Fiáth, Szent-Ivány, gróf Széchenyi, Fáy, Teleki és Brant von Fack családok tagjai.

Köztelek 1943. január 17. (53. évfolyam 3. szám p. 64. ADT)

Döry Hugó

Jobaházi Dőry Hugó m. kir. gazdasági főtanácsos, földbirtokos, nagybérlő, január 11-én hosszas szenvedés után, 65 éves korában Budapesten elhunyt.

A megboldogult a *Dőry-család* hagyományaihoz híven, hazai mezőgazdaságunk fejlesztésének egyik gyakorlati megtestesítője volt. *Dőry Hugó* 1878-ban született Tüskepusztán. Középiskolái elvégzése után egy évig Salm herceg morvaországi birtokán volt gyakornok, majd a magyaróvári gazdasági akadémián szerzett oklevelet. Azóta gazdálkodott a Dombóvár melletti tüskepusztai nagybérleten, utóbb a fejérmegyei Nagylángon. Példaadó gazdálkodásával különösen az állattenyésztés terén ért el jelentős sikereket. Az OMGE tenyészállat vásárain bemutatott tenyészállatai mindenkor kitűntek és számos ízben részesültek díjazásban. Mint állattenyésztő nemcsak Itthon, hanem külföldön is elismert nevet szerzett. Állandó összeköttetésben állott a német szakemberekkel és Hollandiában lótenyésztési kérésekben kérték fel szakértőnek. Nemkevéské nyújtott példaadást a növénytermesztés terén is, amely tekintetben az általa vezetett gazdaság állandóan a kor színvonalán mozgott.

A mezőgazdasági érdekképviselői munkásságba is hamar bekapcsolódott, negyven évvel ezelőtt már az OMGE rendes tagja volt és már egészen fiatalon szorgalmasan vett részt az OMGE szakosztályi és választmányi gyűlésein, aminek elismeréseként utóbb az OMGE igazgatóválasztmányi tagjává választotta. Az OMGE állattenyésztési és állategészségügyi szakosztályának elnöki tisztében is hosszabb ideig sikeresen tevékenykedett, 1924-ben pedig az OMGE alelnökévé választották, amely tisztségéről elfoglaltságára való tekintettel 1930-ban lemondott. Mint választmányi tag ezután is lelkesen karolta fel az OMGE tevékenységének előmozdítását és ezen keresztül hazai mezőgazdaságunk fejlesztésének ügyét.

Szerepet vállalt a közélet más területén is, tagja volt Tolna vármegye törvényhatósági bizottságának, amelynek küldötteként jutott a felsőházba. A közéletben mindenkor lelkes pátfogója volt az agrár érdekeknek és a mezőgazdaság fejlesztése terén kifejtett munkásságának elismerésül 1920-ban a kormányzó m. kir. gazdasági főtanácsosi méltósággal tüntette ki.

A megboldogultat neje, draskóczi és jordánföldi Ivánka Ilona, gyermekei Huberta, Jenő, Edina, Ili és Hanna, menyé Dőry Jenőné, sz. Széchenyi Friderika grófnő, a báró Fiáth, gróf Teleki, Fáy, Ivánka, Weltstein és Fack családok gyászolják. A megboldogult földi maradványait folyó hó 13-án Budapesten a farkasréti temető halottasházában szentelték be, azután Zombára szállították, ahol a paradicsompusztai családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

A gyász eset alkalmából az OMGE székházára felvonták a gyászlobogót, az OMGE elnöksége a megboldogult özvegyének írásban fejezte ki részvétét.

Pesti Hírlap 1944. augusztus 15. (66. évfolyam 184. szám p. 5. ADT)

Jóbaházi Dőry Etelka folyó hó 13-án, 86 éves korában Dombóvárott elhunyt. Kedden, 15-én temetik Paradicsompusztán.

Évkönyv - Országos Rabbiképző Intézet Budapest, (1991. Vincze László: Kísérletek megmentésemre 1944. p. 182. ADT)

. . . Az Esterházy-hitbizományból 1860-1940-es évek között, nyolcvan éven át bérelt Bischbitz-féle Maisai béruradalom a bérleti idő lejártá miatt kényszerűen felszámolt. A harmincas évek derekán itt töltött rövid esztendőt mellettem magángyakornokként *Dőry Jenő* fiatal diplomás gazda, akinek atyja korábban Tolna megyében, ez idő tájt Fejér megyében gazdálkodott. Nagylángon bérelt a Zichyek-től három és félezer holdat. . . .

A nagybaczonai Nagy Vilmos honvédelmi minisztersége idején, az akkor érvénybe lépett enyhítő rendelkezések alapján, megszabadultam a munkaszolgálat megalázó sorsától. Ebben az időszakban hunyt el a Fejér megyei Soponya községhez tartozó Nagylángon *Dőry Hugó*. A gazdaság vezetésének és a család gondjainak súlyai a Magyar Mezőgazdák Szövetkezeténél igazgatói állásban működő *Jenő fiára* szállottak át. A hirtelen haláleset, a család pillérének pótolhatatlan kiesése a gazdaság vezetésében meglehetősen zavart okozott. A jogutódnak pedig nem volt annyi és olyan gyakorlata, hogy a családjával szemben teljes felelősséggel vállalhatta volna a gazdaság vezetését. A család és az ő nemes gondolkodása, az akkor már szinte általánossal szemben, egész mást határozott.

Dacolva az erősen jobbra tolódott közhangulattal, a hírhedt, Kulcsár István államtitár vezette Értelmiségi Kormánybiztosság zsidórendeleteket szigorúan végrehajtó gyakorlatával, elhatározta – közelről ismerve működésemet -, hogy odavesz a gazdaság vezetésére. Tette annak ellenére, hogy a korlátozó rendelkezések 1942-ben már nagyon húsbavágóak voltak. . . .

1945 után

Kis Újság 1946. szeptember 12. (60. évfolyam 205. szám p. 3. ADT)

A dombóvári konzervgyár a magyar-szovjet árucsereforgalomban. Dombóvárról jelentik: A dombóvári *Dőry-konzervgyár* a magyar-szovjet árucsereforgalom keretében száz vagon vegyesízre kapott rendelést. Az első nyolcvagonos szállítmány most indult el és az az átvevők részéről a legnagyobb elismerésben részesült. A gyártáshoz szükséges cukrot az oroszok bocsátották a gyár rendelkezésére.

Kis Újság 1946. október 10. (60. évfolyam 229. szám p. 3. ADT)

Külföldi érdeklődés a dombóvári konzervgyár termékei iránt.

Az újdombóvári *Dőry-konzervgyár* készítményei iránt több külföldi országból is érdeklődnek. A gyár rendelést kapott már Angliából, Svédországból és Dániából, de érdeklődő levél érkezett Palesztinából és Hollandiából is.

Szabad Szó 1948. december 23. (50. évfolyam 228. szám p. 4. ADT)

Konzervgyár helyett konfekciós üzem Dombóvárott.

A dombóvári *Dőry konzervgyár* hamarosan megszünteti üzemét, mert a környék nem termel annyi gyümölcsöt, amennyivel a gyár kifizetődő üzemét érdemes lenne fenntartani. A Tervhivatal a gyár épületében konfekciós üzemet állít fel s az eddigi 50-60 állandó munkás helyett a jövőben mintegy 600 munkás jut állandó keresethez.

Szabad Szó 1948. december 23. (50. évfolyam 228. szám p. 7. ADT)

Dombóváron az államosított *Dőry konzervgyárban* hetenkint öt vagon lecsót, sűrített paradicsomot, vegyesízt és cukrozott gyümölcsöt készít. A gyár a konzervek egy részét Ausztriába exportálja.

Szabad Szó 1948. december 23. (50. évfolyam 228. szám p. 7. ADT)

Rádióműsor:

18.00: A Magyar Dalosszövetség képviselőjében a dombóvári *Dőry konzervgyár* „Kodály Zoltán” vegyeskara énekel. Vezényel Nagy Lidia.

Szabad Szó 1949. január 04. (51. évfolyam 2. szám p. 2. ADT)

Dombóváron a *Dőry Konzervgyár* ügyvezetője, Majnalich Mián és Göbel Ferenc telepvezető felelőtlenségével és gondatlanságával negyedmillió forint kárt okozott az államosított vállalatnak. Mindkettőt letartóztatták.

Dunántúli Napló 1949. január 06. (6. évfolyam 4. szám p. 6. ADT)

Az államosított dombóvári *Dőry féle konzervgyár* átvételekor tartott vizsgálat negyedmillió forint értékű megromlott konzervet talált. A gazdasági rendőrség nyomozói megállapították, hogy egy évvel ezelőtt a gyárvezetők gondatlansága miatt 64 vagon alma a konzerváló anyag helytelen adagolása miatt megrothadt. A rendőrség Göbel Ferenc és Majnarich Milán telepvezetők ellen gondatlanság miatt eljárást indított.

Dunántúli Napló 1949. március 31. (6. évfolyam 75. szám p. 5. ADT)

Terhelő vallomások hangzottak el a *Dőry konzervgyári* szabotázs vádlottai ellen. A pécsi munkásbíróság szerdán folytatta a dombóvári *Dőry-féle konzervgyárban* történt félmillió forintos szabotázs bűnperének tárgyalását. Az ügyészség vádat emelt a konzervgyár üzemvezetője és felelős gyárvezetője, Majnalich Milán és Göbel Ferenc, továbbá Kőrösi László és Virágh László központi főtisztviselők ellen közellátás érdekét veszélyeztető büntett miatt. Az első főtárgyaláson – mint annak idején már beszámoltunk róla – a vádlottak csak részben ismerték el bűnösségüket és a konzerváló anyag hiányára hivatkozva menteni igyekeztek magukat a vád és következményei alól. Kőrösi és Virág a fokozottabb ellenőrzés mulasztását ismerték csak el. A szerdai főtárgyaláson a bíróság tanúként kihallgatta Négyesi Gergelyt, a kecskeméti konzervgyár pulpmesterét. Négyesi kifejtette, hogy Majnalich és

Göbel romlani hagyták a jelentős értékű nyers és félkész anyagot, elmulasztották évente a tavaszi idényben a kénsavkezelést és a hordók feltöltését. Ez nagyban hozzájárult az anyag pusztulásához. A munkástanács ezután szakértőként kihallgatta Morandini Lajos üzemvezetőt, a Gschwind-gyár gyártásvezetőjét. A szakértő szakvéleményében kihangsúlyozta: felelősség terheli a gyárvezetőket, mert tudomásuk volt arról, hogy a pulpkészlet jelentős része megromlott. Ezt bizonyítja az anyagtároló hordók meglékelése.

Dunántúli Napló 1949. április 03. (6. évfolyam 78. szám p. 3. ADT)

Felmentették a konzervgyári bűnper vádlottait. A törvényszék uzsorakülöntanácsa szombaton mondott ítéletet a dombóvári *Dőry-féle konzervgyári közellátási bűnperben*. A bíróság a vádlottak, a szakértők és a nagyszámú tanúk vallomása és a perbeszéd után hozta meg ítéletét. Az egyrendbeli, folytatólag elkövetett közellátás érdekét veszélyeztető bűntettel vádolt Majnalich Milán üzemvezetőt és Göbel Ferenc felelős gyárvezetőt; továbbá az első és másodrendű vádlott feletteseit, a kötelező ellenőrzés és felügyelet mulasztás vétségéért vádolt Kőrösi László és Virágh László volt központi főtisztviselőket az ellenük emelt vád alól felmentette. Elrendelte a bíróság a lefoglalt anyag bűnügyi zárlatának feloldását. Az ítélet indoklásában a bíróság úgy találta, hogy a vádlottakkal szemben a vád nem nyert megnyugtató módon bizonyítást.

Friss Ujság 1950. február 18. (55. évfolyam 42. szám p. 2. ADT)

. . . VII. *Dőry Edina* ellen, aki 1914. június 2. napján Budapesten *Dőry Hugó és Ivánka Ilona* szülöktől született, bármixernő, magyar állampolgár: egyrendbeli, az 1930. III. tv. 60. § 1. pontjába ütköző és a 61. § első bekezdése szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett kémkedés büntette miatt mert a vádlottak az Egyesült Államok kémvizsgálóinak utasítása szerint a Magyar Népköztársaság ellen kémszervezetet létesítettek és a magyar tervgazdálkodás ellen szabotázscelemekényeket hajtottak végre.

Tolna Megyei Népujság 1964. augusztus 01. (14. évfolyam 179. szám p. 2. ADT)

Dombóváron a volt *Dőry-kastély* környékének társasházak beépítése a telek átadásával elkezdődött. Bővebb felvilágosítást ad az OTP helyi és szekszárdi fiókja.

Tolna Megyei Népujság 1965. január 15. (15. évfolyam 12. szám p. 5. ADT)

Társasházak épülnek a volt *Dőry-kastély* körül. Dombóvár községben a családi ház építése igen kedvelt. Az elmúlt évtizedben több mint ezer házat építettek a község különböző lakónegyedeiben. Néhány év óta mint új kezdeményezés, a társasház-építés hódít tért a községben. Jelenleg három 6-6 lakásos társasház van építés alatt. A munkálatok a tavasszal fejeződnek be. De már hozzáfogtak újabb társasházak építésének előkészítéséhez. A Katona József utcában épül a következő, hatlakásos társasház. Majd ezt követően a volt *Dőry-kastély* körül építenek társasházakat, itt jelöltek ki egy lakónegyedet. Az emeletes, modern épületek nagyobb parkkövezettel lesznek körülvéve, mint a „hagyományos” családi házak. A

kastély körüli társasházak építőinek toborzása megkezdődött, az érdeklődőket az OTP fiókjánál bővebben tájékoztatják.

Népszava 1969. október 24. (97. évfolyam 248. szám p. 5. ADT)

..... Jelenlegi legnagyobb kitűzött céljuk Dombóvár várossá fejlesztése. Mert a rangot csak az eredmények adhatják meg – a rang felülről jön, az eredmény a megyében születik. (A ranghoz mellesleg, hozzájárulhatnak egy régi hagyományos iparág felelevenítésével. Valamikor híres volt a dombóvári *Dőry Konzervgyár*. Az ötvenes években raktárrá alakult. Ennek ellenére még nemrégiben is érkezett külföldi megrendelés. A megszűnésről az egykori partnerek még nem értesültek. Vajon erre a régi hírnévre nem lehetne építeni?)

Tolna Megyei Népujság 1970. február 10. (20. évfolyam 34. szám p. 5. ADT)

Bemutatjuk olvasóinknak Kocsis József dombóvári lakost, aki 1945-ig herceg Eszterházi Pál irodás gazdája volt Túskepusztán. Édesapám három hónapig járt fel a *Dőry úrhoz*, hogy ő, a *Dőry úr* egyezzen bele „rangon aluli” házasságomba. Egy summáslányt szerettem, itt ül mellettem, ő a feleségem. De a *Dőry* nem akart ehhez hozzájárulni, minthogy összeegyeztetetlennek tartotta, hogy én a gazda, egy summáslányt vegyek feleségül. Más sérelmek is értek. Amikor tanulmányaimat befejezván visszakerültem Túskepusztára, gyermekkori pajtásaimat, játszótársaimat nem tegezhettem többé. Ki lett adva, hogy ők engem gyakornok úrnak szólítsanak, én viszont őket a vezetéknévükön szólíthattam. Horváth, Németh, Kovács. Elképzelheti, milyen érzés volt ez számomra. Az imént említést tettem arról, hogy *Dőry Hugótól*, a hercegi uradalom bérlőjétől kellett házasságomhoz engedélyt kérni. Ez a nagybérlő kifogásolta, hogy summáslányt akarok elvenni, de neki éppen ez a summáslány kellett volna szeretőnek. – Mennyi fizetést kapott? – Két hold kukoricaföldet, 400 négyszögöl kerti földet, 16 mázsa kenyérgabonát, 12 úrméter tűzifát, ezen kívül szabad tehéntartás és sertéstartás volt még. – Fertálpénz? - Minden negyedévben 25-30 pengő. – Ennyit kaptak a cselédek is? – Ó, nem. Sokkal kevesebbet. Ennek legfeljebb a felét.

Tolna Megyei Népujság 1975. július 13. (25. évfolyam 163. szám p. 7. ADT)

..... Kombájnról először tán huszonöt éve hallottam, amikor az önjáró arató-cséplő gépeknek a híre eljutott hozzánk, sőt hazánkban is gyártottak ilyeneket. Az első kombájn, ami a *Dőry-uradalomban* nagyapám keze alatt „működött”, még terepmeghajtásos volt, és nyolc ökör vontatta. Ez a gép – nagyanyám meséjéből tudom – inkább csoda volt, mintsem hasznos munkaeszköz, de gép volt.

Reform 1995. október 06. (8. évfolyam 29. szám p. 18. ADT)

Dőry Endre. Az ön édesapjának voltak birtokai? - Nem. Édesapám *Dőry Jenő* Dombóváron élt és az ottani konzervgyár igazgatója volt. Ezt a gyárat a nagynénje, *Dőry Etelka* alapította. Az alapítás előzményéhez tartozik, hogy a nagynéni cukrozott

gyümölcsöket készített, és Szemere Miklós, a híres lovas és diplomata, vitt ezekből a bécsi Jockey Clubba, ahol sikert aratott velük. Ő biztatta a nagynénit a gyár megépítésére, amely később beolvadt a Hangya Szövetkezetbe, ma pedig tudomásom szerint katonai raktár.

Mi történt önnel a háború után? – Korábban gépészmérnöki diplomával az Oetl Gépgyárban dolgoztam. Ide (akkor már Gábor Áron Gépgyárnak hívták) a háború után már nem vettek vissza.

Miből élt? - Szereztem egy kézikocsit, és bútorokat szállítottam. Azután felvettek a Munkatudományi és Racionizálási Intézetbe – ilyen szép neve volt -, amely beolvadt az Erőssáramú Berendezési Ipari Központba, az pedig a minisztériumba. Ott rövidesen hivatott a személyzetis és azt mondta, hogy bár nem feltételezi rólam hogy kém vagyok, de lássam be, nem maradhatok.

Ezt vajon miért mondta? - Az első feleségem akkoriban az argentin követségen dolgozott. Később a Szellőzőművekhez kerültem, ahol főtechnológus lettem. Itt is adódtak kellemetlenségeim, mert egy új igazgató a vállalat párttitkárával egyetértésben visszaminősített szerkesztővé. A párttitkár így fogalmazta meg a velem kapcsolatos álláspontját: „Itt a grófok nem fognak grasszálni”. Nem tudta, hogy a család grófi ága kihalt... Végül az Energiagazdálkodási Intézet létesítményi főmérnöke lettem, s onnan mentem nyugdíjba 1980-ban.

Dőry Endre

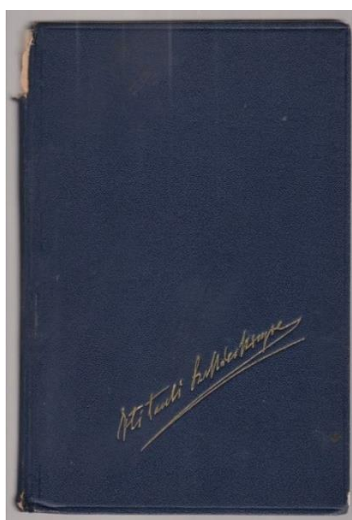
Tolnai Népujság 2001. május 03. (12. évfolyam 102. szám p. 1. ADT)

Negyven társával együtt *ifjabb Dőry Lajos* 125 évvel ezelőtt alapította meg a település „lánglovagjainak” első egyletét.

Tolnai Népujság 2016. február 16. (27. évfolyam 39. szám p. 4. ADT)

Dőry Etelka receptjei a harmincas évekből. Dombóvár. Újabb helytörténet jelentőségű könyvvel gazdagodott Dombóvár Város Könyvtára. Bán Emma intézményvezető elmondta, hogy a gyűjtemény *Dőry Etelka, a Dőry konzervgyár alapítójának és tulajdonosának* receptes könyvével bővült, amelyre Erky-Nagy Tibor tipográfus talált rá egy online aukción, és hívta fel rá a városvezetők figyelmét. A kötet másik érdekessége, hogy Moosz Alajos dombóvári könyvnyomdájában készült 1933-ban. A könyv 450, többnyire három-négy alapanyagból álló receptet tartalmaz, amelyek szerénysége a gazdasági válság utáni ínséges időkre utal. Bán Emma elmondta: *Dőry Etelka* saját kedvtelésére kezdett kandírozott gyümölcsöt készíteni, és 1883-ban otthonában egy kis családi vállalkozást indított. A termékek eljutottak a fővárosba, a Nemzeti Kaszinóba és Bécsbe a Jokey Clubba is. A családi kisüzem 1912-ben 150 főt foglalkoztató jól gépesített gyárrá nőtte ki magát. Az első termékek 1913 májusában kerültek piacra. A család szakcsi dűlőben lévő gyümölcsültetvényének terményeit dolgozták fel az üzemben, illetve a környékbeli parasztoktól vásárolták fel a felesleges zöldséget, gyümölcsöt. Termékeik nem csak belföldön, hanem Európa-szerte kedveltek voltak, még Dél-Amerikába is exportáltak. A receptes könyv előszavában ez áll: „jobaházy *Dőry Etelka* neve a magyar gyáripár történetében arany betűkkel van megörökítve”. Nem sokkal halála után, 1948-ban a konzervgyár gépeit leszerelték.

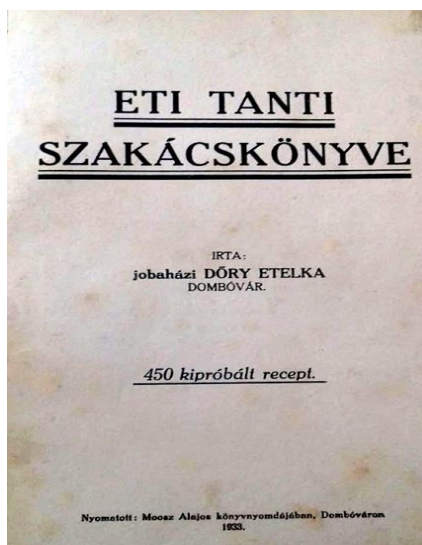
„Eti tanti” szakácskönyve 1933-ban jelent meg.

(Forrás: regikonyvek.hu)

Dombóvári mogyoró-torta.

6 tojás fehérjét 25 deka vaniliás-cukorral és 25 deka darált-mogyoróval kikeverünk. Két torta-lapra téve, langyos sütőben szárítjuk. Eper-, vagy kajszi-izzal töltjük meg és ugyanolyan gyümölccsel diszítjük.

(Forrás: DRSzN fb. csoport)

Majnaric Milán visszaemlékezése.

Lejegyezte Nyers Sándorné.

1907. július 20-án születtem Delnicén, Horvátországban. Édesanyám Litoránén dolgozott egy konzervgyárban, mint munkavezető. Később Fiumében laktunk. Itt keresett meg bennünket *Dőry Etelka* egyik rokona. Megkérte édesanyámat, és az ottani gyárvezetőt Spinger Károlyt és nejét, hogy jöjjenek el Dombóvárra egy konzervgyárat létrehozni. Így kerültünk ide 1913-ban. Én ekkor 7 éves voltam. A gyárat 1913. február 13-án, a mostani élelmiszerraktár helyén nyitotta meg *Dőry Etelka*. Egy kis sparhelten kezdték a konzerv gyártását. 1914-ben kitört a világháború. Ekkor *Dőry Etelka* felment Pestre a Honvédelmi Minisztériumhoz, hogy az akkori hadseregnek gyárthassanak konzervet. Erre ő kapott egy nagy állami szubvenciót. A gyár elkészült 1916 - 17-ben, én már akkor mint gyermek ott dolgoztam, nem úgy mint munkás, hanem csak ténykedtem a gyárban. Három gimnáziumi év elvégzése után, 1921-ben konzervgyári tanuló lettem. Konzervmesterem volt az akkori gyárvezető, az én keresztapám, Spinger Károly. 1924-ben végeztem el az iskolát és itt mint konzervsegéd működtem 1927-ig. A gyárban cukrozott gyümölcsöt, dzsemeket, főzeléket, lecsót termeltünk. 1927-ben tanulmányi útra küldtek Nagykőrösre, a Kswint Konzervgyárba 1 évre. Ott kitanultam a dobozgyártást. 1929-ben elmentem Pestre, hogy kitanuljam a savanyúságnak a gyártását, mert ez is a konzervszakmához tartozott. Egy év után visszakérültem Dombóvárra, és itt dolgoztam 1940-ig, amíg meg nem nősültem. Feleségem Tóth Margit, akivel együtt élünk még ma is, 46 éve már. Három gyermekünk született, ma már öt unokának is örülhetünk.

1940-ben felmentem újra Pestre, egy másik savanyúsággyártó üzembe, mert ott egy újdonságot találtak fel, és ezt meg kellett tanulni. Pesten voltam ennél a savanyúságos üzemnél egy évig, és akkor átvett a Hangya. Ez egy olyan cég, ami hasonló volt a mostani ÁFÉSZ-hez. 1944-ig dolgoztam itt. Én fönn voltam Pesten egészen 1944. december 1-ig. Egy barátom adott egy motorbiciglit és hazajöttem Dombóvárra. Este hat órakor érkeztem a családomhoz. Még akkor vissza akartam menni az üzembe, hogy ne legyen kellemetlenségem, mert a német hadseregnek dolgoztunk, ez azonban nem sikerült. Fél hétkor már a felszabadító hadsereg zörgött az ajtómon. Először azt hitték, hogy katona vagyok, de szerencsére tudtam velük beszélni, így mentesültem mindenféle kellemetlenségtől. Másnap kérdezték mi a szakmám. Mondtam, hogy melyik gyárban dolgozom Pesten. Reggel itt Dombóváron meg kellett nyitnom a konzervgyárat. Felkerestem azokat az embereket, akik ott dolgoztak. '44 végétől a harmadik ukrán frontot láttuk el élelemmel. Vágtunk itt birkát, marhát, rengeteg disznót. Mikor a felszabadító hadsereg továbbment, akkor jöttek a bolgárok, és nekik dolgoztunk 1949-ig. '49-ben nem tudom miért, de jóakaróim jóvoltából nekem felmondtak. Átmenet nélkül szabotálással vádoltak, a vád ellenem 1 millió forint volt, de hogy miért a mai napig nem tudom. Csak azok tudják, akik arra a bizonyos anyagra, ami kint volt az udvaron hordókban, azt mondták, hogy rossz, én erre azt válaszoltam, hogy az jó. Kértem azokat a mérnököket, akik evvel vádoltak, hogy szembesítsenek velük. Erre a válasz, mind a három mérnök disszidált. Karácsonyeste jöttek értem, hogy elvisznek Pestre, kértem őket, hogy legalább ezt az estét hadd töltssem a családommal, majd holnap jelentkezem. Másnap jelentkeztem, sokan voltunk egy helyen, ez lett a végszó: cipőfűzőt, nadrágszíjat, nadrágtartót – le.

(Forrás: DRSzN fb. csoport)

Dóry Etelka

(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

Magyar Állattenyésztők Lapja 2021. február 01. (26. évfolyam 2. szám pp. 36-37. ADT)

A Dombóvár közelében fekvő sütvényi lankákon három különböző tulajdonos nemzetközi sikereket elérő, kiváló lovakat tenyésztett. Az első *Döry József* volt, aki 1867-ben vette bérbe az Esterházy családtól a birtokot.

Döry József maga is kiváló hajtó volt. A Bécs – Pozsony közötti 65 km-es távhajtáson ifj. Wesselényi Miklós mögött, aki 2 óra 46 perc alatt teljesítette a távot, ő harmadikként ért célba, de ő az ekkor divatban lévő kevert hajtás helyett tiszta ügetésben teljesítette a távot. A kevert hajtás azt jelentette, hogy ahol ezt az útviszonyok lehetővé tették, ott a lovak vágtában haladtak, ami nem csak gyorsabb haladást tett lehetővé, hanem a lovak számára felfrissülést is jelentett, mert vágtában szívesebben és jobban mozogtak.

Döry Józsefről és lovairól Carl Gustav Wrangler így emlékezik meg Ungarns Pferdeezucht (Magyarország lótenyésztése) című négy kötetes, Stuttgartban 1893 – 1895-ben megjelent könyvében.

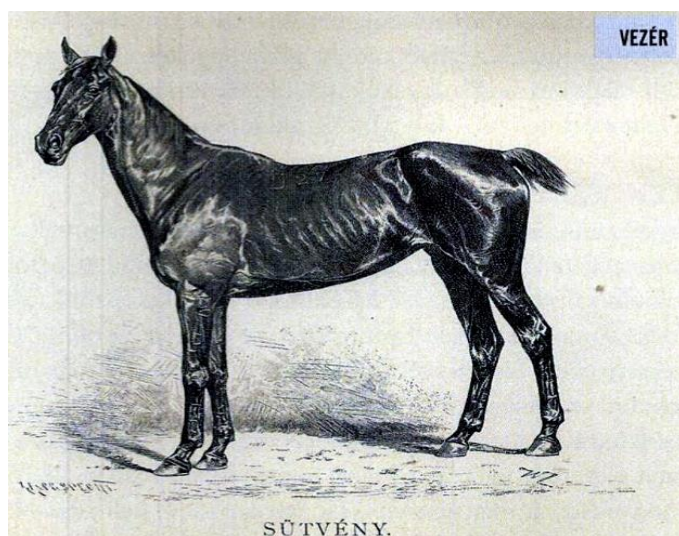
„A ménés kifejezetten könnyű, igen jó mozgású és állóképes gyors kocsilovak, jukkerek és nemes hátaslovak tenyésztését tűzte ki célul, 164 – 168 cm marmagassággal. Ha valakinek sikerült a *Döry féle* négyes fogattal egy 50 – 60 km-es, vagy ennél nagyobb távolságot megtennie, akkor igazolhatja, hogy a ménés ezt a tenyészcélt már régen elérte. Egész Magyarországon, alig találni még egy olyan tenyésztőt, aki a gyors jukkerek tenyésztésében felvehetné a versenyt *Döry Józseffel*. Kisebb marmagasságú jukkereket kiváló teljesítő képességgel Magyarországon sok helyen tenyésztenek. A *Döry lovak* viszont átlagban 164 cm marmagasságúak, és éppen ez az a tulajdonság, amely a többi mellett, különleges értéküket jelenti. Természetesen nem lehet gyenge a karja annak, aki egy *Döry négyesfogat* hajtószárait kézbe akarja venni, mert ezek a lovak rettenetes erővel fekszenek bele a szárba, hiszen vér van bennük elég, és kora gyermekkoruktól fogva hozzá szoktak a hihetetlenül erős iramhoz. Ezért minden gyengébb ember kétségbeesetten kapaszkodik a szárba. Egy ötéves ostorhegyes kancára emlékezünk, Vezér-re, „akit” az igazán keményen nevelt *Döry* kocsisok is alig tudtak megtartani.”

Ezt a kancát először 424. Deutscher Michel mezőhegyesi félvér ménnel, ezután a kiválóan örökítő angol telivér Cambusierrel, Cambuscan kiváló fiával, a verhetetlen Kincsem apai féltestvérével, végül a mezőhegyesi Furioso XXIV-gyel fedeztette. Így rokontenyésztést hozott létre a mezőhegyesi törzsalapító ménre és anyjára. Ebből a családból is kiváló lovakat nevelt, a családnak több mén fiát maga is használta a ménésben. Az angol telivér Nomég VII kancának Furoso XXIII-23-tól született szürke Nomég nevű fia, a Geist család csákói ménésében bizonyította kiváló örökítését.

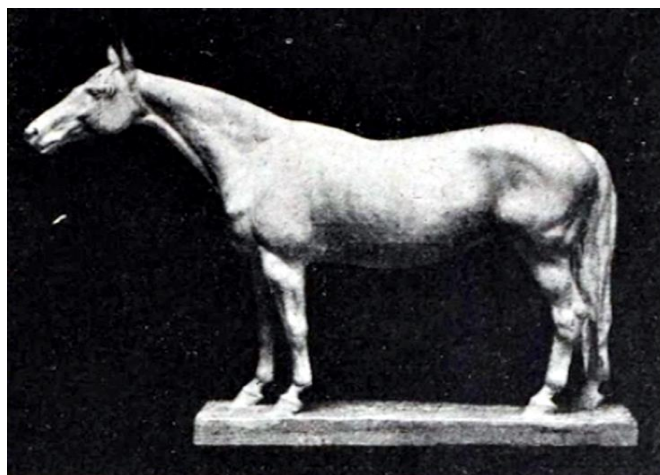
1901-ben a már idős *Döry József* bérlete lejárt, ezért úgy döntött eladja ménését. Szinte csak külföldről érkeztek vevők, ezért az osztrák-magyar hadügyi kormányzat úgy döntött, hogy nem engedi elveszni, szétszóródni ennek a híres ménésnek az állományát, és 1905-ben bérleti szerződést kötött Esterházy herceggel, aki átvette az épületeket, a ménés teljes megmaradt kanca és csikó állományát a személyzettel együtt. Megalapították a K und K Remontendepot Sütvényi Ménését. A tenyésztői tevékenység töretlen folytatása érdekében

170.

megbíztaák Döry Józsefet, hogy irányítsa a ménes munkáját. Ezt a tevékenységet 1907. november 7-ig látta el.

(Forrás: Magyar Állattenyésztők Lapja 2021. február 01. (26. évf. 2. sz. p. 36. ADT))

**„Lelkem” angol félvér kanca, Sütvény. Dőry József tenyésztése.
(ifj. Vastag György szoborműve)
(Forrás: Szent György 1926. április 25. (2. évfolyam 8. szám p. 149. ADT))**

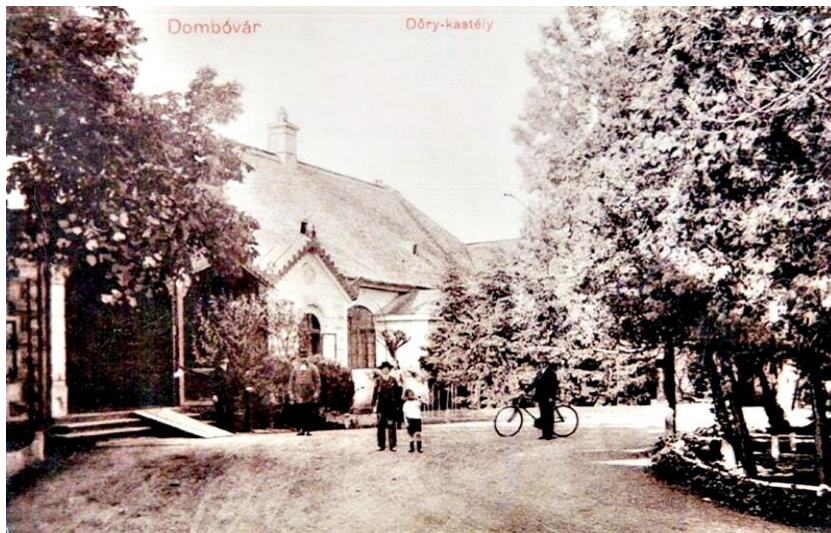

**id. Dőry Jenő (1853 – 1902) és felesége Matild.
(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)**

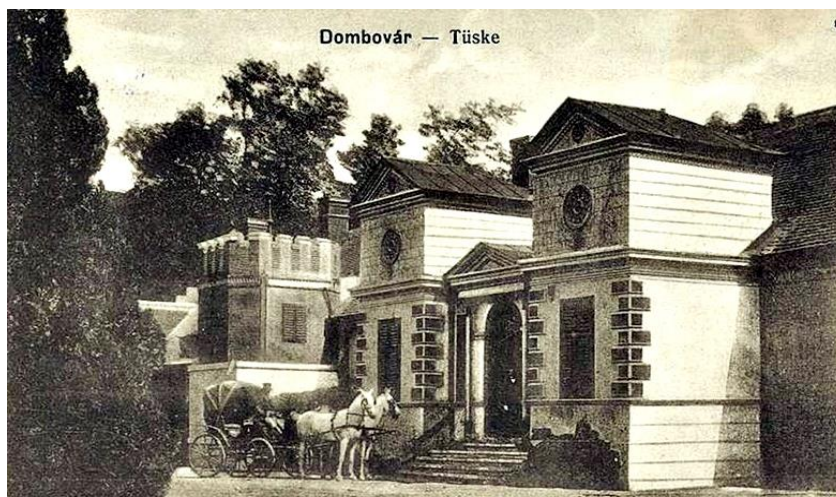
172.

A képen balról jobbra Matild, Lajos, Hugó, Jenő, ifj. Jenő, Margit, Etelka.
(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

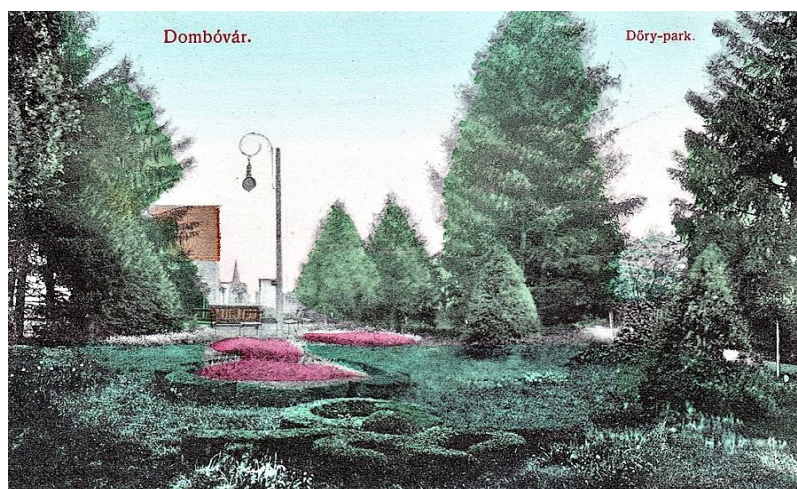

A régi kastély.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

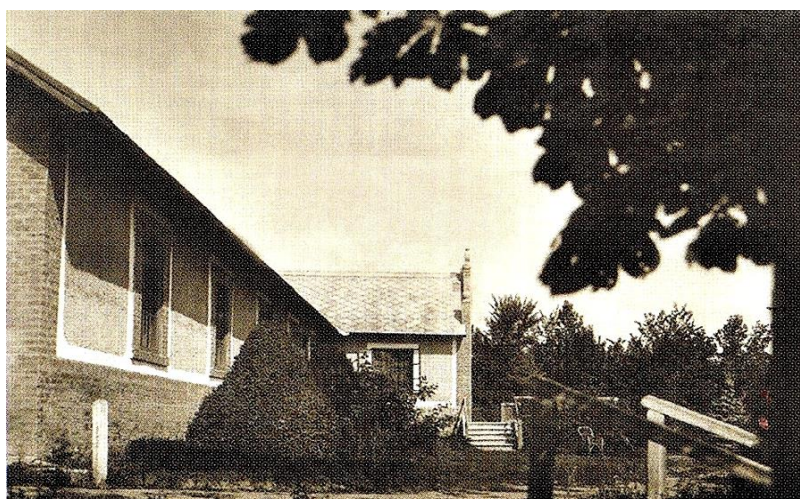

A „Fehér kastély”.
(Forrás: hungaricana.hu – Zempléni Múzeum, Szerencs -Képeslapok)

173.

Dóry park.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

Szőlőhegy, Dóry Jenő kúriája.
(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

A kúria belülről.
(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

Matild és gyermekei Hugó, Margit és Jenő.
(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

A mezőgazdasági napszámosok bér- és ételmezési viszonyait ismertetjük az 1917-es évből. *Döry Hugó földbirtokos* 160 munkást szerződtetett, 6 hetenként és páronként 75 kg búza, 100 kg rozs, 15 kg bab, 40 kg burgonya, 3 kg szalonna, naponként és páronként 7 dcl pálinka, só, tüzelő, készpénzfizetés pedig 4 hónapig személyenként és naponként 2,60 és 2,80 korona, két hónapig 3 és 4 korona, répaszedéskor pedig nem napszámban dolgoztak, hanem szedésért kataszteri holdanként 48 koronát kaptak.

(Forrás: Szili Ferenc: A cukorrépa termesztése Délkelet Dunántúlon és a MIR Kaposvári Cukorgyára 1893-1948. (Kaposvár, 1986.) p. 126. ADT)

Tüskei bérgazdaság Ujdombóvár. Tulajdonos: herceg Esterházy Pál Sopron. Bérlő: *Döry Hugó* Tüskepuszta. Gazdaság kezelő: Németh Pál intéző. Jegyző: Ujdombóvár. Utolsó posta: Dombóvár. Vasút: Ujdombóvár 2 km. Telefon: Dombóvár 44. Területe 3135 kat. hold, ebből szántó 2054, rét 267, legelő 645, erdő 57, gyümölcsös 10, kert 15, egyéb 86 hold. Sik, hullámos, agyag, tőzeges homok. Tehenészet. 1201-es Bánkúti búza, petkusi rozs, Ackermann őszi árpa, zab, burgonya, repce, rostlen, lucernamag, gőboly, hizósértés, hizlalt bárány, gyapju (AAA), hizlalt baromfi.

(Forrás: Alsódunántúli mezőgazdasági címjegyzéke 1935. (Kaposvár, 1935.) p. 99.)

A túskei gazdaság intézősége Túske (u. p. Dombóvár, Tolna vármegye) őszig tartó mezőgazdasági munkára 30 erő férfi- és 10 erős nőmunkást keres.

(Forrás: Somogy vármegye Hivatalos Lapja 1926.)

1935. július 27-28-án Túskepusztára utazott Csalogovits József, az akkori *Dőry birtokon* található római erődítésből előkerült kövek helyszíni vizsgálata céljából. Az összegyűjtött feliratos és domborműves töredékeket a múzeumba szállíttatta.

„A túskepusztai *Dőry-féle* kastélytól mintegy 500 lépésnyire északra egy IV. századbéli római erődítménynek az alapfalai fekszenek a földben. Helyszíni szemlém alkalmából meggyőződhettem arról is, hogy erődnek csak a felső részeit bontották le már régebben, s hogy az alapfalaknak aránylag csak igen kis része esett áldozatul a legutóbbi időkben megindult kőitermelésnek.

A múlt év tavaszán végzett szőlőaláforgatás helyén, mely alkalommal az erőd egyik főfalának mintegy 8 m hosszú szakaszán fejtették ki a köveket, a gödör nyugati végében még tisztán látszik a 2 méternél is vastagabb és a IV. század végére jellemző technikával rakott fal keresztmetszete. A fal anyaga habarcsba öntött megdolgozatlan mészkőből és téglatörmelékéből áll, mely anyag között azonban gyakran találni II. századbéli feliratos és domborműves diszítésű kőemlékek töredékeit is. Ez utóbbiakat, melyek között több márványból készült siremlék töredéke is akad, *Dőry Hugó* kormányfőtanácsos úr, a terület bérelője a kastélyába gyűjtette és ottlétem alkalmából múzeumunknak ajándékozta. A kőemlékek vasuton való hazaszállításáról még a helyszínen gondoskodtam.

(Forrás: Wosinszky Mór Múzeum Évkönyve 31./Vizi Márta: Dr. Csalogovits József és a Tolnavármegyei Múzeum II. p. 284.)

Dr. Dőry Jenő vadászaton.

(Forrás: DRSzN fb. csoport)

176.

Dr. Dóry Jenő galamblövő versenyen.
(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad)

Dr. Dóry Jenő
(Forrás: DRSzN fb, csoport)

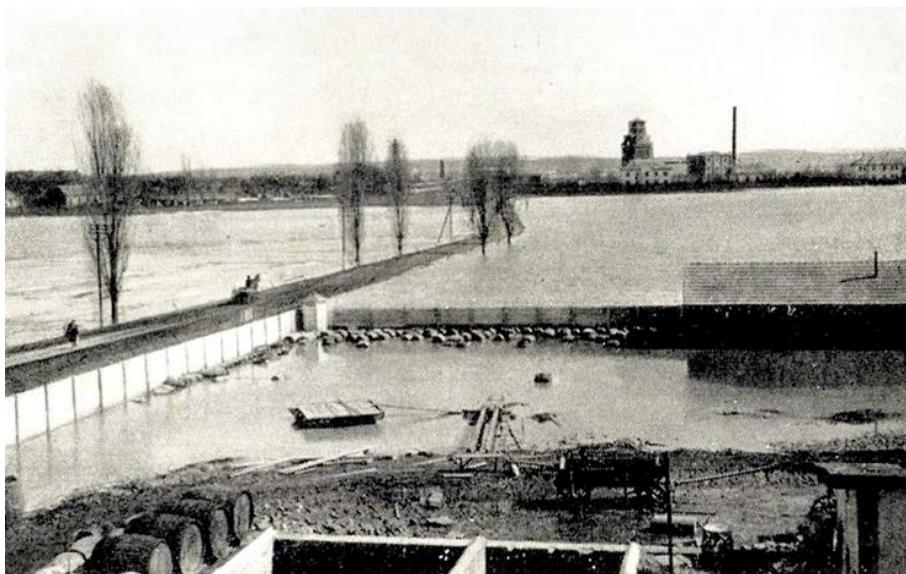
Dóry Jenő
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

1931. 12. hó
Dörgy
Dörgy Jenő

Dr. Dörgy Jenő aláírása.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

Dörgy Konszervgyár
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

Az árvíz által elöntött Konszervgyár 1940-ben.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

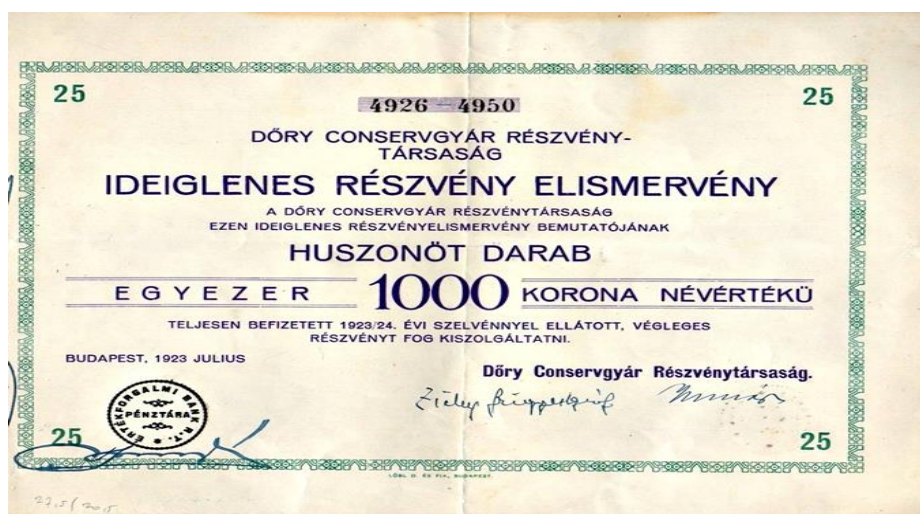
178.

Az árvíz által elöntött Konzervgyár 1940-ben.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

Konzervgyári munkások.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

A Döry Konzervgyár ideiglenes részvény elismervénye.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

179.

A Döry konzervgyár „Kodály Zoltán” vegyeskara 1948.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

1.

2.

180.

(1-7 fotó forrása: DRSzN fb. csoport)

őzv. Döry Jenőné kastélya a Konzervgyár mellett.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

181.

Dőry Etelka amatőr fotói

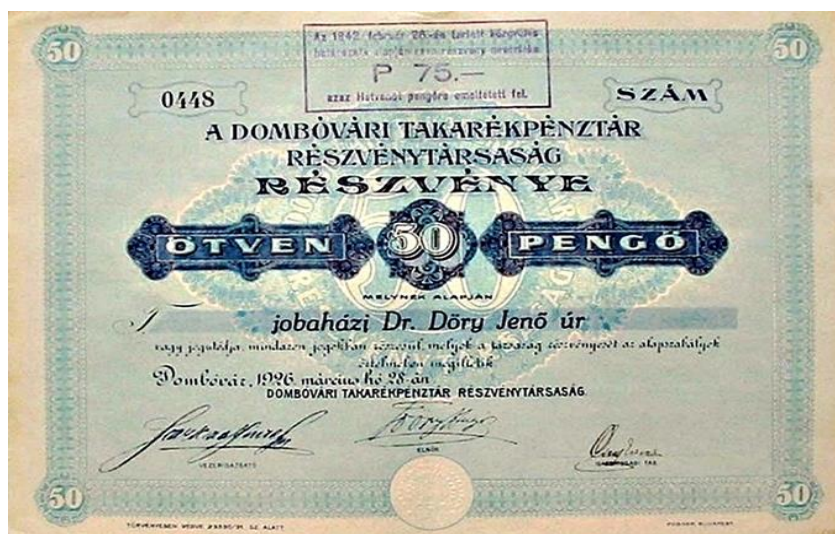
Dőry Etelka felvétele egy csoport cigányról.

(Forrás: Napút 2018. június 1. 20. évfolyam 5. szám p. 138. ADT)

1890. Magyar Szalon - Dőry Etelka amatőr fotója – Teknővájók.

(Forrás: Magyar Salon, 13. kötet 1889-1890. 7. évfolyam p. 249. ADT)

Dőry Jenő részvénye (középen Dőry Hugó aláírása).

(Forrás: dombovar-szolohegy.info/dory-csalad).

182.

Dőry József kúriája.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

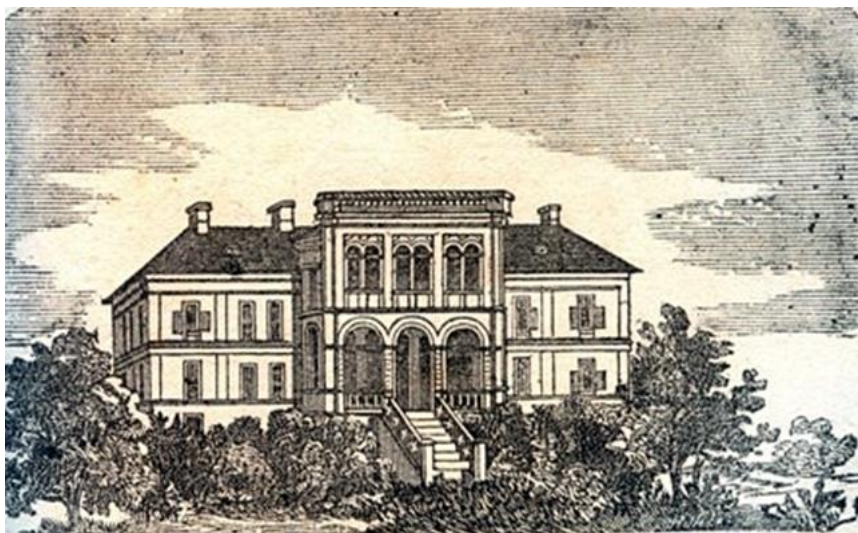

A fotó 1894-ben készült. Az x-el jelölt személy id. Dőry Jenő.
(Forrás: Tolnavármegye 1894. június 03. (4. évfolyam 23. szám p. 3. ADT))

Tenisztársaság a Stefánia Yacht Egyletben 1893-ban. A kép jobb szélén Dőry Etelka áll.
(Forrás: Siklóssy László: A magyar sport ezer éve III. (Budapest, 1929. p. 360. ADT))

183.

Dóry Lajos villája Balatonfüreden
(Forrás: likebalaton.hu/telepules/balatonfured)

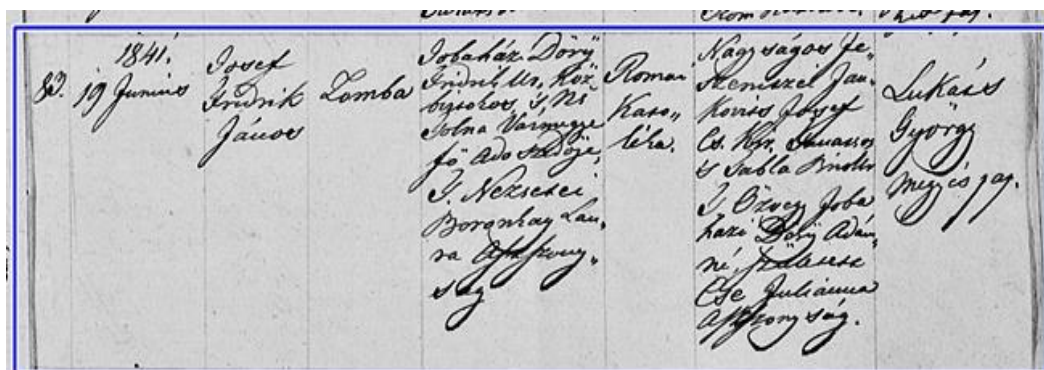
Dóry Lajos villája napjainkban, Astoria Hotel Balatonfüred.
(Forrás: astoriaszallo.hu)

Dóry téglá.
(Forrás: DRSzN fb. csoport)

Az egykori konzervgyár napjainkban.
(Forrás: Saját fotó)

Anyakönyvi bejegyzések

Dőry József születési anyakönyvi bejegyzése.
(Forrás: familysearch.org – Zomba – Egyházi anyakönyvek)

106.	1913. okt. 26.	1913. okt. 25. d. u. 4. ora	Pölvahävi Döry János. pölvabírsakos. Dombóvár. Kunslárolátár író	n. hask. író	Fl. Geist Homa.	Néhai Pölvahävi Döry Frigyes. Néhai Wettli Borankay Lőrinc	aggr. omleing.

Dőry József halotti anyakönyvi bejegyzése.
(Forrás: familysearch.org – Dombóvár – Halotti anyakönyvek)

22.	1843. 3 Februaricus	Vilmos Bál Antal	Lomba	Tettes Johakási Dörög Endrik W. Komai Köz Cirkos. Tetz Köz Torna meze fő Közp. Dörög Tettes Közp. Cirkos. Tetz Lőrincz János	Kasaf.	Kagyszig. Hő. gyógy Bál Tetz Kiri Talla Ulnike. Hő. Közp. Cirkos. Tetz Közp. Cirkos. Tetz Közp. Cirkos. Tetz Közp. Cirkos. Tetz	2.

Dőry Vilmos születési anykönyvi bejegyzése.
(Forrás: familysearch.org – Zomba – Egyházi anyakönyvek)

150	1853	20 November	21 November	<i>Ligustrum</i>	2	"	~	"	<i>Ulex europaeus</i> var. <i>viridis</i> <i>S. B. andersonii</i> Torr. & <i>Asclepias</i> <i>Ulex europaeus</i> var. <i>viridis</i> <i>Asclepias</i>	<i>Practina</i> <i>Practina</i>

id. Dőry Jenő születési anyakönyvi bejegyzése.
(Forrás: familysearch.org – Zomba – Egyházi anyakönyvek)

1861.	1861.	Adelheid.					
196.	10 Decem.	Anna Maria Catharina Prosper Julia.	I.	II.	"	Alfonso D. Julius Dory St. Barbara Cas. Rg. Camerasus. - Alfons D. Comitia Ann nata Kohnes.	Lomb Juni Nro

Dóry Etelka születési anyakönyvi bejegyzése.
(Forrás: familysearch.org – Zomba – Egyházi anyakönyvek)

28.	1944. aug. 13.	1944. aug. 13.	Jobaházi Döry Etelka	13 isk	Jobaházi Döry Gyula néhai gróf Károly Klára	agyi és traumás
		10ra	Gombóvár Horthy H. u. s.	Be. elűt peldanyban történt helyesbítés szemelt rovat		

Dőry Etelka halotti anyakönyvi bejegyzése.
(Forrás: familysearch.org – Dombóvár – Halotti anyakönyvek)

1977	14 Dec	19 Dec	Hugo Gantius Ludovici Julius Eugenius	maie	-	legimus	promissio	Eugenius Lory de Joh. habeat. d. n. Martha Lory de Joh. habeat. d. n.	Brucke

Dőry Hugó születési anyakönyvi bejegyzése.
(Forrás: familysearch.org – Dombóvár – egyházi anyakönyvek)

(Forrás: familysearch.org – Budapest – Halotti anyakönyvek)

142	9 Via	12 Via	Eugenio Joseph Ludovico John's	mau -	leg -	-	b. Eugenio Torres de P. Calista San Tob. P. Matilde Torres de Calista R.C.	4/1 Triste

(Forrás: familysearch.org – Dombóvár – Egyházi anyakönyvek)

96 szám.

Kelt: Köcsölai

1899. évi november hó 24. napján

Megjelent az adalított anyakönyvvizető előtt

Tajzsa János

cinck állása (foglalkozása): magasabb tanítási

Cékhelye: Felső-Lepord

ki tért anyakönyvről

szülői any

bejelentette a következő kálálások:

családi és utóneve: Johann Dörj Vilmos

vallása: romai katolikus

állása (foglalkozása): magyarbíró

lakóhelye: Felső-Lepord

születéshe: Bomba

életkora: 57 évet

előzőleg: családi és utóneve: Johann Dörj Vilmos

született Wassermann Bombán

nyilván család és utóneve, állása (foglalkozása) és lakóhelye:

szülői Johann Dörj József született Wassermann

anyakönyvről

nyilván család és utóneve, állása (foglalkozása) és lakóhelye:

szülői Johann Dörj József született Wassermann

anyakönyvről

helye: Felső-Lepord

ideje: 1899. évi november hó 23. napján

nyilván család és utóneve, állása (foglalkozása) és lakóhelye:

szülői Johann Dörj József született Wassermann

anyakönyvről

ok: szülői

Megjegyzés: Tajzsa János, hogy ő az el

nyilván család és utóneve, állása (foglalkozása) és lakóhelye:

szülői Johann Dörj József született Wassermann

anyakönyvről

Felbontás után

nyilván család és utóneve, állása (foglalkozása) és lakóhelye:

szülői Johann Dörj József született Wassermann

anyakönyvről

Lényeg: Johann Dörj József

Tajzsa János

Az első példányt való meggyőzés híttél.

Kelt: Köcsölai 1899. évi november hó 24. napján

Tajzsa János

Köcsölai

(Forrás: familysearch. org – Kocsola -
Halotti anyakönyvek)

15. szám.

Kelt: Budabovaras
1882. évi február hó 3-án (szombat) napján
Megjeleni az alulírott anyakönyvezési helyen
a kinek állása (foglalkozása): szobrász

lakóhelye: Budabovaras
a ki szobrász a szobrász szobrász szobrász
személy szobrász

és bejelentette a következő halálesetet:
családi és utóneve: Jelatin
vallása: római katolikus
állása (foglalkozása): szobrász

lakóhelye: Budabovaras
születéshelye: Budabovaras
életkora: 48 évesen
házasrangság családi és utóneve: Jelatin

atyjának családi és utóneve, állása (foglalkozása) és lakóhelye:
anyjának családi és utóneve, állása (foglalkozása) és lakóhelye:
belye: Budabovaras
ideje: 1882. évi február hó 3-án
napjának dátuma: 1882. évi február hó 3-án
oka: szobrász

Megjegyzés: Budabovaras
Felolvasatván

helybenhagyott és alulírott

Budabovaras szobrász

Az első példánnyal való megjegyzés bitétele.
Kelt: Budabovaras 1882. évi február hó 3-án
Budabovaras
anyakönyvezési szobrász

(Forrás: familysearch.org – Dombóvár –
Halotti anyakönyvek)

A Dőryek címere.

(Forrás: Reform 1995. október 6. (8. évf. 29. szám p. 18. ADT)

Az összeállítás nagyobb részben az Arcanum Digitális Tudománytár (ADT) oldalain fellelhető anyagokból készült.

Hivatkozások a cikkek mellett.

Külön köszönet Harangozó Évának, a dombovar-szolohegy.info honlap készítőjének a felhasznált tartalmakért.

Köszönet Takács Istvánnénak és Müller Ádámnak a segítségükért.

Összeállította: Vati László Dombóvár, 2021. május 20.

Az összeállítás részben vagy egészben szabadon felhasználható az összeállítóra való hivatkozás után.